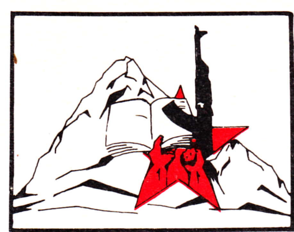

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADİYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NİNE

Özel Sayı 8/Ağustos 1985/2.-DM

ŞANLI 15 AĞUSTOSUN I. YILDÖNÜMÜ

HALKIMIZA KUTLU OLSUN

ŞANLI 15 AĞUSTOS ATILIMI I. YILDÖNÜMÜNDE HALKIMIZA KUTLU OLSUN

15 Ağustos 1984'te PKK önderliğinde kurulduğu ilan edilen HRK, Eruh, Şemdinli, Şırnak ve Şirvan başta olmak üzere birçok merkezde birden, ordu ve diğer sömürgeci-faşist kurumlar, görevlileri ve işbirlikçilerine yönelik, başarılı baskın, teslim alma, silahsızlandırma ve cezalandırma eylemleri gerçekleştirdi. Devrimci Kurtuluş Birlikleri bu merkezlerdeki sömürgeci-faşist kuvvetleri bir anda devre dışı bırakarak, devrimci-yurtsever hareketin otoritesini hakim kıldı. Bu yörelerde olup-bitenler ordu ve yönetim merkezlerince ancak birgün sonra öğrenilebildi. Türk genel kurmayı başta olmak üzere sömürgeci-faşist rejimin tüm kurmay ve kurumları, rejimin iç ve özelllikle dış dayanakları gelişmeler karşısında büyük bir şaşkınlık, panik ve hatta dehşete kapıldılar. Sadece onlar değil; Türkiye ve Kürdistan'daki çürümüş küçük-burjuva sol, ilkel ve reformist yerel milliyetçilik de gelişmeler karşısında aynı ölçüde şaşkınlık ve panik içine düştüler. Zira 15 Ağustos eylemleri bir anlamda sömürgeci-faşist düşmanı, dayanakları emperyalist ve karanlık güçler ile rejimin dolaylı destekçileri işbirlikçi-tasfiyeci sol'u suçüstü yakalamıştı. Sahip olduğu bu büyük tarihsel ve siyasal içerikten ötürüdür ki eylemler, varlığı dahi bilinmeyen küçük merkezlerde gerçekleşmiş olmasına rağmen, etkisini yalnızca Kürdistan ve Türkiye'ye değil, uluslararası alana bile yansıtabilmiş, unutulmuş ya da örtbas edilmek istenen Kürdistan problemini dünya siyasal gündeminin baş maddeleri arasına sokabilmiştir.

15 Ağustos atılımı ve yolaçtığı gelişmelerin anlamını tüm yönleri ile ortaya koyabilmek için 14 Ağustos 1984'teki uluslararası ve bölgesel siyasal ortamı, Türkiye ve Kürdistan'daki durumu, reformist küçük-burjuva sol'un içine girdiği süreç ve KUKH ile önder gücü PKK'nin gelişimini kısaca da olsa hatırlatmak, izah etmek gerekir.

Bilindiği gibi 1984, uluslararası emperyalizm ve onun jandarması ABD'nin Reagan yönetimi ile başlattığı karşı-devrimci atağın ikinci bir başkanlık dönemi ile tamamlanmak istendiği, bu anlamda seçim yılı olması nedeni ile de belirleyici önemde olan bir yıldır. Birinci dönemde, özellikle Ortadoğu'da elde ettiği kısmi bazı başarılara karşın, yine başta bu bölgede olmak üzere birçok alanda önemli tıkanıklıklarla karşı karşıya kalan emperlizm ve onun "şahinler kanadı", sonuçlarının kendisine çok pahalıya malolacağını bildiği için mevcut tıkanıklık ve başarısızlıklarının yarım kalmış programını başarıyla tamamlayarak önlemeyi amaçlamaktadır. Bu nedenle öncelikle Ortadoğu ve Orta Amerika başta olmak üzere Reagan yönetimi, halk hareketlerinin güçlü olduğu alanlarda dengeyi emperyalizm lehine çevirmek için, işbaşına getirilmiştir. Yine çeşitli kukla yönetimler ayakta tutulup daha da güçlendirilmeye çalışılmaktadır. Böylesi bir yönetim ve strateji altında karşı-devrimci terör yöntemleriyle mevcut ekonomik soygun politikalarının siyasal planda devrimci patlamalara dönüşmesi önlenerek, tıkanan emperyalist ekonomilere nisbi bir rahatlama sağlanmış olacak; halk hareketleri her alanda güçten düşürülerek işleri siyasal olarak da bitirilmeye çalışılacak, dünya genelinde güç ve insiyatif bakımından denge emperyalizm lehine çevrilmiş olacaktır. İşte tüm bunların belli bir oranda gerçekleşmesi sonucunda 1990'larda bu yönetimler uygulamalarının meyvalarını siyasal planda da derleyebilmek için yerlerini "tahtaravallinin" öbür ucundaki "liberal" güç ve politikalara terkedebileceklerdir. Nitekim Filistin ulusal direnme hareketi ile El-salvador başta olmak üzere halk hareketleri üzerindeki bu yönlü baskıların arttıran emperyalist güçler, TC ve benzer nitelikli kukla faşist devletleri alabildiğine güçlendirmek için kolları yeniden sıvadılar. Bu anlamda TC, Reagan politikasının ikinci dönem uygulamalarının temel dayanağı olarak görülüyor. Önemli görevler yerine getirmesi bekleniliyor ve buna inanılıyordu.

Emperyalizmin Ortadoğu halklarının özgürlük mücadelesine karşı açmış olduğu haçlı seferinde Türk faşizminin yükümlendiği görevler açıktır. NATO'nun güneydoğu kanadının savunulmasında en etkin güç olarak lanse edilen faşist Türk ordusunun, koşullar gerektirirse "hür dünyanın" menfaatlerini korumak için hemen kollarını sıvayacağını, bunda tereddüt etmeyeceğini, "kahraman" Türk ordusunun gücünün sorunları halletmeye kadir olduğunu batılı basın-yayın organları açıkça ifade etmektedirler. Efendileri tarafından sırtı sıvazlanan faşist Kenan Evren ve şurekasının da üstlenmiş oldukları görevleri yerine getirmek için ne kadar yoğun çaba sarfettikleri 1984'te bölge ülkelerine yaptıkları gezilerden rahatlıkla görülebilir. Yönetimin başı

kendisini adeta bölgedeki diğer uşak yöneticilerin de başı olarak değerlendirmekte ve uygulamalarını bu anlayış temelinde sürdürmektedir. İslam zirve konferansı başkanlığına getirilmesi bunun tipik bir işaretidir.

İşte emperyalizm için ifade ettiği ve tutturmaya çalıştığı bu önemli konumdan ötürüdür ki TC, emperyalizm ve özellikle ABD için, her alanda güçlü kılınması gereken bir devlettir. M. Ali Birand'ın 12 Eylül kitabında da açıkça ifade edilmektedir ki, 12 Eylül 1980 öncesinde Türkiye ve özellikle Kürdistan'daki devrimci demokratik gelişmeler en fazla emperyalist güçleri tedirgin etmiş ve yönetime el koymaları için Türk kukla generallerine bunlar sinyal üzerine sinyal göndermişlerdir.

Emperyalizm ve NATO ile sıkıfıkı ilişkilere sahip, dolayısıyla bu çok bilmiş bujuva gazetecisi:

"1979 yılından itibaren, başta Amerika olmak üzere, batının ağırlıklı başkentlerinde üzerinde durdura söylenen 'Türkiye'de istikrar gereklidir' sözüydü."

"Bunun nedeni de Ortadoğu'daki dengelerin birdenbire batının hayati çıkarlarını sarsabilecek biçimde bozulmaya başlamasıydı. Batının Ortadoğu'yu kontrolü altında tutabileceği destekler sallanırken, elde kalan tek sağlam destek Türkiye idi. Onun da sallanması ve karışması, Amerika'ya Ortadoğu'da büyük darbe indirebilir, hatta bölgedeki tüm jeopolitik oluşumu bozabilirdi" diyor ve gelişen KUKM'nin bölgedeki mevcut jeopolitik oluşumun bozulması konusunda nasıl ciddi bir tehlike yarattığını 12 Eylül faşist darbesi ve sonrasında, Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine yönelik imha politikasının önemli oranda bu noktadan hareketle nasıl dayatıldığını dolaylı biçimde şu değerlendirmesi ile ortaya koyuyor, *"'Washington ve batı Avrupalı müttefiklere göre, Moskova yanlısı gruplar bağımsızlık hareketinde başarı sağlarlarsa, bölgede batı aleyhtarı yeni bir unsur doğabilirdi. Bu durum kısa sürede bölgenin diğer ülkelerindeki Kürt azınlığa da sıçrayabilir ve zaten İran'ı kaybetmiş olan batıya yeni bir darbe indirebilirdi.*

İşte bütün bu gelişmeler batı açısından istikrarlı bir Türkiye gerektiriyordu. İç dengeleri, sosyal, politik, ekonomik sorunları ne olursa olsun, istikrar önemliydi. Ortadoğu'da batıyı destekleyen, istikrarlı bir Türkiye..."

Bu amaçla 12 Eylül askeri-faşist darbesi gerçekleştirilmiş, dört yıl süresince estirilen görülmemiş zorbalık, soygun ve talanla devrimci, demokratik ve yurtsever güçlere büyük darbe vurularak, halklar ağır bir pasifikasyon ortamına çekilmiş; üst yapıda çok sınırlı olan ve adı bile demokratik olan ne varsa ortadan kaldırılarak dörtbaşı mamur bir faşist rejim toplumun başına oturtulmaya çalışılmıştır. Küçük-burjuva reformist sol, büyük çoğunlukla rejimle işbirliğine yatırılarak tasfiye edilmiştir. Kürt küçük-burjuva ve ilkel milliyetçiliği en iğrenç bir biçimde teslimiyetçilik ve ihaneti yaymaya başlamış, devrimci direnişe küfür ederek, mülteci "devrimciliğini" KUKH'ne dayatmıştır. KUKH, onun önder gücü PKK'nin şahsında, daha örgütlenmeye adımını henüz atmışken, azgın bir karşı-devrimci terörle ezilmeye ve imha edilmeye çalışılmış, bu amaçla en değerli kadroları çeşitli yetersizliklerden de yararlanarak tutuklanmış, işkence tezgahları ve baskınlarda katledilmiştir. Daha sonra içerde ve dışarda geliştirdiği direniş ihanetçi, tasfiyeci-provakasyon hareketi ile içerden hançerlenmeye ve öldürülmeye yeltenilmiştir. Bu nedenle düşman güçler direnişi halen egemen bir çizgi olarak sürdürse ve varlığını ayakta tutabilse de PKK'nin Kürdistan'da UKH'ni yeniden inşaya yönelebileceğine ve mücadeleyi yükseltebileceğine fazla ihtimal verememekte ya da buna inanmak istememektedirler.

Partinin II. Kongresinde aldığı kararı, maruz bırakıldığı katliamlara, tasfiyeci sol'un içerden ve dışardan tezgahladığı türlü komplo ve zorlamalara ve karşılaştığı tüm zorluk ve yetmezliklere rağmen başarıyla uygulayarak, parti varlığını önemli oranda ülkeye taşırması, sömürgecileri gelişmelerin ciddiyeti konusunda uyardı. 25 Mayıs 1983'te Türk sömürgeci ordularının G. Kürdistan'a girişi, partimizin ülkeye girişinin bu alandan engellenmesi; önünün kesilmesi hareketidir. Ancak sömürgeci-faşistlerin beklentilerinin tersine bu istila, ulusal kurtuluş hareketimizin yeni dönemdeki çıkışının engellenmesi değil, faşist Türk ordularının ülkemizin derinliklerinde gücünün kofluğunun belgelenmesi ile sonuçlanmıştır.

Bu durum, TC'yi yeni dönemdeki gelişmeler konusunda endişelendirmekte ise de, bir yandan siyasal çözümsüzlük, diğer yandan ise, "kendi söylediği yalana kendisi inanan" pehlivan misali, gücüne aşırı güven, onu ülke ve dünya kamuoyuna, 12 Eylül rejiminin devrimci-yurtsever hareketimizi ezdiği, ülkede duruma hakim olduğu açıklamasını yapmaya zorlamıştır.

Faşist cunta bu iddialarını sahte bir demokrasi maskesi takarak geçerli ve inanılır kılmaya çalışmıştır. Esasen cunta, daha 12 Eylül'ün tezgahlandığı dönemde önüne koyduğu plana göre 1983'te sahte seçim ve demokrasi oyunlarına başvurarak, rejimi kalıcılaştırmaya çalışacaktır. Nitekim 6 Kasım genel ve daha sonrada yerel seçimleriyle bu sağlanmaya çalışılmış; partiler ve seçim oyunlarına başvurularak uluslararası gericiliğin ve özellikle AET'nin tam destek ve güveni yaratılmak istenmiştir. Avrupa emperyalistleri hareketimizin ezilmesi konusunda ve TC'nin dünya karşı-devrimin jandarması olması ortamında kendisi ile hemfikirdir, ama onlar işlerin bu kadar kolayca halledilebileceğine de inanmamaktadırlar. AET emperyalistleri ve özellikle bunun sosyal-demokrat kanadı, kendi işbirlikçisi güç ve siyasetçileri palazlandırmaya devam etseler de esasta 1984'lerde cuntanın yutturmacalarına inanmış görünmeye başladılar. Ve 12 Eylül rejimine karşı her alanda uyumlu bir siyaset ve uygulama içine girdiler. Şüphesiz ki bunda belirleyici olan Kürdistan Devriminin yaklaşan ayak sesleriydi. Ama aynı zamanda TC'nin, sınırlı da olsa kendisine yönelik yaptıkları muhalefeti terketmeleri için, AET güçlerine verilen rüşvet kabilinden ödünleri de artık kaçırmak niyetinde değillerdi. Esas pazarlıklar ise, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin tasfiyesi temelinde yapılıyor, bu yönlü çabalar sinsi bir biçimde sürdürülmeye devam ediliyordu.

Türkiye küçük-burjuva sol'u, bir yandan faşizmin zindanlarında, bir yandan da sosyal-demokrasinin Avrupa'daki cenderelerinde, kamçı ve şeker politikası uygulanarak, devrime küfür ettiriliyor; liberal burjuva muhalefetin kuyruğunda rejimle işbirliği, teslimiyet ve ihanetin rayına sokuluyordu. 1984, Türkiye sol'u açısından, 12 Eylül rejiminin reformist küçük-burjuva sol'un şahsında hareketi büyük oranda tüketişinin ilan edildiği bir yıldır. Ve gerçekler acı da olsa bu yöndedir. Geçmiş olumlu mirası, direnmeci özellikleri tümden reddeden Türkiye reformist sol'u Dev-Yol vb. hareketlerle saflarını alabildiğine genişleterek, varlığını artık devrimci-demokratik hareketi tasfiyeye, gelişimini önlemeye hasretme gibi bir duruma düşmüştür.

Kürt ilkel ve reformist milliyetçi akımları ise, 15 Ağustos atılımı arefesinde en umutsuz ve o ölçüde de alçalmış çırpınışlar içindedirler. Hiç bir mücadele temeline sahip olmayan bunlar Kürdistan halkı ve öncü gücü PKK'nin zindanlarda ve dışarıda yürüttüğü direnişi, hem de ona küfür ederek pazarlama çabası içerisindedirler. Eğer başarabilirlerse bu yolla, ülkemiz ve halkımızın varlığını bile itiraf etmeyen Türk burjuva muhalefetinin kuyruğunda, sosyal-şovenizmin kanatları altında düzene katılmak istemektedirler. Ama sundukları bu hizmetlere rağmen, Avrupa sosyal-demokratları onları bir türlü Türk dostlarına yani Ecevit'e açıktan kabul ettirememektedirler. Ne de olsa adları Kürttür. Ama Ecevit açgözlü Türk devlet memurlarının başıdır ve sözkonusu olan devrimin tasfiyesi olduğundan Avrupalı sosyal-demokratlara göz kırparak "yan cebime koy" demekten geri durmamaktadır.

Evet 1984'te ilkel ve reformist milliyetçi akım ve kişiler, böylesi bir atmosfer içinde kendilerini Türk liberal burjuvazisine kabul ettirebilmeleri için, devrimci-yurtsever direnişe hayasızca saldırmakta, hareketimize yönelik tasfiyeci provakatif çabaları gözü dönmüşcesine tahrik ve teşvik etmekte ve mutlaka sonuca ulaşmak istemektedir.

Kürdistan'da durum 1984'te karmaşık bir hal arzetmektedir. Devrimci hareketimizin zindanlardaki sürekli direnişi ve 1983'lerden itibaren ülkenin çeşitli alanlarına akışı, sömürgeci faşizmin halka egemen kılmaya çalıştığı pasifikasyon, umutsuzluk ve inançsızlığın önüne önemli oranda set çekmiştir. PKK'ye inanç ve bağlılık, direnişin gelişmesine paralel olarak gelişip büyümektedir. Yine ilkel ve reformist Kürt milliyetçiliği halk nezdinde, yaşanan canlı pratikteki eylemsizlikleri, teslimiyetçi ve uzlaşmacı karekterleri nedeniyle bütünüyle teşhir olmuşlardır. Bu anlamda halk kitleleri ulusal kurtuluş siyasetimize çok daha yakın, onu çok daha iyi anlayıp yorumlayabilir hale gelmişlerdir. Düşmana karşı kin ve öfkeleri daha da artmıştır ve bu temelde devrimci hareketle yürümeye daha hazır ve azimlidirler. Bütün bunlara rağmen 12 Eylül rejiminin daha da katmerleştirdiği kölelik bağlarını tümden koparıp atmak için gerekli bilinç, enerji ve kararlılığı henüz bütünüyle edinememiş ve ortaya koyamamışlardır. Halen örgütsüz ve yarı uyuşuk vaziyettedirler. Ama bu, onların bin yıllık özlem ve deneyimleri nedeniyle mücadelenin nabzının hızlanmaya başladığını herkesten önce görüp, duymalarına engel değildir.

KUKH ve onun önder gücü PKK, büyük acılar, kayıplar ve fedakarlıklarla dolu ve fakat başarıyla tamamlanan hazırlık dönemini yeni ve tarihi bir atılıma ulaştırmanın yoğun çabası içerisindedir. Kadroları, ittifak ilişkileri, teorik ve siyasal gelişimi ve pratik olanaklarıyla hareket, böylesi bir atılımın eşiğine gelmiştir. Tasfiyeci provakasyon hareketi, cezaevlerinde olduğu gibi dışarıda da büyük bir direnişle ezilmiştir. Parti dışına atılan komplocu ihanet çetesi, her türlü ilkel ve reformist yerel akım ile sosyal-şoven güçten destek alarak bazı artıkları vasıtası ile son çırpınışlarını sergilemektedir. Partinin hazırladığı atı-

lımı gerçekleştirmemesi için elinden gelen her türlü yıkıcılığı yapmaktadır. Parti bir yandan bu ayakbağlarını bir bir koparıp atarken, öte yandan halk kitleleri içinde kök salmak için, akılalmaz zorluklar ve fedakarlıklarla boğuşmakta, bu temelde halkın desteğini kazanmaya çalışmaktadır. Tarihsel ve güncel tüm imhacı, inkarcı, teslimiyetçi ve köleci güç ve anlayışlara karşı ulusal bağımsızlık ve özgürlük şiarı temelinde büyük bir direniş yürütmüş, hazırlığını bu temelde tamamlamış ve tarihi bir hamleyi başlatmanın eşiğine gelmiştir, ama bu hazırlıklarını pratiğe başarıyla uygulaması ve mutlaka başarılı sonuçlar elde etmesi hayati bir önem ifade etmektedir. Sömürgeci Türk faşistleri, yerel gericiler, emperyalist efendileri, sosyal-şovenler ve çürümüş Kürt ilkel ve küçük-burjuva milliyetçileri, başarısızlığa uğrayacak bu hamleden geriye kalanları darmadağın etmek ve onu bitirici bir etkene dönüştürmek için pusuda beklemektedirler. Bu nedenle başlatılan yeni dönem hamlesi bir anlamda doruklarda verilen bir varlık-yokluk kavgasıdır. Evet stratejik anlamda değil ama, belirleyici önemde bir taktik evre açısından gerçek böyledir. Bu anlamda PKK 15 Ağustos devrimci atılımını yaratma yolunda, tarihimizin en büyük hazırlık çalışmasını yürütmüş; başarı için mümkün olan tüm tedbirleri almaya çalışmıştır. Yetersizlikler ve olumsuzluklar, başarıyı gölgeleyen ve hatta tehlikeye düşüren etkenler olarak hala önemli oranda mevcuttur. Ama parti önderliğinin yoğun ve üretken çabası, büyük çoğunluğu ile parti varlığının belirlenen çerçevede kararlılıkla görünmesini sağlamaktadır. Taktik saldırı ve fethetme ruhu ile kadrolarımız "karlı dağları aşarak, günlerce aç kalarak, aylarca yürüyerek, sonsuz propaganda ve ikna gücü kullanarak" 1 yıl gibi bir sürede devrimci mücadelemizi ülkenin dört bir yanına yaydılar; geniş kitleleri ideolojik ve politik olarak etkilediler ve başta Kürdistan köylülüğü olmak üzere yurtsever kesimler arasında parti örgütlerini daha güçlü bir temelde örmeye başladılar. Parti yeni hamleyi, özellikle siyasal ve askeri alandan gelişmiş yeni örgütlenmelerin doğuşunda bir ebe olarak gördüğü için, Kurtuluş Kuvvetleri ve UKC ilanını belli aralıklarla gerçekleştirmeyi de yine bu atılımın kapsamı içine aldı ve planlandı.

Evet 15 Ağustos 1984'e gelindiğinde genel durum böyleydi. Halkımızın, korkunç acılardan oluşan düşmana yönelik kin ve öfkesiyle kaynaşan Partimizin bu muazzam çabası ve hazırlıkları, 15-16 Ağustos günlerinde Şemdinli ve Eruh başta olmak üzere bir çok merkezde, düşmanın tepesine balyoz gibi indi.

15 AĞUSTOS EYLEMLERİ ŞOK ETKİSİ YAPIYOR

Sömürgeci güçler beklemedikleri bir anda, beklemedikleri bir biçimde ve yerde yedikleri darbenin etkisiyle adeta şoke oldular. Büyük bir şaşkınlık ve paniğe kapılarak eylemlerin örgütlülük düzeyi ile halkın katılımına bakıp, atılan adımın isyan olduğunu zannetti ve bu nedenle de bölgeye olağanüstü asker sevketmeye başladılar. O dönemde iç ve dış burjuva basının belirttiğine göre Siirt, Hakkari alanına 4 bin kişilik özel komanda birliği yanında çok sayıda ve büyük çaplı askeri birlik, zırhlı araçlar, iki bombardıman ve bir helikopter filosu sevkedildi ve yöre halkının birçok araçlarına da el konuldu. Genel Kurmay Başkanı, İçişler Bakanı, Jandarma Genel Komutanı, Emniyet Genel Müdürü ve 2. Ordu Komutanı bölgeye gelerek, yürütülen "Güneydoğu Operasyonu" adlı karşı-devrimci saldırıyı bizzat yönetti. Başbakan, bakanlar, istihbarat dairesi başkanları ve rejimin siyasal parti yöneticileri ise, peşpeşe alanı ziyaret ederek, TC'nin iç ve dış kamuoyu önünde uğratıldığı yıpranmasının önüne geçmeye çalıştılar. Ancak rejimin başı faşist Evren ve tayfasının gezileri tüm bu çabaları adeta heder(!) etti ve TC'nin 15 Ağustos atılımı karşısında, daha başından içine düştüğü aczi en açık biçimde belgeledi.

Evet ancak 10 Ekim tarihli gazetelerde "Doğudaki isyan planı suya düştü" başlığı altında dışa vurulan inanca göre, 15 Ağustos eylemleri ayaklanma amacıyla yapılmıştı. Eylemin özellikleri bir çok bakımdan farklılıklar gösteriyordu; ama TC kurmayları kendilerini en fazla böylesi bir gelişmeye karşı hazır hissediyor ve adeta böyle olmasını diliyorlardı. O nedenle de yalan haberlere dayalı bir propaganda furyası başlattılar. 18 Ağustos'tan başlayarak, Türk burjuva basını "Yakalandılar, kaçamayacaklar, kıstırıldılar, kuşatıldılar, birer birer teslim oluyorlar" başlıkları altında, isyanın bastırıldığı, sorumlularının yakalanıp darağaçlarına çekildiği 1924'ler ve 1938'ler Kürdistan'ına özgü tablolar sergilemeye çalışıyor ve her an böylesi sonuçlar bildirmeye hazırlanıyordu. Ama bu taktik kendilerini halk ve dünya nezdinde küçük düşürüyor, çelişki ve yalanları en açık biçimde dışa vuruyordu. Onlar gelişmelerin hem isyan olmasını arzuluyor, hem de yöre halkını kendi yanlarında gösterme çabasıyla olayların 50-60 kişilik gruplarla sınırlı olduğunu, eylemleri yapanların bir avuç çapulcu, eşkiya olduğunu ve devletin bunlara pabuç bırakmayacağını söylüyorlardı. Olayları çıkaranların 50-60 kişilik "eşkiya artıkları" olduğunu söylemek uğradıkları büyük itibar kaybı karşısında, erken ve ucuz başarı için şarttı. Oysa Eylül ve Ekim ayları boyunca yöre halkından tutuklananların sayısı çoktan 500'ü aşmıştı. Yakaladıkları masum halk kitlelerini "işte caniler, inlerinde kıstırıldılar" başlıkları altında Türk boyalı basını yoluyla en ağır ve tahkir edici bir üslupla teşhir ediyor ve bu yolla da "devletine ve milletine bağlı, Atatürk'ün Misak-i Milli ilkelerine sadık" diye adına yalan söyledikleri yurtsever Kürdistan halkına gözdağı vermeye çalışıyorlardı.

Ağustos Eylül'e, Eylül Ekim'e bağlandı. "72 saatlik" ömür biçtikleri ve "bir avuç eşkiya" dedikleri halkımızın HRK içinde örgütlenen kahraman savaşçılarının eylemleri alan, kapsam ve etkinliği bakımından yayıldı ve büyüdü. Artık adlarını vermekten çekinen alandaki askeri ve sivil yetkililer "operasyon gerekirse kışa kadar sürer, devletin kolu uzundur, eşkiyalar gerekli dersi alacaktır" gibi kuru-sıkı iddialar arasında bir işlerin hiçte bilindiği, tahmin edildiği gibi çıkmadığını atlatmaya, sezdirmeye çalıştılar.

Gelişmelerin seyrinin bu yönde olduğu ve parti taktiğinin başarıyla uygulanmasının sözkonusu olduğu giderek daha çok açığa çıkınca rejimin başı Evren "ağırlığını" koyarak direnmenin ezilmesi için meşhur "doğu, güneydoğu gezisi"ne çıktı. İtiraf ettiğine göre Evren, tarihi tekerrür ettirmek isterken, yine komik ve giderek de dramatik bir duruma düşmekten kurtulamamıştır. Türk bujuva tarihi övünçle anlatmaktadır ki, 1938 Dersim isyanında Atatürk'ün "neye mal olursa olsun" isyanın bastırılması için kesin talimatı vardır. Bu talimatın gereği olarak onbinlerce yurtsever Dersimli, masum çocuk, genç, kadın ve ihtiyar derelere doldurulup kurşuna dizilmiş, mağaralarda diri diri yakılarak katledilmiş, köy ve kasabalar ile Dersim viraneye döndürülmüştür. Ancak direniş, yenilgisi kapıya dayanmış ve oldukça zayıflamış da olsa sürmektedir. Oysa bu dönemde M. Kemal Türk bayrağını direnişin henüz sıcak cesedinin üzerine dikmek için Elazığ'a ve oradan da Dersim'e gitmek için sabırsızlanmaktadır. Bu amaçla Elazığ'a (o zaman Harput) geldiğinde direnişin hala zayıf da olsa sürdüğü raporunu alınca Elazığ garında *"bu iş halledilmeden buraya ayağımı basmam, 24 saatte tamamlanacaktır"* buyruğunu vererek trenin yönünü Malatya'ya çevirtmiştir. Şemdinli konuşmasında adeta dert yanarcasına anlatmaktadır ki, II. Atatürk de aynı şeyi yapmaya kalkmış, ama o, modern gerçekliğimizi ve hareketimizin niteliğini inkara kalkıştığı için gülünç duruma düşmüştür. Güya Şemdinli'ye daha önce gelmek istiyormuş, ama olayları yaratanlar yakalanmadan gelmeyi uygun bulmamış ve şimdi bu gerçekleştiği için gelmişmiş. Böyle diyor diktatör taslağı. Ama Kars-Selim'deki konuşması ile kendi kendini de ele veriyor ve diyor ki: *"Şimdi ben büyük bir hadise mi oldu da oraya gittim, aklınıza bu soru gelebilir. Büyük bir hadise olmadı. Baskına uğrayan yerler vardı. Onlara geçmiş olsun demek istedim. Devletin yanlarında olduğunu göstermek istedim..."*

15 Ağustos'un yarattığı şoktan kurtulamayan sömürgeci devlet yetkilileri, büyük telaş içindeler.

Ancak artık mızrak çuvala sığacak gibi değildir. HRK savaşçıları TC'nin tüm çıkmazını ortaya dökmeye ve Kürdistan Devriminin gücünü dosta ve düşmana göstermeye yeminlidir. Evren'in Şemdinli ziyaretine, 5 Ekim'de alnına vururcasına cevap verir HRK savaşçıları. Evren'in kurmay heyetinden özel görevli bir yüzbaşı, bir assubay ve bir er pusuya düşürülerek cezalandırılır. Evren devrimci hareketimizin soluğunu artık ensesinde duymaktadır. Can havliyle yeni gaflar yapar ve dünyaya demokrasiye geçildi dediği bir zamanda, mevcut rejimin Osmanlı saltanatından daha despot olduğunu ve kendisinin de esasta bir "fermandar" olduğunu "hukuk devleti ilkesini" anında bir kenara fırlatarak ayaküstü idam kararları almasıyla en çarpıcı biçimde kanıtlar ve belgeler. Bu eylemleri gerçekleştirenler için *"şimdi bu eşkiyayı asmayıp besleyelim mi"* diye kükrer. Hemen "halka silah dağıtılacaktır, İzale-i Şekavet kanunu yürürlüğe konulacaktır" diye buyurur, böylece Abdülhamit ruhunu temsil ettiğini, Hamidiye Alayları teşkil etmek istediğini vurgular. Türk burjuva basını "aman şevketli sultanım ne yapıyorsunuz" anlamına gelen bir tarzda yağcılıkla karışık sızlanır. Rauf Tamer Tercüman'da gelişmelerin önünün alınabilmesi uğrunda her türlü yöntemin meşru olduğundan dem vurur ve Evren'in gafını mazur göstermeye çalışır: *"Bunun için hukukun üstünlüğü falan bir tarafa bırakılıp rahatlıkla konuşulabilmektedir"* der.

Kürdistan'da 15 Ağustos'la birlikte her şey üzerindeki sis perdeleri, anlamsız cilalar bir bir yok olmaya başladı. Yaşanan durumun bir savaş hali olduğunu, en yetkili ağızlar bile ifade eder oldu. Muhalefet lideri olarak Calp, Genel Kurmay, hükümet ve Evren üçlüsünün ısrarlı örtbas ve çarpıtma çabalarına karşın, durumun ciddiyetini ortaya koymak için rejimi güç durumda bırakan açıklamalarda bulundu. "Bir avuç eşkiyanın sapık eylemleri" belirlemelerini anlamsız ve tehlikeyi küçümseyen bir tavır olarak değerlendiren Calp *"hedefleri belli bir hareketle karşı karşıyayız. Ortada bir yangının başlangıcı vardır"* diyerek halka yapılan baskıların terslik yaratabileceğine de dikkat çekti. Halk kitlelerinin partiyi açıktan destekledigi, devletle işbirliği yapmadığı, yine Calp ve Sunalp gibi rejimin gönüllü bekçilerince bile açıkça itiraf edildi.

Huzur ve Güneş Operasyonları ile terör estirilerek, pasifikasyon bölgeye egemen kılınmak istendi. Bölge devletleri; yurtsever, ilerici ve devrimci tüm güçler tehdit edildi. Ancak bu tehditin tek dayanağı olan Türk ordusu partimizin doğru taktikleri karşısında her gün pusuya düşürülüp avlanan, baskın ve çatışmalarla hallaç pamuğuna çevrilen kolay bir hedef olmaktan öteye fazla bir rol oynamayacağını açıkça ortaya koydu.

15 Ağustos'tan hemen sonra ABD genel kurmayından yetkililer, askeri danışmanlar, NATO kuvvet komutanları peşpeşe Türkiye'ye gelerek, durumu yerinde inceleyip tavsiyelerde bulundular.

Dünya basını olaylara büyük yer verdi. TC'nin ve rejimin durumunu bu gelişmeler ışığında yeniden ele alıp değerlendirdiler.

İnkar edilen "halledildi" denilen Kürdistan probleminin birden bire böylesine denetim dışı olarak dünyanın gündemine girmesi TC'yi büyük bir panik ve acze sevketti. Türk basını bunu 20 Ekim 1984'te, yani 15 Ağustos eylemlerinden iki ay sonra olayların çok daha boyutlandığı bir noktada *"Dünya bizi izliyor, dünyanının gözü Türkiye'de!"* diyerek uyarıcı biçimde dile getirdi.

15 AĞUSTOS EMPERYALİZMİN GİZLİ PLANLARINI AÇIĞA VURUYOR

Emperyalizmin Kürdistan politikasının, başlangıçtan beri, kemalist inkar ve imha politikasının onaylanması biçiminde olup, bu temelde sürdürüldüğü bilinmektedir. Ancak ulusal kurtuluş hareketimizin TC ve emperyalizmin bu politika ve uygulamalarını boşa çıkararak gelişmesi karşısında emperyalist güçler, halen süren, belirtilen bu politikalarına rağmen, durumu yeniden değerlendirmek ve doğru devrimci çizgi önderliğindeki ulusal direnişin önünü kesmek için yeni yaklaşımlar geliştirmek zorunluluğunu duydukları çeşitli arayışları ile ortaya koymuşlardır. Yeni arayışların temelinde yatan şey Kürdistan problemine bir çözüm getirmek değil, ulusal kurtuluş hareketinin tasfiyesi ve problemin bu temelde ortadan kaldırılmasıdır. 1970'lerin ortalarından itibaren emperyalizmin bu yönlü girişimleri artmıştır. 1970'lerde CIA'nın el attığı G. Kürdistan hareketi 1975'lerde Kissinger ve Nixon'ların doğrudan yönlendiriciliği altında tasfiye edilmiştir. Yine o tarihlerde batı Avrupa emperyalizmi de bir başka koldan küçük-burjuva reformizmi vasıtası ile hareketi denetimi altına alabilmek için yoğun bir çaba içine girmiştir. NATO içindeki bu güçler daha çok ajan örgüt ve hareketler oluşturarak, ya da mevcutlarının bu yönlü objektif yapılarını besleyip geliştirerek, Kürt ulusal problemini gün ışığına çıkarmadan ya da en fazla bir kültür hareketi derekesine düşürerek halletmeye(!) çalışmaktadırlar. Avrupa sosyal-demokrasisi NATO ile olan bağlarından ötürü bu politikalarını öncelikle TC'nin devlet politikası olan katı inkarcılığı ile nisbeten de olsa çatıştığı, ikinci olarak ABD bu politikaları şimdilik tehlikeli bulduğu için rahatça gündeme getirip savunamamaktadır. Ayrıca bu güçler de yaklaşımlarını bu dönemde daha çok propaganda düzeyinde tutmakta, uygulamayı ise, mücadelenin gelişim seyrine bağlı olarak gündeme koyacaklarını çeşitli biçimlerde sergilemektedirler. Günümüzde Avrupa sosyal-demokrasisinin yaklaşımlarını en açık olarak dile getiren İskandinav ve özellikle İsveç sosyal-demokratlarıdır.

Partimiz çeşitli dönemlerde, Kürt küçük-burjuvaların bu emperyalist çevrelerle girdiği ilişkiden ötürü nasıl tehlikeli bu eğilimi temsil ettiklerini ortaya koymuş, bu güçleri uyarmış ve iflah olmazlıklarını teşhir ve tecrit etmeye çalışmıştır. 15 Ağustos şanlı atılımı ABD'den Fransa'ya, F. Almanya'dan İsveç'e kadar çeşitli emperyalist güçlerin Kürdistan'a yönelik ister TC ile ve isterse kendi aralarında ve yalnız oluşturdukları politikaları, gizli plan ve ilişkilerini önemli oranda açığa çıkarmıştır.

26 Ekim 1984 tarihinde Bonn parlamentosunda "Kürtlere karşı Türk askeri operasyonları ve FAC'ın NATO savunma yardımının rolü" konulu oturumda CDU-CSU adına konuşan Dr. Pohlmeier şöyle diyor: *"Kendi azınlıklarına uygun tarzda muamele etmeleri ve öğrenmeleri için üçüncü dünya ülkelerine olduğu gibi, Türkiye'ye de talep iletilmelidir. Fakat bunun başarıya ulaşması ayaklanma hareketi sürekli etrafa yayıldıkça..., Türkiye'de isyancı Kürt bölgelerinde Sovyet yapısı silahlar bulundukça kesin olarak mümkün değildir..."* CDU-CSU sözcüsünün açıklamalarından da anlaşıldığı gibi, Kürt halkına uygulanan baskıların azaltılması hatta kültürel hakların tanınması, ancak ulusal direniş mücadelesinin ezilmesi ile mümkün olacaktır. Bunun dışında başka bir yöntemi uygulanırlığı olmayan yöntemler diye nitelendiren sözcü, aynı şekilde Kürdistan meselesine yaklaşımlarını da ortaya koymaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tümden imha edilmesi ve bu temelde Kürdistan meselesinin tarihe gömülmesi yaklaşımı olarak da izah edebileceğimiz bu tavır, ABD emperyalizminin soruna yaklaşımını da dile getirmektedir. Aynı düşünceyi, yine CDU-CSU adına konuşan Jäger daha değişik bir biçimde ifade ediyor. Jäger konuşmasında *"Kürtlere yardım etmek isteyenler Türk yetkilileriyle ilişkiye geçsinler"* diyerek devamla şunları belirtiyor: "...

Eğer, biz, Türkiye'de bir ulusal azınlığa ait olma yüzünden horlanmayı vurgulayarak yasaklayan Avrupa insan hakları kararnamesinin 14. maddesini uygulayabilirsek –bu tabii ki, yavaş yavaş gerçekleşebilir– Kürt halk grubuna etkili olarak yardım etme şansımız olur. Bu sebepten buradan Türk hükümetine ve parlamentosuna, Türkiye'nin de bu arada Avrupa Konseyi üyesi diğer tüm devletlerin yaptıkları gibi Strasbourg'daki Avrupa insan hakları komisyonuna yapılan kişisel şikayetleri tanımak ve böylelikle tek tek kişilere bu insan hakları enstitüsüne başvurma hakkını sağlamak için yapılan müzakerelere katılmaları çağrısını yapıyorum. Bu yolla, tek tek Kürtler şikayetlerini burada söyleyebilecek ve biraz önce sayın Devlet Bakanı Möllemann'ın bahsettiği teröristlerin ellerine itilmiş olmayacaklardı...''

Diğer bazı milletvekillerinin konuşmalarından da belirli bölümleri aktaralım Dirk Schneider (Yeşiller):*"... Kürtler sorunu.... Kürtlerin baskı altına alınması ile çözülemeyecek bir sorun olup, ancak kendilerine eşitlik hakkı verilerek, insan hakları, kendi kendilerini gerçekleştirebilme, kültürel haklarına sahip çıkabilme hakkı tanınarak politik olarak çözülebilir."*

Huber (SPD): *"... Burada Türk devletinin toprak bütünlüğüne saldırma niyetimiz de yoktur. ... Biz silahlı saldırıları tasvip etmiyor ve alınan güvenlik önlemlerini de anlıyoruz.*

.... Biz daha çok, tam da G. Anadolu'nun sosyal geri kalmışlığıyla, bir bakışta belki de sebep ve sonuçla ilgili sorunun yeniden hesaba-kitaba vurulması gerektiğini düşünüyoruz...."

Jungmann (SPD): *"... Kürt azınlık problemi ve kültürel kendini yönetim talebi silah zoruyla çözülmemeli ve çözülemez de ..."*

Schäfer (FDP): *"Siz yalnız basitçe Türkiye'ye saldırmamalı, bizzat, mesela geçmişte İran'da neler olduğu, İran ve Irak'ta hala nelerin olduğu sorusunu da ele almalısınız. Bütün bu devletler özgür bir Kürdistan yaratmaya hazır değiller.... Kürtlere belli bir dereceye kadar kültürel otonomi tanıma rızası, gözleyebildiğimiz kadar tüm bu devletlerde mevcuttur...."*

15 Ağustos eylemleri sonrasında Alman parlamentosunda meydana gelen bu tartışma emperyalistler açısından soruna ikili yaklaşımı da yansıtmaktadır. Her ne kadar tartışma Almanya'da gerçekleşmişse de, ileri sürülen düşüncelerin sadece burayla sınırlı olmadığı da açıktır. Genelde emperyalist çevrelerin yaklaşımını da, bu tartışma çerçevesinde tüm ayrıntıları ile gözleyebiliyoruz.

Eskisi gibi Kürt meselesini inkara yaklaşamayan, sınırlı da olsa, böylesi bir meselenin iradeleri dışında kendisini gündeme soktuğunu kabul etmek zorunda kaldılar. Adeta unutturulmak istenen ve üstü çoktan küllendi, denilen Kürdistan sorununun bu şekilde kendisini yeniden gündeme sokması bu çevreleri tutum belirlemek zorunda bıraktı. Nitekim tüm konuşmacıların sorun üzerinde durmalarının nedeni olarak, 15 Ağustos'u ve yol açtığı gelişmeleri göstermeleri bir tesadüf değildir.

Bu gelişmelere rağmen, sosyal-demokrasi kanadı daha şimdiden kültürel hakların tanınabileceği ve tanınması gerektiğinden bahsederken, muhafazakarlar ise, böylesi bir sorunun Türkiye'nin bir iç meselesi olduğu ve bu konuda Türk hükümetiyle işbirliği yapılması konularına dikkat çekiyorlardı. Fakat, yine muhafazakar kanat sınırlı da olsa geçmişte hiç bir biçimde kabul etmediği Kürt halkının varlığını azınlıklar düzeyinde de olsa ele alıyor ve değinmek zorunda kalıyordu. Aslında bu yaklaşımlar bir gerçeği daha ortaya koyuyordu: Emperyalist çevreler, Kürdistan meselesini mezara gömme hususunda geçmişten beri yürüttükleri politikaları işlemez kılındığında ve bu da ciddi gelişmelerin eşiğinde gerçekleştiğinde, çekinmeden yeni plan ve komploları gündemleştirebilecektir.

15 Ağustos sonrasında emperyalizmin bu ikili –muhafazakar ve soyal-demokrat– politikası ABD ve İsveç'in şahsında gelişen bir çok olayda daha net bir şekilde ortaya çıktı.

ABD emperyalizminin cuntanın baş destekçisi olduğu kadar generaller çetesinin bugün yürüttüğü politikanın bizzat sorumlusu olduğu da açıktır. Bu nedenle ABD kanadının soruna yaklaşımından bahsederken mevcut uygulamaların, bunun eseri olduğundan da bahsetmek gerekir. 12 Eylül'de askeri darbenin gerçekleştirilmesinde bizzat ABD'nin girişimlerinin önemli bir yer tuttuğu bilinmektedir. Yine bir çok saldırı ve yeni komplolar tezgahlanması döneminde ABD'nin bir çok üst düzey yetkilisinin Türkiye'de bulunması az görülen olaylardan değildir. Faşist cuntayı tüm uygulamalarında destekleyen ABD, özellikle Lübnan sahasında aleyhine dönen gelişmeler nedeniyle Türkiye ayağını daha da güçlendirmek istemektedir. Böylece 80'li yılları tümüyle lehine çevirme girişimlerini sonuçlandırmaya çalışmaktadır.

ABD emperyalizminin Reagan yönetiminde ifadesini bulan genelde ulusal kurtuluş hareketlerine karşı imhacı tutumu, en bariz örneği ile şimdiye kadar hiçbir şekilde varlığını kabul etmediği Kürdistan üzerinde en açık biçimiyle uygulanmaktadır. Türkiye'ye "iç sorunlarını" çözme konusunda her türlü desteği vermede sonuna kadar birlikte olacaklarını açıklayan Reagan yönetimi, çıkarlarının tehlikeye girmesi karşısında müdahale etmekten çekinmeyeceklerini de açık açık ilan etmektedir.Yine Reagan'ın "bölgede hiç bir terörist girişime müsaade etmeyeceğiz" biçiminde açıklamada bulunması ABD'nin tavrının ne olacağını da göstermektedir. Son dönemlerde ABD dışişleri bakanlığının "ABD vatandaşlarının Türkiye'nin doğusuna gitmemeleri" yönlü çağrısı, gelişmelerin ulaştığı boyutu ve sözkonusu gücün tedirginliğini göstermektedir. Yine son dönemlerde bir çok ABD yetkilisinin, Genelkurmay başkanı, ordu komutanları, eski başkan Carter ve daha bir çokların peşpeşe Türkiye ziyaretleri ile, yeni bir ziyarette bulunacak olan diğer bir eski başkan Nixon'un gezisi, ABD'nin giderek bu alana daha fazla ağırlık vereceğini göstermektedir. Tüm bunların da ABD planlarının daha da açığa çıkmasına yol açacağı şimdiden görülmektedir.

Yine, sosyal-demokrat yaklaşımdan bahsederken İsveç yönetiminin tutumuna değinmeden geçmeyeceğiz. SPD, Yeşiller'in tavrı, Mitterand yönetiminin Kürt enstitüsü açma girişimleri ve daha bir çok ülkede Kürdistan meselesini kültürel bir hareket düzeyinde tutma çabalarına ek olarak, İsveç hükümetinin komplo ve provakasyonları daha net bir tutumun ortaya çıkmasına yol açmıştır. Yukarıda kısaca değindiğimiz gibi, Avrupa sosyal-demokrat çevreleri özellikle G. Kürdistan'da Kürt hareketinin şiddetlendiği 1970'ler sonrasında, hareketi kendi yörüngelerine sokmak amacıyla çabalarını yoğunlaştırmışlardır. Bunun sadece Güneyle sınırlı olmadığı, Doğu, Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'ı da kapsadığı mevcut gelişmelerden daha iyi anlaşılmaktadır. Kürt küçük-burjuva reformistlerine dayanarak uygulamaya sokulmak istenen bu politika, 15 Ağustos atılımının ardından iyice açığa çıkmış ve önemli oranda fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Bu nedenle bu politikanın baş mimarlarından olan ve emperyalistler arasında yapılan işbölümü gereği payına Kürdistan'ın düştüğü İsveç yönetimi mücadelemizi yıpratmaya yönelik çabalarını, bu dönemde daha da yoğunlaştırdı. PKK'yi "terörist" ilan ederken, bazı sempatizanları da tutuklayarak ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisini zayıflatmak istemektedir. Özellikle son dönemlerde bu girişimlerini yoğunlaştıran İsveç yönetimi tamamen büyük bir sahtekarlık olan yeni iddialar ortaya attı. Gizli polis teşkilatı SAPO tarafından ortaya atılan bu görüşe göre "vize isteminin reddedilmesi nedeniyle Abdullah Öcalan'ın İsveç'e ve herşeyden önce başbakan Olaf Palme'ye karşı misilleme planları yaptığı bildirilmiştir. Isveç, PKK çevrelerinde faşizmin izinde yürüyen bir ülke olarak görülmekte, bu nedenle de örgütün düşmanlarından biri sayılmaktadır" denilmektedir. Raporun diğer bir bölümünde ise, şu görüşlere yer verilmektedir: *"Ülkedeki fikir ve örgütlenme özgürlüğünden yararlanarak İsveç'e yerleşen terör örgütü PKK'ya karşı, İsveç'in çıkarları ve güvencesini göz önünde tutarak, sert tedbirler almalı(dır) ..."*

Evet, 15 Ağustos atılımı ile birlikte İsveç devletinin yıllardır emek verdiği sosyal-demokrat çözüm yerle bir olarak, çıkarları sarsıldı. İşte bu çıkarlarını, küçük-burjuva reformistlerine dayanarak güvence altına almak için, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının öncü gücü ve zaferinin teminatı olan PKK've saldırılacak, "terörist" vb. yakıştırmalarla sahte ve gerçeğe dayanmayan demogojilerle, uluslararası kamuoyundan teşhir ve tecriti sağlanmak istenecektir. Ama hemen belirtelim bu oyunlar da tutmayarak boşa çıkarıldı.

Gerek emperyalizmin muhafazakar ve gerekse sosyal-demokrat kanadı olsun, 15 Ağustos direnişi ve peşi sıra yaşanan atılımları bir sonucu olarak ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tavırlarını daha da netleştirmektedirler. Önemli oranda açığa çıkan bu politikaların özünün "şeker-kamçı" diye tanımlanan, iki zıt yaklaşımın yanyana uygulanmasından başka birşey olmadığı açıktır.

15 AĞUSTOS KEMALİST İNKARCILIĞI YERLE BİR ETTİ

Kürdistan üzerinde geçmişten bu yana koyu bir kemalist inkarcılığın varlığını sürdürdüğü ve tüm topluma da bunun egemen kılınmak istendiği bilinmektedir. TC, artık bir Kürt sorununun varlığından bahsedilmeyecek gelişmeleri yarattığına kanaat getirdiği bir dönemde, büyük bir sarsıntı geçirdi. Hiç bir biçimde kabule yanaşmadığı ve tüm empreyalist çevreler ile ilerici insanlığa da böyle kabul ettirmek istediği bir meselenin bu şekilde yeniden gündemlerinin baş maddesine dönüşmesi, açık ki, TC ve kemalistler açısından ciddi bir gelişmedir. Ama yine de ısrarla sorunun kabulune yanaşmamaktadırlar.

Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu değil de, küçük bir grubun "bölücü ve yıkıcı" eylemleri olarak değerlendirilen son gelişmeler TC'nin yetkili kişi ve organları düzeyinde birçok çelişkili durumun yaşanmasına da yol açtı. Cunta başı K. Evren'in *"artık tümüyle anarşi ezilmiştir. Bölücülük ve yıkıcılık bir daha başını kaldıramaz"* dediği bir anda 15 Ağustos direnişlerinin yaşanması bunların içi boş iddialar olduğunu ortaya çıkardı. Başta Reagan yönetimi olmak üzere bir çok emperyalist çevrenin TC'yi "anarşi" ile mücadelede örnek bir ülke olarak göstermeye çalıştıkları bir dönemde, direniş eylemlerinin yükselmesi bu girişimleri de boşa çıkarmıştır. Yıllardır gerçekliği inkar edilen, bölgenin en eski halkı olmasına rağmen varlığı dahi kabul edilmeyen Kürdistan, adı verilmese de bu dönemde bir çok toplantının başgündem maddesini oluşturmaktadır.

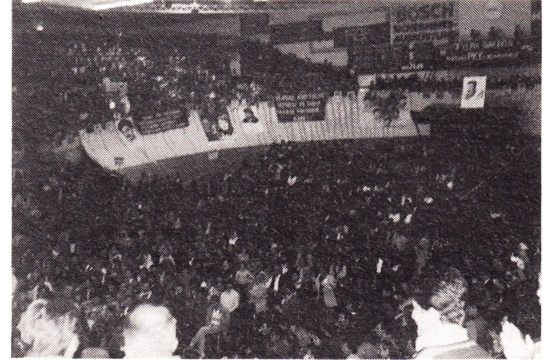
15 Ağustos Kürdistan Gerçeğini Türk Siyasal Yaşamına Dayattı

Eruh ve Şemdinli eylemlerinin ardından açıklama üstüne açıklama yapan ve haberlerin gazetelerin manşetlerinden inmediği bir dönemde "72 saate kalmaz işlerini bitiririz" diyen cunta, Kürdistan'daki gelişmeleri tartışmaktan da geri durmuyordu. Yıllardır ısrarla gizlenen bir mesele tüm yetkililer tarafından tartışılmak zorunda kalıyordu. İlk dönemlerde gerçekten de bu hareketi bitirebileceğini sanan cunta, konunun alabildiğine işlenmesine izin verirken, gelişmelerin giderek aleyhine dönmesi karşısında büyük bir suskunluk içine girdi. Ama buna rağmen tartışmalar kesilmezken, en yetkili ağızlardan en alt düzeyekine kadar hemen hepsi soruna yaklaşıyor ve düşüncelerini belirtiyorlardı.

Daha olayların başlangıcında başlayan bu tartışmalar günler aylara aylar yıla yaklaştıkça daha da artıyor ve şiddetleniyordu. K. Evren olayların ardından Şemdinli'de yaptığı bir konuşmada eylemlerin nedenini değerlendirirken şöyle demekteydi: *"Devletimiz güçlüdür. Üç-beş çapulcuya pabuç bırakacak devletlerden değildir. Peki niye acaba bu kadar güçlü olduğu halde bu eylemi yapabildiler?"* Gerçekten de devletin kendisini çok güçlü hissettiği bir dönemde gerçekleştirilen bu eylemlerin etkisi sadece kısa bir dönemle sınırlı kalmayacaktır. Yine 5 Ekim tarihli Milliyet'te M. Barlas imzalı çıkan bir yazıda da şu görüşlere yer verilmektedir: *"Doğu ve Güneydoğu'da, bazı terörist ayrılıkçı grupların etkisini tümden yok kılabilmek için, bölgedeki yerleşme merkezlerinin yol ve haberleşme sorunlarının çözümü şarttır....*

Türk devleti kendi toprakları içinde tartışılmaz bir güçtür. Halk yürekten ve inançla devletin bütünlüğüne bağlıdır.

Ama devleti sadece jandarma ve sadece asayiş güçleri temsil ederse bu, uzun vadede darboğazlar yaratabilir." Bir yandan devletin güçlülüğünden bahsedilirken diğer yandan ise, halkın "ayrılıkçı"ların eline düşmemesi için yeni tedbir ve önlemlerin alınması istenmektedir. Başbakan Turgut Özal ise, yaptığı bir konuşmada şunları dile getiriyordu: *"Buradaki hainane olayları, ipleri dışarıda bulunan bir avuç hain meydana getirmiştir. Doğu illerimizin geri kalmışlığından istifade ederek buradaki yurttaşlarımızı kendi hainane planlarına alet ederek devleti güçsüz düşürmek, vatanı bölmek amacına yönelen bu bedbahtlar gerekli dersi bir defa daha alacaklardır. İktidarımız doğu illerimizin makus talihini yenmeye kararlıdır. Partimizin milletimize sunduğu programla ekonomik meselelerini çözmüş olan geleceğin Türkiye'sinden bu hainler istedikleri zemin ve ortamı bulamayacaklar ve tarihin karanlığına gömülüp gideceklerdir."* İşte bir türlü üzerinde konuşulmak istenmeyen Kürdistan meselesi gündemlerinin baş maddesi olarak tartışılmaktadır. Turgut Özal gittiği her alanda *"doğudaki ayrılıkçılar için ne diyorsunuz?"* sorusuyla karşılaşmış ve muhalefetteki hükümetine kadar tartışılan bu konu üzerinde düşüncelerini belirtenlere ek olarak kendisi de açıklamalarda bulunmuştur. Özal'ın baştan beri olayları küçümsediği ve bunları "bir-kaç eşkiyanın işi" diye tanımladığı bilinmektedir. Yine Özal başka bir açıklamasında: *"Türkiye'de Kürt sorunu yoktur"* diyerek konunun tartışılması ve güncelleşmesinden duyduğu endişeyi dile getirmektedir. Ama nafile, olayları tüm küçük görme çabalarına rağmen sorunun tartışılmasının ö-

Avrupa'da da Kürdistanlı emekçiler 15 Ağustos'un coşkusunu yaşıyorlar.

nüne geçememiştir. Nitekim bu açıklamalardan tatmin olmayan muhalefet partileri, konunun üzerinde ciddi olarak durmuşlardır. Necdet Calp Hakkari, Siirt ve Van'a gezisi esnasında yaptığı beyanlarda olayın üzerinde önemle durulmasını sık sık vurgulamıştır. *"Hedefleri belli bir hareketle karşı karşıyayız. Ortada bir yangının başlangıcı var"* diyen Calp devamla, *"Güneydoğu'da meydana gelen olaylar incelendiğinde basit, eşkiya olayı olmadığını öğrendik. Olaylar bilinçli ve programlı hareketlerdir."* görüşünü savunmaktaydı. Bir diğer muhalefet partisi lideri olan Sunalp da "olaylar fevkalade ciddidir" diyerek, hükümetin olayları ele alışını eleştirip, şu görüşleri dile getiriyordu: *"Hükümet işlere başından beri ağırlığını koymalıydı, Eruh'a ilk giden lider benim. Başbakan o günlerde deniz banyosu alıyordu..."*

Alıntılardan da görüldüğü gibi, 15 Ağustos'la birlikte Kürdistan Türkiye siyasal gündeminin baş maddesi haline gelmiştir. Rejim, bir yandan kendi sorunlarını çözemez ve giderek yozlaşma, çürüme artarken, diğer yandan da adeta bu gelişmelerin tuzu-biberi olarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gündeme girmesi, mevcut durumun daha da derinleşip vahim bir hal almasına yol açmıştır. Yetkililer birbirleriyle yarışırcasına bu konuda açıklamalarda bulunuyorlardı. Mecliste gizli oturum önerisinde bulunan muhalefet partileri elbirliğiyle bu sorunun üstesinden gelinmesi çağrısını da yineliyorlar ve hükümeti bu konuda mutabakata varmamakla suçluyorlardı. Kaçınılmaz bir biçimde tüm yetkililer aynı konuda hemfikir olmalarına rağmen "doğu sorunu" üzerinde tartışma talep ediyorlardı.

12 Ekim günü K. Evren başkanlığında bakanlar kurulu bir toplantı yaparak sorunu görüştü. Evren toplantı başlamadan basına yaptığı açıklamada, esas olarak "Güneydoğu ve Doğu olaylarını görüşmek üzere toplandıklarını" ifade ediyordu. Toplantı açılışında ise, şu görüşlere değinen Evren, aynı zamanda acizlik ve çürümüşlüklerini de ele veriyordu. *"Ben, bildiğiniz gibi, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesine bir gezi yaptım. Sayın Başbakan da bu bölgeye bir gezi yaptı. Bu bölgede cereyan eden olaylar var. Bunları mahallinde gördük ve bu meyanda da uzun zamandan beri gidemediğimiz o bölgeyi bir defa daha gözden geçirme imkanı bulduk. Bu arada gerek oradaki yöneticilerin, gerekse halkımızın bazı dilek, istek ve ihtiyaçları oldu... Biliyorsunuz Güneydoğu bölgesine ben şahsen eskiden beri büyük bir önem veririm. Kalkınmada öncelikli yöreler arasındadır oraları. Hükümetimiz de bu konuya hassasiyet göstermektedir. Acaba oradaki ihtiyaçların hangisi ele alınabilinir. Ne yapılabilir? Hangileri daha sonra ele alınabilinir? Bu konuları görüşmek üzere bakanlar kurulu toplantısını tertip ettim."* Şimdiye kadar adını bile ağızlarına almadıkları halkın sorunları ile ilgileniyormuş gibi sahte bir tutum sergileyen cunta başı büyük bir yalana da başvurarak "eskiden beri yöre halkının sorunlarına karşı ilgi duyduğu" sahtekarlığını yürütmektedir. Eritilip, posası çıkarılması gereken ve tarihe de böyle geçmesi istenen bir halkın sorunlarına neden bu kadar ilgi duymaya başlıyorlar? Neden Turgut Özal her gittiği yerde ekonomik yatırımlardan bahsediyor? Yine "inşallah 5 yıla kalmaz bölgede elektriksiz, susuz ve yolsuz köy kalmaz" diye zaman bile belirtme zorunluluğunu hissediyorlar. Kürt halkının varlığından veya kendi deyimleriyle "Türkiye'nin doğusunun geri kalmışlığından" şimdi haberdar olmaları da mümkün değildir. Daha 1980'de Şemdinli'ye gelen yine aynı Evren, benzer vaatlerde bulunmuyorda, bugün böylesi bir alçaklığa girişiyor. Tüm bu soruların cevabını vermek ve nedenlerini bulmak da bilindiği gibi, o kadar zor değildir.

Kürdistan'ı her bakımdan bir hammadde deposu olarak gören sömürgeciler, nedense 15 Ağustos'un hemen ardından burada da insanların yaşadığını hatırlamaya başladılar. Şimdiye kadar binbir türlü bahaneyle istismar edilen bu halk, kendi çıkarları doğrultusunda şaha kalktığı bir dönemde, sömürgecilerin etekleri tutuşmuşcasına adeta leş kargaları gibi üzerlerine doluşmaları yadırganacak bir olay değildir. "Muhayyel Kürdistan Meftun" edildikten bu yana, Kürt meselesi bu derece ciddi bir biçimde tartışmaların gündemine girmemiştir. Kendi çürümüşlüklerini gizlemeye ve hala yaşam umutlarının varolduğunu göstermeye çalışan, sömürgecilerin tüm girişimleri de bu noktada sonuçsuz kalmaktadır. Hala karşısında "bir-kaç eşkiyayı" veya eskinin aşiret-feodal güçlerini görmeye çalışan faşist cuntaya bir çok akıl hocası tarafından meseleleri olduğu gibi ele alması gerektiği uyarısında bulunulmaktadır. Cumhuriyet'te Hasan Cemal bu konuda şöyle diyor: *"Ancak burada bir başka nokta gözden kaçırılmamalıdır. Ülkemizin içinde bulunduğu ortam ve ulusal çıkarlarımız, her zamankinden daha fazla serinkanlı bir durum tartışmasını gerekli kılmaktadır. Çünkü, olayın boyutları basit bir eşkiyalıktan çok daha ötedir."*

Her ne kadar gelişen direniş "kahraman mehmetçiğin" 72 saatte bitireceği bir durummuş gibi yansıtılmak istense de, bunun böyle olmadığını faşist cunta yetkilileri bizzat pratikleri ile ortaya koyuyorlardı. Bakanlar kurulu toplantısı peşinden meslicte görüşme açılması, gelişmelerin sanıldığı kadar basit olmadığını göstermektedir. Hatta meclisteki tartışmaları yeterli bulmayan MDP Hatay milletvekili Sökmenoğlu gizli bir oturum talep etti. Tüm bunlar neyi ifade etmektedir. "Anlı-şanlı Türk ordusunun ve hükümetinin" gelişmeler karşısında büyük bir acizlik içine düştüğünü ve planlarının uygulanamadığını veya uygulananlarının ise tutmadığını göstermektedir. Meclis tartışmalarında Turgut Özal yine ekonomik iyileştirme tedbirlerinden bahsederek devamla sözlerine şunları ekledi: *"Sayıları bir kaç yüzü geçmeyen eşkiyayı muhatap alarak heyecan yaratılmasını da uygun bulmuyoruz.... Basın ve yayın organlarının halkı heyecanladıracak yayından sakınmaları gerekir. Bu heyecanlar anarşistlerin işine gelir. Bunlar siyasi olay değil terör olayıdır. Türkiye'nin bölünmezliği ve bütünlüğü, bazı kuruluşların görüşlerinde daha önemli ve öndedir..."* MDP lideri Turgut Sunalp ise şöyle diyor: *"Karşı karşıya bulunduğumuz durum ciddidir."* HP lideri Calp ise şunları belirtiyor: *"Yörede gördüğümüz hadiseler, bireysel eşkiya hareketleri değildir. Planlı, programlı, disiplinli hareketlerdir."* Şimdi de Taz gazetesinde Serge Arnold imzalı çıkan yazıdan bazı bölümleri aktaralım: *"Parlamenter sol muhalefetten olan 'Halkçı Parti'nin' Mardin'deki bir temsilcisi ise şu açıklamada bulunuyordu: 'Kürtler ve Türkler arasında artık dönüşü olmayan bir noktaya varılmıştır.' Yine Türkiye'nin batısından gelen ve şu anda Van çevresinde görev yapan bir doktor, bugün kesinlikle şu inanca vardığını söyleyebilmekteydi: 'Geçmişte halkın büyük çoğunluğu isyancılara karşı idi; çünkü halk, mücadelelerinin Kürtler arasındaki iç çatışmaları da yansıttığını, gözardı etmemekteydi.' Ancak özellikle 'Güneş Operasyonu'nun başlatıldığından bu yana, sadece 'Apocuların' Türk ordusuna karşı savaştıklarından, halkın PKK'ye olan sempatisi hızla güçlenmektedir."*

Yapılan tüm bu alıntılardan da açıkça görüldüğü gibi, faşist cunta yıllardır bir türlü ele alma cesaretini gösteremediği Kürdistan sorununu ele alıp üzerinde tartışmak durumunda kalmıştır. Yine bu durumun onun isteği sonucu olmadığı gelişmelerin zorunlu olarak ortaya çıkardığı bir durumda olduğu açıktır.

Yine İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut yaptığı bir açıklamada "doğuda organize çeteler var. Bu bir savaştır, gerilla savaşıdır" diyerek ulusal kurtuluş mücadelemizin meşruluğunu itiraf etmekteydi. Muhalefet partileri ve basın mensupları adeta kıyameti koparırcasına buna karsı çıkıyor. Ve sarfedilen sözlerin "büyük bir gaf" olduğunu açıklıyordular. Güneri Cıvaoğlu bir makalesinde bu konuyu ele alarak "kaldı ki böyle bir savaş verilse bile İçişleri Bakanı bunu söylememelidir." diyerek mücadelemizin tümden inkar edilmesini talep ediyordu. Parlamento da gelişen ve basına da yansıyan bu tartışmalar yeni boyut kazanıyor ve Akbulut ağır eleştirilere uğratılıyordu. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin "bir eşkiya hareketi" olduğunu kanıtlamak için bir çok gülünç iddia ortaya atan milletvekillerden bazıları "bunların radyosu yok, olsaydı o zaman iş değişirdi" diyerek ne kadar acz içinde bulunduklarını da sergiliyorlardı. 16 Ağustos 1985'de Genel Kurmaylıkta 15 Ağustos atılımının 1. yıldönümü vesilesiyle düzenlenen basın toplantısı bir başka yönden mücadelemizin tartışılmasına yol açıyordu. Genel Kurmaylık adına açıklamalarda bulunan generaller, uzun uzun gelişmeleri anlattıktan sonra özellikle "1973'lerden itibaren karşımızda PKK'yi görüyoruz" diyerek bir kez daha direnişin gücünü itiraf etmek zorunda kalıyorlardı. 15 Ağustos 1984'den bu yana ortaya çıkan gelişmelere de değinen generaller, eylemlerin ve direnişlerin etkisi sonucu birçok yönteme ve tedbire başvurduklarını açıklıyorlardı.

15 Ağustos 1984'den itibaren ortaya çıkan gelişmeler, Türk siyasal yaşamını yakından etkiliyor, parlamento vb. birçok kurumun toplantılarının gündemi bunun üzerine kuruluyordu. Herkes bu meseleye en iyi çözüm getiren bir güç olduğunu kanıtlamak istercesine adeta birbirleriyle yarışıyor, ikili üçlü on'lu toplantılar, açıklamalar yapıyorlardı.

15 Ağustos eylemleri Kürdistan sorununu yeniden bu derecede çeşitli platformlarda gündemleştirirken, aynı zamanda faşist cuntanın çürümüşlüğünü ve yozluğunu da ortaya çıkarmıştır.

Türk Dış Politikasının Tükenişini 15 Ağustos En Açık Biçimde Sergiledi

Geçmişten bu yana uluslararası bir çok güç Ortadoğu üzerinde politikalar oluştururken, Kürdistan'ı dikkate almamazlık etmez. Denilebilinirki, Ortadoğu'da ön gördükleri çözümün başarıya ulaşabilmesi için, Kürdistan'da kendi lehlerine bir sonucu yaratmayı hedeflemekteydiler. 1975'te G. Kürdistan hareketinin ezilmesi ve diğer parçalarda da henüz ciddi bir hareketin gelişmemesinden dolayı emperyalizm sorunu kendi lehine çözüme götürdüğü kanaatine varmıştı. Bu nedenle, Ortadoğu'da egemenliğini tesis etmede Küdistan onlar için, mevcut sömürgeci devletler elinde bir üs vazifesi görecekti. Fakat Kuzey-Batı Kürdistan'da proletarya önderliğinde ortaya çıkan modern ulusal kurtuluş hareketi heveslerini kursaklarında bırakarak, mevcut politikalarında derin yaralar açtı. Sürekli ihtiyatlı olarak soruna yaklaşan uluslararası güçler bu gelişme karşısında yeni politika oluşturma hazırlıklarına girişmekle birlikte, mevcut yaklaşımlarını devam ettirmekteydiler.

12 Eylül faşist cuntasının iktidara gelmesi ve kısa bir süre yaşanan geri çekilme yılları yine bir çok çevrenin, politika değişikliğine gitmesini kesintiye uğrattı. 15 Ağustos 1984 atılımı ile birlikte, Kürdistan'da mücadelenin yeni dönemin açılması, yürürlükteki bir çok politikanın uygulanırlığını da olanaksızlaştırmıştır. Bu nedenle geçmişte çeşitli arayışlar içinde bulunan bu çevreler, olayları yeni baştan değerlendirmek zorunda kaldılar. Daha önceleri ileri sürdükleri bir çok yaklaşımlarının artık tutmadığını gördükçe, gelişmelerde söz sahibi olma konumunu yitirmemek için alelacele yeni değişikliklere gittiler. Gerek emperyalist güçler açısından gerek sosyalist ülkeler ve gerekse Ortadoğu'da bulunan mevcut güçler bakımından durum budur.

M. Kemal döneminden bu yana TC'nin yürüttüğü dış politika, Doğu ile Batı arasında karşılıklı dengeye dayanan bir politikadır. Bir yandan SSCB ile ilişkiler sürdürülürken, diğer yandan da emperyalizmle ilişkiler sürdürülmekteydi. Kürdistan'ın inkarı temelinde yürütülen bu politikanın, o dönemde uygulanabilirliği bulunmaktaydı. Fakat gelinen aşamada bu politikanın tutmadığı görülmektedir. Kemalistlerin geçmişten bu yana yürüttükleri bu politikaları sosyalist ülkeler, Avrupa emperyalistleri ve Ortadoğu nezdinde daha çok tıkanmaktadır. Avrupa emperyalistlerinin Kürdistan sorununun inkar edilmemesi gerektiği doğrultusunda açıklamalarda bulunmaları, Bonn parlamentosu ve daha değişik alanlarda meydana gelen tartışmalarda kültürel hakların tanınması doğrultusunda ifade edilen düşünceler bu tıkanmayı daha net olarak ortaya koymaktadır. Yine sosyalist ülkeler nezdinde de sorunun örtbas edilemeyeceği yönünde açıklamaların bulunması bu noktada da tıkanmayı göstermektedir.

Bu konuda çeşitli gazetelerin köşe yazarlarının değindiği noktalar da bu tıkanmaya bir örnek teşkil etmektedir. Hürriyet'ten Oktay Ekşi bir çok gelişmeyi sıraladıktan sonra şu sözlerle yazısını tamamlıyor: *"Böyle bir tablo karşısında.... Kürtlerin* **Atina'da** *merkez kurmaları,* **Almanya**'*nın Köln şehrinde* **APO'***cuların faaliyet göstermesi,* **İsveç**'*in 'anti-Türk' faaliyetlerinin merkezi olması,* **Suriye**'*nin bizim aleyhimize* **'terörist eğitim kampları'** *kurması ve pek aziz, pek muhterem dostumuz* **Kaddafi**'*nin* **'Kürt bağımsızlık hareketlerini desteklemesi** *neden tesadüf olsun?"* Şimdi de Cumhuriyet gazetesinden Hasan Cemal'in **"Türkiye Sınırlarının İçi-dışı"** makalesinden bazı bölümleri aktaralım: *"... Ayrılıkçı güçlerin eylemlerinin ardında, Ortadoğu'nun karmaşık ortamındaki süper çatışmaların izlerini ve uzantılarını da sezmek o kadar zor değildir.*

... Bu işin son derece serinkanlı, önyargılardan arınmış bir biçimde yapılmasında yarar vardır. Çünkü, taşları yerinden oynamış, çelişkiler yumağı halindeki bölgede oyunun kuralları son derece amansızdır.

Kimi, iç istikrardan yoksun bir Türkiye görmek ister; kimi, islam dünyası ile gelişen ilişkilerimizden rahatsızlık duyar; kimi, bölgede korumaya çalıştığımız denge politikasından memnun değildir.

Bununla birlikte oyunları bozmanın, etkisiz kılmanın bazı temel koşulları vardır. Birincisi, dış politikada gelenekselleşmeye yüz tutmuş dengeleri yitirmemek, bölgede tarafların herhangi bir biçimde aleti olmaktan özenle sakınmaktır." Bu alıntılardan da açıkça anlaşıldığı gibi, TC'nin 1920'lerden bu yana bölgede sürdürdüğü denge politikası hem kendi durumundan hem de bölgede ortaya çıkan yeni durumdan dolayı uygulanamamaktadır. Hasan Cemal'in üzerinde durduğu "taraf olmama" sorunu TC tarafından uygulanabilirliği olmayan bir meseledir. 15 Ağustos'la Kürdistan'da açılan yeni dönem, böylesi bir politikayı uygulanamaz kılmaktadır. Kürdistan'ın bölge ve dünya çapında ilerici-devrimci güçlerin müttefiki olma durumu daha da netleştikçe, TC'nin de gerçek yüzü daha fazla açığa çıkacak ve ABD'nin tarafı olmak durumu artık gizlenemez bir noktaya gelecektir.

Faşist cuntanın bugün de bu politikayı uygulama hususunda yoğun çaba harcadığını görmekteyiz. SSCB'den Çin'e, ABD'den Japonya'ya kadar bir çok ülkeye yapılan diplomatik ziyaretler bu amacı taşımaktadır. Fakat bu politika bugün de en fazla başarısızlığa uğrama şansına sahiptir.

15 Ağustos'un ardından, Kürdis-

İçişleri Bakanı, Milliyet'e açıkladı:
Neden gerilla savaşı
Ağrı Dağı
Özal: «Türkiye'de Kürt meselesi ve ayrımı yo
Cumhurbaşkanı operasyon bölgesi
Evren, Muş'ta halka sordu:
«Eşkıyayı asmayıp, besleyelim mi»
Evren, Doğu'da şekilde savaşılacak
Silahlı 11 hain yakalandı
Köylüye silah
"Çapulcuya pabuç bırakacak devlet değiliz"

tan'a ilişkin değerlendirmelerinde yenilemeye giden güçler, Türkiye'yi de bu politika çerçevesinde değerlendireceklerdir. Mevcut koşulların I. ve II. dünya savaşı öncesi ve sonrası döneme benzemediği bilinmektedir. İşte bu nedenle bir çok güç yeni oluşumlara yönelmektedir.

Hem Irak ve hem İran'la ilişki sürdürme isteği beklediği sonucu vermemiş, Libya'nın sıkışık durumundan yararlanarak geliştirmek istediği ilişki tutmamış, Avrupa ülkeleriyle tüm çabalarına rağmen ilişkilerinde bir düzelmeye yol açamamış; yine sosyalist ülkelerle varolan ilişkilerinde bozulma eğilimi daha da artış göstermiştir. Belli başlı bazı olaylarla da değerlendirildiğinde "her ipte oynayan cambaz misali" dış politikasıyla övünen TC giderek tek ipe inmek zorunda kalacak ve diğer iplerde oynama yolları tıkanacaktır. Bu durumda giderek Türk dış politikasının tükenişini daha da netleştirecek, dış politika denilen noktanın da, ABD'nin çıkarlarının azgınca savunulması ve bu temelde bölge halklarına karşı dizginsiz bir zor uygulamasından başka bir şey olmadığı da açığa çıkacaktır.

15 AĞUSTOS, TC'NİN ÇIKMAZI VE KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN GÜCÜ

12 Eylül faşist cuntasının işbaşına getirilmesi ile karşı saldırılarını yoğunlaştıran kemalist burjuvazi, 4 yıllık bir aradan sonra tam da "her şeye egemeniz, kalmadılar" dedikleri bir anda yeni bir direniş atılımı ile karşı karşıya gelince, saldırı ve komplolarına yeni bir biçim kazandırdı. Kemalizmin o kirli tarihinde ne kadar gizli kalmış uygulama varsa hepsini birer birer yürürlüğe sokan II. Atatürk, böylece ulusal kurtuluşumuzun önüne geçebileceği, teslimiyeti ve pasifikasyonu yaygınlaştırabileceği gafletine düşmektedir.

Adeta birer hançer gibi halkımızın ve mücadelemizin bağrına sokulmak istenen ihanet ve teslimiyet yasalarının alelacele gündeme konulması ve hemen yasallaştırılmaları açık ki bir tesadüf değildir. 15 Ağustosla birlikte yaratılmak istenen o sessizlik ortamı parçalanmış, "bitirildi" denilen bir halk yeniden dirilmiş ve sömürgeciliğe karşı şaha kalkmıştır. Gelişmelerin önüne eski yöntemlerle geçemeyeceklerini gören sömürgeciler, alelacele yeni komplolara başvurmuşlardır. Geçmişte M. Kemal'in, Abdülhamit'in Kürdistan üzerinde uyguladıkları ne kadar yöntem varsa buna sarılan ve bugün de bunları başarmak isteyen generaller çetesi, kozlarını peşpeşe ileri sürmektedirler.

15 Ağustos atılımının hemen ardından *"24 saate kalmaz mehmetçik hepsini temizler"* diyen cunta, operasyonların sonuçsuz kalması karşısında "İzale-i Şekavet" kanununu çıkardı. Daha 30 Ağustos'ta verdiği demeçte *"silahlı kuvvetlerimiz, izan ve idraktan yoksun çapulcu eşkiya artıklarına gerekli dersi verecektir"* diyen Evren, bir ay sonra ise *"bazı köylülere silah dağıtılacaktır"* biçiminde bir açıklamada bulunuyordu. Cunta başını böyle bir açıklama yapmaya iten nedenler nelerdi? Hiç kuşkusuz mücadelemizin engellenememesi ve ordunun en seçme birliklerinin yürüttüğü operasyonlardan hiçbir sonucun alınamamasıydı. Bunun karşısında ise cunta, bir yandan pasifikasyonu geliştirmek ve diğer yandan da tarihte benzerine Hamidiye Alayları örneğinde rastlanan Kürtler'den teşekkül etmiş milis çeteler örgütleyip "Kürdü Kürde" kırdırma politikasını yürürlüğe koyarak sonuç almak istemekteydi.

Hakkari, Van, Siirt, Muş ve Erzurum gezisinde K. Evren bu yasayı şöyle açıklıyordu: *"Atatürk zamanında çıkartılan ve eşkiyalığın ortadan kaldırılmasını öngören 442 sayılı İzale-i Şekavet kanunu halen yürürlükte bulunuyor. Bu kanun, halkın eşkiyaya karşı koyabilmesi ve eşkiyalığın ortadan kaldırılması için esaslar getirmiş... Böylece silah verilenler mecbur kaldıklarında eşkiyaya karşı emniyet kuvvetleri gibi silahlarını kullanabiliyorlar."* Yürürlükte olan bu yasaya işlerlik kazandırılmaya çalışılırken, Hareketimiz de bir eşkiya hareketiymiş gibi lanse edilerek teşhir ve tecrit edilmek istenmektedir. İzale-i Şekavet kanunu ile eşkiyalığı bizzat devlet güvencesine alan cunta, böylece en büyük eşkiyalığı kendisi yapmaktadır. Yasaya göre silah kullanmakta serbest olan milis çeteler, her istediklerini yerine getirebilecek "terörist, eşkiya" veya "onlara yataklık ediyor" diye sıradan insanlara bile işkence yapılmasına sebebiyet verirken, yine bunlara karşı silah da kullanabileceklerdir. Ücretli bir memur gibi aylığa da bağlanan bu çetelere böylesi yetkilerin tanınması cuntanın içine düştüğü çıkmazı göstermektedir. Daha 12 Eylül'ün ilk günlerinde yoğun bir silah toplama kampanyasına girişen generaller çetesinin, yeniden silah dağıtmaya zorlayan nedenler, açık ki öyle sıradan veya hafife alınacak cinsten değildir.

M. Kemal döneminde olduğu kadar, Abdulhamit döneminde de yaygın olarak uygulanan bu yöntem, o zamanlar sonuç da vermişti. Abdulhamit, Hamidiye alaylarını örgütleyip, bunlar eliyle Kürt isyanları ile Ermeniler'in ayaklanmalarını bastırırken, M. Kemal'de İzale-Şekavet kanunu ile Palu-Genç-Hani, Ağrı, Zilan ve Dersim isyanlarını ezebilmiştir. *"Neden ben de bu yöntemi uygulamayayım, neden ben de aynı sonuçları almayayım?"* diyen Atatürk taslağı Evren, alelacele bu yasaya sarıldı. Daha doğuşunda ölü olarak ortaya çıkan bu yasadan cunta beklediği sonucu alamadı. Bir-kaç kişi dışında, gönüllü olarak hiç kimsenin milisliğe yanaşmaması, cuntanın planlarını ta baştan itibaren bozuyordu. Bunun sonucudur ki, basın organlarında şişirilmiş haberlerle halk milisliğe özendirilmek isteniyordu. Gazetelerin manşetlerinde bu yasanın "yararlarından(!)" bahsediliyor, ve birçok olanağın yanısıra ücret de ödeneceği belirtiliyordu. *"Eski eşkiyalardan Hamido devlete yardım ediyor"* diyerek gazetelerin manşetlerinde gösterilmeye başlandı. Açık ki, tüm bu girişimler ölü doğan bir yasaya işlerlik kazandırma çabalarıydı.

Son olarak Haziran ayı ortalarında Bakanlar Kurulu yaptığı bir toplantıda mücadelemizin en gelişmiş olduğu 13 ilde köy korucularının faaliyete başlama kararını aldı. Bu karara göre Van, Ağrı, Kars, Muş, Bingöl, Bitlis, Tunceli, Urfa, Diyarbakır, Mardin, Hakkari, Adıyaman ve Siirt illerinde "göreve" başlayan korucular, böylelikle mücadelemize karşı da büyük bir engel olarak dikilmek isteniyordu.

Geçmişte sonuç veren bu yasaya, gelişen ve düşmana ağır darbeler vurarak ilerleyen mücadelemiz hayat hakkı tanımadı. Bazı il ve ilçelerde kısa bir eğitim sonucu göreve başlatılan milis çeteler, eylemlerin etkisiyle bir çok alanda dağılmak zorunda kaldı. Özellikle kışın sert koşulları ve coğrafik ortamın elverişsizliğinden dolayı, ordunun harekete geçirilemeyeceği alanlarda milis çetelerle sonuç almak isteyen sömürgeciler; bu nedenle bunları adeta bir hançer gibi her alana sokmaya çalışıyordu. Bu niyetlerini Evren şöyle açıklıyordu: *"Eşkiyanın eylemlerinin resmi devlet kuvvetleri ve makamlarına en çabuk şekilde bildirilmesini sağlayacak yolu ve telefonu olmayan, jandarma gücü de bulunmayan köylerimiz var. Yüzyıllar önce bazı köyler eşkiyadan kaçan insanlar tarafından dağların tepelerinde kurulmuş, engebeli, mıntıkalarda bunların yola kavuşturulması mümkün olmuyor. Hepsinin telefonu da yok, jandarma güçleri hepsinde bulunmuyor, silah dağıtılması söz konusu olanlar, işte bu durumdaki köylerdir"* Bu durumda da bizzat "Kürdün Kürde kırdırılması" biçiminde ifade edilebilecek uygulamalarını da işletebilecek ve ordunun belirli zamanlarda operasyonlara girmesi sağlanacaktı. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Milis çete yasasına karşı halktan büyük bir karşı koyuşun gösterilmesinin yanısıra, yüzlerce ajan ve milisin ölüm de dahil çeşitli cezalara çarptırılmaları bir bütün olarak bu hesabı bozdu.

Kitleler üzerinde yaratılmak istenen pasifikasyonun ve teslimiyeti geliştirmesinin bir aracı olarak görülen köy korucuları kanununun büyük oranda işlemez kılınması, cuntayı yeni bir oyuna başvurmaya götürdü. Bahara doğru bir-kaç partizan grubunu imha etmeyi de başarabilen cunta, daha da umutlanmaya başladı. Görülmemiş derecede sert geçen kış koşullarında, her türlü fedakarlığı göğüsleyerek mücedeleyi adeta dişle-tırnakla elde edercesine yürüten partizanların dağda sıkışıp devlete sığınacaklarını bekleyen cunta, yeni bir yasayı, "Pişmanlık Yasası"nı çıkardı. Bahara girişle birlikte "dağda sıkışan" partizanlar birer birer gelip cuntaya teslim olacaklar ve af edilmeleri karşısında örgütlerini ele vereceklerdir. Cuntanın mantığı buydu ve tüm hesaplarını da bunun üzerine kuruyordu. Aslında bu yasaya başvurmaları bile tek başına devletin aciziliğini ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gücünü sergilemeye yeterlidir.

K. Evren, Ekim başlarında Kürdistan'ın 5 iline yaptığı gezi esnasında, Muş konuşmasında çok açık ve kati bir dille hiçbir biçimde "eşkiyayı" affetmeyeceklerini belirtiyordu: *"Sokaktan geçen bir otobüse elindeki otomatik silahla ateş edecek, bir çok insanları öldürecek, ondan sonra da ben onu idam etmiyeceğim de, hapishanede senelerce bakacağım. Buna sizin gönlünüz razı olur mu? Dün gece yine Şemdinli civarında böyle bir olay oldu. Aranan anarşistlerden bazıları gece vakti vazifeden dönen bir cip aracına ateş ediyorlar ve bir subayımızla bir erimizi şehit ediyorlar. Şimdi ben bunu yakaladıktan sonra mahkemeye vereceğim ve ondan sonra da idam etmeyeceğim, ömür boyu ona bakacağım. Bu vatan için kanını akıtan bu mehmetçiklere silah çeken o haini ben senelerce besleyeceğim. Buna siz razı olur musunuz?"* Fakat daha bu konuşmanın üzerinden bırakalım yıl, daha bir kaç ay bile geçmeden "Pişmanlık Yasası" kanunlaştırılmak istendi. İşte cuntayı buna iten nedenler nelerdi? Çok açık olarak ifade etmelerine rağmen *"suçu ne olursa olsun, ister yüzlerce askeri öldürsün, isterse de bir çok olayın içinde yer alsın, yeterki pişmanlık göstersin ve örgütünü ele versin, af edeceklerini"* açıklamaları neyin işaretidir? Cunta başına, tükürdüğünü yalatan bu büyük bir acizlik içinde *"ne olur teslim olun size yurtdışı görevi vereceğiz, hatta estetik ameliyat bile yapacağız"* diyerek adeta yalvarırcasına devrimcilerden, pişmanlık göstermelerini beklemesi hangi gelişmelerin ürünüdür? Tüm bu uygulamaların mücadelemizin ulaştığı düzeyin ve yol açtığı gelişmelerin bir sonucu olduğunu belirtmek, bir kehanette bulunmak değildir. Bizzat gerçeğin kendisini ifade etmektir.

Bir kaç hainin ihaneti ve teslimiyeti dışında hiç bir sonuç vermeyen bu yasa, ERNK'nin ilanında ifadesini bulan Bahar örgütsel-eylemsel atılımıyla, en güçlü karşılığını da buluyordu. Sömürgecilerin teslimiyetin yaygın olarak gelişeceği bir dönem olarak ele aldıkları Bahar ayları, tam tersine Partimiz önderliğinde halkımızın ERNK bayrağı altında yeni bir atılımla şaha kalktıkları bir döneme dönüştürüldü. Böylece teslimiyet ve ihanetin geliştirilmesinin bir aracı olarak görülen bu yasa da boşa çıkarılırken, tamamıyla işlemez kılınmıştır. Bildirilerle, gazete, yayın kurumları eliyle adeta yaygın bir propagandası yapılan bu yasa, bir kurtuluş yoluymuş gibi gösterilmeye çalışılıyordu. Yapılan çağrılarda katledilmiş devrimcilerin resimleri sergilenerek *"oğlunuzun bu duruma gelmesini istemiyorsanız teslim edin. Pişmanlık yasasını iyi okuyun. Bu duruma gelmek istemiyorsanız devlete teslim olun"* yazıları yazılarak, yoğun bir psikolojik savaş yürütülmektedir. Tüm bunlara rağmen arzu edilir bir sonuç alamayan sömürgeciler, yeni adımlar atmaktadırlar. Şimdi de, "geniş kapsamlı af yasası" girişimlerine ağırlık verilmeye başlandı.

Bununla da yapılmak istenen çok açıktır. Tutmayan "pişmanlık yasası" yerine "geniş kapsamlı af"fı geçirerek yeni bir karşı saldırı geliştirmek istemektedir. Böylece daha önce başaramadığı ve yaygınlaştıramadığı teslimiyet ve ihaneti bununla geliştirmeye çalışmaktadır.

Alınan tüm tedbir ve önlemlere rağmen, yine TC tarihinde örneklerine az rastlanır iç ve dış bir çok çabaya rağmen cunta bir türlü istediği sonucu alamamaktadır. "Köy korucuları kanunu, pişmanlık yasası, geniş kapsamlı af" vb. yeni çabalara, yine dışarıda İran'a yönelik yeni girişimlerine ve ortak hareket etme istemine rağmen beklediği sonucu alamadı. *"Apoculara destek olma diye Barzani uyarıldı"* biçiminde gazete manşetlerine yansıyan oyunlardı. Bunlara ek olarak geliştirilen bir çok yeni tedbir ve vaad de tutmayarak, geri tepti. Ayrıca ortak olarak Irak'la Kürt ulusal kurtuluş hareketini tasfiye konusunda her türlü işbirliğine de karar verildi.

Olayların hemen peşinden meclis bir oturum düzenlerken, Bakanlar Kurulu ise Evren'in başkanlığında toplantı yaparak alınacak önlemleri görüştü. Özal, Eruh ve Şemdinli'de yaptığı konuşmalarda *"5 yıla kadar susuz, okulsuz, elektriksiz köy kalmayacak"* diyerek vaadlerde bulunuyordu. Açık ki, tüm bunların 15 Ağustos Atılımı sonrasına ve mücadelemizin engellenememesi üzerine gündeme sokulması, sömürgeci faşist cuntanın gelişmelerden duyduğu korku ve tedirginliği dile getirmektedir.

"Geniş kapsamlı af yasası"nın devrimci-direniş mücadelesinin ezilmesi temelinde gündeme sokulacağının açıkça beyan edilmesi, "terörizm" varolduğu müddetçe böyle bir kanunun uygulanamayacağı yönlü açıklamaların yapılması, cuntanın daha geniş kapsamlı uygulamaları gündeme sokmak istediğini de göstermektedir. Yine Evren'nin *"Doğu'daki olayları, bizim demokrasiye geçişimizi hazmedemeyenler çıkarmıştır"* biçimindeki açıklamarı da buna kanıt oluşturmaktadır. Burjuva yazarları da, adeta birbirleriyle bir yarışa tutuşmuşlar gibi, bu konuda yazılar yayınlamakta ve "geniş kapsamlı affın yolu bölücülüğün ezilmesinden geçer" demektedirler.

1 yıllık sürede tüm büyük kozlarını özel savaşın bir çok biçimiyle, "Özel Harp Dairesinin" planlarıyla uygulayan cunta, Kürdistan'a en seçme birliklerini yığmasına rağmen bundan da herhangi bir sonuç alamadığı gibi, ordudaki korku, tedirginlik ve panik de daha da artmıştır. 1 yıllık sürede sürekli operasyonlar yürütülmesine rağmen, ordunun başarısızlığının apaçık görülmesi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gücünü ve ulaştığı düzeyi de göstermektedir.

O karşısına çıkılmaz, onunla 1 ay bile savaşılmaz denilen Türk ordusuna karşı 1 yıldır bitmek, dinmek bilmeyen bir savaş yürütülmektedir. Bu süre zarfında hatta devrimcilere güven artarken, ordunun prestiji de alabildiğine düşmüştür. "Herşeye kadir" olarak lanse edilen, fakat karşısında doğru bir ideolojik-politik temele dayanan bir direnişle çıkıldığında hiç de göründüğü gibi olmayan ve içi boş bir ağacı andırdığı açıkça anlaşılan TC ve ordusunun güçsüzlüğü iyice ortaya çıkarılmıştır. Bu etki sadece Kürdistan halkı açısından ele alınmamalı, Türkiye devrimi açısından da önemli kazanımlar ortaya çıkarmıştır.

4 yıllık sessizliğin bozulması ve direnişin güçlenmesi, Türkiye devrimi açısından da bir hayli elverişli bir ortam yaratmıştır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi gibi modern ve sağlam bir müttefiğe sahip olması, kendi devrimini geliştirebilmesi açısından da çok önemli bir özelliği oluşturmaktadır. Bugün Türkiye'de ve Kürdistan'da kitlelerin beklediği ve arzu duyduğu direniş emsali bulunmayan kahramanlık örnekleriyle Kürdistan dağlarının doruklarında büyük bir inanç, büyük bir cesaret, muazzam bir fedakarlık ve eşi görülmemiş zorluklara göğüs gerilerek sürdürülmektedir. Açık ki, bu direniş en yakından bağrından çıktığı halkı etkileyecek ve onun büyük bir coşku ile ileri atılmasına yolaçacaktır. Bugün Kürdistan'da olsun, Türkiye'de olsun kitleler gelişen direnişin varlığını korumasını büyük bir sevinçle karşılamaktadırlar. Tüm gerçeklerin en çıplak biçimiyle ortaya serilmesine yolaçan direniş, aynı zamanda, bu çerçevede herkesin yerli yerine oturmasını da sağlamaktadır. Halkının bağımsızlığı ve özgürlüğünden başka bir şey düşünmeyen yurtseverler mücadelenin

etrafında daha fazla saf tutarken, çoktan ruhlarıyla birlikte satılmış olanlar ise, sömürgeciliğin saflarına daha fazla kaymaktadırlar.

Cuntanın her saldırı ve komplosuna karşı yeni ve daha güçlü bir atılımla karşılık veren ulusal kurtuluş mücadelemiz, bugün uğrunda savaşılması ve sahip çıkılması gereken değerlerin neler olduğunu daha açık ve net gözler önüne sermiştir. Tüm bunları görmek isteyen gözler için öyle derinlemesine incelemeye gerek kalmadan da görülebilinecektir.

1 yıllık direniş TC'nin çıkmazını daha açık gözler önüne getirirken, Kürdistan devriminin bugün ulaştığı gücünü bir kez daha ortaya koymuştur. TC'nin tüm komplolarına, operasyon ve katliamlarına rağmen, devrimimiz eriştiği gücüyle bunların hepsini boşa çıkarabilmektedir. Peşpeşe ileri sürülen tüm komploların sonuçsuz kalması, sömürgecilerin önümüzdeki dönemde yeni oyunlarla sahneye çıkacağının da bir işaretidir. Ama tüm oyunları gibi bunlar da boşa çıkmaya mahkumdur. İster "geniş kapsamlı af yasası", isterse de başka bir yasa ve uygulama olsun, hepsi de TC'nin çıkmazını derinleştirmekten öte bir sonuç vermeyecektir.

Mevcut duruma bakıldığında, bu 1 yılda yaratılan gelişmelerin ve mücadelemizin ulaştığı seviyenin akıllara durgunluk verecek bir çabanın sonucu olduğu kolaylıkla görülecektir. Yoksa, emperyalizmin en modern silahlarla donattığı ve halkımızın üzerine saldığı bir ordunun, yine özel savaşın bir çok yönteminin, "Özel Harp Dairesi" ve Kontrgerilla faaliyetlerinin başarısız kılınması başka neyin sonucu olabilir.

15 AĞUSTOS VE TÜRK ORDUSU EFSANESİNİN İÇ YÜZÜ

TC'nin Kürdistan'da gerek egemenliğini kurmasında ve gerekse bu hakimiyetin devam ettirilmesinde en temel rolü, kuşkusuz ordu oynamıştır. Denilebilinirki, TC'nin varlığı orduya dayanmaktadır. Daha doğuşunda ordunun filizleri üstünde yükselen bir sınıf olan Türk burjuvazisi, açık ki, bu egemenliğini sürdürmede de yine en temel güç olarak ordusuna dayanmak isteyecektir.

Güçlü bir ekonomik, kültürel gelişmeye sahip olmayan ve ancak tümüyle zora dayanarak yaşayabilen Türk burjuvazisi, Kürdistan üzerine yöneldiğinde de ilk etapta askeri ile girmiştir. Ancak bu temelde gerçekleştirdiği vahşi katliamlar sonucunda Kürdistan üzerinde egemenliğini kurmuştur. Yine bu dönemde görülen Kürt isyanlarının ezilmesini de ordu eliyle gerçekleştirmiştir. Bu nedenle TC Kürdistan'da ordusu ile birlikte düşünülür. Onun dışında TC'nin varlığından bahsetmek de mümkün değildir. Bugün de, Türk ordusu, sömürgeci egemenliğin Kürdistan'da devam etmesinin başlıca nedeni ve varlığının belkemiğidir. Gelişmiş kapitalist ülkeler sömürgelerine ekonomik bir temelde girip, daha sonra askeri egemenliğini geliştirirken, TC'de durum bunun tam tersidir. Önce askeri alanda tümüyle işgal etmiş, daha sonra derinlemesine bir sömürgeciliği geliştirmeye başlamıştır.

NATO'nun ikinci, Ortadoğu'nun ise en büyük ordusu olan TC ordusu, aynı zamanda bölgede emperyalizmin de dayanağı haline getirilmek istenen bir ordudur da. ABD emperyalizminin ordunun modernize edilmesinin yanısıra bir çok yeni üssün açılmasını bizzat sağlaması da bu niyetten kaynaklanmaktadır. İsrail ordusunun önemli oranda yıpranması, Arap ordularının ise güçsüz oluşları, TC ordusunu daha fazla öne çıkarmaktadır. Böylesine yeni görevler de yüklenen Türk ordusu, göründüğü kadar güçlü müdür? O herşeye kadir diye lanse edilen bu ordunun gerçek iç yüzü nedir? Bunlar ve benzeri birçok sorunun cevabını bu bir yıllık, yani 15 Ağustos'la başlayan sürede fazlası ile verildiğini görmekteyiz.

Yalnız şimdiki yöneticiler tarafından değil, geçmişten bu yana da ordu sürekli efsaneleştirilen ve herşeyin üzerinde tutulan bir kurumdur. İşleri bozan sürekli sivillerdir. Ordu ise bozulan bu işleri tamir için gücünü kullanarak müdahale eder. Şimdiye kadar topluma egemen kılınmak istenen düşünce budur. Ve yine bu ordu karşısında hiçbir güç duramaz ve "bir Türk dünyaya bedeldir" felsefesinde ifadesini bulan anlayışın topluma egemen kılınmaya çalışıldığı görülmektedir. Ordu öyle bir biçimde topluma benimsetilmiştir ki, buna değil karşı çıkmak, en ufak bir saldırıda dahi bulunmak mümkün değildir. Daha mücadelemizin yeni geliştirilmeye başlandığı bir dönemde "Türk ordusu kuvvetlidir, onlarla başa çıkamazsınız" ifadelerinin sık sık karşımıza çıkarılması da bu nedenlerden kaynaklanmaktadır.

"İçte ve dışta karşısına hiçbir güç çıkamaz, Türk ordusu her orduyu yener" ve daha birçok biçimde belirtilen ve Türk ordusunun güçlü, kuvvetli olduğunu dile getirmeye çalışan bu sözler, bir tek şeyi ortaya koymaktadır. TC'nin varlığının orduya dayandığı ve bu efsane parçalanınca TC'nin de yaşayamayacağıdır. Bu nedenle başta emperyalistler olmak üzere, tüm devlet yetkilileri, basın-yayın organları durmak-dinmek bilmezcesine TC ordusunun propagandasını yapmaktadırlar. "Kahraman Mehmetçik" efsanesi ile şişirilen Türk askeri savaş kabiliyeti çok yüksek bir asker gibi gösterilmeye çalışılmaktadır.

Onlara göre tüm halkımız şüpheli....

15 Ağustos ve sonrasında meydana gelen gelişmeler bu efsanevi "kahramanlar ordusunun" tüm iç yüzünü açığa çıkardı. Ortadoğu'nun en kuvvetli ordusu denilen, serserîler topluluğunun nemenem bir şey olduğunu tüm çıplaklığıyla gözler önüne serdi. "Eşkiya, Mehmetçik önünde duramaz, kaçacak delik arıyor" vb. ifadelerle hergün boy boy resimlerle, sömürgeci basından Türk ordusunu öven haberler yayılmasına rağmen, bizzat yaşanan gerçekler bunların sahteliğini ortaya çıkardı. Emperyalizmden bölge gericiliğine varana dek tümünden destek alan TC ordusunun tüm zayıf yanlarının adeta yeni açan bir kabak çiçeği gibi açığa çıkmasının nedeni kuşkusuz, doğru-devrimci bir önderliğin karşısında bulunmasıydı. Geçmişin ilkel aşiretçi-feodal önderliğini kısa bir sürede ezebildi, fakat doğru-devrimci önderliğin 8 yılı aşan direnişine rağmen hiçbir başarı elde edemedi. Bu da eğer doğru bir devrimci önderlikle savaşılırsa, en güçlü gibi görünen orduların bile karşısında günden güne erimekten başka bir kurtuluş yolu bulamadıkları bir direnişin sergilenebilineceğinin açık işaretidir.

"Huzur Operasyonu" ve ardından "Güneş Operasyonu" ile Kürdistan'da yaygın bir karşı faaliyete girişen ordu, hesaplara göre kısa sürede sonuç alacaktı. Ağustos, Eylül ve hatta Ekim tarihli gazetelerde manşetlere çıkarılan "mehmetçiğin kahramanlıkları" giderek yerini sükünete bırakıyordu. "Çapulcu dersini alacak" diye üst üste mesajlar yayınlayan Evren'e bir koro halinde tüm üst düzey yetkili ve basın da eşlik ediyordu. Gazetelerden bazılarının başlığına bakıldığında bile, "O kahraman Türk ordusunun" nelere kadir(!) olduğu çok iyi görülmektedir. Hürriyet "**5 koldan operasyon**", "**kaçamayacaklar**", "**mehmetçik hainlerin yolunu kesti**", "**Hainin sonu yakın**, "**Komando çemberi daralıyor**", Tercüman, "**teslim oluyorlar**", "**yataklık edenler aranıyor**", Milliyet, "**Cilo dağları adım adım aranıyor**", "**son darbe operasyonu**", "**Güneş Harekatı başarıyla sürüyor**", "**sınırda eşkiya avı**" vb. vb. daha birçok başlık aktarılabilinir. Böylesine yaygın bir propagandayla adeta göklere çıkarılan ordunun sonuç alamaması karşısında, sömürgeciler ağız değiştirmeye başladılar.

Aynı dönemde Hürriyet'te çıkan bir haberde *"öyle sanıldığı kadar kolay kolay eşkiyanın temizlenemeyeceğini yetkililer belirtiyor"* denilmekte ve devamla *"yörenin dağlık olması bunu büsbütün zorlaştırmaktadır, bu operasyonun kısa sürede tamamlanmasını beklemek doğru olmaz"* diyerek başka bir ifadeyle gerçeği itiraf etmek zorunda kalıyorlardı. Bazı yetkililerin konuşmalarından belli bölümler aktarmaya devam edelim. Turgut Özal, *"Güneydoğu'da olan olaylar bir bakıma hadiseyi yaratanlar açısından önemlidir. Bunlar oralarda Türk devletine karşı zaman zaman bir varlık göstermek için bu tür olayları yaratmaktadırlar. Bunların hepsi topu-topu bir-iki saatlik hadisedir. Daha sonra kaçıp gidiyorlar."* Genel Kurmay Başkanı Necdet Ürüğ, *"Devlet eşkiyaya pabuç bırakmaz, devlet güçlüdür. Devletimize güvenin."* 7. Kolordu Komutanı Korgeneral Kaya Yazgan, *"Bu mübarek günde kendi içimizden çıkmış hainleri yakalamak için dağda, tepede görev yapan kahraman askerlerimizin bayramını kutluyorum. Ancak biz biliyoruz ki, Türk Silahlı Kuvvetlerinin her üyesi ve halkımız için en büyük bayram bu eşkiya çetelerinin tümden kökü kazınıp huzur bulduğumuzda olacaktır."* Tüm bunlardan da görüldüğü gibi, kısa sürede sonuç almayı önüne hedef olarak koyan cunta, ordusunu tüm gücüyle Kürdistan'a seferber etmiştir. Ama tüm çabalarına ve operasyonlar belirtilen sürelerden daha uzun bir zamanı kapsamasına rağmen, sonuç bir türlü alınamıyordu. Bu durum karşısında ise ordunun tedirginliği giderek artarken, askerlerin firar olayları daha sık görülmeye başladı. Yer yer ordu içinde ölümle sonuçlanan çatışmaların da meydana gelmesi, korku ve paniğin ulaştığı düzeyi göstermektedir. Alman TAZ gazetesinde yayınlanan bir yazıda ordunun içinde olduğu durum şöyle izah edilmektedir: *"...Muş ve Bitlis dışında tüm bölgelerde sıkıyönetim hükmünü sürdürürken, burada ise savaş hali yaşanmaktadır. Mevcut asker sayısı diğer bölgelere nazaran çok daha kabarıktır; askerlerin ruh hali çok daha asabi, endişeli, tehditkar ve baskıcıdır. Yapılan kontrol arama ve taramalar gittikçe yoğunluk kazanmaktadır.* **'Aşağı in', 'sıraya geç', 'kimliğini ver', 'eller kafa üstüne koy', 'bacağını yana doğru aç'** *vb. vb. hitap etme biçimleri, günlük yaşamın birer görüntüsü halinde. ...dağ tepelerinin en yüksek geçit noktalarına kurulan jandarma karakolları, gerçek bir savaş durumunun yaşandığını izletmektedirler. Askeri karakolların hemen çevresinde kazılan mevzilerde saklanan askerler, kafalarında, II. dünya savaşından kalma miğferler olmak üzere otomatik silahlarını vadilere ve dağ sırtlarına yönelik uzatmış, beklemektedirler. Hemen hemen tümünün Türkiye'nin diğer bölgelerinden geldiklerinden, sanki cehennemden farksız bir yaşam içinde gibidirler.*

...Yörede bulunan tek yol üzerinde devriye gezinen özel askeri birlikler otomatik silahlar ve telsizler elde olmak üzere, mütemadiyen üç sıra halinde nişan almış vaziyette hazır ve ateş açmak için tam siper saldırı durumunda beklemektedirler. Her birinde tepeden tırnağa kadar silahla donanmış 10'ar asker bulunan ve kum torbaları ile korunmaya çalışılan üstü açık küçük askeri araçlar sürekli dağlara doğru hareket halindedirler."

Bu alıntıların hepsini karşılaştırdığımızda ortaya çıkan durumu çok açık gözlemleyebilmekteyiz. Türk yetkililerin kendilerini sürekli güçlü gösterme çabalarına rağmen, sanıldıkları kadar da güçlü olmadıkları dışarıdan bir gözlemcinin bile dikkatini çekmektedir. Temmuz 1985 ortalarında TAZ'da yayınlanan ve bir kısmını da buraya aktardığımız yazı dıştan bir gözlemle bile ordunun ruh halinin dikkatten kaçmayacağını göstermektedir. Askerlerin sürekli savaş hali durumunda tutulması, içte tedirginlik ve huzursuzluğu arttırırken, dışa da bu büyük bir korku biçiminde yansımaktadır.

Ordunun giderek yıpranması ve kahramanlık efsanesinin iç yüzünün açığa çıkması karşısında, Özel Savaş uygulamalarını gündeme sokan TC, bunları eliyle sonuç almak istemekteydi. Ama bu uygulamalar bile onu kurtarmaya yetmedi; ordu yıprandıkça yıprandı, zayıfladıkça zayıfladı. Birçok subay ve asker Kürdistan'da görev yapmamak için ısrarla tayinlerini isterken, tayinleri çıkanlar da ölümden kurtulmanın sevincini gizleyemeyerek dışa da yansıtmaktadırlar. Siirt'ten tayini Türkiye'ye çıkan bir subay bu sevincini yöre halkına karşı şöyle ifade etmektedir. *"Artık buradan gidiyorum. Ölümden kurtuldum. Apocular daha dün yanımda 5 arkadaşımı vurdu. Bizi de esir aldılar. 2-3 saat konuştuktan sonra serbest bıraktılar."* Bu sadece bir örnek, daha bunun gibi yüzlerce örneği gösterebiliriz. Yine halkın orduya yardım etmediğinden şikayet eden eski HP başkanı Necdet Calp, *"halkın bu olaylarda desteği sağlanmış değildir. Halk bildiğini söylemiyor. Çukurca'da öldürülen Asker Baş, herkesin gözü önünde öldürüldüğü halde, halk birşey söylemiyor. Gittiğimiz yerlerde harp hali var. Bazı yerlere gitmemizin tehlikeli olabileceği söylendi. Olaylar hala sürüyor"* diyerek, gerçekleri bir başka açıdan itiraf etmek zorunda kalıyordu. Cunta temsilcilerinin ifadesinde de açıkça görüldüğü gibi, "Kahraman ordu", "bazı yerlere gitmenin tehlikeli olacağını" belirterek gidilmemesi için uyarıyor. Hani "eşkiya" sınırda kıstırılmıştı, hani çembere alınmıştı? Ama gerçekler durumun hiçte böyle olmadığını bizzat devlet yetkililerinin açıklamalarından yalanlıyordu.

Şimdi de bizzat savaşın içinde yer alan partizanların ve halkın gözlemlerinden bazı bölümler aktaralım. Yine TAZ'dan bir alıntı alalım. *"Yavuz adında konuştuğumuz bir köylü, bir yıldan beridir hergün tekrarlanan bu manzaraları soğuk ve asık bir çehre ile izlemekteydi. Bu duruma katlanamayacağını ve katiyen alışamayacağını belirtiyordu. Bu süre zarfında köy halkının çoğunluğu gibi, kendisinin de 'Apocuların' davasına kazanıldığını hiç gizlemeden ifade ediyor ve şöyle diyordu: 'Onlar (Apocular) en güçlüdür! Dağlarda Türk askeri onlara karşı hiçbir şeydir."* Bir yıllık süre zarfında halktan yüzbinlerce kişi aynı düşünceleri dile getirerek, mücadelenin safında yer alıyordu. Bir ihtiyar yurtsever şöyle diyordu: *"Bugün bile Türk ordu birlikleri her Kürt insanını ve taşını-ağacını gerilla zannediyor, adım atmaktan korkuyorlar."* Bir başka yurtsever ise bu duruma şu sözleriyle değiniyordu: *"Türk ordusunun acizliği değil halk arasında artık ordunun kendi içinde bile alay konusu olmuş, durumlarını gizleyemez hale gelmişlerdir. Bugün batıdan Kürdistan'a tayini çıkan bir subay bütün çarelere başvuruyor ki, tayinini geri aldırsın."* Partizanlardan bir aktarmayla alıntılarımızı sonuçlandıralım: *"Şaşaalı 'büyük Türk ordusu' zavallı politikacıların durumuna düşecek kadar küçülmüştü. Onların bu zavallılığı halkın dilinde alay konusu olmuştu. Tokat yiyince uslandı, yoksulluğumuzu, kardeş olduğumuzu anladı, diyorlardı. Düşman, kaybettiği prestijini yeniden kazanmak için dağ komandolarını getirip halka saldırtmaya başlamıştı. Bu seferde erler ağlamaya başlıyordu. Teskerelerine az kaldığını, yaşamak istediklerini söylüyorlardı. Dağlarımız, 'dağ komandolarını' bitkin düşürüyordu. Komando, jandarma, polis; kontr-gerilla karışımı özel baskı taburlarını devreye sokan düşman, karakolların çoğunu kaldırmıştı. Yerinde bırakılanların mevcudu üç katına çıkarılmış ve nöbetler er başına 3-4 saate çıkarılmıştı. Buna rağmen, kendilerini güvenlikte hissetmiyor, partizanlara sık sık selam gönderiyorlardı. ... Bir binbaşı, köylülerin huzurunda şunları söylemişti: 'Karşımızda bir ordu olmuş olsaydı, bir günde ya biz, ya o yok olup giderdi. Ama bunlar* (Partizanlar bn) *bizi ansızın vurup gidiyorlar ve peşlerine düşmek istersek, onların iki-üç saatte aldıkları yolu, biz ancak on saatte alıyoruz.' Evet, komutan doğru söylüyordu. Düzenli burjuva ordusunun zaafına parmak basıyordu. Geceleri ağaçlardan düşen cevizin çıkardığı ses ikide bir irkinti yarattığı için koca ceviz ağaçlarını kökten kesmiş, parola verilmediği için sayısız hayvan öldürülmüştü. Her canlıya düşman olan faşist sömürgeciler, geceleri çıkan en ufak bir hışırtıya sabaha kadar kurşun yağdırıyorlardı. Güvenlerini yitirmiş, kendilerine nöbet tutturdukları köylüleri, Apocuların milisleridir diye kovmaya başlamışlar-*

dı."

Tüm bu aktarmalardan da görüldüğü gibi, "kahraman Türk ordusu" birkaç eylemle birlikte sarsılmış ve kendi içinde huzursuz bir yapıya gelmiştir. Laçkalığın, disiplinsizliğin alabildiğine geliştiği ve askerlerin partizanlara karşı savaşma gücünü gösteremedikleri bir ortamda, ordunun kitleler üzerindeki etkisi de zayıflamıştır. Geçmişte ordudan büyük bir korku duyan kitleler, 15 Ağustos eylemlerinin ardından, onlarla alay eder bir duruma gelmiştir.

15 Ağustos direnişi ve 1 yıldır Kürdistan'da devam eden KUKS'nın en önemli sonuçlarından biri de budur. Karşısına çıkılamaz ve her şeye egemendir denilen ordu, bir dağılma süreci içine sokulmuş ve efsanesi yıkılmıştır. TC böylece şimdiye kadar hiçbir biçimde yıpratmadığı ve sürekli herşeyin üstünde tuttuğu ordusunu girdiği bataktan kurtaramamıştır. Bu da en ciddi bir darbenin TC'ye vurulmasıdır. Ordunun geleneği ilk kez bozuluyor, "işlerini bitiririz", dedikleri bir noktada gelişmeler umdukları sonucu veremiyor, ve "birkaç eşkiya" diye tanımladıkları partizanlar karşısında herhangi bir başarı sağlayamıyorlardı. Birçok yönden sarsılmayı göze alan TC, ordunun yıpranmasına hiçbir biçimde tahammül etmemektedir. Nitekim "sivil" görünümlü bir yönetime geçmelerinin temelinde yatan neden de budur.

Yıllardır Kürdistan halkının gözü ordu ile korkutulmuş ve başvuracakları herhangi bir isyan hareketinde ordunun demir balyozu ile ezilecekleri sık sık vurgulanmaktaydı. Ama 1 yıldır devam eden ve balyozu ordunun kafasında parçalayan devrimci-direniş eylemleri halkta varolan bu korku ve çekingenlik perdesini de yırtmış, doğru devrimci önderliğin etrafında saf tutmalarını sağlamıştır. TC de tarihinde ilk kez bünyesinde böyle geniş yaralar açan ve kendisini temelden sarsan bir gelişme ile karşı karşıya gelmektedir. Bunun da 15 Ağustos atılımının en önemli sonuçlarından biri olduğunu hemen belirtelim. Daha yakın dönemde Ağrı dağında yaşanan olaylar hatırlanırsa, 1. yılına giren direniş karşısında hiçbir operasyon ve özel savaş yönteminin ordunun zayıflığını ve kofluğunu gizleyemediği açıkça görülecektir. Günlerce süren operasyondan ve çembere alınmış bir dağdan, tek bir başarı bile sağlamadan eliboş dönen ordu birliklerinin bu durumu içinde bulunduğu yapıyı çok açık bir biçimde ele vermektedir. Artık şu gerçek çok açık bir biçimde ortaya çıkmıştır. Kahramanlık cilasıyla boyanmış olan Türk ordusunun üzerindeki cilalar 15 Ağustos'la birlikte dökülmeye başlamış ve ordunun o efsanevi kahramanlığından geriye yalnız kofluk, panik ve korku kalmıştır.

15 AĞUSTOS VE TÜRKİYE REFORMİST SOLU

15 Ağustos atılımı bir çok gerçeğin yanısıra Türkiye sol'unun içinde bulunduğu mevcut konumu da açığa çıkarmış, tasfiyeci girişimlerini tüm çıplaklığı ile gözler önüne sermiştir. Daha eylemlerin duyulduğu ilk anda "provakasyondur, halkı katliama götürür" diye saldıran sol, direnişin boyutlanması karşısında daha da saldırgan bir tavır almıştır.

1920'lerde kemalist burjuvaziyle iğrenç bir uzlaşma yolu seçen TKP, bu tarihsel suçuna günümüzde, yine direnişin karşısında yer alarak yeni suçlar eklemektedir. Mustafa Suphilerin katledilmesi ardından geride kalan liderlerinin kemalist burjuvazi ile uzlaşarak tarihte bir benzeri daha bulunmayan bir tarzda kendisini tasfiye etmesi Türkiye sol'unun gelişimini de etkileyen en ciddi bir olaydır. Nitekim daha o zaman da işletilen bu tasfiyecilik ve sol'un kemalist burjuvazinin kuyrukçusu olma konumu günümüze kadar varlığını devam ettirmiştir. TKP'nin başını çektiği bu oluşum 15 Ağustos eylemleriyle birlikte artık gizlenemez bir noktaya gelmiştir.

Geçmişten beri direniş mücadelesinden vebadan kaçar gibi uzaklaşan bu çevreler, bugün devrim ve karşı-devrim saflarının daha da belirginleşmesi karşısında kendi renklerini de belli etmektedirler. Cuntaya karşı en ufak bir mücadeleye bile yönelmeyen bu çevreler, bir türlü kırma cesaretini gösteremedikleri sosyal-şovenizmin çeperleri içerisinde, mücadelemize karşı sömürgecilikle aynı dili kullanmakta hiç bir sakınca da görmemektedirler. Cunta başı "teröristler, eşkiyalar" diyerek mücadelemize dil uzatırken, bu çevreler de "maceracılık, halkı katliama götürür, terörizm" vs. vs. gibi değerlendirmelerde bulunarak, halklarımızın kasabı faşist cuntayla aynı konuma düşmektedirler. TKP'sinden HK'sine, Dev-İşçisinden Partizan'ına varana kadar hemen tümü yayınladıkları bildiri ve yazılarında devrimci-direnişe saldırmakta ve 15 Ağustos atılımını "provakasyon, zamanı gelmemiştir" diye değerlendirmektedirler. Cuntanın sicilli uşağı olduğu her bakımdan açık olan TKİP'in yeni çıkardığı Seçenek dergisinde neler yazılmışsa ona sahip çıkan bu güçler, Uğur Mumcu'nun *"sağıyla soluyla bölücülüğe karşı birleşelim"* çağrısına uyarak 5'li, 12'li, 6'lı birlikler oluşturmaya başladılar.

Devrimci-direniş mücadelesini tasfiye temelinde kurulan "Sol Birlik" bu oluşumlara en ilginç örneği de oluşturmaktadır. Cuntaya karşı devrimci direnişi geliştirme konusunda en ufak bir adım bile atmayan bu güçler, 15 Ağustos atılımının hemen ardından böyle bir birliği kurma yoluna gitmişlerdir. 12 Eylül öncesinde ve sonrasında silahlı direniş mücadelesini maceracılık olarak niteleyen bu güçleri hangi amaçla bir araya getirmiştir? "Savaşı geliştirmenin koşulları yoktur" denilen ve bu çerçevede "demokrasiye dönüşü" bekleyen bu güçlerin tüm sahteliğini 15 Ağustos ortaya çıkarmış ve tüm hesaplarını bozmuştur. İşte planlarını bozan tek güç olarak devrimci atılımın sorumlusu ve bizzat geliştiricisi olan PKK'ye karşı korkunç ittifaklara girdiler. *"PKK'nin geliştirdiği eylemler demokrasiye dönüşü geciktiriyor"* diyerek, Evren'in, *"eğer bu eylemler olmasaydı demokrasiye daha çabuk geçerdik"* açıklamasına katılan bu çevreler, bildiri üstüne bildiri yayınlıyor ve 15 Ağustos'u karalamaya çalışıyorlardı. Faşist cuntaya karşı tek bir mücadele ve birlik çağrısı yayınlamayan bu güçler tüm ilericileri, demokratları PKK'ye karşı birlik olmaya çağırıyorlar ve onbinlerce bildiri, çağrı yayınlıyorlardı.

SODEP-HP birleşmesi ve Ecevit'in parti kurma çabalarına bağlı olarak geliştirilen bu tasfiyeci girişimler en başta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önüne engel olarak çıkmayı hedef almıştır. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin tasfiye edilmesi çabalarına bağlı olarak işlerlik ve yaşam şansı bulabilecek olan "sol" muhalefetinin yönünü cuntaya karşı değil, KUKH'ne karşı çevirmiştir. Yapılan çağrıların, dağıtılan bildirilerin yoksa başka bir anlamı olamaz. "Sol Birlik"in kuruluşu 1 yıla yaklaşıyor, cuntaya karşı ne kadar güçlü eylem koydular, Türkiye ve Kürdistan devrimlerine yönelik ne kadar çaba sarfettiler. Açık ki tüm bunlara verilecek karşılık, PKK'ye ve devrimi tasfiyeye yönelik çok çaba harcadıklarıdır. Evet Ecevit ve SODEP, HP ile uzlaşabilmek için çok uğraş verdiler. Yine SODEP'in "demokrasi" mitingleri ve toplantıları üzerine bol bol yazdılar, halka bol bol "SODEP'e, HP'ye, DYP'ye oy ver" dediler. Ama tüm bunları da bir şey karşılığında insanlığından vazgeçerek, halkın tüm feryatlarına kulaklarını tıkayarak, acılarına göz yummarak yaptılar.

Ecevitlerle gizli kapaklı toplantılar yaptılar, Rahşan Ecevit, *"biz geniş tabanlı bir sol parti kuruyoruz ve tüm solu kapsamayı düşünüyoruz"* derken, tam da bu noktada nelerin üzerinde mutabakata varıldığını ifade ediyordu.

Diğer güçler açısından da durum farklı değildir. Hemen hepsinde bir dağılma, tasfiye hareketi görülen Türkiye sol'u bu dönemi bir toparlanma ve atağa kalkma süreci olarak değerlendirmesi gerekirken, bunun tam tersi gelişmeler ortaya çıkmıştır. Sadece devrimden kaçış, örgütsel varlıklarını tasfiyeyle yetinmeyen bu güçler, bir bütün olarak mücadelemizi hedefleyerek biraz daha da olsa yaşama olanaklarını arttırmak istemektedirler.

Bugün, geçmişte anılarına sahip çıkıyoruz diye niteledikleri 12 Mart direnişçilerinin anılarından tümüyle uzaklaşan Partizan vb. siyasetler, daha değişik bir yönden tasfiyeciliği dayatmaktadır. 12 Eylül sonrasında kadrolarının büyük kısmını cuntanın saldırıları karşısında ezdiren, bugünde yurtdışına kaçışı örgütleyerek kadrolarını silahsızlandırıp katlettiren ve başına musallat olan ne idüğü belirsiz bir güruhun kontrolüne giren Partizan ise Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı yeni komplo ve saldırıların peşindedir.

Türkiye solu 15 Ağustos eylemleri karşısında bir bütün olarak değerlendirildiğinde görülecektir ki, geçmişte çeşitli birlikler ve komplolar vasıtası ile, tasfiye edilmek istenen mücadelemiz bugün yeni yeni saldırılarla karşı karşıya gelmektedir. 15 Ağustos'un ve 1 yıllık direnişin yarattığı olumlu ve elverişli koşullardan yararlanmak bir yana tam tersine buna karşı cihad açan bu örgütler güruhu, direnişin adını ağzına bile almaktan çekinmektedirler. "Direniş var" diye avaz avaz bağıran bu çevreler, ama bugün Kürdistan'da direnen güç kimdir? Sorusuna karşı ise cevap vermemekte ve böylece gelişmeleri kendilerince çarpıtmak istemektedirler.

Bir yandan cuntaya karşı alternatif olarak SODEP-HP birleşmesi, Ecevit'in yeni parti kurma girişimleri geliştirilmek istenirken, diğer yandan da "sol" tamamıyla burjuva kuyrukçuluğuna soyunudurularak sonuç alınmak istenmektedir. Koro elemanları bugün değişik cephelerden savaşlarını yürütselerde, tüm çabaların 1988'de sosyal-demokrat bir çözümde birleşme uğruna hasretmektedirler.

15 AĞUSTOS VE İLKEL-REFORMİST MİLLİYETÇİLİK

Bu güçlerin durumlarına bakıldığında, geçmişin "UDG"sinin biraz daha genişletip bugün yeniden canlandırarak, komplo ve saldırılarını yoğunlaştırdıklarını görmekteyiz. Sömürgeci Türk devletine karşı tek bir kurşun sıkmayan bu güçler, 12 Eylül öncesinde olduğu gibi bugünde ellerini devrimcilerin kanlarına bulamaktadırlar.

Silahlı direniş mücadelesine "maceracılık" diye saldıran ve dilkültür haklarının tanınması için sınırlı da olsa yer yer sömürgecilere karşı ses çıkarma görüntüsü altında, gizli antlaşmalar yaparak bir bütün olarak devrimci gelişmeyi boğma yönünde çabalarını yoğunlaştıran reformist gruplar, bugün daha korkunç uygulamaların içinde bulunmaktadırlar. Anti-Apocu ilkede herkesle birleşmede sakınca görmeyen ve bunu bizzati pratiklerinde ispatlayan bu ruhsuz ve satılık uşaklar topluluğu, sırtını sosyal-demokrasiye dayayarak hiç olmazsa bu dönemde sonuç almaya çalışıyorlar.

3'lü, 5'li, 11'li birlikler oluşturup, mücadelemiz karşısında çarşaf çarşaf bildiriler dağıtan bu güçler, tüm gerçekler apaçık ortada olmasına rağmen, aynı utanmazlığı, hem de kat kat fazlası ile devam ettirmektedirler. Kürdistan'da direniş üzerine bir tek çağrı bile kaleme almayan TKSP'den, Peşeng'ine kadar hemen hepsi "Apoculara karşı kutsal ittifak" davetiyeleri çıkardılar. Bir yandan provakatörlere kol kanat gererken diğer yandan ise, sosyal-demokrasiye ihbarcılık yaparak "PKK teröristtir, Avrupa'da yasaklanmalıdır" vb. biçimlerde çok zavallılaşan durumlara düştüler. Bu alçaklar da şunu iyi bilmelidirler ki, PKK direnişe karar kılarken hiçbir güçten destek talep etmedi, hiçbir güce dayanmadı. O, yalnız halktan ve çağımızın biricik doğru-devrimci ideolojisi olan Marksizm-Leninizm'den güç alarak kutsal bağımsızlık ve özgürlük kavgasına girdi. Bu nedenle hiç kimseye de hesap vermek zorunda değildir; o, yalnız halkına hesap verir.

Tamda 15 Ağustos atılımının gündeme girdiği bir dönemde, komplo ve saldırılarını yoğunlaştıran ilkel ve reformist milliyetçi güçler "bu eylemler halkı katliama götürüyor, baskıları arttırıyor" diyerek direniş mücadelesine kara çalmaya çalışıyorlardı. Sömürgeci-faşist cunta ile aynı ağızı kullanarak devrimci-direnişe saldıran bu güçler, Kenan Evren'in *"Bu eylemlerle bunlar, taraftarlarına 'biz de varız' demek istiyorlar"* sözlerine, bunlar da "örgüt içi muhalefeti baskı altına almak için bu eylemleri yaptılar" değerlendirmesiyle katılıyorlar ve Evren'den hiç de geri kalmadıklarını bir kez daha gösteriyorlardı.

Avrupa sosyal-demokrasisi ile mücadelemizi tasfiyeye yönelik olarak geliştirdikleri komplo ve saldırıları bugün daha da açık olarak görülen reformist küçük-burjuva çevreler, yine Ecevitlerle ittifak temelinde parlamento seçimlerine hazırlanıyorlar. Avrupa sosyal-demokrasisi tarafından bağımsızlık çizgisine karşı otonomici oluşumların başında devreye sokulmak istenen "sosyalist adam" bay Burkay, İsveç gazetelerinde boy boy poz vererek, "PKK terörist bir örgüttür, bizi onlarla karıştırmayın" diyerek emperyalizmden af dilemektedir. 15 Ağustos eylemlerinden 2 gün sonra yapılan bu açıklamalar geliştirilmek istenen oyunlara bir kez daha dikkat çekilmesini sağlamaktadır. Bu güçler böylesi bir tutumla ne yaratmak istiyorlar, daha doğrusu bunlar neyin peşindeler?

"UDG" kurulduğu yıllarda, "Apocuların temizlenmesi" karşısında 1981'de parlamentoya girebilecekleri konusunda Ecevit'ten söz alan bu güçler, gözü dönmüşcesine bir saldırı geliştirdiler. Onlarca devrimciyi ve yurtseveri alçakça katlettiler. Ama buna rağmen, direnişimizin önüne geçilememesi ve 12 Eylül faşist cuntasının iktidara el koyması bu güçlerin hayallerini de tuzla-buz etti. Bu kez yurtdışına kaçarak, aynı planlarını sırtlarını sosyal-demokrasiye dayayarak uygulamaya koymaya başladılar. Tam ipi göğüsleyeceğiz dedikleri bir noktada 15 Ağustos atılımı gerçekleşti. Böylece ikinci kez planları bozuluyordu. Ama cunta ve sosyal-demokrasi, Ecevit bunlara "demokrasiye geçilmesini istiyorsanız, anti-Apocu savaşımda yer almalısınız, ancak onlar bittiğinde demokrasiye geçiş olur" diyerek, saldırı cephesinde onlara da yer açıyorlardı. İşte tüm planlarını boşa çıkaran güç olarak PKK'yi gördüklerinden bu derece saldırganlaşmakta, provakasyona arka çıkmakta ve her komplonun arkasında bulunmaktadırlar.

Cuntaya karşı bir devrimci eylem geliştirmek için en ufak bir çabanın izine bile rastlanmazken, "PKK'yi nasıl vazgeçirtebiliriz, tasfiye ederiz" diyerek günlerce süren toplantılar yaptılar. Tüm bu toplantılarda PKK'yi imha planları tartışıldı. Devrimci-direnişin gelişmesinden çıkarı sarsılan ve hiçbir zaman halka karşı dürüst olmayan bir yığın karanlık çevreyle ortak hareket etmeye başlayan bu güçler, bir yandan Avrupa'da faaliyetlerini yoğunlaştırırken, diğer yandan da bazı güçlerin fırsatçı ve faydacı tutumlarından da yararlanarak, silahlı saldırıları gündeme koydular. Parti önderliğimize suikastlerden tutalım da, bir çok saldırıyı fiilen örgütleyen ve yürüten bu güçler, TC'yle, Bağdat'la da anlaşmalı birçok komplonun arkasında yer aldılar. En son olarak, Nisan başlarında Güney Kürdistan'da 8 değerli yoldaşımızı alçakça katlettiler. Böylece en kanlı komplolarından birini de uygulamış ve başarmaya muvaffak olmuşlardı.

İşte, bu eli devrimcilerin kanına bulanan katiller güruhu yeni komploların düzenlenmesiyle meşguller. Yüzlerini hangi maskeyle örtmeye çalışırlarsa çalışsınlar, ister Palmelerle, ister Ecevitlerle, isterse de şoven ve inkarcı güçlerle birlikte saldırsınlar, artık takke düşmüş kel görünmüştür. Çok aşikar olarak yapılan tüm bu olaylardan sonra da yüzlerini gizlemeleri de mümkün değildir. Halkımızın hesap sorucu yumruğu sürekli tepelerinde olacak ve komploların karşılıksız bırakmayacaktır.

Direnişin 1 yılı tüm bu gerçekleri defalarca kanıtladı. Kimin tasfiyeci olduğu, kimin emperyalizmin en inkarcı kanadıyla işbirliği yaptığı, kimin halkımızın acı ve feryatla haykıran direniş sesine kulak tıkadığı ve kimin kar-kış, soğuk, açlık demeden büyük bir fedakarlık, cesaret örneğiyle savaştığı çok açık ortadadır. Bu gerçekler bugün daha fazlası ile görülebilmekte ve dürüst yurtsever çevrelerce değerlendirilerek, direnişin yanında yer almaktadırlar. Bunun karşısında defalarca kahredilen küçük-burjuva reformistlerinin daha da aşağı inen maskelerinin altında görülen ihanet ve tasfiye kokan yüzlerine, eskisinden daha fazla şamarlar indirilmektedir.

15 AĞUSTOS VE ULUSLARARASI ETKİLERİ

Ülke içinde yarattığı etkilerin yanısıra 15 Ağustos eylemlerinin uluslararası yankıları da bir hayli geniş oldu. Adeta dünya tarafından unutulan ve artık "bir daha belini doğrultması mümkün olmaz" diye ömür biçilen Kürdistan, tüm bu tahminleri alt-üst ederek, günlerce süren toplantılarda, yazılarda sesini dünyaya duyuruyordu. Kuşkusuz böylesi bir gelişmenin ortaya çıkmasının temelinde yatan ana neden 15 Ağustos atılımıdır.

15 Ağustos gecesi Eruh ve Şemdinli'de bir baskın gerçekleştiriliyor ve tüm dünyaya buradan Kürdistan'ın sesi ulaştırılıyordu. O güne kadar konuşmayan birçok dil adeta güneş görmüş buz gibi çözülüyor ve dünyanın birçok önemli kuruluşunda Kürdistan toplantı gündemi haline getiriliyordu. Çağın ve dünyanın Kürdistan meselesi karşısındaki sessizliğini yırtan 15 Ağustos eylemleri, Kürdistan sorununun yoğun olarak tartışılmasına yol açtı.

Hemen hergün uluslararası büyük tirajlı basının konusu haline gelen, Kürdistan ve yükselen direniş

konusunda çok çeşitli değerlendirmelerle de karşılanıyordu. Şimdiye kadar bu halkın varlığından bile bahsetmeyen birçok güç ve çevre, artık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden, halkımızın önder gücü PKK'den bahsetmeye başladı. 15 Ağustos'la dikkatlerin Kürdistan üzerine bu derece çekilmesi açık ki önemli bir gelişmeyi de ifade eder. Gazetelerin bazılarından aktaracağımız başlık ve alıntılar, mücadelemizin uluslararası alanda yansımasını nasıl bulduğuna da açıklık getirmektedir. Le Monde: *"...Açıklaması basit; işte 'eşkiyalar' sadece askerlere saldırıyorlar. Bu da gösteriyorki, bu eşkiyalar diğer eşkiyalara benzememektedir."* TAZ: *"Kürt gerillarına karşı Evren tarafından öne sürülen başarıları rejim daha sergileyememiştir. Sadece sözde Eruh'taki eyleme katılan 2 Kürt eylemcisinin haberleri Türk basınına verildi."* Frankfurter Rundschau: *"Güneydoğu Anadolu'da başlayan 'tiyatro' devam ediyor ve hava mesafesi 1000 km olan Ankara'dan rahat izlenebilecek gibi değildir."* Der Bund: *"Bütün baskılar radikalizmi geliştiriyor. Bunun içindir ki, Türkiye Kürtlerinin en güçlü illegal grubu olan Kürt İşçi Partisi Irak ve İranlı kardeşleri gibi otonomi hakları için değil, Türk devletinden ayrılmak için savaşıyor."*

Direnişin süreklilîği kendisini kanıtladıkça basının ve uluslararası kuruluşların ilgisi daha da artıyor ve birçok değerlendirmelerde bulunuyorlardı. Sömürgeci-faşist cuntanın halkımıza karşı giriştiği azgın saldırı ve katliamlar, ilginin yönünün Partizanlar tarafına çekilmesine yol açıyordu. Kışın sert ortamına ve coğrafik koşulların tüm elverişsizliğine karşın bir yandan devrimci varlık korunmaya çalışılırken, diğer yandan geliştirilen eylemlerle sömürgecilere peşpeşe darbeler vuruluyordu. Uluslararası güçler direnişin kısa süreli olmadığını gördükçe daha fazla ilgi gösteriyor ve değerlendirmede bulunuyorlardı.

Nisan ayının başlarında Avrupa parlamentosu üyesi Belçikalı milletvekili Jef Ulburghs, parlamenterler asamblesine verdiği bir önergede, Kürdistan'daki baskılara dikkat çekerken aynı zamanda Kürt ulusal kurtuluş savaşından bahsediyor ve şöyle diyordu:

"Kürt tutuklularına yönelik olarak (Eruh, Şemdinli, Birecik, Erzurum'dan gelme) verilen ölüm cezalarının arttırılmasını dikkate almak.

Kürt PKK Partisinin üyeleri ve sempatizanlarına 21.2.1985 tarihinde verilen ölüm cezalarını dikkate almak.

Kürt halkı üzerindeki baskıların yoğunlaşmasını dikkate almak".

Aynı zamanda parlamenter asamblesinde daha da yetkinleştirilerek kabul edilen bu önerge mücadelemizin meşruluğunun bu alanda da tanınmasının ifadesi oluyordu. Yine Bonn parlamentosunda ve Belçika senatosunda meydana gelen tartışmalarda, Kürdistan meselesi birçok yönüyle ele alınıp değerlendiriliyordu. Bonn parlamento toplantısında yer yer sert tartışmalar da gözlenirken, Belçika senatosuna verilen önergenin bir yerinde şöyle deniyordu:

"Geçen aylar boyunca Kuzey-Batı Kürdistan'daki savaş durumu ve askeri birlikler ve panzerli araçları ile Batman, Hakkari, Siirt ve Mardin bölgelerinde Türk devleti tarafından yapılan operasyonları dikkate alarak;

Kürtlere ve PKK'nin muhtemel üyelerine karşı görülen toplu davalar ve bir seferden fazla istenen ölüm cezaları ve ağır hapis cezalarını dikkate alarak;"

15 Ağustos atılımının uluslararası yankıları açık ki, sadece bunlarla sınırlı değildir. Daha birçok toplantının gündemi haline getirildiği çok açık bir durumdur. Özellikle direnişin 1. yıldönümüne yaklaştığımız günlerde ve geride bıraktığımız bu dönemde daha sık yapılan değerlendirmelerle karşı karşıya geldik. Artık uluslararası birçok kuruluş, Kürdistan'ı değerlendirmesi içine alırken, bu konuda düşüncelerini de belirtme durumuna gitmektedir. Helsinki Barış ve Güvenlik Konferansı toplantısında, Bulgar temsilcisi tarafından, Kürdistan meselesi de gündeme getirildi. Sömürgeci-faşist cuntanın uyguladığı baskıları ve Kürt Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ezmek için sarffettiği yoğun çabalara dikkat çekerek *"bugün Kürdistan'da bir Ulusal Kurtuluş Savaşının"* verildiğini ifade ettikten sonra, *"haklı olan bu mücadele desteklenmelidir"* biçiminde belirlemelerde bulunan bildiri, toplantıda üyelere ve basına geniş olarak dağıtıldı.

Yine çeşitli radyo ve televizyon kurumları da gelişmelerle ilgili haberleri aktarırken zaman zaman yorumlara da yer veriyorlardı. Sofya radyosundan çıkan uzun bir değerlendirmede 15 Ağustos'tan bu yana mücadelenin gelişimi özetlenirken, sonuç olarak da savaşın durmayacağından ve devam edeceğinden bahsediliyordu.

En son olarak 16 Ağustos 1985 tarihli Die Wochen Zeitung gazetesinden George Schwarz imzalı yazıdan bir bölüm aktaralım. *"Ankara generallerinin barışla olan ilişkileri ender rastlanır tuhaflıktadır. Çünkü ne zaman barıştan dem vursalar bir savaş başlatıyorlar. Geçen yılın Ağustos ayında 'teröristlere' (Resmi dilde Kürt isyancılara verilen ad) karşı başlattıkları militarist operasyona da 'barış' adını koydular. 15 Ağustos'ta küçük Kürt gerilla birlikleri Eruh ve Şemdinli'ye baskınlar düzenleyerek, Kürdistan Kurtuluş Birliği (Hêzên Rizgarîya Kurdistan)'ın kuruluşunu ve silahlı mücadelenin yeniden başladığını ilan ettiler. 'Çünkü' duvarlara yapıştırılan afişlerden de okunduğu gibi 'halklarımız için silahların dilinden konuşmaktan başka yol kalmamıştır' denilmekteydi. Ve ayrıca bu, Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin yapılan II. Kongresinde böyle bir karar altına alınmıştı.*

Ama Ankara bir savaşın verildiğini teslim etmek istemiyor, çelişkili uygulamalar içine düşüyor ve Türk ordusunun gücünden eminle silahın zoruna başvuruyor. Ülke giderek daha fazla kanlı bir baskının şeytan çemberine ve Kürt halkının yükselen direnişine, dalarcasına giriyor."

Buraya aktarabildiğimiz alıntılardan da görüldüğü gibi, Kürdistan üzerinde geçmişten bu yana yaratılan suskunluk perdesi aralanmış, halkımız ve mücadelesi üzerine çok sayıda haber ve değerlendirme yapılmıştır. Uluslararası etkisi giderek artan ve bir çok önemli toplantının gündemi yapılan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı önümüzdeki dönemde bu yapısını daha da geliştirecek ve bugün tanık olunan bir çok uluslararası gelişme o dönemde daha fazlasıyla yaşanabilecektir.

15 AĞUSTOS VE KÜRDİSTAN HALKI

"Direnişi geliştirmeye kitleler hazır değil" diyerek korkunç bir yapıda yaşamak isteyen sosyalşoven ve küçük-burjuva reformistlerine, en iyi cevabı bu 1 yıl içinde savaşa her türlü desteği sağlayan ve bunun için hiç bir fedakarlıktan kaçınmayan Kürdistan halkının bizzat kendisi verdi.

Kitlelerde sömürgeciliğe karşı büyük bir patlama noktasında bulunan kin ve öfke önderliğin eylemleri ile birleşerek daha güçlü gelişmelerin ortaya çıkışını sağladı. "Kitleler hazır değil", "kitlelerin iradesi ile oynanıyor" vb. biçimde direnişten uzak teslimiyetçi ve köleci anlayışların dayatılmak istenmesine karşı bizzat halkın kendisi direnişe aktif destek sunarak hazır olduğunu gösteriyordu. "Bekleyelim kitleler baskıya dayanmayıp ayaklanacaktır" mantığında ifadesini bulan kuyrukçu ve köle yaklaşımlar, savaş cesaretini kendilerinde göremeyen korkakların itibar edecekleri bir noktadır. Kendi hazırlıksızlıklarını kitlelere malederek, devrimci mücadelenin dayattığı çabalardan kaçan çeşitli güçlerin tüm bu çabaları bizzat halkın direnişe aktif katılımı ve desteği ile boşa çıkarıldı.

HP eski başkanı Necdet Calp, *"halk bize yardımcı olmuyor"* diye yakınmasını dile getirirken, Yavuz adlı köylü de, *"tüm köy halkının çoğunluğu gibi kendisinin de Apocuların davası için kazanıldığını"* söylüyor. Bu iki örnek bile kitlelerin kurtuluş yollarına nasıl sarıldığına açık örnek oluşturmaktadır. Evet 15 Ağustos belli bir kitle desteğine dayanarak ve bizzat halkın katılımı ile gerçekleştirildi. Ama bu 1 yıllık sürede bu destek defalarca artış gösterdi. Yoksa kışın o sert ortamında, bırakalım devrimci çalışma yürütme, yaşamanın bile çok zor sağlandığı koşullarda, mücadelenin varlığı nasıl korundu? Bu destek nereden geliyordu? Açık ki, halkın bağrında faaliyet yürüten devrimciler onları besleyen ve doğuran anaları halktan biraz uzaklaştıkları noktada yaşayamazlar. Eğer bugün Kürdistan'da yaşam tüm görkemliliği ile sürdürülüyorsa bu neyin işaretidir? Halktan büyük bir destek gördüğünün ifadesinden başka bir şey değildir.

1 yıllık direniş pratiğinde inanılmaz ve başarılmaz denilen şeyler halkın büyük desteği ile birer birer yerine getiriliyordu. Sömürgeciliğe karşı biriken kin ve öfke adeta bentleri parçalamış bir sel gibi mücadele saflarına akıyor ve öncünün önderliğinde düşmana yöneliyordu. Kin ve öfke, öncünün bilinçliliğiyle birleştikçe, düşman vuruyor ve sonuç alıyordu. Halk kitleleri her türlü zorluğa katlanarak, acıya göğüs gererek mücadelenin yanında yerlerini alıyor ve savaşa katılıyorlardı. Çok kısa bir süre içerisinde savaş gücümüzün 4-5 katına çıkması açık ki bu destek temelinde olmuştur. Evet, halkımız işkence görüyor, sömürgeci canilerin en sadist hakaretlerine, baskılarına uğruyor, ama o yine de direnişten yana olduğunu gösteriyor; maddi ve manevi alanda mücadeleye büyük destekler sağlıyor.

Bugün Kürdistan'ın tüm parçalarından tutalım da, Avrupa ve Ortadoğu'ya kadar hemen her alanda yurtsever kitleler büyük bir coşku ile direnişe güç vermektedirler. Maddi ve manevi alanda olduğu kadar bizzat fiili katılım konusunda da bir yığın istek yağmaktadır. Her yurtsever, elinde varolan tüm imkanları ile direnişe soyunuyor, en basitinden en karmaşığına kadar bir çok görevi başarıyorlar. Newroz ve 15 Ağustos'un yıldönümü miting, toplantı ve eylemlerine yaşlısından gencine, çocuğundan kadınına kadar, Kürdistan'ın tüm parçalarından yüzbinlerce insanın katılması ve bizzat örgütlendirme çalışmalarında aktif olarak yer almaları, halkımızın bu somut desteğine en iyi kanıtı oluşturmaktadır.

Bir çok çevre, *"göreceksiniz kısa sürede yok olacaklar, peşlerinden bir tek insan bile gitmez"* diyerek, ulusal kurtuluş savaşımızın imha edileceğini bekliyorlardı. Ama gelişmeler bunun tam tersini gösterdi. Daha 15 Ağustos'un sıcak alevleri içinde birçok yurtsever görev ve mücadeleye daha aktif katılmayı talep ederken, bu atılımın halkta yarattığı coşkunun ne derecede olduğunu da göstermektedir. 1 yıllık direniş sürecinde kitleler tüm köleci anlayışları mahkum ederek, "hazır değilsiniz, iradenizle oynanıyor", "katliama götürülüyorsunuz" diyenlere koskocaman bir hayırla cevap verirken bunu bizzat en zor anlarda bile devrimcilere destek elini uzatarak gösterdi.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI!

Yıllardır özlemini duyduğunuz bağımsız ve özgür bir Kürdistan için savaş tüm şiddetiyle devam etmektedir. Bu savaşta, sömürgeci Türk faşistleri büyük bir çıkmaz içine sokulurken, "kahraman Türk ordusu" efsanesinin de tüm yüzü açığa çıkarılarak kofluğu ve zayıflığı sergilenmiştir. Sömürgeci faşistlerin tüm pasifikasyon ve teslimiyeti geliştirme çabalarına karşı kahraman direnişler segilenerek görkemli abideler yükseltilmektedir. Özel savaşın tüm yöntem ve uygulamalarına hiç bir kişisel çıkar gözetmeyen sizin en değerli evlatlarınız adeta birer şahmerdan gibi düşerek karşı koymaktadırlar.

Silahlı direnişimiz 1 yıldır, düşmana ağır kayıplar verdirerek 1000 km'lik hat boyunca sürdürülmektedir. Bu süre içerisinde elini namusunuza, kanınıza, canınıza ve malınıza süren, topraklarımızı çiğneyen azılı düşmanlar cezalandırılmış, kutsal Kürdistan bayrağı kan kırmızı rengi, kızıl yıldızı, bereketli topraklarımızı simgeleyen yeşil çemberi ve aydınlık saçan sarı rengiyle dağlarımızda, köylerimizde ve şehirlerimizde dalgalandırılmıştır. Görmeyen gözler görmüş, duymayan kulaklar duymuş, konuşmayan diller konuşmaya başlamış ve tüm dünya Kürdistan'ı tartışır duruma gelmiştir. İşte tüm bunlar, şanlı 15 Ağustos atılımı ile başlayan tarihi isyan kararımızla devam eden ulusal kurtuluş savaşımızın yarattığı gelişmelerdir.

Yıllardır sömürgeci egemenlik altında görülmemiş baskı, işkenceye maruz kalırken, aynı zamanda büyük bir sefalet ve açlıkla da karşı karşıya geldiniz. Ulusal Kurtuluş Savaşımız geliştikçe, sıkışan ve sıkıştıkça da azgınlaşan sömürgeciler daha çok saldıracak ve katliamları daha fazla uygulayacaklardır. Tüm bunlardan kurtulmak, bağımsız ve özgür bir ülkede, insanca bir yaşama kavuşmak 15 Ağustos'un ışıklı yolunda yürümekle mümkündür. İçinizden çıkan ve bu kutsal kavgaya yaşamlarını katık eden değerli evlatlarınızın biricik gücü olan PKK-ERNK-HRK bayrakları altında yerinizi alın! Kızıl direnişle dağların doruklarında dalgalanan bu bayrakları omuzlamak için büyük bir azim ve coşku ile kavgaya atılın! Artık çektiğiniz acıların, çilelerin, alçakça katledilen bebelerinizin, analarınızın, bacılarınızın ve tüm insanlarımızın intikamını alma, sömürgecilikten hesabını sorma zamanı gelmiştir! Bu savaşa silahla, taşla, sopayla, inançla; kısaca elimize geçen her savaş aracı ile katılalım ve Türk faşist sömürgecilerine unutamayacakları bir ders verelim!

TÜM İLERİCİLER DEVRİMCİLER!

İçinde yer aldığınız ve büyük özlemini duyduğunuz ulusal kurtuluş savaşımız bugün binlerce insanı saflarına kazanmaktadır. Daha 1 yıl öncesine kadar "bittiler, yok edildiler" denilen mücadelemiz yeniden tüm görkemliliğiyle ortaya çıktı. Ve büyük bir direniş örneği ile varlığını devam ettirmektedir.

Namuslu her insanın direnişten başka bir yaşamı kendisine kabul etmediği ve tanımadığı bir ortamda, yüklendiğimiz sıfatlara layık olmak, ancak görkemli direnişler yaratan Sason, Şırnak, Eruh, Mutki, Hizan, Karlıova ve diğer tüm şehitlerimizin anılarına sahip çıkmakla mümkündür. Halkın önderleri ve yol göstericileri olarak açık ki daha ağır görevler yükümlenmek durumundayız. Bugün Kürdistan'da yükselen direniş bunu zorunlu kılmaktadır. Kanlarını kutsal vatan topraklarına döken ve herbiri birer direniş abidesi olan kahraman şehitlerimizin anılarının gereğini yerine getirmek de buradan geçmektedir.

Tüm eksikliklerimizi aşarak, şanlı 15 Ağustos atılımının 1. yıldönümünde, mücadele esprimize uygun bir atağa kalkarak, çelikten sarsılmaz iradeye sahip militanlar düzeyine çıkalım. Bugün her köyde, her mahallede, her dağda, yeni direniş kaleleri yükselmektedir. Çelikten siperlerle bu kaleleri en güçlü bir biçimde tahkim ederek sarsılmaz kılalım. Parti, Cephe ve Ordu gücümüze dayanarak, onları yetkin kılalım. Bu silahlarımızı kullanmasını ve bunlarla savaşmasını iyi öğrenelim.

***Yaşasın Şanlı 15 Ağustos Atılımı Temelinde Yükselen Ulusal Kurtuluş Savaşımız!**
***Zafer, PKK Önderliğinde ERNK-HRK Silahlarıyla Savaşan Halkımızın Olacaktır!**

15 AĞUSTOS DİRENİŞ ŞEHİTLERİNİN RUHU YENİ ATILIMLARDA YAŞATILACAKTIR!

PKK tarihi, şehitler ve o şehitlerin kanı temelinde yükselen direnmeler tarihidir. Daha ilk ciddi adımında en değerli önderlerinden birisini, yolaçtığı gelişmelerin bedeli olarak toprağa veren PKK Hareketi, o günden bu yana her tarihsel dönüm noktasını sayısız şehidin kanından oluşan direniş abideleri ile taçlandırmış ve bu abideleri her yeni dönemin temel taşları haline getirmiştir. "Toprağa düşen her devrim şehidini devrimde zafer yaratmanın bir gerekçesi haline getirme" şiarından hareket ettiği içindir ki, PKK bu güne kadar sürekli bir gelişme katetmiş ve şehitlerin manevi komutanlıkları altında her türlü soylu değerin temsilcisi olmuştur.

Çağdaş Ulusal direnme tarihimizde şehitlerin yeri ve önemi doğru kavranmalıdır. Halkımızın ulusal ve toplumsal çıkarlarından kopuşunun derinliği ve en basit güncel çıkarlar uğruna birbirlerinin gözlerini çıkarırcasına kördöğüşüne dönmüş bir yaşamın egemen olduğu, buna karşılık kutsal davalar uğruna kimsenin kılının kıpırdamadığı Kürdistan gerçekliği gözönüne getirildiğinde, soylu amaçlar için ölme gücünü göstermiş şehitlerimizin büyüklükleri daha iyi anlaşılabilir. Genelde toplum tarihimiz halkların uluslaşma, ulusal direnme ve ulusal kurtuluş seyrine son derece ters bir yönde işlemiş; yabancı yada aşiretçi-feodal çıkarların egemenliği altında geçmiştir. Kürdistan'da ancak bu çıkarlar uğruna savaş verilir, kan dökülür. Bu, toplumumuza egemen olan güçlü bir gelecektir. Günümüzde hala kan davaları toplumumuzu içten içe kemiren bir hastalık olarak sürüp gitmektedir. Çağdaş halkların bügünkü bağımsız ulusal statülerini bu uğurda vermiş oldukları savaşlarla kazandıklarını biliyoruz. İşte, bizde eksik olan, böylesi bir savaşın verilmeyişidir. Kürdistan'da yaşanan gerçeklik; çağdaş bir ulus haline gelme uğrunda çok az çaba, inanç, fedakarlık; buna karşılık, çıkarlarını zıt yönde, daha da kötüsü, düşman ve işbirlikçilerinin çıkarları için bitmez tükenmez bir çatışma ve savaşların kurbanı olmadır.

PKK'nin önderlik ettiği ulusal direniş gerçeği ve bunun giderek bir savaşa dönüşmesinin anlamı, bu ortama yaptığı müdahale ve kendisi için savaşan bir halk konumuna gelinmesinde yatar. Giderek bu gelişmeleri doğuran teorik yaklaşımın ve gerekse daha da önemli olarak pratik yaklaşımın zorluklarının, mevcut ortamın olumsuz özellikleri ile orantılı olduğu göz ardı edilemez. Öncüde dile gelen olgu, bu zorluklar oranında gereken inancı, cesareti, ve fedakarlığı yaratmaktır. Madem ki, ulusal-toplumsal koşullarımız inançsızlığı, cesaretsizliği ve fedakarlıktan yoksunluğu bu kadar geliştirmiştir, o halde, öncü de inadına büyük bir direnme ile bunları tersine çevirmesini bilmek durumundadır. O halde, PKK gerçekliği, bir diğer anlamıyla halkımıza birçok önemli özelliklerinin kazandırılmasıdır. Bunlar öylesine özelliklerdir ki, onlarsız çağdaş ölçülerde bir ulusal-toplumsal gelişme asla mümkün değildir. Ama şunu iyi bilmek gerekir ki, halkımızı buna inandırmak, bu değerlerin yüceliğini kanıtlamak için çok güvenilir ölçülerle yaklaşmaktan başka bir yol yoktur. Halkımızın yüzyıllardan beri kendi gerçekliğinden sürekli kopmasının aracı olan hertürlü ideolojik, politik, kültürel yabancılaşması, toplumsal demogojinin bu temelde gelişmesi onun başlangıçta doğru devrimci teoriye sadece kuşkuyla bakmasını değil, ondan çok uzak kalmasını da beraberinde getirmiştir. Bu nedenle ona gerçekten etkili bir diriliş aracı kazandırmak, O'nun kutsal yeniden dirilişe olan inancını ve bunu bir ahlak haline getirerek yürüme cesaretini, fedakarlığını kazandırmak için, bütün bunları onda yaratmak için dava şehitlerini en değerli bir kanıt olarak ileri sürmekten başka çaremiz yoktur. Tarihte öyle davalar vardır ki, ilk şehitleri en az temsil ettikleri inanç, düşünce gücü kadar ve hatta onun büyüklüğünün bir kanıtı olarak tüm dayatıcılıkları ile ortaya çıkarlar. İşte, Kürdistan halkının çağdaş ulusal uyanış, bilinçlilik, eylemlilik aşamasına girmesinde, düşüncenin büyüklüğü kadar bu düşüncenin temsilcilerinin en saygı değer şey olan yaşamlarını en genç yaşlarında gözlerini kırpmadan ortaya koymaları ve fedakarlığın en büyüğünü göstermeleri de belirleyici olmuştur. Ve bu devrimci gerçekliğe, O'nun temsil ettiği çağdaş insanlığa ters düşmemek için mutlaka ödenmesi gereken bir borçtur. Bu borcu ödemeyi göze alamayanlar, halk adına konuşmaya sahip değildirler.

Burada şu yalın gerçeği tekrar tekrar vurgulamak gerekir ki, bugün emperyalist-sömürgeci metropollerde basit çıkarlar temelinde, ulusal değerlerin ticareti ile uğraşanların, bunun için kendilerini çok ucuz bir ticaret meta haline getirenlerin Kürdistan halkına verebilecekleri hiçbir şeyleri olamaz. Onların teorik sefalet kadar, pratikte de korku, cesaretsizlik, fedakarlıktan kaçınma ve düşmana karşı yeminli eylemsizlik içinde olmalarına da şaşmamak gerekir. Bunlar o kadar alçalmışlardır ki, vatan ve özgürlük uğruna her zaman en değerli bedel olan canbedelini koymayı gerekli görmez ve üstelik bunu maceracılık ve başıboş kişilerin işi olarak değerlendirme sefilliğini de gösterirler. Bu soylu fedakarlığı göstermek yerine, toplumumuzda çok güçlü olan demogojik sahtekarlığa başvurur, sahtekarca yaklaşımlarla ulusal-sınıfsal nitelikli partiler kurarlar. Her türlü eylemsizliği, devrimci sosyalist görevler olarak savunurlar. Ne de olsa bütün bunlar Kürdistan gibi yüzyıllarca bu tip sahtekarlıklara alıştırılmış bir ülkede gerçekleştirilmektedir! İşte, bir de bu halkın sözcüsü kesilen sahte demogoglara hakikatin hiçte sandıkları gibi olmadığını, tarihin tüm zorlu problemlerinde olduğu gibi, Kürdistan halkının çok zorlu sorunlarına yaklaşımının bedelinin de en yüce değer olan şehitlik olgusunu kanıtlamak gerekiyor.

PKK'nin direniş şehitleri, işte toplumumuzda hüküm süren böylesine tehlikeli olumsuzlukları alaşağı etmek için en zor ve acı olanı, aynı zamanda da biricik diriltici etkiye sahip olanı sergilediler. Bunu halkımıza ve iflah olmaz beyinlere anlatmak için, şehitlerimizin her zaman esas alınacak en yüce değerlerimiz, yaşamı yenileyebilecek biricik değerlerimiz olduklarını, onlardan başka hiçbir ölçünün esas alınamayacağını olanca açıklığıyla vurgulamak, temsil etmek ve egemen kılmak gereklidir.

Direniş şehitlerimizin tarihteki yerleri ve anlamları bundan başka bir biçimde yorumlanamaz. Kısa bir süreyi kapsayan Parti tarihimizde dönem dönem şehitlerimizin ifa ettikleri anlam değerlendirilirken, onların çok olumsuz özelliklere sahip tarihsel gerçekliğimizin binlerce yıllık faturaları oldukları gözden uzak tutulmamalıdır. Onların şahsında somutlaşan direnişin büyüklüğü, binlerce yıllık köleliğin kısa bir parti direniş tarihi ile karşılık bulmasından ileri gelmektedir. Direniş şehitlerimiz bir nicelik sorunu olarak ele alınamazlar. Her direniş adımını ve bu adım atılırken düşen şehidimizin omuzları üzerinde onlarca, hatta yüzlerce yılın olumsuzluklarının aşıldığı teslim edilmelidir. PKK direniş şehitlerinin, kurtuluş tarihimizi başlatırken, adeta kendi bedenlerini gererek pratiğin en yücesini dayatıp, halkımızı tarihin zifiri karanlığından günyüzüne çıkardıkları bir an bile unutulmamalıdır. Herhangi başka bir ülke için bu, bu derece gerekli görülmese de Kürdistan için bundan başka bir yol yoktur. Çünkü ulusun ve uluslararası güçlerin körleşmiş bir inkardan ibaret olan hükmü başka türlü parçalanamaz. İlk direniş şehidimizin büyüklüğünden tutalım en son şehidimize kadar, anlamları vurgulanırken bu yaklaşım sürekli kılınmalıdır.

PKK'yi ve mücadelesini anlatmak için, birbirine sıkı sıkıya kenetlenmiş şehitler zincirine bakmak, o zincirin her halkasının doğuş koşullarını ve geleceğe devrettiklerini irdelemek gereklidir. Bu yapıldığında karşımıza çıkacak olan; tarihte eşi görülmedik acılar, yokluklar ve zulme rağmen kaydedilen görkemli gelişmeler, derin fedakarlıklar, eşsiz cesaret ve bilinç örnekleridir. Her halkın kendisine özgü tarihsel bir önemi ve yolaçtığı gelişmeler vardır. Ancak, elbetteki her halka daha önceki direnme ve şehit olma halkalarının üzerinde ve onlardan aldığı güçle şekillenmiştir. Bu nedenle 15 Ağustos direnmesini ve şehitler halkasını ele almadan önce geçmiş direnme tarihimize ana özellikleri ile ve çok kısaca da olsa değinmek gerekmektedir.

Düşman ulusal kurtuluşçu düşüncelerin daha Kürdistan'a taşırıldığı ilk anlardan başlayarak bu düşüncenin sahiplerine karşı sonderece sert ve acımasız bir politikayı gündeme koymuştur. Ve bu politikanın temeline ise, zorla imhayı oturtmuştur. Düşman, planını uygulamaya koyma yolunda ilk saldırısını 18 Mayıs 1977 günü Türkiye halkının yiğit evladı ve halkımızın sadık dostu ve önderi yüce enternasyonalist Haki KARER'e yöneltti. Haki yoldaşa yöneltilen saldırı, O'nun şahsında Türkiye ve Kürdistan halklarının birliğine, enternasyonalizme ve halkımızın kendi geleceğini belirlemek hakkına yöneltilmiş bir saldırıydı ve amaç, Hareketimiz daha kökleşmeden onu ortadan kaldırmaktı. Ancak, devrimci hareket bu değerli önderini kaybetmesine rağmen bu acısını, O'nun mücadelesini bir üst aşamaya dönüştürerek karşıladı. Partileşme yolunda program taslağı hazırlanarak ilk adım atılırken, mücadele daha geniş çevrelere taşırılmaya başlandı.

Bu kutsal şehidimizin anısına bağlılığın bir gereği olarak da gençlik mücadeleye daha aktif bir şekilde sahip çıkmaya başladı. Haki yoldaşın ölümünün I. yıldönümünde Hilvan'da Halil ÇAVGUN yoldaş sömürgeciler ile yerli ajanlar, feodallerin işbirliği sonucu şehit edildi. Bu, mücadelemizin gençlik kesimlerinden Kürt köylülüğüne taşırılması için bir kıvılcım olurken, Kurdistan köylülüğü tarihinde ilk kez devrimciler önderliğinde feodal yapıya karşı mücadeleye kalktı. Hilvan, mücadelemizin bir çığ gibi büyüyerek giderek tüm Kürdistan'a dalga dalga yayıldığı bir devrimci odak haline dönüştürüldü. Buradan Siverek'e sıçrayan mücadele başta Salih KANDAL ve Cuma TAK yoldaşlar olmak üzere onlarca yoldaşımızın kanı pahasına da olsa yükseltilerek geniş çevrelere yayıldı. Ajan feodal-komprador yapı Kürdistan'da önemli oranda otoritesini yitirdi. Siverek direnişinin başlaması aynı zamanda 27 Kasım 1978'de kurulmuş olan Partimiz PKK'nin kuruluşunun resmen ilanı anlamına da geliyordu. Bu dönemden başlayarak genişliğine ve derinliğine gelişen mücadelemiz artık direnişlerin ve şehitlerin sayısının belirlenemediği boyutlara ulaştı. Bütün bu gelişmelere faşist Türk devleti 12 Eylül 1980 askeri darbesi ile cevap verdi.

Bundan sonraki süreç; Hareketimizin geri çekilme ve hazırlık süreci ile birlikte sömürgecilere karşı mücadelede büyük direnişlerin ve şehit düşme olaylarının sergilendiği kıyasıya bir savaş dönemidir. Bu dönemde Delil DOĞAN'dan başlayarak GAP ve BLOKA direnişçilerini de kapsayan sayısız direnişler ve kahramanlık olayları sergilendi. Peşpeşe eklenen bu direniş halkaları içerisinde sürece damgasını vuran, Diyarbakır zindan direnişidir. Diyarbakır zindan direnişi, cuntaya karşı akılalmaz güçlüklere rağmen yükseltilen ve belli bir dönem mücadelemizin önderlik rolünü oynayıp, tüm imha ve tasfiye planlarını boşa çıkaran Mazlum DOĞAN, M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR yoldaşların şahsında doruğuna ulaştı. Zulmün kalelerinde tarihimizin en şanlı sayfaları kanla yazılırken, mücadelemizin geleceğine damgasını vuran kazanımlar ve dersler elde edildi.

Ülke içinde bu gelişmeler yaşanırken, dışarda ise, Partimiz Ortadoğu halkları ile sıcak dayanışma içerisinde yeni döneme hazırlanmaktaydı. Bizzat savaş içerisinde yürütülen bu çalışmalar sırasında Filistin ve Lübnan halklarının Siyonizme karşı yürüttüğü savaşımda kendilerine en aktif destek sunuldu. 2 Mayıs 1981'de yiğit enternasyonalist Abdülkadir ÇUBUKÇU, İsrail'in uşakları tarafından şehit edildi. Enternasyonalizm bayrağını ondan devralan yoldaşları İsrail'in Lübnan'ı işgali sırasında destansı direnişler yaratarak bu bayrağı daha da yükselttiler. Kürdistan halkı ile Ortadoğu halklarının dayanışmasının en görkemli örneklerini sunan yoldaşlarımızdan 10'u şehit düşerken yine bir çoğu da İsrail tarafından tutsak edildi. Bu direniş esnasında şehit düşen yoldaşlarımız, Veli ÇAKMAK, Kemal ÇELİK, Mehmet ATMACA, İsmet ÖZKAN, Abdullah KUMRAL, İrfan AY, Şahabettin KURT, Emin YAŞAR, Ahmet MARANGOZ ve Şerif ARAS halkımız ile Ortadoğu halkları arasında yıkılmaz bir köprü oldular.

Yine bu dönemde Partimiz Kürdistan'ın diğer parçalarındaki örgütlerle ilişkilerini geliştirirken, aynı zamanda halkımızın bağrında kapanmayan bir yaraya dönüşen iç çatışmaları durdurmak için de çaba sarfetmekteydi. Bu çabaları sırasında Partimiz, MK Üyesi değerli önderimiz Mehmet KARASUNGUR ile değerli partizan İbrahim BİLGİN yoldaşları Mayıs 83'te Güney Kürdistan'da şehit verdi. Bu olay, aynı zamanda Partimizin halkımızın birliğini yaratmak uğrunda gerektiğinde en değerli varlıklarını oile feda etmekten çekinmeyeceğini ortaya koymaktadır.

Ancak, Partimizin bu yüce anlayışına ve fedakar çabalarına rağmen, Ona saldırılar yönelten düşmana, halk saflarında yer alması gereken güçler de eşlik ettiler. Partimizin ülkeye yeniden dönüş şanlı atılımını başlattığı bir dönemde bu görevi yerine getirmek için bir grup değerli parti militanımız ajan provakatörler, revizyonist inkarcılık ile feodal entrikacılığın işbirliği ile Kasım 1982'de Hêzil Çayında katledildiler. Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Fuat ERTÜRK, Veysi ŞİMŞEK, Musa İLK, Veysi HANTAŞ, Hasan ÖZÇELİK ve M. Beşir AKSOY yoldaşlar, ortaya koydukları direnişle yeni dönemin nasıl karşılanması gerektiğini pratikte ortaya koyarak geride kalan yoldaşlarına örnek oldular. Partimizin ülke zemininde mücadeleyi yeniden yükseltmesini engellemeyi hedef alan planların bir parçası olan bu saldırı da boşa çıkarılarak ülke zeminine yerleşme ve örgütlenme çalışmalarına hız verildi. Bu hazırlıklar sürecinde şehitler kervanına yeni devrimciler direniş bayrağını daha da yükselterek katıldılar.

Her dönemde şehitlerinin anısına bağlılığı, mücadelede daha güçlü adımlar atarak yerine getiren Partimiz, yeni dönem şehitlerinin anılarına bağlılığın bir gereği olarak da daha güçlü bir faaliyete yöneldi. Parti II. Kongresi ile başlayan ülke zemininde örgütlenme faaliyetleri, 1984 Ağustos'una kadar hızla sürdürüldü. Bu faaliyetler, dört yıllık sömürgeci-faşist zulüm altında halkımızın umutlarının karartıldığı, tüm toplumun en ücra köşelere dek kolluk kuvvetlerinin ve ajanların denetimi altında tutularak kıpırdayamaz hale getirildiği, açlık ve yoksulluğun tüm halkı pençesinde inlettiği bir ortamda çok büyük zorluklar, tehlikeler, olanaksızlıklar, açlık ve kötü yaşam koşulları altında yürütüldü. Bir tek ilişki kurmak için bile ölümün göze alındığı, aylarca yol yüründüğü, günlerce aç, susuz ve uykusuz kalındığı oldu. Böylesine acımasız koşullar altında, ama inat ve sabırla, kararlılık ve cesaretle bir yıl kadar yürütülen çalışmalar sonucunda artık gür bir sesle mücadelenin yeni dönemini ilan etmek gerekiyordu.

Faşist cuntanın zulüm ve baskısı altında nefes alamaz hale gelen Kürdistan ve Türkiye halklarının umutla bekledikleri an nihayet 15 Ağustos 1984'de geldi ve tüm toplum faşist cuntanın göğsünde patlayan partizanın kurşunlarıyla sarsıldı, dört yıllık uykudan sıyrılarak yeni ve şanlı bir döneme gözlerini açtı.

15 Ağustos direnişi sadece TC'ye değil, onun şahsında temsil ettiği tüm yerel ve uluslararası gericiliğe vurulmuş büyük bir darbedir. Reagan önderliğinde başlatılan ve nükleer savaş da içinde olmak üzere her türlü tehditle ilerici insanlığın gelişimini durdurmaya çalışan, bu politikaları uygulamak için TC vb. yönetimleri zorla iş başına getirerek öncelikle halk hareketlerinin imha ya da yolundan saptırmak gibi azgın bir savaş yürüten emperyalist güçlere karşı da gösterilen şanlı bir direnmedir. PKK önderliğindeki KUKH ile başta Türkiye olmak üzere bölge ilerici ve devrimci hareketlerine karşı bir imha ve sindirme aracı olarak ayakta tutulan faşist-sömürgeci TC'yi temellerine kadar sarsan bir harekettir. O, aynı zamanda tarihimiz boyunca güregelen sınır tanımaz, boyun eğmez, durgunluğa ve özellikle de bunu meşru göstermeye çalışan, yeni kölelik teorilerinin sahiplerine ve her renkten tasfiyeciliğe karşı insan olma bilinci ile gerçekleştirilen bir silkiniş hareketi; çürümüş güç ve akımları teşhir ve tecrit eden devrimci bir eylem: tasfiyeciliği tasfiye eden ileri bir ataktır. Yine o, hakim ulustan demokratik sosyalist hareketlerindeki revizyonizm ve reformizmle sıkı bağlantılı sosyal-şovenizmin dar ailesel ve kişisel çıkarların ötesini görmeyen ilkel milliyetçiliğin, reformizmin bile gerisinde kalan ulusal kurtuluş saflarındaki gerici da-

yatmalarına karşı, bağımsızlık ve enternasyonalizmin kaynaşmasını yücelten, Kürdistan probleminin her alandaki çözümünde anahtar güç olan Kuzey-Batı-Kürdistan'ı bölge halklarının güvenilir bir müttefiki haline getiren bir harekettir.

O halde, 15 Ağustos atılımının 1. yıldönümündeki kazanımları ve öğrettiği dersler her bakımdan tarihi öneme sahiptir. Eğer bundan sonra Kürdistan halkı da savaşan bir halk olacaksa ve çağdaşlık savaşında onurlu bir yere kavuşacaksa bunda bu atılımın temel teşkil ettiği, bunu yadsıyarak, çarpıtarak tarihin ileri gelişiminden bahsedilemeyeceği teslim edilmek zorundadır. 15 Ağustos eylemlerine karşı alınacak tutum çeşitli güçlerin konumlarını ortaya serecek niteliktedir. Halkımızın bu atılıma ezici katılımı ve desteği nasıl ki onun öz çıkarlarına bağlılığını yansıtıyorsa; ona saldıranların tutumları da halka karşı konumlarını, düşmanın bilinçli ya da bilinçsiz uşakları olduklarını ortaya koymaktadır. Daha şimdiden tarihin ve halkımızın hükmünün bu yönde geliştiğine kuşku yoktur. İşte 15 Ağustos atılımının şehitleri böylesi bir hükmün sembolleri olma ünvanına sahiptirler. Onlar, halkımızın onur, yiğitlik ve boyun eğmezlik sembolleridirler. Onlar, halk direniş tarihimizde olumlu ne varsa onu temsil eden, Partimizin direnişçi saldırı geleneği ile başlayan, Diyarbakır zindan direniş şehitlerinin kahramanlığını esas alan ve bu temel değerlerden geri kalmamak, onları mutlaka layık olkukları biçimde temsil etmek için ulusal direniş mücadelemizin yeni aşamasını yaratmak görevinin şehitleridirler.

15 Ağustos atılımını kendi içinde bazı dönemlere ayırırsak; birinci dönem, hazırlıklarla birlikte 15 Ağustos'ta patlak verip kışa kadar süren, mevsimin alabildiğine olumsuzlaştığı, hareket kabiliyetlerini tamamen ortadan kaldırdığı dönemdir. Bu dönemde aktif savunma tüm yaratıcılığı ile ortaya konmuş, en az şehit verilen dönem olmasının yanısıra, düşman da tam bir acz içinde bırakılarak, çokça güvendiği iki operasyonu, "Huzur" ve "Güneş" operasyonları boşa çıkartılmış, önceleri, "sıkıştırıldılar", "72 saatlik ömürleri kaldı" diyerek sergiledikleri umutları yerle bir edilmiştir. bu dönem aynı zamanda doğru taktik hat'a sıradan bir bağlılığın, sıradan bir uygulamanın bile neler yaratmaya kadir olduğunu da ortaya koymuştur. Bu dönemin şehitlerinin azlığı kadar, kahramanlıkları da bu özelliklerinden kaynaklanmaktadır.

Birinci dönem, tüm halk kitlelerinin ve düşmanın 15 Ağustos şanlı atılımının etkisiyle sarsılıp adeta uykudan uyandığı; halk kitlelerinin şaşkınlığının sevinç ve umuda, düşmanın şaşkınlığının ise korku ve umutsuzluğa dönüştüğü bir dönemdir. Düşman başlangıçta eylemlerin niteliğini kavrayamamış, isyan var sanarak tüm ordusunu belli alanlarda yoğunlaştırmıştır. Ancak, bir süre sonra bunun yanlışlığını farkederek tüm Kürdistan çapında vahşi operasyonlara girişmiş, devrimcileri yakalayamamanın verdiği hırsla sıradan halka işkence yapmış, yoğun tutuklamalara girişmiştir. Bu süreçte devrimciler ise, eylemlerin varattığı etkinin ürünlerini toplamak amacıyla bir yandan halk kitlelerine giderken diğer yandan da kendilerini operasyonlardan korumaya çalışmışlardır. Ayrıca bu dönemde bazı karakol baskınları ve benzeri, eylemler de geliştirilerek kazat. .lar kökleştirilmeye çalışılmıştır.

Aralıksız süren operasyonlara ve henüz halk kitleleri ile geniş ilişkiler kurulamamış olmasına rağmen bu dönemde kayıplar oldukça azdır. Dönemin ilk şehidi Şırnak'ın Spiwyan köyünde, satılmış feodal-gerici güçler ve onların milislerinin kurduğu pusuda ağır yaralanıp, bu durumda bile düşmanını cezasız bırakmayan, silahını ve Parti bayrağını büyük bir direnişle devralarak toprağa düşen Kerim BAYTAR (Cemil) yoldaştır. Yine Eylül 1984'te Hakkari'nin Bılıka mıntıkasında kahramanca direnerek şehit düşen Halit KAYDI ve yanındaki yoldaşı da yeni dönem mücadelemizin ilk şehitleri içinde yer aldılar. 9 Ekim 1984'de Adıyaman-Çamyurdu'nda bir ihbar sonucu sığınakları baskına uğrayan Faik ALAGÖZ ve Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlar da son mermilerine kadar kahramanca çarpışarak, düşmana ağır kayıplar verdirdikten sonra şehit düştüler. Böylece onlar Partimizin her koşul altında sonuna kadar direnme kararını şerefle temsil ettiler. 13 Ekim 1984'de de, Erzurum-Şenkaya'da Kazım DEMİRTAŞ ile Ercan KILIÇ yoldaşlarımız yine alçakça bir ihbar ve komplo sonucu direnerek şehit düştüler. Bu dönemde verdiğimiz son şehit 24 Ekim'de Şırnak'ta bir karakol baskını sırasında en ön safta kahramanca çarpışarak sömürgecilerin kurşunlarına hedef olan Çetin AKKURT yoldaştır. Ayrıca 27 Aralık 1984 günü Biyadre köyünde sömürgeci caniler tarafından işkence sonucu katledilen yurtsever köylü sempatizanımız Mustafa ERDAL'ı da burada anmak gerekir. Bu değerli yoldaşlarımızın kaybı derin bir acı yaratmış da olsa Hareketimizin bu ilk dönemi, atılımın henüz başlangıcında olunması ve yoğun operasyonlara rağmen ve nisbeten az kayıpla ve başarıyla kapatmış olduğu belirtilebilir.

İkinci dönem; önemli oranda coğrafya ve iklim koşullarından, kısmen de pasif savunma anlayışından ve halen kalıntılar halinde yaşayan inançsız, çürümüş bir-iki unsurun teslimiyet ve ihanetinden yararlanarak düşmanın bilgi birikimini arttırdığı ve parti direniş taktiğini engellemeyecek düzeyde de olsa Harekete ciddi bazı darbeler vurduğu; her ne kadar atılım saldırı ruhu etkinliğinden hiç bir şey kaybetmeden sürüp gitmişse de belirtilen nedenlerle kayıplarımızın arttığı ve Mayıs ayına kadar süren dönemi kapsar. Düşman zor mevsim koşullarından yararlanarak tüm Parti kadro birikimini bu süreçte imha etmeyi hedeflemiş ve bu konuda kendisine teslim olmuş bir kaç haine de büyük umutlar bağlamıştır. Ayrıca tarihimizde her dönemde direnişe karşı başvurulan satın alma ve direnişten vazgeçirme silahına da yeniden başvurmuş ve "Pişmanlık Yasasını" çıkartmıştır. Düşman, ağır kış ve zor yaşam koşullarının etkisiyle devrimcilerin dayanamayıp peşpeşe teslim olacakları ve bu ihanet yasasına sığınacakları yolunda oldukça umutlanmıştır. Ancak düşmanın bu umutları çok geçmeden ardarda meydana gelen, direnerek şehit olma ve teslimiyeti reddetme olaylarıyla söndü. Sömürgeci-faşistler bu dönemde kendi ordu güçleriyle birlikte dolaylı ve dolaysız tüm işbirlikçilerini de kullanarak Hareketimize darbe vurmaya çalıştılar.

Dönemin ilk şehidi 1984 sonlarında Mardin-Dargeçit'te sömürgecilerle çatışmada direnerek şehit düşen Ziyattin ÖZER yoldaştır. Bunun ardından 7 Şubat 1985'te Şirvan'da düşmanla kıyasıya bir çarpışmaya giren Kemal, Hogır ve Ali yoldaşlar düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit oldular. Sömürgeciler, kendilerine teslim olmuş bir kaç alçak ihanetçiyi kullanarak Sason ve çevrelerinde faaliyet yürüten yoldaşlarımızın avına çıktılar ve 9 Mart 1985 günü izlerini keşfederek binlerce kişilik bir ordu gücünü bu alana yığdılar. Saatler boyu kahramanca savaşan 8 yoldaşımız düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit oldular. Ahmet İBİN, Berivan, Ahmet Ali DEMİR, Güngör, Kasım, Arif, Hüseyin YILMAZ yoldaşlar ile mücadeleye henüz katılmış yöre köylülerinden bir savaşçı arkadaşımızın bu kararlı direnişleri düşmanın "Pişmanlık Yasası" için ağır bir darbe oldu. Bahar Atılımı için hazırlıkların yoğunlaştığı Mart 1985'de, Mardin bölgesi faaliyetlerini büyük bir azim, kararlılık ve fedakarlıkla sürdüren Hüseyin ALTINTAŞ yoldaş Dargeçit mıntıkasında sömürgecilerle girdiği çatışmada hayatını kaybetti. 26 Mart 1985'te Bahar Atılımına hazırlıkların en çok yoğunlaştırıldığı esnada Hakkari'nin Becuhi köyünde, en soylu direnişlerden birini sergileyerek şehit düşen Halit ÖNCÜ adlı sempatizanımız da direniş halkasını kanıyla perçinleyerek aramızdan ayrıldı.28 Mart günü ise Şirvan'ın Simxor mıntıkasında Seyithan yoldaş direnerek şehit oldu. Şehitler halkasına yine Mart ayında Ali KAYA yoldaş da kahramanca bir direnişle katıldı. Düşman bu süreçte Hareketimizi ne pahasına olursa olsun bitirme amacıyla çeşitli güçleri de Hareketimiz üzerine salmaya başladı. Kokuşmuş ihaneti ve iç çatışmaları bu güçler eliyle yeniden hortlatmaya çalıştı. Bu saldırıların bir parçası olarak, düşmanın faaliyetleriyle direkt yada dolaylı bağ içerisinde 16 Nisan 1985 günü Güney Kürdistan'da 8 yoldaşımız alçakça bir komploya uğratıldılar. İdris ÖKMEN, M.Rauf AKBAY, Celal ERCAN, Abdurrahman AYTEMİR, Abdülkadir GERGERLİ, Abdullah GÜLSEREN, Sabri ATAK ve Cemil BAYRAM isimli bu yoldaşlarımız katledildikleri dönemde ülkeye faaliyet yürütmeye ve Bahar Atılımı içerisinde aktif olarak yer almaya gitmekteydiler. Bu dönemde Partimiz iki değerli kadrosunu Karakoçan, Dersim ve Bingöl direnişinin önderlerinden Mehmet GÜLER ve İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşları Karlıova'da şehit verdi. 23 Nisan 1985 günü sömürgecilerle kıyasıya bir çatışma içerisinde ona ağır kayıplar verdiren yoldaşlarımız, direnişleriyle Parti bayrağımızı daha da yükselttiler. Yine Bilge YUMUŞAK ve Şehmus ŞİMŞEK isimli yoldaşlar Diyarbakır kırsal alanında sömürgecilerin pususuna düşerek kararlı bir direnme sonucu şehit düştüler. 29 Nisan'dan 2 Mayıs tarihine kadar Mutki, partizanlar ile sömürgeciler arasında 5 gün süren kıyasıya bir savaşa tanık oldu. Bu mücadelede düşmana ağır kayıplar verdiren beş yoldaşımızdan üçü şehit oldu, ikisi de yaralı olarak tutsak alındı. Ancak bir süre sonra onlar da işkencede katledildiler. Şehit yoldaşlarımız Abdükadir BİÇİM, Veli YAŞAR, Ali UĞUR, Fahri ve adını öğrenemediğimiz bir diğer yoldaşımız gösterdikleri kararlı tavırla Partimizin direnme geleneğini en üst düzeyde temsil ettiler.

Partimiz açısından en büyük kayıplardan birisi 20-21 Mayıs'ta Urfa-Bozova'da Sabri GÖZÜBÜYÜK, Ali Kamber DEMİR, Mehmet YEŞİLLER, İmam Hüseyin COŞKUN ve Hacı Ahmet YAPICI yoldaşların katledilmesidir. Görevli bulundukları alana giderken sömürgecilerle çatışmaya giren ve binlerce kişilik orduyla üç günlük süren çatışmada ona büyük kayıplar verdirten yoldaşlarımız, halkımızın kalbinde derin izler bıraktılar. Diğer taraftan, büyük Parti emekçisi, değerli yoldaş Hasan CABADEK 11 mayıs'ta Fındık'ta sömürgecilerle girdiği çatışmada dillere destan bir direniş sergileyerek şehit düştü. Yoldaşımızın kurşun yağmuru altında çok sayıda kayıp veren düşman 30 helikopterli, 3000 kişinin katıldığı çatışmada yoldaşımızın yanına bile yaklaşamayarak onu ancak havadan bombardımanla katledebildi.

Bu yoldaşlarımızın üstün düşman kuvvetine ve dayanılmaz iklim koşullarına rağmen, dayatılan teslimiyetçilik ve "Pişmanlık Yasası"na karşı sonuna kadar direnişi ve cephe bayrağını yükselterek kanları ile kızıllaştırmaları, her türlü değerlendirmenin ötesinde eşsiz kahramanlık destanlarıdır. Bu dönemdeki direnişler ve şehitleri, tarihimizin o yeniden açılmak istenen lanetli ihanet ve teslimiyet sayfalarını paramparça eden ve yerine kızıl direniş sayfalarını geçiren değerlerimizdir. Onlar, tarihin gerici tekerrürünü bilinç ve iradelerinde eriterek halkın önünde durulamaz yüce kurtuluş iradesini kesintisiz ve güçlü kılan zincirin sağlam halkalarıdırlar. O halde, Sason, Mutki, Bozova, Şirvan, Dargeçit, Şırnak, Karlıova, Çamyurdu, Şenkaya, Fındık ve Güney Kürdistan şehitlerimizi böylesine onurlu, kazanım ve derslerle dolu ve onur kaynakları olarak değerlendiriyoruz.

15 Ağustos atılımının üçüncü dönemi; ilk iki dönemin kazanımlarını esas alan, olumsuzluklardan ders çıkaran, özellikle de düşmanın dayattığı özel savaşı boşa çıkarmayı Parti taktiğinin belirleyici başarısının temeli olarak değerlendiren, daha da yetkinleşmiş, aktif ve saldırıdan ibaret savunmayı egemen kılan, başarı için her şeyin ortaya konulduğu bir dönemdir. Bu dönem, Ağrı dağından Dersim'e, Bingöl'den Sason'a, Şemdinli'ye kadar ülkemizin tüm doruklarında, yüzlerce kent ve köy merkezinde saldırılar gerçekleştirilerek, düşmanın onlarca askeri birliğinin, jandarma ve polis karakollarının , ajan ve milis şebekelerinin dağıtılarak ülkemizin bir boydan bir boya şanlı direniş ortamına çekildiği ve tarihimizin en güçlü hamlelerinden birisinin gerçekleştirildiği bir dönemdir. Hiç bir dönemde bu dönemki kadar coşkuyla, cesurca ve ölümü hiçe sayarak düşmanın üzerine yüründüğü ve yine halkımızın öncüye inancının bu kadar gelişttiği, Bağımsızlığa ve Özgürlüğe bu kadar inanıldığı görülmemiştir. O halde, bu dönem ve şehitleri devrimde nihai zaferin hangi ruh ve taktik ile kazanılacağının belirlendiği çok çok öne alınmış bir savaşta halkın zaferinin sağlayıcılarıdırlar. Bu, öncü ve halkın kazanmak için nasıl savaşması gerektiğini pratikte dosta-düşmana açıkça gösteren, düşmanı ağzını açamaz hale getiren ve dostların ise saygısını kazanan şanlı bir tarih sayfamızdır. Bu sayfaları kanlarıyla yazanların halkımızın ve partimizin kalbindeki yerleri yücedir. Onlar yaşamı yaratan temel umut ve mücadele kaynaklarımızdırlar.

Yine 15 Ağustos atılımın üçüncü döneminde daha da hızlanan mücadelemizin kaçınılmaz bedelleri olan şehitler verdik. Eşi görülmemiş bir gözüpeklikle düşmanın üzerine yürüyerek ona tarihinin en büyük darbelerini vuran yoldaşlarımız kendi hayatlarını feda etmekten çekinmediler. Destansı direnişler şehitlerimiz tarihi bayrağımızı daha da yükselttiler. Temmuz ayında Çatak'ta Adliye sarayı baskınını gerçekleştirerek 4 bekçiyi ölümle cezalandıran yoldaşlarımızdan Ahmet ÇALIŞKAN ve Seyfettin ÖZEN sömürgecilerin ve yerli işbirlikçilerinin alçakça saldırıları sonucu direnerek şehit düştüler. Temmuz ortalarında Yüksekova'da sömürgecilerle çatışmaya giren Mehmet AĞASLAN yoldaş ve aynı şekilde Şemdinli'de çatışan Yaşar KAHRAMAN, Abdülmecit YILMAZ ve Bozan OKTAY yoldaşlar sömürgecilere ağır kayıplar verdirdikten sonra şehit düştüler. Bu dönemde Partimiz iki değerli kadrosunu daha, İbrahim DURMAZ ve Gazi ERKAN yoldaşları Hizan'da sömürgecilerle girdikleri bir çarpışmada kaybetti. 6 Temmuz'da iki savaşçı, 22 Temmuz'da ise, Emin SARIK ve Çiçek SELCAN yoldaşlarımız da dahil üçü parti kadrosu olmak üzere beş yoldaşımız Eruh'ta çatışarak şehit düştüler. 2 Ağustos'ta sömürgecilerle saatlerce direnerek onlara büyük kayıplar verdiren değerli savaşçı yoldaşımız Nuri ASLAN Şırnak'ta şehit düşerken, yine aynı dönemlerde Sıddık BİLGİN isimli yurtsever de Genç'te sömürgeciler tarafından kurşuna dizilerek, hayatını kaybetti.

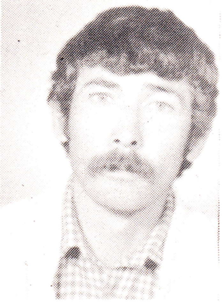
Bu yoldaşlarımızın da kanları ile suladıkları Bahar ve Temmuz atılımları ile mücadelemiz, TC'nin tarihinde tanık olmadığı boyutlara ulaştı. Kürdistan halkı önderlerine sahip çıkıp mücadeleyi tüm gücünü seferber ederek ve her türlü baskıyı göğüsleyerek destekledi, destekliyor. Direniş, Hareketimizin geçmişte etkinlik kurduğu tüm alanlara yayılmakla da kalmayarak halkımızın tarihteki direnme merkezlerine de kök salıyor. Ağrı, Genç, Sason ve Hakkari daha şimdiden halkın topyekun ayağa kalkmaya hazır olduğu direnme merkezleri haline dönüştürülerek geçmişin isyan ateşi yeniden alevlendirilerek daha geniş çevreleri sarmaya başladı. Devrimci gelişmeler yalnızca Kuzey-Batı-Kürdistan halkını ayağa kaldırmakla sınırlı kalmayarak Güney Kürdistan halkını da etkilemeye başladı. Bağımsızlık hedefinin tek kurtuluş olduğu iyice bilince çıkarılarak otonomici anlayışlar aşınmaya yüztuttu. Daha şimdiden Güney Kürdistan'da peşmergeler mevcut önderliğin tüm engellerini aşarak mücadeleye sahip çıkmaktadırlar. 1. yıldönümüne ulaşan ve günden güne boyutlanan silahlı direniş mücadelemizin artık hiç bir güç tarafından ezilemeyeceği ve zaferin bu önderlik altında kesin olduğu dost ve düşman herkes tarafından artık iyice bilince çıkarılmış durumdadır.

Bütün bu gelişmeler önünde TC susuyor; devrimci kurtuluş birliklerimiz karşısında içine düştüğü aczi, her gün biraz daha yaklaşan sonunu gizlemeye çalışıyor. Ancak, nafile! O ne yaparsa yapsın içine düştüğü telaş ve umutsuzluğu gizleyemez. 15 Ağustos atılımının 1. yıldönümünde Özal'ın yeni taktikler almak üzere Amerika'nın yolunu tutması, Genel Kurmayın yetkili ağızlarından geçmiş bir yıllık dönemin değerlendirmesinin yerli ve yabancı kamuoyuna duyurulmak zorunda kalınması hep boyutlanan , önü alınamayan gelişmelerin en açık itirafı ve faşist Türk sömürgeciliğinin kaçınılmaz sonunun belgelendirilmesidir.

Bütün bu gelişmelerin altındaki imza 15 Ağustos şanlı atılımı şehitlerimize aittir. Onlar akıttıkları kanları temelinde mücadelemizi bu boyutlara ulaştırmış ve manevi komutanlarımız olarak gelecek mücadelemiz üzerinde de söz sahibi olma hakkına kavuşmuşlardır. Tüm bu direniş şehitlerimizin, Kerim, Faik, Ali Rıza, Kazım, Ercan, Çetin, Ziyattin, Kemal, Hogır, Ali, Ahmet, Zeki, Güngör, Berivan, Kasım, Arif, Hasan, Hüseyin, Seyithan, İdris, Rauf, Celal, Abdurrahman, Abdülkadir, Abdullah, Sabri, Veli, Fahri, Cemil, Mehmet, İmam Hüseyin, Bilge, Şehmus, Ali Kamber, Hacı Ahmet, Seyfettin, Yaşar, Abdülmecit, Bozan, İbrahim, Gazi, Emin, Çiçek, Nuri ve Sıddık yoldaşların anılarına bu temelde bağlanıyor, bu 1. yıldönümünde onlara layık olabileceğimizi belirtiyoruz. Andımızın gereklerini yerine getirmek için halkımızın üç mücadele silahını, PKK, ERNK, HRK silahlarını daha da yetkinleştirerek zaferi sağlayacağımıza dair bu vesileyle bir kez daha söz veriyoruz.

Partimiz ve Tüm Halkımız!

***15 Ağustos Saldırı ve Direniş Şehitlerinin Ruhunu Yeni Atılımlarda Yaşatarak, Nihai Zafer Yolunda, Şaşmadan ve Tüm Gücümüzle Yürüyelim!**

Adı ve Soyadı: *Kerim BAYTAR*
Kod Adı: *Cemil*
Doğum Yeri ve Yılı: *Derik-Mardin, 1956*

15 Ağustos'la başlatılan yeni dönem mücadelemizin ilk şehidi olan Kerim yoldaş, 1956 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Derik'te, liseyi ise yatılı olarak değişik yerlerde okuyarak bitirmişti. 78-79 döneminde Mardin Eğitim Enstitüsünden mezun olarak öğretmen olmuş ancak görev yapmayarak profesyonel devrimci yaşama başlamıştı.

Devrimci düşünceler ile daha 1974'lerde tanıştı. O dönemde daha çok sivil-faşist güçlere karşı mücadelede aktif yer aldı. 1977'-lerde ise Hareketimizin düşünceleriyle Dersim'de okuduğu dönemde tanışarak kısa sürede bu görüşleri benimsedi. Tüm arayış ve özlemlerine bu ideoloji ışığında kavuşacağını kısa süreli araştırmasıyla anlayan Kerim yoldaş, teoride öğrendiklerini pratiğe de aktararak gençlik içerisinde aktif faaliyet yürütmeye başladı. Daha ilk eyleminde gözüpek, atak ve girişken kişiliğiyle dikkatleri üzerine çeken Kerim BAYTAR, Mardin'e geldiğinde artık ciddi görevler üstlenmeye başlamıştı. Kayıt yaptırdığı okulu da araç olarak kullanmış, propaganda, eğitim ve örgütsel faaliyetlerini daha da yetkinleştirmiş, 1979 yaz aylarından itibaren Derik yerel komitelerinde görev üstlenmişti. 1980 başlarından itibaren de Mardin Bölge Hazırlık Komitesi üyeliğine getirilen Kerim BAYTAR, bölgede halkın mücadeleye daha aktif çekilebilmesi için güçlü bir önder haline gelmeye başlıyordu.

Olgun, alçakgönüllü ve aynı zamanda ilkelerden taviz vermez bir kişiliğe sahip olan Kerim yoldaş, yoldaşlarıyla arasındaki uyumu, en güçlü tarzda korumakta ve her koşulda onlara destek olmaktaydı. Özellikle de kitle ilişkilerinde oldukça başarılı bir çalışma yürütmüş, her koşul altında kitleler tarafından aranan bir önder haline gelmişti. İlişkide olduğu kırsal alandaki köylüler tarafından doğal önderliği sayesinde çok sevilip sayılmaktaydı. Geri çekilme sürecinde yürütülen hazırlık faaliyetlerine de katılan Kerim yoldaş, bu süreçten kendisini daha da güçlendirerek çıkmış ve ülkeye giriş yapan ilk gruplar arasında yer almıştı.

Ülkeye dönüşle birlikte karşılarına çıkan ağır sorunların üstesinden gelme ve dönemi başarıyla gerçekleştirme sorumluluğunu üstlenen kadrolardan birisi olan Kerim BAYTAR, Eruh yöresinde üstlendiği görevini kısa sürede başarıyla tamamlamış ve alanı mücadelemizin hizmetine açarak 15 Ağustos atılımının başarıyla gerçekleştirildiği bir merkez haline getirmişti. Birlikte faaliyet yürüttüğü yoldaşlarıyla birlikte kar-kış demeden çalışmalarını devam ettirmiş ve düşmanın tüm takibatına rağmen illegal çalışmayı en iyi şekilde hayata geçirmiştir.

Şehit olduğu 22 Eylül 1984 gününe kadar da bu alanda kalan Kerim BAYTAR, geçmişten beri halkımızı içten içe kemiren aşiret çelişkileri ve kan davalarıyla özel olarak uğraşmış ve bu tür çelişkileri mücadelemizin gelişimi ve birliğimiz önünde bir engel olmaktan çıkarmaya çalışmıştır. Önemli oranda başarılı da olduğu bu çabaları düşmanı rahatsız ettiğinden 15 Ağustos sonrası oluşturulan milis hain çeteleri özellikle bu tür çelişkilerin varolduğu alanlardan seçilmişti. Spiwyan köyünden de bu tür ilişkilere eğilimli olan aşiret taraflarından birini satın alan düşman ellerine silah da vererek devrimcilere karşı savaşmaları için eğitmişti. Kerim yoldaş ve grubunun çıkan sorunları halletmek amacıyla gittikleri bu köyde, bu güruhun haince bir pusuyla karşılaşmaları da düşmanın çabalarının verdiği ilk ürün olmuştur. Haince saldırıda Kerim yoldaş aldığı yaranın ağırlığı nedeniyle kurtarılamayarak şehit düşmüştür. Yaralı haliyle bile soğukkanlılığını yitirmeden silahını kullanan Kerim yoldaş, kendisini vuran haini yaralamış ve silahını etkisiz hale getirmeyi de başararak diğer yoldaşlarına ateş etmesinin önüne geçmiştir.

Halkımızın bu kahraman evladının böylesine kahpece katledilmesi yöre halkı üzerinde de büyük etki bırakmış ve hain güruh tamamen teşhir edilmiştir. Yoldaşları tarafından kanı yerde bırakılmamış ve hain çeteye ölümcül darbeler indirilerek sömürgecilerin alandaki en önemli kolu kırılmıştır.

Kerim yoldaş, engin kişiliğini şehit olurken bir kez daha ortaya koymuş ve son nefesinde dahi *"yoldaşlarım sağolsun, Partimiz sağolsun, halkımız sağolsun"* diyerek ölümsüzlüğünü bir kez daha göstermiştir.

* * *

Adı ve Soyadı: *Halit KAYDI*
Doğum Yeri ve Yılı: *Hakkari ...(?)*

Yurtever bir ailenin çocuğu olan Halit KAYDI, sömürgecilerin ve yerli hain güçlerin baskısını çokça yaşamış ve bunun için de direnişçi bir karekter kazanmıştır. Onurlu kişiliği ve kararlı yapısıyla gelişen mücadele içindeki yerini erkenden alan Halit yoldaş, Harketimizin yeni dönemde geliştirdiği ve yörede yürüttüğü faaliyetlerden ilk etkilenenlerden birisi olmuş, kısa sürede aktif bir savaşçı olarak HRK saflarına katılmıştır.

Kısa süreli devrimci pratiği içinde başarılı çalışmalar yürüten ve olgun kişiliğiyle çevresine örnek olan Halit yoldaş, kendi yöresinde etkin çalışmalar yaparak Hareketimizin güçlü bir taban bulmasını sağlamıştır.

Faaliyetlerini yoğun olarak sürdürdüğü Eylül 1984'te Bılıka'da sömürgecilerle karşılaşan ve çıkan çatışmada yanındaki yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşan Halit KAYDI, sömürgecilerden 2 kişiyi öldürüp birçoğunu da yaraladıktan sonra şehit düşmüştür. Yöre halkının sevip saydığı bir militan olan Halit yoldaş, mücadeleye katılmasının amacına uygun olarak yaşamış, savaşmış ve şerefli bir ölümle aramızdan ayrılmıştır. Anısı ve mücadeleci kişiliği tüm yurtsever Kürdistanlılara yol gösterecek, onları ERNK saflarında hızla biraraya getirecektir.

İsmini öğrenemediğimiz bu yurtsever savaşçı, Eylül 1984'te Bılıka mıntıkasında çıkan çatışmada Halit KAYDI yoldaşla birlikte kahramanca direnerek şehit düşmüştür. Anısını yaşatacağız.

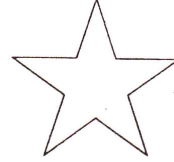
ONLAR İNANÇLARI UĞRUNA KAHRAMANCA VE ŞEREFLERİYLE ÖLDÜLER

Kutsal bağımsızlık mücadelemizin şeref defterine kendisini belirgin olarak kaydeden Gumikan direnişi ve bu direnişi yaratan halkımızın genç militan önderleri Faik ALAGÖZ ve Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlar, canlarını katık ederek yükselttikleri bu soylu direnişle doğal önderlerimiz olarak daima yaşayacaklardır.

9 Ekim 1984 günü bulundukları sığınağın bir hain tarafından ihbar edilmesi üzerine yüzlerce askeri gücü buraya yığan sömürgeciler, sığınağa yaklaşmaktan bile korkarak, uzaktan yaptıkları "teslim ol" çağrısına, HRK militanlarının açtıkları ateşle cevap alınca, büyük bir telaşa kapıldılar ve bulundukları noktayı dört bir yandan yaylım ateşine tuttular. Faik ve A. Rıza yoldaşlar, etraflarının çembere alındığını görünce kendi aralarında konuşarak sonuna kadar direneceklerine dair karar almakla birlikte, aynı zamanda düşmanı akşama kadar oyalayarak, karanlıktan yararlanıp çemberi yarmayı planlıyorlardı. Başlangıçta bu taktiği ustalıkla hayata geçirerek düşmanı oyalamaya başladılar. Bu arada birçok askeri vurmuşlar ve düşmanı moralmen çökertmişlerdi. Ancak düşman, akşama doğru militanları elden kaçıracağını anlayınca bulundukları yere bomba ve mitralyözlerle yoğun bir saldırı başlattı ve bu kahraman direnişçileri hunharca katletti. Ölürken bile yüzlerinde sonsuz bir huzur ve umudun gülümsemesiyle, halkımızı direnişe davet eden Faik ve Ali Rıza yoldaşlar, sömürgecilerin yeniden hortlatmaya çalıştığı ihanete de en güçlü darbelerden birini vurarak, tarihi direnme geleneğini kanlarıyla perçinlediler.

Halkımızın bağrında çıkan bu seçkin militanlardan Faik ALAGÖZ, henüz yirmisindeydi ve yaşam doluydu. 15 Ağustos atılımından da aldığı güçle, coşkuyla çalışıyor, yabancısı olmadığı bu alanda en etkin bir direnişin yaratılması ve mücadelemizin güçlü bir tabana sahip olması için geceli-gündüzlü uğraşıyor, bitmeyen enerjisiyle yoldaşlarının örnek aldığı ve halkımızın övgüyle sözettiği militan bir kişiliği temsil ediyordu. Ali Rıza SÖYLEMEZ de henüz çok gençti ve kendisini tümden davaya adayarak, Kürdistan gençliğine yürünmesi gereken yolu bizzat pratik mücadelesiyle gösteriyordu. Halkımız bu değerli evlatlarının kanını yerde bırakmadığı gibi, onların devrettiği kızıl direniş bayrağını da bağrında çıkardığı yeni militan ve savaşçıların eline vererek yükseltmekte, onların anısını ülkenin dört bir yanında yükselen direniş eylemleriyle yaşatmaktadır.

* * *

Adı ve Soyadı: *Ali Rıza SÖYLEMEZ*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kıstan Köyü Kazni Mezrası, 1965*

Oldukça yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen Ali Rıza yoldaş, öğrenimini liseye kadar yatılı bölge okulunda sürdürmüş, lise ikinci sınıfa kadar da Adıyaman'da okumuştur. Ailesinin istemi üzerine liseyi ikinci sınıfta terketmek zorunda kalan Ali Rıza, aynı dönemde ilişkiye geçtiği partimizin kadro ve sempatizanlarının yanına gelerek devrimci yaşama atılmıştır.

Okuduğu yatılı bölge okullarında beynine şırınga edilen kemalist düşüncelerden hızla sıyrılan ve ulusal kurtuluşçu ideolojiyi benimseyen Ali Rıza SÖYLEMEZ, tek çıkar yolun ülkenin bağımsızlığından geçtiğini kavrayarak bu saflarda yerini almıştır. Faik ALAGÖZ yoldaşla çocukluğundan beri varolan arkadaşlığını siyasi arkadaşlığa da dönüştüren Ali Rıza yoldaş, kar-kış demeden en zor koşullarda O'nun yanında bulunmuş ve kendi çaplarında yürüttükleri çalışmalarda aktif rol oynamıştır. Genç olmasına rağmen, çevresinde saygınlık uyandıran bir kişiliğe sahip olması ve fedakarlıkta ölçü tanımaması ise O'nun en belirgin özelliklerindendi.

Nitekim 15 Ağustos eylemleriyle kabaran ve ülke genelinde yaygınlaşan mücadelemizin Adıyaman bölgesinde de yankısını bularak, kitleleri sarmaya başlaması üzerine bu alanda da sömürgeci operasyonlar yoğunlaşmaya başladı. Yoldaşlarımızın bulunduğu sığınağın ihbar edilmesi üzerine alana gelen sömürgeciler, iki yiğit militanı kuşatmaya aldılar. Ancak umduklarının tersine, teslim olmayı reddeden bu genç ve yiğit savaşçılar düşmana ateşle karşılık vererek amansız bir çatışma çıktı. Saatlerce süren çatışmada bir çok sömürgeci askeri de yaralayan yoldaşlarımız, sömürgeci kurşunların isabet almasıyla "Şikestun" ismini verdikleri sığınakta şehit oldular. Ali Rıza yoldaşın eğitim görmek için parti okuluna gönderilmeyi beklediği esnada şehit olması ise yoldaşlarını derinden etkilemiştir.

Düşmanın yüreğine korku salan bu iki genç militan uğruna savaştıkları bu topraklara adeta sökülmemecesine kök salarak ölümsüzleştiler.

Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaş, her ne kadar çok istediği siyasi ve askeri olarak eğitileceği Parti okuluna kavuşamadıysa da yaşamı ve kısa süreli mücadelesi onun diğer Kürdistanlı gençlere bıraktığı en iyi eğitim vesilesi ve kavranması gereken konular olmuştur.

Adı ve Soyadı: *Faik ALAGOZ*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kıstan Köyü-Kayaönü Mezrası-Adıyaman, 1964*

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen Faik ALAGÖZ yoldaş, küçük yaştan itibaren bir yandan okuluna devam ederken bir yandan da tatillerde vb. boş zamanlarında çalışarak tarım işlerinde ailesine yardım ederek ekonomik olarak ailesine destek olmaya çalışmaktaydı. Oldukça azimli olmasının yanısıra taşıdığı sorumluluk duygusu da en üst düzeydeydi. Çok genç olmasına rağmen olgunluğu ve yoldaşlarıyla uyumunda örnek bir kişiliği temsil eden Faik yoldaş, kavrayışlılığı, girişkenliği ve inançlılığıyla da seçkin bir kadro haline gelmişti.

Lise yıllarında iken hareketimize sempati duymuş, cuntanın işbaşına gelmesiyle hızlanan geri çekilme sürecinde ise partiyle bağları kopmuştu. Bu süre zarfında inanç ve kararlılığından hiç bir şey yitirmeyen Faik yoldaş, kendi çapında yaptığı propaganda çalışmalarıyla diğer sempatizanları da etrafında toparlamış ve kendi yakın çevresinin mücadeleye olan ilgilerini canlı tutmaya çalışmıştır. Çoğu zaman kırsal kesimde sığınakta kalarak, kendisini koruyan ve sömürgecilerin eline geçmemeyi başaran Faik ALAGÖZ, birgün mutlaka Partiyle yeniden ilişki kuracağına dair umudunu hiç yitirmemiştir. Düşmanın yoğun olarak yürüttüğü teslim alma kampanyasına karşılık direnişçiliği çevresine aşılamaya çalışan ve güçlü bir politik yapı kazanan Faik yoldaş, kendi çabalarıyla Partinin ihtiyaç duyduğu kadro tipini şahsında somutlaştırmıştı. Partinin hiç bir zaman yokedilemeyeceği düşüncesini en sağlam tarzda savunması da, sahip olduğu güçlü yurtsever özelliklerinden ileri geliyordu.

Partinin yeni dönem çalışmalarını başlatmak amacıyla yöreye gönderdiği kadrolarla kısa sürede ilişkiye geçen Faik ALAGÖZ, 1984'ün baharında yurtdışına çıkarıldı. Burada gördüğü siyasi ve askeri eğitimle kendini kısa sürede geliştirerek yeniden eski faaliyet alanına gönderildi. Bu alanda karşılaştığı zorlukları inancı ve coşkulu yapısıyla aşmayı başaran Faik yoldaş, çok genç olmasına rağmen halk tarafından sevilen ve güvenle bakılan bir kadro haline gelmişti.

Yörede Parti faaliyetlerimizin yoğunlaştırıldığı bir dönemde başlatılan operasyonlarda sığınaklarının ihbar edilmesi sonucu sömürgecilerle amansız bir çatışmaya giren Faik ALAGÖZ, yanındaki yoldaşı A. Rıza SÖYLEMEZ ile birlikte kahramanca direnerek şehit oldu. Halkımızın bu kahraman evladı sonsuza kadar yüreklerde yaşayacaktır.

O'nun mücadeleye ilişkin görüşlerini kendi kaleminden aktararak yazımızı sonuçlandıralım:

"Kollektif yaşamdan da çok şey öğren diğimi söyleyebilirim. Devrimci yaşamın ilkelerinin kavranması açısından çok verimli bir yaşantıdır bu. Bu 4-5 aylık kazanımlarımı ülkede daha da yetkinleştirerek uygulayabilirim. Gerçek PKK kişiliğine de ancak böyle ulaşabilirim.

Yakında tekrar ülke pratiğine döneceğiz. Eğer güçlü ve inançlı bir şekilde çalışırsak çok şeyler başarabiliriz. Bu bizlerin çabasına bağlı bir şeydir.

Ve kendim söz veriyorum; sonuna kadar, mücadeleme bağlı kalacağım ve Partimin ve halkımın mücadelesine layık olmaya var gücümle çalışacağım. Bunu her koşul altında, tek de kalsam, yıllarca Partiyle bağlantım kesilse dahi sömürgecilere karşı ülkemin bağımsızlığı için savaşacağım."

* * *

Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ Yoldaşlar Mücadelemizde Yaşıyor!

Adı ve Soyadı: *Kazım DEMİRTAŞ*
Kod Adı: *Aydın*
Doğum Yeri ve Yılı: *Demirce Köyü-Nazimiye, 1959*

Dersim'de Hareketimizin ideolijisinin gelişmeye ve aydın-gençlik içerisinde taban bulmaya başladığı 1977 döneminde, bulunduğu HK saflarından ayrılarak, ulusal kurtuluşçu düşünceye sempati duymaya başlayan Kazım yoldaş, yaptığı araştırma ve incelemeler sonucu gerçek devrimci hattın bu saflarda olduğunu kavramış ve vakit geçirmeden aktif mücadeleye atılmıştır. Sömürgecilere karşı soylu bir kin ve nefretle dolu olması, O'nu her türden sosyal-şoven ve oportünist sapmanın da karşısına dikmişti. İnancı uğruna hiçbir fedakarlıktan kaçınmaması,gözüpek ve cesur yapısı O'nu kısa sürede aktif bir militan haline getirmişti.

Partinin talimatı üzerine aile bağlarını kopararak Urfa yöresine giden Kazım yoldaş, teslimiyet ve ihanetin en çok yoğunlaştığı bir dönemde kararlılığını bir kez daha göstermişti. Urfa yöresinde özellikle feodal-eşkiya çetelerine karşı düzenlenen bir çok eyleme de katılan Kazım yoldaş, örgütlemede ve eylemde de çevresine örnek olan; cesur ve disiplinli yapısıyla yoldaşları arasında örnek gösterilen bir kişiliği temsil ediyordu. O, pratiğiyle tüm aile,kabile, bölge vb. geri ilişkilere itibar etmeyen ve bu tür gerici anlayışların amansız düşmanı olan yüce bir kişilik olduğunu ispatlamış, Kürdistan'ın değişik bölgelerinde sonuna kadar görevini yerine getirmiş azimli devrimcilerden biriydi.

Geri çekilme sürecinde yurtdışı hazırlık faaliyetlerine katılan ve uzun süre bu alanda hem eğitim gören, hem de eğitici olarak görev yapan Kazım yoldaş, oldukça hızlı bir gelişme indeksi göstermiş ve kişiliğinde sosyalist ahlakın temsilciliğini yaparak yoldaşlarına örnek bir kadro haline gelmişti. Yorulmak nedir bilmeyen, bir dakikasını bile boşa geçirmeyen, disiplin ve düzenli yaşamda istenen seviyeyi tutturan Kazım DEMİRTAŞ, özellikle de kamp yaşamında bu özellikleriyle eğittiği yoldaşları üzerinde olumlu etkiler bırakmıştır. Kendisini ve yoldaşlarını geliştirmek için hiç bir olanağı kaçırmayan ve her fırsattan en güçlü şekilde yararlanan Kazım DEMİRTAŞ, gelişkin sorumluluk duygusuyla da tanınan bir yoldaştı.

ERZURUM-ŞENKAYA FAŞİZME MEZAR DİRENİŞE BAYRAK OLACAKTIR!

Kazım DEMİRTAŞ, Şerif ARAS ve Abdulaziz KANAT yoldaşlar, eğitim kamplarında 1 Mayıs kutlama törenlerinde....

Yeni dönem ülke mücadelesine ilk katılanlar arasında yer alan Kazım DEMİRTAŞ, Erzurum, Kars ve çevresinde üstlendiği siyasi ve askeri görevlerini uzun süre büyük bir başarıyla yerine getirmiş, en zor koşullarda sorumluluğundaki arkadaşlarıyla birlikte uzun süre kendisini korumayı başarmıştır. 15 Ağustos eylemlerinin yarattığı elverişli koşullardan da yararlanarak örgütsel faaliyetlerini yoğunlaştıran ve silahlı-propagandayı başarıyla hayata geçiren Kazım yoldaş, yoğun pratik içerisinde olduğu bir dönemde ruhlarına uşaklığın işlemiş olduğu, bir kaç satılmış hain tarafından kahpece bir pusuya düşürülerek şehit edildi. Bu olay toplumumuzdaki en derin yaraların kanaması olarak değerlendirilebilecek niteliktedir. Güvenipte evine gittiği ve yemeklerini yiyip birlikte konuşup, sohbet ettiği siyasi sorunları tartıştığı "Kürdistanlılar" tarafından kalleşçe bir tuzağa düşürülen Kazım yoldaş ve beraberindeki Ercan KILIÇ yoldaş, etraflarının sömürgecilerce sarıldığı bir ortamda, silahları da yanlarında olmadığı halde ellerindeki tek tabanca ile iki ihbarcı haini vurarak, şehit düşmüşlerdir. Onların bu soylu direnişi halkımızın bağrında ölümsüzleşmelerini sağlarken, ihanetçi uşak takımı da bir daha dirilmemecesine lanetlenmişlerdir.

* * *

13 Ekim 1984 günü Erzurum-Şenkaya'ya bağlı Dokuzelma köyünde tarihin en onurlu direnme savaşlarından birine tanık olundu. Partimizin en değerli kadro ve askeri komutanlarından Kazım DEMİRTAŞ ile yiğit partizan Ercan KILIÇ yoldaşlar düşürüldükleri alçakça bir pusuda sonuna kadar direnerek ve komplonun elebaşlarını ölümle cezalandırarak şehit oldular.

Partimizin ülke zemininde devrimci mücadeleyi yeniden yükseltme kararına bağlı olarak Erzurum, Kars, Ağrı yörelerinde faaliyet yürütmek üzere 1984 Baharında bu alana giden yoldaşlarımız alana yabancı olmaları, zor iklim koşulları ve yörenin elverişsiz toplumsal yapısı nedeniyle çok büyük güçlüklerle mücadele etmek zorunda kaldılar.

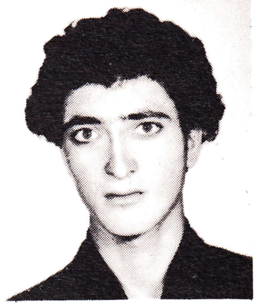
Yörenin kozmopolit yapısı, sömürgecilerin mezhep, din ve milliyet farklılıklarını ustaca kullanarak halk arasında suni çelişkiler yaratması ve bunları birbirine karşı kullanması için elverişli zemin yaratmaktadır. Bu durum ise, ajanlaşmanın yaygın bir şekilde ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Diğer taraftan, İran, Sovyetler Birliği ve Karadeniz'e açılan bir alan olması nedeniyle taşıdığı stratejik önem, düşmanın bu yöreler üzerinde önemle durmasını ve çok yönlü politikalar gündeme koymasını birlikte getirmektedir. Düşman, bu alanda etkinlik kurmak için belli alanlara sınırlı da olsa yatırımlar yapmış, bu ise sömürgeciliğin daha geniş bir kesimi işbirlikçi kılması için kendisine daha fazla olanak sağlamış, sömürgeci etkilerin daha fazla duyulmasına yolaçmıştır. Bu alandaki faaliyetler belirtilen nedenlerle çok dikkatli bir şekilde yürütülmüş, hazırlık çalışmaları diğer yörelere nazaran daha uzun sürmüştür. Sömürgeciliğin etkilerini yoketmek için yoldaşlarımız çok geniş alanlara yayılarak kitleleri kazanma faaliyetleri yürütmüşlerdir.

Bu faaliyetler çerçevesinde Kazım ve Ercan yoldaşlar, yolları üzerinde bulunan bir köyden geçerken bir ailenin daveti üzerine evlerine gitmiş ve onlara propaganda yapmaya başlamışlardır. Köy, faşistlerin egemen olduğu bir köydür, ancak yoldaşlarımız ailenin yakın ilgisi ve halka duydukları derin saygı nedeniyle onların yemek davetini de kırmamış ve uzunca bir süre orada kalıp konuşmuş, tartışmışlardır. Bu sırada, ev sahibi, ajan köy bekçisi ve faşist öğretmenin tehdidi ile bekçinin sömürgecileri haberdar etmesini önleyememiş ve yoldaşlarımız bu evde baskına uğramışlardır. Yoldaşlarımız düşmanın teslim alma çabasına şiddetle karşı koymuş, ajan köy bekçisi ile köy öğretmenini cezalandırmışlardır. Kazım DEMİRTAŞ bu arada şehit düşmüştür. Yalnız kalan Ercan KILIÇ yoldaş ise büyük silahların safdışı kalması sonucu elindeki tabanca ile direnerek evden çıkmayı başarmış, ancak karanlıkta yüksekçe bir yerden atladığından dolayı baygın düşmüş ve onu bu halde bulan faşist-sömürgeci askerlerce taranarak katledilmiştir.

Faşist ve inkarcı düşüncelerin belli oranda da olsa taban bulabildiği bu alanda geçmişte Hareketimizin sürdürdüğü ve büyük yankı bulan mücadelemiz içinde ulusal kurtuluşçu düşünceler uğruna verdiğimiz bu şehitlerimiz, yeni dönemde bu alanda güçlü bir devrimci kabarış için ilk kıvılcım olmuşlardır. Aylardır buralarda yürüttükleri faaliyetlerle geniş halk kitlelerinin sevgi ve saygısını kazanan yoldaşlarımızın direnişi, geniş kesimleri etkilemiş, özellikle kendi bağırlarından çıkan Ercan yoldaşın ortaya koyduğu boyuneğmez tutum, onları mücadeleye daha da bağlamıştır. Şimdi Kazım ve Ercan yoldaşlarımızın kanıyla beslenen mücadele eskisinden daha sağlam temellerde ve daha geniş kesimleri etkileyerek gelişmektedir.

Erzurum-Şenkaya direnişi, Partimizin direnme geleneğinin en soylu bir tarzda sergilenmesi açısından örnek alacağımız ama ortaya koyduğu dersleri de iyice özümsemek durumunda olduğumuz büyük bir direnmedir. Bu görkemli direnme yeni direnmeleri doğuracak ve Erzurum-Şenkaya faşizme mezar, direnişe bayrak olacaktır.

* * *

Adı ve Soyadı: *Ercan KILIÇ*
Doğum yeri ve yılı: *Tuygun köyü-Selim-Kars, 1965*

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olan Ercan KILIÇ, ailesinin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntılara –evin en büyük çocugu olduğu için– çözüm bulmak için daha çocuk yaşta sorumluluklar altına girmiştir. Ortaokulu yarıda terkederek metropol kentlere giden ve mevsimlik işlerde çalışan Ercan yoldaş, hayatın zorluklarını bizzat omuzlarında hissederek büyüdüğünden proleter-yurtsever bir yapıya sahip bulunmaktaydı.

Düzene karşı çocukluğundan beri büyük bir kin ve nefret taşıması onun erkenden devrimci saflarda yer almasını da beraberinde getirmiştir. Mücadelemizin yeni döneminde Kars yöresinde de yürütülen faaliyetlerle saflarımıza ilk katılanlar arasında bulunan Ercan yoldaş, profesyonel devrimcilikte karar kılarak, parti okuluna gönderildi. Burada askeri ve siyasi eğitimini tamamlayarak bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye giren ve mücadelenin yüklediği sorumlulukları yerine getirmeye çalışan Ercan yoldaş, önüne çıkan zorlukları aşmada tecrübesiz olmasına rağmen, hiç bir zaman yılgınlığa kapılmamış, tam tersine büyük bir moral gücü ve coşkuyla hareket etmiş, teslimiyete ve ihanete kaçan birçok küçükburjuva kaçkınının tersine, halka bağlılığın ve proleter kişiliğin temsilciliğini yapmıştır.

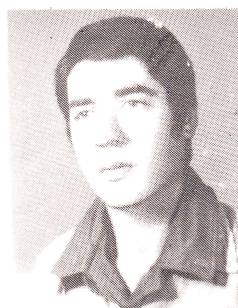
Enerjik yapısıyla verilen her göreve büyük bir azimle sarılan ve yetmezliklerini bizzat pratikte görerek gidermeye çalışan Ercan yoldaş, alçakgönüllü ve olgun yapısıyla yoldaşları arasında da sevilip sayılan bir militan haline gelmişti. Kendi yöresinde faaliyet sürdürmesi çevresini olumlu yönden etkiliyor, gençliğin daha erkenden saflarımıza akın etmesini sağlıyordu.

Kazım DEMİRTAŞ'la birlikte gittikleri Şenkaya'nın Dokuzelma köyünde bir kaç hainin kurdukları pusuya düşen ve kahramanca direnerek şehit olan Ercan yoldaş, yoldaşları ve halkı tarafından hiçbir zaman unutulmayacak, anısı mücadelemizin doruk noktasında bir bayrak gibi dalgalandırılacaktır.

Çetin AKKURT yoldaş yaşamın zorluklarını bizzat kendi pratiğinden görmüş ve çocuk denecek yaştan itibaren çeşitli işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunmak zorunda kalmıştır. Olanaksızlıklar yüzünden okula gidemediğinden okuma-yazmayı da parti okulunda öğrenmiştir. Ulusal bağımsızlık mücadelemizin yöre gelişmeye ve özellikle de feodal-eşkiya kesime karşı mücadele etmeye başlamasıyla etkilenen ve siyasi sorunlarla ilgilenmeye başlayan Çetin yoldaş, gerçek kurtuluşun ancak mücadele sonucu elde edilebileceğinin bilincine vararak 1978'lerden itibaren saflarımıza katılmıştır. Pratik faaliyetlerde yer alarak özellikle de askeri eylemlere katılan Çetin AKKURT, kararlı ve cesur yapısıyla dikkatleri üzerine çekmekteydi. Özellikle KUK denen hareketin bu yörede Partimize yönelttiği alçakça saldırılar karşısında Partiyi göz gibi koruyan ve her koşulda kendisini ölüme atma pahasına, bir çok görevi üstün bir özveriyle gerçekleştiren Çetin yoldaş, bizzat kendisine yöneltilen bir çok saldırıdan başarılı taktikleriyle kurtulmayı başarmıştır.

Örgütsel krizin başladığı 1980 sonlarında Parti tarafından yurtdışına çıkarılan kadrolar arasında yeralan Çetin yoldaş, azimli ve inançlı yapısıyla kendisini geliştirebilmek için tüm olanaklardan yararlanmış ve kısa sürede okuma-yazmayı da öğrenerek ideolojik alanda da güçlü bir gelişme sağlamıştır.

Ülkeye dönüş sürecinde ilk gruplar arasında ülkeye dönen ve görevli olarak Doğu Kürdistan'a giden Çetin yoldaş, uzun ve engebeli yol boyunca dayanıklılığı ve sabrıyla yoldaşlarına örnek olmuştur. Doğu Kürdistan'daki faaliyetlerinde de kısa sürede halkla kaynaşan ve onlar tarafından sevilip sayılan bir militan haline gelen Çetin AKKURT, bu dönem içinde gerekli eğitimini sağlayamayıp pratik darlık içerisine düşerek geçici bir bunalım yaşamasına da kısa sürede hatasının ve yetmezliğinin farkına vararak özeleştiri vermiş ve yeniden örgütsel görevlerde yer almıştır. Yüreğinde güçlü bir ülke ve halk sevgisi taşıyan Çetin yoldaş, Kuzey-Batı-Kürdistan'da üstlendiği görevi de büyük bir istek ve coşkuyla yerine getirmeye başlamıştır.

Adı ve Soyadı: *Çetin AKKURT*
Kod Adı: *Musa*
Doğum Yeri ve Yılı: *Atlıca köyü-Kızıltepe, 1961*

15 Ağustos atılımıyla kişisel yapısında da gerçek bir atılım yapan ve bilincini, düşmana olan kin ve nefretini daha da bileyen Çetin yoldaş, her fırsatı sonuna kadar değerlendirerek güçlü bir pratik sergiledi. 24 Ekim günü Çetin yoldaşın da içinde bulunduğu HRK partizan birliminin, Gündikêmelle karakoluna düzenledikleri baskında gerçek bir kahraman gibi direnen ve başarılı bir saldırı eylemi gerçekleştiren Çetin yoldaş, düşman askerlerinden 4'ünü de vurarak, bu çatışmada şehit düşmüştür. Fedakar ve zorluklardan kaçınmayan yapısıyla her zaman için yoldaşlarının güvence kaynağı olan Çetin AKKURT, güçlü askeri özellikleriyle de gerçek bir komutan olduğunu bizzat pratiğiyle kanıtlamıştır. Kürdistan halkı bu güçlü savaşçıyı daima minnetle anacaktır.

* * *

Adı ve Soyadı: *Ziyaddin ÖZER*
Kod Adı: *Yasin, Mervan, İsmail*
Doğum Yeri ve Yılı: *Barısıl Köyü-Beşiri, 1955*

Batman'da işçi olarak çalışan ve Partimizin TPAO işçileri arasında sürdürdüğü faaliyetleri sonucu saflarımızda yer alan Ziyaddin yoldaş, proleter kişiliğiyle, mücadele saflarında kısa sürede sağlam bir yer edinerek aktif görevler üstlenmiştir.

Örgütsel-pratik faaliyetlerin yanısıra, yörede hain-işbirlikçi feodal güruha karşı verilen mücadeleye de aktif şekilde katılan Ziyaddin ÖZER, çalıştığı işini de bırakarak profesyonel devrimciliğe başlamıştır. Ailesel sorumlulukları olmasına rağmen, bu sorununu da mücadelemizin çözeceği sorunlara dahil ederek güçlü bir karakter sergilemiştir. Soğukkanlı ve atak yapısıyla güçlü bir asker olduğunu da kanıtlamış ve belli bir dönem Partiyle olan ilişkileri kopmasına rağmen yılgınlığa kapılmamış, yoldaşlarına güç ve moral kaynağı olduğu gibi, kitle ilişkilerini güçlendirmekten de geri durmamıştır.

1980 sonlarında yeniden Partiyle bağ kurarak yurtdışına çıkan Ziyaddin yoldaş, bu alandaki olanakları da engin bir özveriyle değerlendirmiş ve proleter yapısını Marksizmin bilimiyle donatarak daha da güçlendirmiştir. Partiye ve halka yüce duygularla bağlı olduğunu her fırsatta göstermiş ve yazdığı bir raporunda şunları belirtmiştir: *"Her yönümle Harekete, halka ve ülkeye layık bir nefer olmak amacındayım... Parti hangi dönemde, nerede ve nasıl bir görev verirse versin üstlenmeye ve yapmaya hazırım"* O'nun bu soylu ifadeleri tüm devrimci militanlara örnek olacak niteliktedir. Kendisini halka adayan bir insanın hiçbir kişisel kaygısının olamayacağını belirten Ziyaddin yoldaş bunu bizzat kendi şahsında kanıtlamıştır.

Yeniden ülke pratiğine dönen ve Mardin-Batman arasındaki alanda görev üstlenen Ziyaddin ÖZER, ulusal bağımsızlık mücadelemizin ilk evresi olan silahlı propaganda çalışmalarını başarıyla hayata geçirmekle kısa süre zarfında bu alanda önemli mesafeler katetmiştir. O, yöre halkının gözbebeği haline gelmiş ve yoldaşlarının güvence kaynağı olarak yer edinmiş, hiçbir fedakarlıktan kaçınmayarak, canı pahasına da olsa gelişmeleri Partimizin lehine değiştirmek için bitmek bilmeyen bir enerjiyle çalışmıştır.

1985 Bahar Atılımın hazırlıklarının başlatıldığı ve aynı zamanda zorlu kış mevsimine girildiği bir dönemde düşmanla karşılaşan ve görkemli bir direniş sergileyerek şehit düşen Ziyaddin yoldaş, şehit düştüğü mıntıka olan Dargeçit nahiyesi ve çevre köylerindeki tüm Kürdistanlıların kalbine gömülerek ölümsüzleşmiştir. Militan proleter kişiliğiyle gerçek bir halk önderi olduğunu kanıtlayan yoldaşımız, aynı zamanda güçlü bir savaşçı olduğunu da pratiğiyle göstermiştir.

Ziyaddin yoldaşın anısı her dönemde yolumuza ışık tutacaktır.

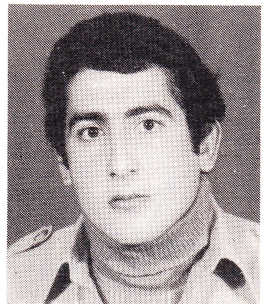
Adı ve Soyadı: *Hüseyin ALTINTAŞ*
Kod Adı: *Mehmet*
Doğum Yeri ve Yılı: *Çaylarbaşı-Siverek, 1958*

Partimizin değerli kadrosu, halkımızın yiğit evladı Hüseyin ALTINTAŞ, sömürgeciliğin ülkemizde hain feodal çetelerinin eliyle uyguladığı sömürü ve baskılar ortamında büyümüş, küçük yaşlardan itibaren halk üzerinde zulüm uygulayanlara karşı büyük bir kin ve nefretle dolmuştu.

Kendi yaşamında tanık olduğu bu baskılara karşı nasıl durulması gerektiğini lise yıllarında olduğu dönemde sürekli düşünen ve çıkış yolu arayan Hüseyin yoldaş, bir süre "Kawa" içinde yer almışsa da kısa süre sonra ayrılmış ve aynı süreçte Hilvan ve Siverek'te feodallere karşı Partimiz önderliğinde geliştirilen mücadeleye sempati duymaya başlamıştır. Bu sempatisini giderek bu saflarda aktif yer almaya dönüştürmüş ve 1980'den itibaren Hareketimizin yöredeki aktif çalışanları arasına katılmıştır. Feodal eşkiyalar tarafından bizzat kendi köyüne ve ailesine yapılan saldırılar karşısında görevlerine daha da azimle sarılarak, örgütsel ve askeri alanlarda sorumluluklar üstlenmiştir. Siverek ve Kahta'da daha sonra da Hilvan'da askeri ve siyasi faaliyetlerin aktif bir yürütücüsü haline gelen Hüseyin yoldaş, kararlı ve azimli karekteriyle halkın gözbebeği haline gelmiş, üstün moral gücüyle yoldaşlarına her koşul altında destek olmuştur. Siverek mücadelesinin sıcak ortamında soğukkanlılığını sürekli koruyan ve güçlü askeri yönüyle çetelere büyük darbeler vuran Hüseyin yoldaş, içine düşülen yetmezlikleri de en doğru şekilde tanımlamış ve Partiye o dönemi değerlendirmede destek olmuştur.

1980 sonlarında hazırlık faaliyetlerine katılmak için ülke dışına çıkan Hüseyin ALTINTAŞ, yeniden ülkeye girdiği döneme kadar kendisini askeri ve siyasi yönden yetkinleştirerek Partinin ihtiyaç duyduğu seviyeye ulaştırmaya ve en zorlu görevleri üstlenecek düzeye getirmeye çalışmıştır. Hiç bir zaman kendisini yoldaşlarından ayrı düşünmeyen, kişisel zaaflar taşımayan, alçakgönüllü ve neşeli yapısıyla tanınan Hüseyin yoldaş, kendisini geliştirip yetkinleştirirken en çok da kişilik olarak olgunlaştırmaya ve proleter devrimci özelliklere kavuşmaya çalışmış, bu yönlü oldukça ciddi gelişmeler de sağlamıştır.

Yeniden ülkeye dönüş sürecinde ilk gruplar arasında yer alan Hüseyin yoldaş, Mardin bölge faaliyetlerinde görev almıştı. Bu alanda sömürgecilerin azgın saldırı ve operasyonlarına karşın, halkla sıkı bağlar geliştirmiş ve beraberindeki yoldaşlarıyla birlikte bir yandan yeni barınma olanakları yaratırken, bir yandan da silahlı propagandanın işlevini yerine getirmeye çalışmıştır. Bu bölgeden Partiye gönderdiği bir raporunda yaşanan objektif durum hakkında şu değerlendirmeyi yapmıştır: *"Aslında operasyonlar ve yakalanmalar olmasına rağmen, halka karşı yeni bir takım taktikler uygulayan sömürgeciler, kaba baskıcı yöntemlerden çok, ince politikaları hayata geçirmektedirler. Aleyhimizde propaganda yaparak, onların güvenini kazanmak, böylece halkı çelişki içinde bırakarak tarafsızlaştırmak istemektedirler. Sömürgecilerin bu taktiği bizlerce bilinmektedir. Sert yöntemler uygulanması halinde halkın tepkisi fazlalaşacak, ve birçok insanın mücadeleye akın etmesi başlayacak, ayrıca Siirt ve Hakkari'de sert yöntemlere başvurduklarında bir çok insan mücadele içinde yer almıştı. İşte o alandaki uygulamalarından ders almış olacaklar ki, bu alanlarda daha yumuşak ve sinsi bir politika izlemekte ve bununla mücadelenin gelişmesinin önüne geçmek istemektedirler. Özal'ın 'bizi halkla karşı karşıya getirmek istiyorlar' dediği şey budur. Ancak, onların bu oyununu halkımız da bilmekte ve şöyle demektedirler: 'Devrimci mücadeleden korktukları için böyle davranıyorlar. Neden daha önceleri böyle davranmıyorlardı?' Bu durum halk arasında direniş eğilimini daha da güçlendiriyor. Yani halk daha fazla cesaretlenmekte, mücadeleye ve direnişe sahip çıkmaktadır. ..."*

O, pratik faaliyetlerinde ciddi başarılar da sağlamış ve Partimizin 15 Ağustos atılımıyla başlattığı ve Bahar Atılımıyla da iyice güçlendirmek istediği yeni dönem mücadelemiz içerisinde seçkin bir yere sahip olmuştur. Yoldaşlarına moral ve güven vermede olsun, sorunların çözümünde olsun, üstün bir özveri sergilemiş, hiç bir fedakarlıktan kaçınmayıp, ölünmesi gereken yerde ölmesini de bilmiştir.

O'nun 1985 Mart'ında sömürgecilerle karşılaştığında gösterdiği eşsiz direnişle düşmana ağır kayıplar verdirerek tek başına saatlerce çatışması ve burada şehit olması, militan devrimci özünü en güçlü tarzda ortaya koymuştur. Kürdistan halkı ve yoldaşları bu sarsılmaz iradenin sahibini hiç bir zaman unutmayacaktır.

* * *

ŞİRVAN-MADEN KÖYÜNE DİKİLEN DİRENİŞ BAYRAĞI SONSUZA KADAR DALGALANACAKTIR!

Bir grup HRK savaşçısının gittiği Maden köyüne, yapılan bir ihbarı değerlendirerek gelen yüzlerce sömürgeci asker, partizanları kuşatmaya almışlar ve teslim olmaya zorlamışlardır. 6 kişilik parzitan biriminin elverişsiz koşullara rağmen, ölüm pahasına da olsa direnişe geçmesi sonucu meydana gelen şiddetli çarpışma iki gün boyunca devam etmiştir. Yoğun askeri bir gücün yığılmasından dolayı partizanlar, çemberi yaramamışlardır. Çatışmada 8 sömürgeci asker ölürken çok sayıda asker de yaralanmıştır. Sürekli takviye birlikler isteyen sömürgeci kolluk kuvvetleri, mermileri biten partizanlardan, Kemal, Hogır ve Ali isimli yiğit savaşçıları barbarca katletmişler, üç savaşçı da yaralı olarak esir düşmüştür. Yöre halkının yakından tanık olduğu bu büyük çatışma, HRK Birliklerinin düşmana nasıl korku saldığını ve düşmanın ülkemize ait olan her varlıktan ne kadar ürktüğünü bir kez daha kanıtlarken, devrimci-direnişin yeni kaleleri de yükseltmiştir.

Adı ve Soyadı: *Ali...*

Adı ve Soyadı: *Kemal ...*

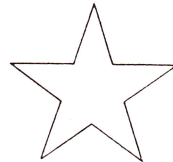
Adı ve Soyadı: *Hogir ...*

Adı ve Soyadı: *Mustafa ERDAL*
Doğum Yeri ve Yılı: *Biyadre köyü-Çukurca*

Yoksul bir çiftçi olan Mustafa ERDAL evli ve 3 çocuk babasıydı. Çocukluğundan itibaren yurtsever bir öz taşıyan ve sömürgeci asimilasyondan fazla etkilenmeyen Mustafa ERDAL, güçlü bir Kürt yurtseveriydi.

15 Ağustos eylemlerinin ardından alana oldukça büyük bir askeri güç yığan sömürgecilerin pervasızca yürüttükleri operasyon ve baskınlarda işkenceye uğrayan, yaşamını yitiren onlarca Kürdistanlı yurtseverden biri de Mustafa ERDAL'dı. 27 Aralık 1984'te köyü basan faşist cellatlar evinden alarak dağa çıkardıkları bu yurtsever köylümüzü, taş, sopa, dipçik ve namlu uçlarının darbeleriyle linç etmişler ve taşların üstünde sürükledikleri cesedini de getirip yolun üstüne atmışlardır. Büyük bir pervasızlıkla yapılan bu katliam, Kürdistanlı yurtseverlere gözdağı vermek amacıyla gerçekleştirilen iğrenç bir komplo olmuştur. Partimiz ve halkımız, düşmanı iyi tanıdığından, bu olay düşmanın hesapladığının tersine bir etki yaratmış ve tüm yöre halkı sömürgecilere karşı büyük bir öfke ve hınçla dolmuştur.

Adı ve Soyadı: *Seyithan ...*

28 Mart günü Şirvan'ın Simxor mıntıkasında meydana gelen çarpışmada, kahramanca direnen Seyithan yoldaş şehit düşmüştür.

Adı ve Soyadı: *Xalid ÖNCÜ*
Doğum Yeri ve Yılı: *Becuhe Köyü-Uludere, 1962*

Oldukça yurtsever bir köylü ailesinin çocuğudur. Babası KDP saflarında yıllarca peşmergelik yapmış ve bu durum Xalid ÖNCÜ'nün yaşamında belirleyici bir rol oynamıştır. Daha küçük yaşta iken babasıyla birlikte dolaşan ve oldukça güçlü bir savaşçı olarak yetişen Xalid ÖNCÜ, sömürgecilere karşı oldukça büyük bir kin ve nefret taşıyordu. Bir dönem Güney Kürdistan mücadelesinde yer almışsa da burada umduğunu bulamamış ve tekrar Kuzeye dönmüştür. 1983 yılında yörede faaliyet sürdürmeye başlayan PKK'li kadrolarla tanışınca, Hareketemizin görüşlerini benimsemiş ve aktif bir sempatizan haline gelmiştir. Yörede yürütülen ulusal-kurtuluşçu faaliyetlere fiilen katılan Xalid ÖNCÜ, bir çok eylemde de savaşçı olarak yeralmış ve her eylemi başarıyla sonuçlandırmıştır.

Aralık 1984'e kadar bu faaliyetlerini devam ettiren Xalid ÖNCÜ sömürgeciler tarafından tertiplenen bir komploda alçakça katledilmiştir. Aynı olayda iki sömürgeci subayı da cezalandırılmıştır. Bu soylu tavrıyla O, sömürgecilere artık ülkemizde işlerinin olmadığını buraların kendilerine mezar edileceğini bir kez daha belirtmiş ve halkımızın mücadeleye daha aktif katılması için etkin bir uyarıda bulunmuştur.

Bu değerli yurtsever savaşçının direnişçi kişiliği ve fedakarlığı tüm militan ve savaşçılara örnek olacaktır.

* * *

DİRENİŞİMİZİN KIZIL GÜLLERİ: KANINIZ YERDE KALMAYACAK, MUTLAKA HESAP SORULACAKTIR

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin yeni dönemde en çok etkilediği alanların başında Kürdistan'ın eski direnme merkezleri gelmektedir. Savaşçının sömürgecilerin göğsünde patlayan ilk kurşunları, alevini ateşbirçok alanında isyan alevini ateşleyen bir kıvılcım olmuş, halkımız yüreğinin derinliklerinde için için yanan kutsal kurtuluş özlemi ve isyan ateşiyle ayağa kalkmış, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizde saf tutmaya başlamıştır.

Bu mücadeleden en yakından etkilenen alanların başında Sason gelmektedir. Geçit vermez dağları, çetin coğrafik koşulları ve sömürgeci asimilasyon politikasından etkilenmemiş yurtsever ve savaşçı halkı ile Sason, sömürgecilerin hiçbir dönemde nüfuz edemedikleri, silahlarını elinden düşürmeyen bir direnme alanı olmuştur. Bu özellikleri ve ülkeye açılan bir koridor olmaktan kaynaklanan önemli stratejik konumu nedeni ile ülke zeminine yeniden dönüş harekatının en erkenden yöneldiği Sason, yurtsever ve savaşçı halkı ile devrimcilere kucak açmış, onları bağrına basmıştır. Sürekli gelişen eylemlerle bu alanda sömürgeci denetim günden güne kırılarak yerini Ulusal Kurtuluşçu Hareketimizin denetimi almıştır.

Sason'da gelişen mücadelenin ve bu alanın canalıcı stratejik konumunun bilincinde olan sömürgeciler bu alana yoğun ordu gücünü yığarak gelişmeleri baskı ve zor ile engellemeye çalışmış ancak devrimci savaşçı birliklerimizin saldırıları ile önemli kayıplara uğramışlardır. Bunun üzerine tarihsel ihanet silahına dört elle sarılarak bazı aşiretleri milis güç olarak kullanma çabası içine girmiş, ancak bu silah da daha başından işlenmez kılınmıştır. Kış yaklaştıkça sömürgecilerin umutları kabarmış, doğanın dayanılmaz koşulları karşısında devrimcilerin yenik düşerek teslim olacaklarını umut etmişlerdir. Ancak her türlü zorluk ve dayanılmaz koşullara rağmen devrimciler kararlı bir direnme ortaya koymuş ve sömürgecilerin hesaplarını bozmuşlardır.

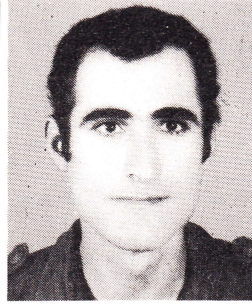
İşte böylesi kıyasıya mücadele koşullarında sömürgecilerin imdadına bir-iki alçak teslimiyetçi yetişmiştir. Ruhlarını beş meteliğe satmış bu hainler bildikleri bütün Parti sırlarını ortaya dökmekle kalmayarak sömürgeci orduların önünde dağ-taş devrimci avına çıkmışlardır. Bu sefil ihanetçiler, sömürgecileri yüreklendirerek "Pişmanlık Yasası"nı çıkarmalarına yolaçmıştır. Böylelikle ihanetin ödüllendirileceği düşüncesi yaratılarak devrimcilerin gidip teslim olmaları ve örgütlerinin çökertilmesi için sömürgecilerle işbirliğine girmeleri sağlanmak istenmiştir. Bu ihanetlerden sonra sömürgeci faşistler alana daha da acımasız yönelerek yeniden denetim kurmaya çalışmışlardır.

Kışa girerken alandaki örgütleme faaliyetleri, faaliyet yürüten yoldaşlar ve üslenme alanları hakkında önemli bilgiler elde etmiş olan düşman, dağları adım adım tarayarak devrimcilerin izlerini bulmaya çalışmıştır. 9 Mart 1985 günü izleri keşfedilen 8 yiğit PKK Partizanı ve yurtsever savaşçı saatlerce süren bir çatışmaya girmiş ve yoğun kar yağışı nedeni ile harekat yeteneklerі sonderece sınırlandırılmış olduğundan çemberi yaramamışlardır. Tam teçhizatlı binlerce kişilik orduya karşı savaşta, ona büyük kayıplar verdiren Ahmet İBİN, Ahmet Ali DEMİR, Berivan, GÜNGÖR, Kasım, Arif ve Hüseyin YILMAZ yoldaşlar ile ismi belirlenemeyen bir köylü savaşçı havadan ve karadan bombardımanla katledilmişlerdir.

Yoldaşlarımızın sergiledikleri bu görkemli direniş yalnızca sömürgecilere darbe vurmakla kalmadı. O, sömürgeciliğe uşaklığı bulaşıcı bir hastalık gibi yaygınlaştırmaya çalışan ihanet sahipleri için de ölümcül bir darbe oldu. Bu direniş ile, yörede geliştirilmeye çalışılan umutsuzluk ve devrime inançsızlık yerle bir edildi, halk kitlelerinde her ne pahasına olursa olsun mücadele bayrağının asla yere düşürülmeyeceğine olan inanç ve güven pekişti. Yoldaşlarımızın kaybı halk kitlelerini derinden etkiledi, ancak onların yarattığı direniş bu üzüntüye egemen gelerek gözlerini gelişen mücadeleye çevirmelerini sağladı. Bu direniş Partimiz açısından önemli bir siyasal güçlenmenin kaynağı oldu.

Direnişin etkileri yalnızca bununla da sınırlı değil. O, bir avuç ihanetçinin düşmanda yarattığı umutlar temelinde ortaya konmuş "Pişmanlık Yasası"nın daha başından ölü doğmasına yolaçtı, onu direnişin çelik iradesiyle paramparça etti. Bu yasanın da güvenceleriyle çorap söküğü gibi peşpeşe çözülmeler, teslim olmalarını umut eden düşman, yoldaşlarımızın bu çelikten iradesiyle sarsıldı, umutları yerle bir oldu.

Sason direnişi, etkileri ve yüceliği asla silinmeyecek soylu bir direniş olarak halkımızın yüreğinde ve beyninde yaşıyor. Yurtsever Kürdistan halkı, inandığı, güvendiği ve kişiliğinde zaferi gördüğü yüce komutan Ahmet İBİN yoldaşın önderliğinde yiğit evlatlarının aydınlattığı yoldan yürüyor ve teslimiyeti tüm yüreğiyle lanetleyerek direniş bayrağını daha da yükseltiyor.

Adı ve Soyadı: *Ahmet İBİN*
Kod Adı: *Cahit*
Doğum yeri ve yılı: *Basörük Köyü-Batman 1952*

Gerçek proleter-devrimci kişiliğin temsilcilerinden olan Ahmet yoldaş, yoksul bir aileden olması ve yaşamın sıkıntıları içerisinde büyümesinden dolayı daha lise yıllarında iken ilerici düşüncelere sahip olmuştur. Bir dönem metropol kentlerinde sanayi işçiliği yapmış, daha sonra da Batman petrol rafinerisinde işçi olarak çalışmaya başlamıştır.

Hareketimizin ideolojisiyle tanıştığı 1978'den itibaren saflarımızda aktif yer alan ve sorumluluklar üstlenmekten kaçınmayan Ahmet yoldaş, 1979'da işçi komitesi sekreterliği, daha sonra da Batman yerel komite sorumluluğunu üstlenerek hızlı bir atılım dönemi yaşamıştır. 80-81 döneminde de Mardin bölgesinde siyasi ve askeri sorumluluklar üstlenmiş, daha sonraki süreçte hazırlık faaliyetlerine katılmak amacıyla yurtdışına çıkmıştır.

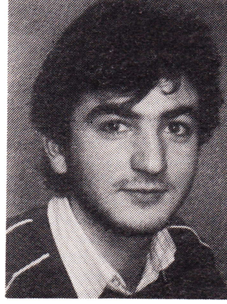
Çalışkan, fedakar, alçakgönüllülüğü ve azimli yapısıyla burada da kısa sürede üstün başarılar kaydeden Ahmet İBİN, güçlü bir örgütçü ve propagandacı olduğunu yoldaşlarına ve Partiye kanıtlamıştır. Devrimci olmanın verdiği sorumluluğu ifade ederken; *"pratikte bir mücadele görülmediği sürece, kitleler mücadele saflarına katılmazlar. Kürdistan halkı gözlerine inanır. Konumu bu olan ülkemizde silahlı mücadele halkımızın güvencesi ve gücünün siyasi mücadeleye kanalize edilmesinde belirleyici bir role sahiptir."* diyerek ülkemizin objektif gerçekliğini öz fakat gerçek temelleriyle ortaya koymuştur.

Yeni dönemde örgütsel faaliyetleri yürütmek için görevlendirildiği Sason bölgesinde zorlu ve elverişsiz koşullara rağmen, taban oluşturma ve gerillaya hazırlık çalışmalarını başarıyla sürdüren Ahmet yoldaş, düşmanın kış ortamından da yararlanarak başlattığı saldırıları sonucu çıkan çatışmada 7 yoldaşıyla birlikte 9 Mart günü kahramanca direnerek şehit düşmüştür. Ahmet İBİN ve sorumluluğundaki yoldaşlarımız, düşmanın boğmak istediği mücadelemizi daha da perçinlemiş ve Bahar Atılımının güçlü geçmesine ön ayak olmuşlardır.

Düşmanın "pişmanlık yasası" vb. yasalarla saflarımızdaki kadrolara en çok yöneldiği ve bir takım ihanet olaylarının da yaşandığı bir dönemde, tereddüt etmeksizin kanlarının son damlasına kadar savaşan ve düşmana büyük kayıplar verdiren Sason direnişçileri, PKK'nin çizdiği doğru devrimci hattın en güçlü savunucuları olduklarını bizzat pratikleriyle göstermişlerdir.

Ahmet İBİN yoldaş, devrimci yaşamı boyunca bir kez olsun tereddüte düşmeyen, karamsarlık göstermeyen ve daima büyük bir morale sahip olan güçlü bir halk önderi olarak örnek alınacak simalardan birini oluşturmaktadır. Her zaman canlı, enerjik, yaratıcı ve yönlendiriciliğiyle sürekli yapıcı ve en zor koşullarda dahi çözümler bulucu bir özellik taşımakta, görev yaptığı her alanda kitlelerin aradığı seçkin bir kadro özelliğini temsil etmekteydi. O'nun şehit oluşu mücadelemiz açısından elbetteki büyük bir kayıptır, ancak ölümü bile tüm bölgenin saflarımıza katılması sonucunu doğuran bu yoldaşlarımız için söylenecek tek şey vardır: Onlar ölümsüzleştiler!

* * *

Adı ve Soyadı: *Ahmet Ali DEMİR*
Kod Adı: *Zeki*
Doğum yeri ve yılı: *Bingöl-Kiğı-Sürmelikoç Köyü, 1964*

Emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Ahmet Ali DEMİR, ilk okulu kendi köyünde, ortaokulu İstanbul ve Elazığ'da bitirerek Liseye Karakoçan'da devam etmiştir.

Kısa bir dönem sosyal-şöven düşüncelerin etkisinde kalarak HK saflarında yer almış, ancak Ulusal Kurtuluşçu ideolojinin ülke sathında vücut bulması ve yakından etkilediği kesimin başında öğrenci gençliğin gelmesi nedeniyle, Hareketimizle tanışma olanağını erkenden bulan A. Ali DEMİR, içinde yaşadığı çevrenin de etkisiyle mücadelemizin saflarında yer almıştır.

Halka ve mücadeleye bağlılığın gereklerine uygun kendisini hazırlamak ve mücadeleye daha geniş düzeylerde katılım sağlamak amacıyla 1978'lerde okulu terkederek profesyonel mücadeleye atılmıştır. 1978'lerden 80'lere kadar faaliyet yürüttüğü alanda afişleme, bildiri dağıtımı vb. diğer eylemsel faaliyetler gibi görevler de üslenmiştir.

1980'lerde hareketle ilişkileri zayıflayan ve faşizmin baskıcı ortamından olumsuz yönden etkilenen A. Ali DEMİR, Almanya'da işçi olarak çalışan ailesinin yanına gitmiştir. Ülkeden ayrılış ve Avrupa'da kısa bir dönem Hareketle ilişkisiz oluşu, onda eziklik duygusunu geliştirmiş ve bu onu hareketle yeniden ilişki arayışına götürmüştür. Ülkeden ayrılışını raporunda şöyle ifade etmektedir: *"1980'lerde Almanya'ya gitiğim için kendimi suçlu buluyorum"* Avrupa'da Hareketle ilişki kurduktan sonra çevresinin çeşitli engellemelerine karşın, mücadeleden geri durmayarak, çeşitli pratik görevler üstlenmiştir. Kitlelere Parti yayınlarının ulaştırılması, derneksel ve propaganda düzeyinde faaliyetlerde bulunmuştur.

Halkın umutlarını zafere ulaştırmanın, direniş şehitleri yolunda yürümenin gerçek anlamının, ülke koşullarında savaşmak olduğunun bilincinde olan A. Ali DEMİR, ülkeye gitme talebinde bulunmuştur. Bu isteği Parti tarafından karşılanarak Kürdistan'daki yeni dönem mücadelesine hazırlanmak üzere geldiği Ortadoğu sahasında, Partinin sunduğu olanakları değerlendirerek siyasi ve askeri olarak eğitimini tamamlamaya çalışmıştır.

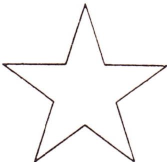
Ülkede, mücadelenin yeniden geliştirilmesine ilişkin bir raporunda şunları ifade etmektedir: *"Hareketimiz böyle bir gelişmeyi karşılayabilmek için hazırlıklarını daha da güçlendirmelidir. Kadroların büyük bir kesimini Kürdistan içlerine taşırmalıdır. Böylesi bir görev aynı zamanda Türkiye devrimci-demokratik hareketleri için de söylenebilir. Bunun yanısıra FKBDC'sinde gerçekleşen birliğin daha da güçlendirilmesi için de yoğun çaba sarfedilmelidir. Özellikle de cephe içerisinde yeralan güçler cephenin önerdiği programa daha da sarılmalıdırlar... Hareketimizin kadrolarına Parti ideolojisini, stratejisini kitlelere götürüp, kitlelerin Parti çatısı altında örgütlendirilmesi görevi düşmektedir. Bunu yapabilecek güç Partimizin ve halkımızın gözbebeği olan kadrolara düşmektedir. Yani önümüzdeki dönem, kadroların kendi rollerini oynaması ve kişiliklerini, kahramanlıklarını göstermesi dönemidir."*

Yine ayrı bir raporunda inancını ve göreve hazırlığını dile getiren değerlendirmeleri şöyledir:

"Tarih sayfasında silinmek istenen bir halkın varlığına inanarak, bu halkı yoktan var edecek tek gücün PKK olduğuna inanarak harekete sempati duydum... Kendimi Kürdistan'daki mücadelenin gereğine ve Kürdistan'da devrimci bir militan ve kadronun özelliğine göre hazırlıyorum. Çabam da bu doğrultudadır... Partinin bana verdiği görevleri tam olarak yerine getirmek... kısa bir dönemde ülkeye dönmek ve halkın ön saflarında savaşmak istiyorum. Artık benim için zaferin yaklaştığını, halkıma ve Partiye ihanet etmemek şartıyla tüm kararlılığım ve azimle mücadele edeceğim."

Kendi yazısında da ortaya koyduğu gibi engin bir mücadeleci kişiliğe sahip olan Ali Yoldaş, her türlü yoz yaşam üzerine kararlılıkla çizgi çekerek onurlu bir yaşamı seçmiş ve topraklarımıza akan kanıyla da ülkemizin derinliklerine kök salarak ölümde yaşamı yaratmıştır.

* * *

Adı ve Soyadı: *Hüseyin YILMAZ*
Kod Adı: *Adnan* Doğan
Doğum Yeri ve Yılı: *Dosyan köyü-Kahta-Adıyaman*

Daha çocukluk döneminden itibaren zorluk ve acılar içinde bir yaşam sürdüren ve zorluklarla boğuşarak yetişen, tüm toplumsal çelişkilerin ortamında ve onların itici özelliğiyle devrimci mücadeleyle tanışan ve kişisel sorunlarını toplumsal sorunlara tabi kılan Hüseyin YILMAZ'ın kahraman direnişini saygıyla anıyoruz.

9 Mart 1985 günü Sason'da bir grup yoldaşıyla en zorlu kış koşullarına rağmen, mücadelemizi ülke zemininde yeniden örgütlü hale getirme çabaları içinde bulunurken, yapılan bir ihbar sonucu sömürgecilerin karadan ve havadan büyük bir askeri güçle üzerlerine geldiği ve 1 gün süren çatışmadan sonra sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdirerek şehit düşmüştür.

Yoksulluk nedeniyle ilkokuldan sonra okuyamayan Hüseyin yoldaş, daha çocuk yaşlardan itibaren çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunmuştur. Babasının ölümü üzerine ailesinin geçimini tümden omuzlayan ve en zor koşullarda ve olanaksızlıklar içinde ailesini yaşatmaya çalışan Hüseyin YILMAZ, uzun süre metropol kentlerde çeşitli iş yerlerinde çalışmış, işsizlik ve hayat pahalılığının dayanılmaz boyutlara ulaşması üzerine de işçi olarak Libya'ya gitmiştir.

Libya'da kaldığı dönemde Hareketimizin düşünceleriyle tanışan ve kısa süre sonra bu görüşleri benimseyerek, siyasal faaliyetlere katılmaya başlayan Hüseyin yoldaş, kendisini önemli oranda yetkinleştirdikten sonra işten de ayrılarak, aktif şekilde faaliyet sürdürmeye başlamıştır. Kendisi, mücadelede yer alırken nasıl bir anlayışla hareket ettiğini ve amacını şöyle ifade etmektedir: *"1979'un son aylarında bir PKK sempatizanı oldum. Ve Kürdistan'ın kurtuluşunun PKK ile olacağına inandım. Ülkemizde gelişmekte olan devrimci mücadelenin bizlere ihtiyacı olduğunu; tüm kişisel çıkarları bir araya getirerek, ülkeme, halkıma yararlı olmak ve Partime yakışır düzeyde, gerek siyasi ve gerekse askeri alanda eksikliklerimi tamamlayıp, sınıfıma ve Partime yararlı olmaktı amacım"*

Yine, örgütsüz çalışmanın pratik düzeyde kendisini nasıl açığa vurduğunu da şöyle ifade etmiştir: *"Her şeyden önce talimatlara uyulmaması, programsız propaganda yapmak, yok yere feryatlar koparmak, konuları ya fazla abartma veya eksik bilgilendirme, gerektiği yerde gizli hareket etmeme, ihmalkar davranma, bugün yapılması gerekeni uygulamamak, sorumluyum diyerek kendisine yüksek pozlar vermek, bütün bunlar örgütsüzlüğü yaşatan ve düşmana hizmet eden çalışma biçimleridir."*

Kendi değerlendirmesinde de güçlü tarzda izah ettiği örgütsüzlük ve profesyonel devrimci çalışma tarzına yabancı olan anlayışların karşısında olan ve her koşul altında kollektif çalışma tarzını benimseyen Hüseyin yoldaş, proleter kişiliğiyle yoldaşlarının sevgi ve güvenini kazanmış, kitleler arasında da seçkin bir önder haline gelmiştir.

Adıye Şahak Muş'lu.

Adı ve Soyadı: *Gülcihan GÖRECEĞİZ*
Kod Adı: *Berivan*
Doğum yeri ve yılı: *Girêsîra köyü-Batman, 1960*

Yurtsever bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya gelen Gülcihan yoldaş, Kürdistan'nın kapalı yaşamının özellikle de kadınlar üzerinde uyguladığı kuralların çerçevesi içerisinde yetişmiş bir ev kızıydı. Aslında olanaklar olmasına rağmen okula gönderilmeyişi de yine düzenin kadınlara bahşettiği o sınırın bir sonucu olmuştu.

Ulusal Bağımsızlık Mücadelemiz gelişip boy verdikçe, Batman alanında da toplumun tüm kesimlerini kucaklamaya başlıyordu. Babasının yurtsever olması ve yine ailesinin devrimci ilişkilere açık hale gelmesiyle Gülcihan yoldaşta içinde biriktirdiği kin ve öfkeyi dışa taşıracak olanağa kavuşmuştu. Ama bu nasıl olacaktı? İşte bunun cevabını ancak mücadele saflarında bizzat yeralarak vereceğini anlayan Gülcihan GÖRECEĞİZ, eşi görülmemiş bir azim ve kararlılıkla davaya sarıldı. Bir yandan çevrede ilişkide olduğu devrimcilerin yardımıyla, bir yandan da bizzat kendi çabalarıyla okuma-yazmayı öğrenip kitaplar okumaya, bilgisini arttırmaya başlamıştı. İyi bildiği Kürtçe ile yaptığı propagandalar, konuştuğu her insanın etkilenmesine yolaçıyordu. İçinde anlatılmaz bir istek vardı ve ne pahasına olursa olsun devrimci saflarda yeralmak, geri ailesel bağlardan kurtulmak istiyordu. Çünkü bizzat kendisi, *"eğer devrimci olmazsam beni bekleyen son, diğer zavallı kadınların durumundan farklı olmayacaktır"* diyordu. Her türlü engeli aşmada üstün bir özveri gösteren ve bir çok riski de göze alan Gülcihan yoldaş, nihayet 1980'nin sonlarında istemine ulaştı ve kırsal kesimdeki arkadaşlarla ilişki kurarak profesyonel yaşama geçti. En zor koşullarda köy köy dolaşarak mücadelemizin propagandasını yapan ve diğer yoldaşlarıyla birlikte bir an bile geri kalmaksızın çalışma yürüten Gülcihan yoldaş, düşmanla karşılaştıklarında ise soğukkanlılığıyla tehlikeleri atlatabiliyor, gerektiğinde ise usta bir savaşçı gibi çatışmaya giriyordu.

Partinin geri çekilme sürecinde olduğu 81 yılında iki yoldaşıyla birlikte Sason bölgesine geçen ve diğer alanla bağları kopan Gülcihan GÖRECEĞİZ ve beraberindeki arkadaşlar, aylarca uğraşmalarına rağmen bir türlü tekrar bağ kuramamış ve bu alanda faaliyetlerini devam ettirmişlerdir. Tam 3 yıl gibi uzun bir dönem görülmemiş bir inanç ve sabırla yeniden Partiyle ilişki kurma umuduyla yaşayan ve yürüttükleri faaliyetlerle alanda barınmayı başaran bu üç yoldaşımız, nihayet 1984'ün başlarında yıllarca beklediklerı ana kavuşmuş ve ülkeye dönüş yapan Ahmet İBİN yoldaş ve grubuyla karşılaşarak birlikte faaliyet sürdürmeye başlamışlardır.

İlişkisiz geçen bu üç yılı aşkın süre içinde umut ve inançla bekleyişe eşine ender rastlanan bir olaydır diyoruz. Çünkü Gülcihan yoldaş gibi saflarımıza yeni katılmış, ideolojik ve politik olarak oldukça geri, toplumun üzerinde bıraktığı etkileri henüz tamamen atamamış yapıda olan bir insan için bu azim ve fedakarlık ancak Partiye ve ülkeye en güçlü bağlarla bağlı olmakla mümkündür. Evet, Gülcihan yoldaş, Partiye ve yoldaşlarına bağlılıkta ölçü tanımayan ve bu hususta rekor bir anlayışın sahibiydi. Verilecek her türlü göreve severek koşabilecek, ölümün üzerine gülerek gidebilecek kadar fedakar ve kararlı bir kişiliğin simgesiydi O.

Aslında O'ndaki inancı enerjiyi ve bağlılığı kelimelerle anlatmak imkansız bir şeydir. O'nu tanıyan herkes, hemen aynı görüşte birleşebiliyordu.

Kürdistan kadınının mücadele içerisindeki yerinin en güçlü temsilcilerinden biri olan ve bunu da bizzat yaşamı ve mücadele pratiğiyle kanıtlamış olan Gülcihan yoldaş, gerçek proleter kişiliği şahsında somutlaştırmıştı. Hiç bir kişisel çıkar gözetmeden, herşeyini dava uğruna severek feda eden bu yoldaşımız, düşmanın ülkemizde yarattığı her türlü tahribata karşı Parti silahıyla savaşmayı ve yerine en iyisini ve güzelini yerleştirmeyi önüne görev olarak koymuş, bizzat böylesine soylu bir amaç uğrunda canını da katık ederek başarıyla ilerlemiştir.

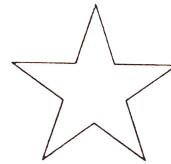
Sason alanından yeni dönem mücadelemizin yaygınlaştırılması ve Bahar Atılımının başarıyla gerçekleştirilmesi için yoğun hazırlıkların sürdürüldüğü bir dönemde, 9 Mart günü alanı kuşatan sömürgeci kolluk kuvvetleri, partizan grubuna "teslim ol" çağrısında bulundu. Ama düşmanın bu çağrısı ancak atılan kurşunlarla cevabını buldu ve çıkan amansız çatışmada eşi görülmemiş bir direniş sergileyen HRK savaşçıları çok sayıda düşman askerini öldürürken, bir çoklarını da yaraladılar, ancak atılan bombalar ve miralyöz ateşleri karşısında şehit düştüler. Şehit düşen yoldaşlarımızdan biri de kahraman Kürt kadınının yiğit temsilcisi Gülcihan yoldaştı. Çatışmada isabetli atışlarıyla düşmanın yüreğine korku salan ve 4 düşman askerini de öldüren Gülcihan yoldaş, diğer yoldaşlarının şehit olduğunu görüp, mermilerinin de tükendiğini anlayınca düşmanın eline sağ geçmemek için kendisini kayalardan atarak en şerefli ölüme nail olmuştur. Düşmanı da hayretler içerisinde bırakan bu soylu ve kahramanca davranış, halkımızın dilden dile dolaştırdığı bir destan haline gelerek büyüyen çocuklara anlatılmaya başlanmış, yiğit Kürdistan kadını düşmana karşı takınacağı tavırda yeni dönemin "Besê"si ve "Fato"su olan Gülcihan GÖRECEĞİZ yoldaşın direnişini örnek almaya başlamıştır.

O, en yakınında ortaya çıkan bir takım kaçkınlık ve dönekliğe inat, inandığı ve tüm yaşamını adadığı Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin ölümsüz bir neferi olarak daima yaşatılacak, anısı bizlere yol gösterecektir.

Numan BAĞCI yoldaş, eğitim kampında iken rol aldığı bir tiyatro sahnesinde...

Yaşıyor.

Adı ve Soyadı: *Numan BAĞCI*
Kod Adı: *Kasım*
Doğum yeri ve yılı: *Batman, 1962*

Yiğit parti militanı Numan BAĞCI, orta halli bir ailenin çocuğuydu. Ilk ve ortaokulu Batman'da bitirmiş, liseye de yine burada başlamış ancak, profesyonel devrimcilikte karar kılması nedeniyle ikinci sınıfta iken okulu bırakmıştır.

Çok genç yaşta iken, Hareketimizin yöredeki faaliyetlerinden etkilenen ve bu düşüncelere sempati duyan Numan yoldaş, fazla uzun olmayan araştırma ve inceleme ve sempatizanlık dönemini aşarak kadro adayı haline gelmiş ve örgütsel alanda bir takım görevler üstlenmeye başlamıştı. Askeri yönden de yetenekli olan yoldaşımız, zaman zaman Batman şehir merkezinde gerçekleştirilen eylemlere de katılmaktaydı.

İlk görevini gençlik birimi içinde aldı. Bu faaliyetinde kendisini kısa sürede kanıtladı ve şehir komitesi semt birim sorumluluğunu üstlendi. Enerjik ve engel tanımaz tutumuyla çok genç olmasına rağmen yoldaşlarının güvenini kazanmış, bir takım yan işlerde de görevlendirilmişti. Kavrayışlı, olgun ve azimli kişiliği, kitleler arasında da sevilip sayılmasını sağlıyordu. Yoldaşlarıyla uyumunda ve kollektif çalışma anlayışında kendisini önemli oranda geliştirmiş, çevresine örnek bir militan haline gelmişti.

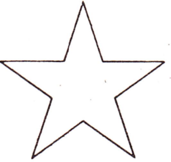
1980'nin son aylarında şehir merkezinde ciddi biçimde aranır duruma gelince kırsal kesime çekilen ve burada belli bir bölgenin sorumluluğunu üstlenerek köy komitesinde yer alan Numan yoldaş, 1981'in başında yurtdışı hazırlık faaliyetlerine katılmak için parti tarafından çağrıldı. Geldiği bu yeni alanda azim ve coşku dolu yapısıyla olanakları en iyi biçimde değerlendirmiş ve siyasi-askeri yönde önemli oranda yetkinleşmişti. İçinde bulunduğu gruplarda yoldaşlarına yardımcı olan ve kendisiyle birlikte onların da gelişimine katkıda bulunan Numan BAĞCI, en zor koşullarda dahi üstün bir moral gücüne sahip bulunmaktaydı.

Ülkeye dönüş sürecinde, Batman ve çevre alanlarda görevli olan grubun içinde yer alan Numan yoldaş, bir yılı aşkın bir süre Sason'daki dağlık alanda kalmış ve her türlü zorluğa sebatla göğüs gererek yoğun bir siyasal faaliyet içine girmiştir. Kendisinin de aslen bu yöreden olması, onun köylülerle kaynaşmasında ve onların mücadele saflarımıza katılmasında önemli rol oynamıştır. Yoldaşlarıyla birlikte azim ve fedakarlık dolu bir çalışmanın ürünlerini kısa sürede alan Numan yoldaş, silahlı propagandanın nasıl bir işleve sahip olması gerektiğini bizzat pratiğinde göstermiştir.

Alanda bulunduğu bir yıl boyunca sürekli düşmanla burun buruna gelen Numan BAĞCI ve arkadaşları, her seferinde de usta taktikler kullanarak tehlikeyi atlatmayı başarmışlardır. Ancak, 9 Mart günü amansız kış koşullarının yaşandığı Sason dağlarındaki sığınaklarının ihbar edilmesi üzerine büyük bir askeri güçle etrafları saran sömürgecilerle karşılaştıklarında çatışmaktan başka kurtuluş yolunun olmadığını görerek kararlı ve irade birliği içinde amansız bir çatışmaya girdiler. Aralarındaki güç dengesizliğine rağmen düşmana ağır kayıplar verdiren partizan grubu, düşmanın savaş kurallarının da dışına çıkması ve bombalarla bulundukları alanı taraması sonucu şehit düştüler.

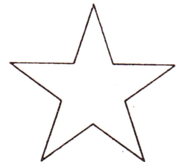
Bu grubun içinde bulunan Numan yoldaş, ölümle her an karşılacabileceği anlarda dahi yüksek moral gücünü korumuş ve yoldaşlarına en güçlü desteği de böyle vermişti. Bu genç militan, Kürdistan evladı, inandığı davası uğrunda hiç bir fedakarlıktan kaçınmadığı gibi, gerektiğinde yerde ölmesini de bilmiş ve ölümü gülerek karşılamıştır.

* * *

Adı ve Soyadı: *Arif ...*

Adı ve Soyadı: *Güngör ...*

İsmini öğrenemediğimiz yurtsever bir savaşçı.

Adı ve Soyadı: *Ali KAYA*
Kod Adı: *Yaser*
Doğum Yeri ve Yılı: *Karsenk Köyü-Midyat, 1962*

Zafere ulaşmak, ve çilekeş Kürdistan halkının nihai kurtuluşunu sağlamak için ayağa kalkan yiğit militan devrimcilerden birisi olan Ali KAYA, çocukluğundan beri içinde yetiştiği yurtsever aile çevresinin de etkisiyle, Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin saflarında yer almakta gecikmemiş, daha ilk dönemden itibaren çeşitli görevler üstlenmiştir. Özellikle öğrenci gençlik içerisinde sürdürülen faaliyetlerde yer alan Ali yoldaş, bölgede ajanmilis güruha karşı verilen mücadelede de aktif olarak yer almıştır. Cuntanın işbaşına gelmesinden sonra yurtdışına çıkmış ancak bir süre Partiyle bağları kopmuştu. Daha sonra yeniden bağ kuran ve yoldaşlarının yanına gelen Ali KAYA, bu alanda partinin sunduğu her türlü eğitim olanağından da yararlanarak kendisini yetkinleştirmeye ve ağır görevlere aday bir kadro haline getirmeye çalıştı.

Yeniden ülkeye döndüğünde Şırnak ve Siirt alanında Partiyle bölge arasındaki ilişkileri sağlamada kuryelik görevini üstlenen Ali yoldaş, büyük özveri, inanç ve azim gerektiren böylesi bir görevi iki yıl boyunca başarıyla yerine getirdi. Partiye bağlılığını her an gösterebilen, mücadeleye olan inancıyla daima güçlü bir karekteri temsil eden Ali KAYA, duyarlı ve disiplinli yapısıyla da yoldaşlarına örnek bir militandı.

1985 Baharında Partimizin hazırlandığı güçlü atılıma katılmak ve en zor koşullarda da olsa bu süreci başarıyla gerçekleştirmek için kararlı bir şekilde çalışan Ali yoldaşta diğer HRK savaşçıları ve militanlar gibi direnişi daha güçlü olarak nasıl sergileyeceğini düşünmekte, bunun yoğun hazırlığı içerisinde bulunmaktaydı.

Böylesine yoğun bir hazırlık içerisinde bulunduğu Mart 1985'te sömürgeci kolluk kuvvetleriyle karşılaşan ve yanındaki yoldaşlarıyla birlikte amansız bir çatışmaya girişen Ali yoldaş, bu çatışmada isabet alan sömürgecilerin kurşunlarıyla şehit düşmüştür. Görkemli direnişiyle yoldaşlarına ve halkımızın kutsal davasına güç katan, bu mücadeleyi ölümsüz kılan Ali KAYA, azimli ve fedakar yapısıyla PKK'nin direnişçi geleneğini en şerefli bir şekilde yaşatmış ve bu geleneğin artık dönülmez bir noktaya ulaştırılmasını sağlamıştır.

Anısı halkımızın derinliklerinde sürekli yaşayacaktır.

* * *

Hasretimize zincir vuramazlar.
Ne sevgiye engel
ve ne de
çarpan yüreklerimizi
durduramazlar.
Toprağın altında bile
çarpar yüreklerimiz.
Toprağımızın her zerresine
damla damla
kan verdik,
nem verdik,
ve her biri binler
verecek
sayısız yürek ektik...

Yoldaşlar Anılarınızın da Bir Gereği Olarak Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Uzanan Elleri Kıracağız

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin büyük bir hızla ve sağlam temellerde gelişmeye başladığı yeni dönemde sömürgecilik ve her türden gericilik tarihinden de devraldığı dersler temelinde her türlü araç ve yöntemi kullanarak bu mücadeleyi durdurma çabalarını yoğunlaştırmıştır. Bu yöntemlerin en eskisi ve en çok tahribat yaratanlarından birisi "Kürdü Kürde kırdırma" politikasıdır. Her dönemde halkımızın yükselttiği direnmeleri bastırmada başvurulan ve bugüne kadar düşmanın bu amaçlarına ulaşmasında etkili de olan sözkonusu yöntem, Kürdistan'da modern bir ulusal kurtuluş uğruna verilen mücadele döneminde en çok başvurulan yöntem olmuştur.

Daha ilk devrimci çekirdeğin oluşum döneminde "Sterka Sor" adı altında oluşturulan bir ajan örgüt tarafından başlatılan saldırılar süreç içinde daha geniş kesimleri kapsayarak "Tekoşin" ve "UDG" tarafından en alçakça boyutlara ulaştırılmıştır. Bu saldırılar ile bir yandan Parti kadroları imha edilir, Hareketin gelişimine sekte vurulurken, diğer yandan da sömürgecilik ile açık çatışmaları engelleyerek hedef şaşırtma ve gerçek hedefin sömürgeciler olmadığı imajını yaratarak devrimci hareketi halktan tecrit etme hedeflenmiştir. Partimize karşı bu tür saldırılar yalnızca Kürdistan halkı için yola çıktığını iddia eden örgütlerle sınırlı kalmayarak sosyal-şoven birçok örgütü de kapsamına almış ve bu yolla devrimci harekete büyük darbeler vurulmak istenmiştir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi sömürgecilere ve onun her türden uzantılarına karşı kıyasıya bir mücadele ile varlığını koruduğu gibi, günden güne de gelişip güçlenmiştir. Cunta sonrası dönemde, devrimci hareketi bitirme umutları artan bu güçler, yöntemlerini daha da zenginleştirerek bu umutlarını gerçekleştirme çabalarına hız vermişlerdir. Bu amaçla bir dönem Hareketimizle belirli bağlar geliştirerek onu etkilemeyi ve devrimci çizgisinden vazgeçirmeyi denemiş, bu yöntem tutmayınca da sömürgecilerin yaygın tasfiye çabalarına alet olarak bunu devrimci hareketimize de dayatmışlardır. Sömürgeciler, bu dayatmalarını Hareketimiz içinde sürdüren provokasyon sahiplerine her türlü desteği sunmuş ve bizzat himaye etmişlerdir. Partimizin birlik ve bütünlüğünü sabote ederek yeni dönem devrimci atılımından onu vazgeçirmeye çalışmışlardır.

Ancak içten ve dıştan yönelen bu saldırı ve pasifikasyon çabaları Hareketimizin çelikten iradesine çarparak paramparça olmuş ve 15 Ağustos atılımı ile artık bir daha dönülmemek üzere ulusal kurtuluş savaşı yoluna girilmiştir. 15 Ağustos atılımı, sömürgeciler ve uşaklarını yerle bir eden, tasfiye ve teslimiyet dayatmalarını boşa çıkaran, devrimci ve karşı-devrimci ulusal ve uluslararası tüm güçleri derinden sarsarak yeni yöntem arayışlarına sürükleyen tarihsel bir olay olmuştur. Faşist cuntanın egemenliği altında geçen durgun ve suskun dört yılın ardından gerçekleştirilen bu eylemler faşist cuntaya bir savaş ilanı olmuş, devrimci mücadelenin bitmediğini, aksine yeni dönemde daha üst boyutlarda yükseleceğini ortaya koymuştur. Bu gerçek karşısında faşist Türk sömürgeciliği en büyük silahı olan zor başta olmak üzere, tarihinden devraldığı ne kadar gerici yöntem varsa hepsini yürürlüğe koymaya başlamıştır. Tasfiyecilik çabalarına hız vermekten tutalım, "Pişmanlık Yasası"na, "Köy Korucuları Kanunu"na kadar çeşitli araç ve yöntemlerle devrimci hareketi yoketme ve bunda en büyük destek olarak ihanet eğiliminin geliştirilmesi ve "savaşın Kürdistanlılaştırılması" taktiğinden yararlanmaya kadar her yola başvurmuştur. Geçmişte olduğu gibi, dolaylı yada dolaysız olarak etkilediği çeşitli küçük-burjuva reformist, ilkel-milliyetçi ve sosyal-şoven örgütleri devrimci hareketin üzerine salmaya başlamıştır.

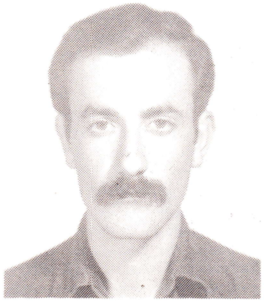
15 Ağustos atılımından yalnızca sömürgeciler ve emperyalistler değil, onlarca yıldır devrimcilik adına ahkam kesen, ancak en küçük bir devrimci gelişmeye yolaçmayan revizyonistler, reformistler, ilkel-milliyetçiler ve sosyal-şovenler de büyük bir rahatsızlık duymuşlardır. Varlık nedenlerini sistemin yaşamasında gören ve yıllardır halkın gözünü bu teslimiyetçi çabalarla boyayan bu güçler maskelerinin düşmesinin ve ortamın kızışarak kendilerine yaşam hakkı bırakmamasının hırsını 15 Ağustos atılımından alarak hep bir ağızdan ona "provakasyon, maceracılık" diye saldırmışlardır. Üstelik bu karalama ve iftira kampanyalarıyla da kalmayarak Hareketimizi tasfiye etme ve içten çökertme faaliyetlerini hızlandırmış, Türk sömürgeciliğinin uşakları oldukları kesinlik kazanan hainlere kucak açmışlardır. Bu tür yöntemlerle Hareketimizi devrimci atılımından alıkoyamayınca da bu kez açık silahlı saldırılara başvurmuşlardır.

Hareketimizin faşist Türk sömürgeciliğine işbirlikçilik yapan ajan ve milislere karşı yürüttüğü mücadelede bu güçlerden yana tavır alan ve cezaevlerinde de düşmanla açık işbirliğine yönelen Peşeng ve KUK-SE adlı karanlık güçler ile bunların Güney Kürdistan'daki dayanakları Sami Abdurrahman adlı karanlık unsurun aylarca süren uzun kışkırtma ve tehditlerden sonra 1985'in Mart ve Nisan aylarında Güney Kürdistan'da yürürlüğe koydukları bir dizi alçakça saldırıda 8 PKK kadro ve savaşçısı katledilmişlerdir. Partimiz MK yedek üyesi İdris ÖKMEN, Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu demokratik mücadelenin önderlerinden Rauf AKBAY, Avrupa'daki kültür sanat faaliyetlerimizin önderlerinden Celal ERCAN, Filistin direniş hattında 3 yıl PKK temsilcisi olarak görev yapan Abdurrahman AYTEMİR ile Abdulkadir GERGERLİ, Abdullah GÜLSEREN, Sabri ATAK ve Cemil BAYRAM yoldaşların, TC'nin saldırılarının Kürdistan'ın dört bir yanında yoğunlaştığı bir aşamada ve ülkede verilen mücadeleye aktif olarak katılmak üzere giderken katledilmeleri, düşmanla bağlantı içerisinde olan güçlerin maskelerini düşürmüş, karşı devrime hizmet eden yüzlerini ortaya koymuştur.

Bu alçakça saldırıya, devrimci mücadelenin gelişimi ile revizyonist, sosyal-şoven anlayışı teşhir olan TKP ile, Güney Kürdistan'ı kendisi için bir yedek alan olarak düşünen, bu arada dostluk maskesiyle ilişki geliştirmekten de geri durmayan IKP' de dolaylı yada dolaysız olarak katılmışlardır.

Bu saldırıdan çıkan ders, sömürgecilerin geçmişte olduğu gibi günümüzde de Kürdistan halkının kutsal başkaldırısını ezmekte iç çatışmalara ve çeşitli sol maskeli güçlerin saldırılarına büyük umutlar bağladığıdır. Böylesi saldırı ve çatışmalar yalnızca düşmana yönelme önüne yeni yeni engeller dikmekle kalmayacak, daha da önemlisi halk kitlelerinin mücadeleye saygısı ve güvenini de önemli oranda sarsacaktır. Ancak hemen şunu belirtelim ki; dönem eski ilkel feodal önderlikler dönemindeki isyanlar ve ne de partimizin henüz kurulduğu, acemilik ve amatörlüklerin hüküm sürdüğü 1980'ler öncesi dönemdir. Aksine, mücadelemiz hem modern ve doğru bir önderlik ve çizgiye kavuşmuş ve hem de ilkellik ve amatörlükten önemli oranda arınmıştır. Üstelik, halkımızın tarihini kökten değiştirecek Ulusal Kurtuluş Cephesi de kurulmuş bulunmaktadır. Bundan sonraki dönem, devrimden yana ve devrime karşı güçlerin saflarının iyice ayrışacağı bir dönemdir. Partimiz en geniş halk kesimlerini Ulusal Kurtuluş Cephesi bayrağı altında örgütler ve seferber ederken, devrim önüne engel olarak dikilen güçleri ise ezmeyi bilecektir.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: *İdris ÖKMEN*
Kod Adı: *Mesut*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kars*

PKK-MK Yedek Üyesi İdris ÖKMEN yoldaş, 16 Nisan 1985 günü Partimizin Bahar Atılımı kararı gereğince ülke topraklarına dönerken, revizyonist inkarcılık ile ilkel milliyetçiliğin himaye ettiği ajan-provakatörlerin düzenlediği bir komplo sonucu, bir grup yoldaşıyla birlikte alçakça katledilmiştir.

Orta halli bir aileden olan İdris yoldaş, yaşamının gençlik yıllarında ilerici düşünce ve gelişmelere yakınlık duymuş, Türkiye'de gelişen devrimci-demokratik hareketin gelişiminden de etkilenerek, 71 yıllarından sonra devrimciliğe sempati duymuştur. Devrimci düşüncelerle ilk tanıştığı bu yıllardan sonra, yoğun bir uğraş ve çabayla kendisini geleceğin gelişmelerine hazırlamaya çalışmıştır. 1974-75 yıllarında devrimci gençlik içinde yer alarak gelişimini sürdürmeye çalışmıştır. Memleketi olan Kars bölgesine döndüğünde henüz hareketimizle tanışma olanağı bulamadığı bu dönemde **Kars Halkçı Yurtsever Gençlik Derneği** içinde yer alarak aktif çabalar içinde bulunmuştur. Daha o dönemde mücadeleci bir kişiliğe ulaşmak için kendisine karşı savaşımı ihmal etmeyerek sorumlu devrimciliğe aday bir militan kişiliğe kavuşmuştur.

1977 yıllarında Ankara'da Hareketimizin önder kadrolarıyla tanışan ve kendisiyle yapılan yoğun tartışmalar sonucu ulusal bağımsızlık düşüncesini benimseyen İdris yoldaşın Kars bölgesine döndükten sonra yürüttüğü mücadelenin ve ulusal kurtuluş düşüncesinin bu alanda kök salmasında etkin ve önde gelen çabalarının, fedakarlıklarının büyük yeri vardır. İdris yoldaş, Hareketimiz saflarındaki ilk mücadele yıllarında, halka karşı duyduğu derin sorumluluğu yerine getirmeye çalışarak, bulunduğu bölgede önemli bir çok örgütsel-pratik görevin başında bulunmuştur. Bölgede kurumlaştırılmaya çalışılan faşist mihraklara karşı şiddet temelinde yürütülen eylemsel faaliyetlere de planlayıcı ve uygulayıcı düzeyde katılarak ideolojimizin halk yığınlarına maledilmesinde ve maddi bir güce dönüşümünde tutarlı adımların atılmasının sahibi olmuştur.

Hareketimizin geri çekilme kararı aldığı, 12 Eylül faşist cuntasının yönetime el koyduğu 1980'li yıllarda, Partiyle ilişkileri kesilen İdris yoldaş, ilişki kurduğu an'a kadar, faşizmin akılalmaz baskı, imha ve yoketme terörüne karşı, birlikte olduğu bir grup yoldaşıyla amansız baskı yıllarını yenmeyi bilerek, büyük zorlukları göğüsleyerek Partiyi ve yoldaşlarını temsil etmeyi ve korumayı başarmıştır. O Partiyle ilişkisiz bulunduğu bu yıllarda, en zor olanaklar içinde, en az imkanları birleştirerek bulunduğu sahada mücadeleyi kesintiye uğratmadan gelişmeler yaratmış, zindanlardaki direniş önderlerimizin Partimize ve halkımıza iletikleri "**Direnmek Yaşamaktır**" şiarının en iyi takipçisi olduğunu mücadelesi ve yaşamıyla şahsında somutlaştırmış ve örnek bir militanlığı bizlere sunmuştur.

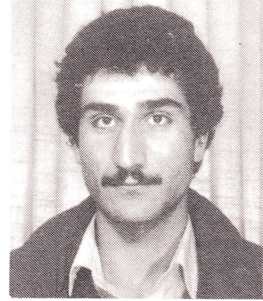
Uzun süren ilişkisiz mücadeleden sonra Partiye kavuşan İdris yoldaş, Partinin sunduğu gelişme ve büyüme olanaklarını en iyi şekilde değerlendirerek ve yetersizliklerini hızla aşarak gördüğü askeri-siyasi eğitimden gerekli sonuçları çıkarmış ve önder profesyonel devrimci düzeyine yükselmiştir. İdris yoldaş mücadele yaşamıyla, halka ve Partiye bağlılığın, inancın, kararlılığın örnek bir temsilcisi olmuştur. O'na bağlılığımızı ulusal direnişimizi yeni boyutlara ulaştırarak karşılayacağız.

Önder militan vasıflarıyla Partiye, gücünün azamisini vermeye çalışan bir karekterin sahibi olan İdris yoldaş, gerek ülke zeminindeki pratik faaliyetlerinde, gerekse de yurtdışında kaldığı süre zarfında bir çok değerlendirme yapmış ve çeşitli konulardaki düşüncelerini kaleme dökerek,yoldaşlarının da, yararlanmasını sağlamıştır. Yüce bir kişiliğin sembolü olan İdris ÖKMEN, önderliğe, Partiye ve halka bağlılığında ölçü tanımayan bir anlayışın sahibiydi aynı zamanda.

Ülke mücadelesine dönmek amacıyla hazırlıklarını tamamladığı bir esnada alçakca katledilmesi, halkımız, Partimiz ve mücadelemiz açısından ciddi bir kayıp olmuştur.

★ ★ ★

sana kavuşmak için
binlerce yıl
çağlar uzunluğunda yol teptik
savaştık teptik
savaştık düşmanla
vurduk-vurulduk
Ölüm kalım savaşları verdik
sana kavuşmak için
nehirler dolusu
kan olduk aktık
yerlere serildik
uğruna zincirler
zindanlar eskittik
bir kurtuluşun şafağında
yine kaleşçe vurulduk
ama hiçbir zaman
tükenmedik-tükenmeyiz

Adı ve Soyadı: *Celal ERCAN*
Kod Adı: *Sefkan*
Doğum yeri ve yılı: *Laluşağı köyü-Çemişgezek-Dersim, 1960*

Erkenden devrimci düşüncelerle tanışan Celal yoldaş, liseyi bitirdikten sonra girdiği Diyarbakır Eğitim Enstitüsün'de okuduğu dönemde Hareketimizin düşünceleriyle tanışmış ve kısa sürede aktif bir sempatizan haline gelerek görevler üstlenmeye başlamıştır. Atak ve girişken yapısı, sahip olduğu birçok yönlü yetenekleriyle de bütünleşince, daha ilk andan itibaren kadro adayı durumuna gelmiştir.

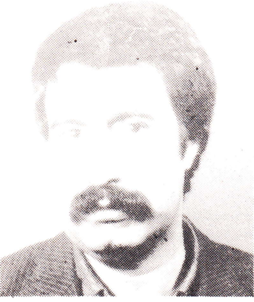
1980'de okuduğu okulu bitirmeden ayrılan ve profesyonel yaşama geçen Celal yoldaş, bir müddet Diyarbakır şehir faaliyetleri ile basım-yayın çalışmalarında yer almış, daha sonra yurtdışına ilk çıkan gruplarla birlikte eğitim amacıyla Lübnan sahasına gitmiştir. Bu alanda gördüğü eğitimini değerlendirerek yetkin bir eleman durumuna gelen Celal yoldaş, tekrar ülkeye dönerek Elazığ ve Dersim alanlarında yerel komutanlık görevlerini üstlenmiştir.

En zor koşullar altında sürdürdüğü bu faaliyetlerini 82'de tekrar ülke dışına çağrıldığında noktalamıştı. Bu süre içinde bir çok olumsuzlukiarla uğraşmak zorunda kalan ve bizzat kendi yetmezliğine karşı da özverili bir mücadele ortaya koyan Celal yoldaş, Partiye ve halka bağlılığıyla her türlü zorluğun üstesinden gelmiştir. Tekrar yurtdışına çıktığı dönemde bu alanı kendisini geliştirip güçlendirmede ve Parti ölçülerine ulaşmada iyi bir zemin olarak kullanarak yetkinleşmiş ve kişisel yeteneklerini de geliştirmiştir.

Parti tarafından bir takım yetenekleri de gözönüne alınarak Avrupa alanında görevlendirilen Celal yoldaş, bu alanda sürdürdüğü kültürel çalışmalarıyla, ulusal kurtuluşçu kültür anlayışının gelişmesine katkıda bulunmuş, bu zeminde yaratılmak istenen yoz kültürel anlayışların karşısına dikilmiştir. Aktif, girişken, coşkulu ve kabiliyetli kişiliğiyle bu alanın olanaklarını en güçlü tarzda bütünleştiren Celal yoldaş, provakatör eğilimin tasfiye çabalarına karşı alandaki parti sorumlularıyla birlikte tavır almış ve Partinin talimatları doğrultusunda bu eğilimi teşhir için yoğun çaba sarfetmiştir. Pratik faaliyetlerinde bir takım yetmezlikler içerisine düşmüşse de bunları görmekte gecikmemiş ve en kısa sürede aşacağına dair yoldaşlarına ve Partiye söz vermiştir. Bu sözünü yerine getiren ve mücadelesine ülke zemininde devam etmek isteyen Celal ERCAN, bu isteğinin kabul edilmesiyle ülkeye dönüşün yoğun hazırlıkları içine girmiştir. Bu hazırlıklarını sürdürdüğü dönemde Güney Kürdistan sahasında alçakça bir pusuya düşürülen 8 PKK kadro ve savaşçısı içinde bulunan Celal yoldaş, açılan ateş sonucu burada şehit olmuştur.

Anısı, mücadelemizin her alanında olduğu gibi, ulusal kurtuluşçu kültürel değerlerimizin korunup geliştirilmesinde ve savaşımızın bir parçası haline getirilmesinde yolumuzu aydınlatacaktır.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: *M. Rauf AKBAY*
Doğum Yeri ve Yılı: *Tatvan-Bitlis, 1957*

Partimizin ideolojisini ilk defa Avrupa'da öğrenen ve bu düşünceleri benimseyerek aktif sempatizan haline gelen Rauf yoldaş, sempatizanlığın da ötesinde kendisini hızla geliştirerek aktifleşmiş ve çeşitli düzeylerde görevler üstlenmeye başlamıştır. Bir yandan öğrenimine devam ederken, bir yandan da siyasal faaliyetlerini aksatmadan devam ettirmekte, enerjik ve girişken yapısıyla her gittiği yerde yeni bir çevre oluşturmakta, her elini attığı işi büyük bir başarıyla gerçekleştirmekteydi. Kendiliğinden devam edilen bu süreçten sonra Partinin Avrupa'ya müdahale etmesiyle birlikte, çalışmalarını daha bilinçli ve sorumluluk taşıyarak sürdürmeye başlayan Rauf yolds, bu alanda kendisini yitiren ve soysuz bir yaşama kapılan bir çok insanın tersine ulusal benliğini yaşatmış ve en soylu yaşamın ülke ve halk için verilen savaşımla kazanılacağını kavramıştır.

Bir süre Mannheim, Saarbrücken ve Frankfurt alanında örgütsel faaliyetlerde yer almış ve bu çalışmalarını 1983'ün yaz aylarına kadar sürdürmüştür. 1983 yazında gittiği Ortadoğu alanında 5 ay süreyle siyasi ve askeri eğitim görmüş ve kendisini önemli oranda yetkinleştirmiş, daha sonra tekrar Avrupa'ya dönerek yeni bir takım görevler üstlenmiştir. Hiç bir sorumluluktan kaçınmayan, verilen her türlü görevi severek yerine getiren Rauf yoldaş, özellikle de kitle örgütlerinin oluşturulup işlerliğe kavuşturulmasında belirleyici bir rol oynamıştır.

Avrupa'nın her türlü yozlaştırıcı etkisine karşılık sağlam bir iradeyi temsil eden Rauf yoldaş, özellikle de provakasyon çetesinin yaratmak istediği tahribatlara karşı koymada kararlıca hareket etmiş ve Partimizin direktifleri doğrultusunda kendisini bu tür düşmanca çabalar karşısında çelikleştirmiştir. Yine 12 Eylül sonrası Avrupa'ya taşınan ve tasfiyeciliği geliştirerek, halka karşı büyük bir sorumsuzluk örneği sergileyen küçük-burjuva reformistleriyle sosyal-şoven güçlere karşı da amansız olmuştur.

Rauf yoldaş, kitle ilişkilerinde, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerinde gösterdiği başarıyı Parti içi yaşamda da göstermiş, yoldaşlık bağları ve disiplinli çalışmada da çevresine örnek olmuştur. Yorulmak nedir bilmeden, geceli-gündüzlü çalışarak Parti görevlerini yerine getiren bir saniyesini dahi boşa harcamayan Rauf yoldaş, enerjisiyle adeta çevresini de ayağa kaldırıyor, sürekli sahip olduğu üstün moral gücüyle yoldaşlarına en zor anlarda bile destek olabiliyordu.

Parti tarafından ülkede görevlendirildiği ve bu yönlü yoğun bir hazırlık içerisinde bulunduğu dönemde revizyonist inkarcılık ve ilkel milliyetçiliğin himayesindeki ajan-provakatörlerce kallesçe katledilen 8 PKK militanının grubunda yer alan Rauf yoldaş, yıllardır özlemini çektiği Kürdistan'a ulaşmadan şehit olmuştur.

Anısı her zaman için pratik-örgütsel faaliyetlerimizde ve militan kişiliğe ulaşmamızda ışığımız olacaktır.

* * *

Adı ve Soyadı: *Abdurrahman AYTEMİR*
Kod Adı: *Riyad*
Doğum Yeri ve Yılı: *Nusaybin-Mardin*

Yoldaşlara, Partiye ve halka bağlılığın, inanç ve fedakarlığın timsali olan Abdurrahman yoldaş, alçakgönüllü ve çalışkanlığıyla da her dönemde çevresine örnek olmuştur.

Metropolde uzun süre kalıp, tekrar Kürdistan'a döndüğünde, ülkede gelişen Ulusal Bağımsızlık Mücadelesiyle tanışan ve tüm özlem ve istemlerine ancak bu saflarda yanıt bulabileceğini kavrayan Abdurrahman yoldaş, fazla yabancısı olmadığı ulusal sorunu daha iyi özümsemiş ve saflarında yer almıştır. Bir devrimcinin taşıması gereken ülke ve halk sevgisini en yüksek boyutlarda taşıyan, ve hertürlü çıkarını devrimin çıkarına tabi kılan bu yoldaşımız, Parti tarafından gönderildiği Ortadoğu sahasında ve Lübnan alanında, bir yandan yoğun bir faaliyet yürütürken bir yandan da Türkçe okuma-yazmayı öğrenerek yoldaşlarıyla ortak araştırmalara girmeye başlamıştır. Bu alanda özverili çalışmalarıyla yoldaşlarının hertürlü ihtiyacını karşılamak için çırpınan ve birçok fedakarlıkta bulunarak onların gelişmesine olanak yaratan Abdurrahman yoldaş, Ortadoğu'da yıllarca Partimizin militan bir temsilcisi gibi çalışmış, olgunluğu, disiplinli yapısı ve sorumluluk duygusunun gelişkinliği ile her görevin üstesinden başarıyla gelmiştir.

Çocukluğundan beri çektiği acı ve sıkıntılarla çelikten bir yapıya sahip olan Abdurrahman yoldaş, hertürlü kaçkınlık, mızmızcılık, pasiflik ve tembelliğin karşısına dikilen ilk kişi olmakta, bulunduğu alan neresi olursa olsun hemen devrimci bir ortam yaratmaktaydı. Kürt insanının en güçlü özelliklerini şahsında somutlaştırdığı gibi, toplumumuzdaki hastalıklara karşı amansız olmayı da biliyordu.

Her zaman katılmaya can attığı ülke mücadelesinde yer almak için büyük bir azimle hazırlanan ve gidiş için son hazırlıkların yapıtığı esnada alçakça bir komployla katledilen Abdurrahman yoldaş, hasret olduğu ülke topraklarına kavuşmadan şehit olmuştur. Ülke mücadelesine katılmayı en çok hakeden bir militan olarak değerlendirilmesi gereken Abdurrahman yoldaşın anısını bağımsızlık savaşımızda şiar olarak kabul edecek ve onun da uğrunda canını feda ettiği Bağımsız ve Özgür Kürdistan'ı mutlaka kuracağız.

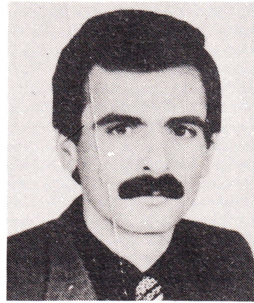
Adı ve Soyadı: *Abdülkadir GERGERLİ*
Kod Adı: *Rahmi*
Doğum Yeri ve Yılı: *Diyarbakır, 1963*

Oldukça genç yaşta mücadele saflarına katılan ve güçlü bir militan olan Abdüllkadir yoldaş, daha okul sıralarındayken tanıştığı ideolojimize kısa süreli bir araştırma sonucunda sempati duymuştur. Bir yandan öğrenimini sürdürürken bir yandan da siyasi eğitimini yapmış ve kendisini görevler üstlenecek düzeye çıkarmıştır. Parti tarafından düzenlenen hiçbir eğitim olanağını, seminer ve toplantıyı kaçırmayan, oldukça yüksek bir öğrenme duygusuyla dolu olan Abdülkadir yoldaş, genç olmasına rağmen kitle faalyetlerine de katılmış ve başarılı bir pratik sergilemiştir. Diyarbakır'da semt sorumluluğu ve eğitim birimi sorumluluğu gibi görevler de yürütmüştür. Bildiri dağıtma, çeşitli yayınları en illegal temelde yurtsever kitlelere ulaştırma, afiş asma ve daha değişik bir dizi eylemsel faaliyetlere de katılan Abdülkadir yoldaş, gece-gündüz demeden uğraş vermiştir. Sömürgeci güçlerle girdiği bir çatışmada da başarıyla kurtulmuştur.

Ailesinin tüm istem ve ısrarlarına rağmen parti bağlarını öne çıkaran ve en soylu yaşamın bu saflara katılınırsa kazanılabileceğinin bilincine ulaşan Abdülkadir yoldaş, fazla beklemeden profesyonel yaşama geçerek Partiden görevler talep etmiştir. Partinin kendisini yurtdışına çağırması üzerine Ortadoğu sahasına gitmiş ve sıcak savaş ortamında çok yönlü bir gelişme sağlayarak, olgun ve yenetekli bir kadro durumuna gelmiştir. Kişisel raporunda yetkinleşmedeki amacını şöyle ifade ediyordu: *"Amacım, ülkemize, halkımıza ve Partimize karşı olan sorumluluklarımı yerine getirmek, Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan ve gerekirse uğrunda canını feda eden yiğit bir devrimci olmaktır."*

Herşeyini ülkesine ve halkına adayan bu yiğit militan, kavuştuğu yüksek bilinç ve politik kişiliğiyle halkına en çok yararlı olabileceği ve tüm enerjisiyle özlemini çektiği Kürdistan'a dönüş hazırlıklarını yaptığı bir dönemde, alçakça kurulan bir pusuya düşürülerek 7 yoldaşıyla birlikte şehit edildi.

* * *

Adı ve Soyadı: *Abdullah GÜLSEREN*
Kod Adı: *Delil*
Doğum yeri ve yılı: *Gercüş-Mardin*

Halkımızın derinden hissettiği acılarını ve sıkıntılarını bizzat kendi yaşamında gören ve duyan, çocukluğundan beri acı ve sıkıntılarla savaşarak ve her türlü geri anlayış ortamından azim ve kararlılığıyla sıyrılarak mücadele saflarına katılan proleter devrimci Abdullah GÜLSEREN, gerçek yaşamı ancak devrimci olduktan sonra tanımış ve ne için yaşadığının bilincine vararak büyük bir azimle davaya sarılmıştır. Sömürgeci asimilasyonu fazla yaşamayan Abdullah yoldaş, güçlü bir yurtsever öze sahip olduğundan ulusal sorunu kavramakta gecikmemiş ve Partimizin Batman ve çevresinde geliştirdiği mücadeleyle kısa sürede kaynaşmıştır. Tüm özlem ve istemlerine bu saflarda savaşarak kavuşabileceğinin de bilinciyle hareket eden Abdulllah yoldaş, TPAO'da işçi olarak çalıştığı 1978'lerde aktif bir sempatizanımız olmuş ve kısa süre sonra da görevler üstlenerek işçiler arasında örgütleme faaliyetlerine katılmaya başlamıştır.

Sendikal mücadelenin önde gelen simalarından birisi olan ve hertürlü eyleme en başta katılan Abdullah GÜLSEREN, 4 çocuk babası olmasına ve kendisinden başka ailevi sorumlulukları üstlenecek kimsesi olmamasına rağmen, hiçbir fedakarlıktan kaçınmamış ve daima ön saflarda mücadeleye atılmıştır. Kürdistanlı her insanın gerçek kurtuluşa ancak ülkemizin bağımsızlığa ulaşmasıyla kavuşabileceğinin bilinciyle hareket eden yoldaşımız, aktif çalışmaları yüzünden sömürgecilerin de gözüne batmakta gecikmeyerek 1979 sonlarında tutuklanmış ve ağır işkencelerden geçirilmiştir. Düşman tüm yöntemlerini devreye sokarak çözmeye çalıştığı bu proleter devrimciyi aylarca zindanlarda tuttuktan sonra, bir şey elde edemeyeceğini anlayınca oldukça hasta ve yarı-sakat bir vaziyette serbest bırakmak zorunda kalmıştır. Dışarı çıktığında sürekli gözaltında bulunduğu için legal görünüp, illegal olarak yeniden çalışmalara başlayan Abdullah yoldaş, fiziki olarak ağır hasta olmasına rağmen görülmemiş bir iradeyle kendisine karşı da direnerek bir çok görevi yürütmüş, yoldaşlarından geri kalmamaya büyük özen göstermiştir.

1980'in sonbaharına kadar işçi birimi sorumluluğunu sürdüren Abdullah GÜLSEREN, Eylül ayı sonlarından itibaren Batman yerel komitesinde görevlendirilmiştir. 1981'in ilk aylarına kadar bu görevini devam ettirmiş ancak, yoğunlaşan operasyonlarda yeniden tutuklanarak Diyarbakır zindanlarına konulmuştur. 3 yıl kaldığı zindanlarda tüm direnişlere aktif olarak katılmış, en ağır işkencelere rağmen düşmana hiç bir bilgi vermemiştir. 1984'te yapılan mahkemede tahliye olunca yeniden Partiyle bağ kurmuş ve eğitim görüp, yeni dönem mücadelesine hazırlık için yurtdışına çıkarılmıştır.

Ülkeye yeniden dönüş yapmak için hazırlandığı 1985 Nisan'ında tezgahlanan bir kompolda alçakça katledilen Abdullah GÜLSEREN yoldaşın anısı, direniş mücadelemizde zorlukları yenmede bize ışık tutacaktır.

Hazım Kara

Adı ve Soyadı: ~~Sabri ATAK~~
Kod Adı: *Şervan*
Doğum Yeri ve Yılı: *Güngören köyü-Şırnak, 1968*

Oldukça yurtsever bir ailenin çocuğu olan ve ulusal bağımsızlık mücadelemizin yöredeki ilk sempatizanlarından biri olarak faaliyetlerde yeralan Sabri ATAK, çok genç olmasına rağmen, davanın ciddiyetini kavramış ve uğrunda savaşılmaksızın bağımsızlığın elde edilmeyeceğinin bilincine varmıştı.

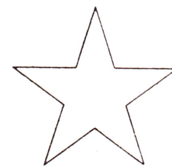
İçinde yetiştiği geri toplumsal yapıya rağmen, yoldaşlarının da yardımıyla Partinin sunduğu olanakları güçlü bir tarzda değerlendirmiş ve 1984 sonlarında başladığı eğitimini başarıyla sonuçlandırarak yeniden ülke mücadelesine dönme hazırlıklarına girişmiştir.

HRK'nin kurulmasının ardından Kürdistan gençliğine yapılan savaşıma katılma çağrısına ilk cevap verenlerden birisi olan bu genç savaşçı, Partinin her vereceği görevi severek yerine getireceğini belirtmiş ve en zor koşullarda kendi bölgesindeki HRK partizanlarına yardımcı olmuştur. Yörede gerçekleştirilen bir takım eylemlere de fiilen katılan Sabri ATAK, daha da yetkinleştirilmek amacıyla Parti okuluna gönderilmiştir.

Birkaç aylık süre zarfında güçlü bir savaşçı haline gelen Sabri ATAK yoldaş, gözüpek, kararlı ve yaşına göre olgun kişiliğiyle yoldaşlarının da sempatisini kazanmakta gecikmemişti. Gelişmeye açık umut vaadeden bir bağımsızlık savaşçısı olan Sabri ATAK, yurtsever savaşçı gücümüzün saflarımıza kattığı ilk yılmaz neferlerinden biri olarak tarihimize geçmiştir.

Her yanından umut fışkıran bu genç militanı alçakça katleden hain eller, halkımıza verecekleri hesapta bir daha da dirilmemecesine yerin dibine batacaklardır.

* * *

Adı ve Soyadı: *Cemil BAYRAM*
Kod Adı: *Hazım*
Doğum yeri ve Yılı: *Merge Köyü-Uludere, 1967*

Sömürgeci asimilasyon politikasının fazla etkileyemediği ve derin yurtsever öz taşıyan bir ailenin çocuğu olan Cemil BAYRAM yoldaş daha çocuk yaşlardan itibaren yakından tanık olduğu Güney Kürdistan hareketine duyduğu ilgi ve yakınlarının da bizzat peşmerge olmalarından etkilenmiş ve mücadeleye katılmak için sürekli bir özlem taşımıştır.

Mücadelemizin yeniden gelişmeye başladığı ve 15 Ağustos atılımıyla da HRK gibi halkımızın yıllardır özlemini çektiği devrimci silahlı bir gücün ilanının yapılmasıyla aradığı gerçek mücadele saflarını gören ve vakit kaybetmeden aktif bir ulusal kurtuluş savaşçısı haline gelen Cemil yoldaş, aylarca en zor koşullarda ve düşmanın kurşunlarına hedef olma pahasına partizanlara maddi ve manevi destekte bulunmuş, adeta o alanda en çok güvenilen elemanlardan birisi olmuştur. O'ndaki istek ve azmi gören sorumlu devrimciler, daha yetkinleşip mücadelemizin ihtiyaç duyduğu militan savaşçı düzeyine yükselebilmesi için parti okuluna göndermişlerdir. Burada kaldığı kısa bir süre içinde siyasi ve askeri yönden gelişip güçlenen bu genç militan, yeniden ülkeye dönme hazırlıklarına girişti. Bir grup yoldaşıyla birlikte hainler tarafından kurulan pusuya düşen Cemil yoldaş burada alçakça katledildi. Cemil yoldaş, enerjik ve üstün savaşçı özellikleriyle diğer yurtsever Kürdistanlıların en seçkin temsilcisi olarak, mücadelemizde yaşayacaktır.

* * *

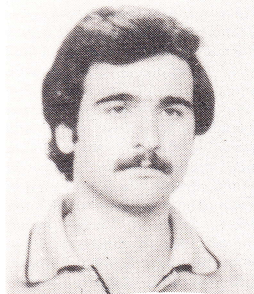
Adı ve Soyadı: *Mehmet GÜLER*
Kod Adı: *Sinan*
Doğum yeri ve yılı: *Kaynarpınar köyü-Karlıova, 1960*

Dersim ve Karakoçan bölgelerinde ulusal kurtuluşçu düşüncelerin taban bulmaya başladığı 76-77 döneminde yörenin ilk kadro adayları arasında yer alan ve oldukça genç olmasına rağmen üstlendiği her görevi başarıyla gerçekleştiren Mehmet GÜLER yoldaş, büyük bir hızla kendisini geliştirip yetkinleştirerek daha 1978'lerde Karakoçan yerel sorumluluğuna getirildi. Bu süre zarfında yörede faaliyet gösteren faşist-milis çetelerine karşı aktif bir mücadele yürütmüş ve bu güruha karşı düzenlenen bir çok eylemin planlayıcısı ve uygulayıcısı olarak bir takım eylemsel çalışmalar da yürütmüştür. Daha sonraki dönemde de Elazığ, Bingöl ve Hozat'ta görevlendirilmiş, bu alanlarda siyasi ve askeri faaliyetlere katılmıştır.

1979 sonlarında Partinin talimatı üzerine yurtdışına çıkarılan ve Filistin eğitim kamplarında siyasi ve askeri eğitime tabi tutulan Mehmet yoldaş, kısa sürede seçkin bir kadro haline gelmeyi başararak yeniden ülke zemininde görevlendirilmiştir. Karakoçan, Palu ve Bingöl alanında askeri komutanlık görevini üstlenen Mehmet yoldaş, bir çok devrimci eylemin planlayıcılığı ve bizzat uygulayıcılığını da yapmıştır.

Cunta sonrası koşullarda faaliyet olanaklarının giderek daralması sonucu birçok kadro ve kadro adayının ülke dışı hazırlık faaliyetlerine gönderilmesi üzerine çok sınırlı bir güçle bölgede kalan Mehmet GÜLER, en zor şartlar altında dahi halkla ilişkilerini korumuş, düşmanın tüm uygulamalarına karşın halkı uyanık tutmak, onların yaptıkları yalan propagandaları etkisiz kılmak için yoğun çaba harcamıştır. Bu dönemde de faşist ordu birlikleriyle giriştiği bir çok çatışmadan başarıyla kurtulmuş ve kitlelerin güven kaynağı haline gelmiştir. Çektiği tüm zorluk ve sıkıntılara rağmen, bir kez olsun yakınmaması, hep güçlü bir moralle çevresini bilinçlendirip eğitmesi ona gerçek bir önder sıfatını kazandırmaktaydı. 1982'nin baharına kadar tek başına sürdürdüğü örgütsel-pratik faaliyetine ara vererek, Partinin çağrısı üzerine ülke dışına çıkmıştır. Bu alanda yeniden giriştiği araştırma ve incelemelerle dönemin özelliklerini detaylarıyla kavrayan ve yetkin bir parti kadrosu haline gelen Mehmet yoldaş, II. Kongrede alınan ülkeye dönüş kararı uyarınca yeniden ülkeye girmiş ve Bingöl-Karakoçan alanında görev almıştır. Alanda deşifre olmasına ve attığı her adımda düşmanla karşılaşmasına rağmen, kurduğu güçlü kitle bağları sayesinde hem yoldaşlarının hem de kendisinin barınma olanağını yaratmıştır. Yoldaşlarının güvence kaynağı olan, yaratıcı ve sabırlı yapısıyla her sorunun altından rahatça kalkabilen bir karakterin sahibi olan Mehmet yoldaş, halk kitlelerinin de doğal bir önderi haline gelmişti. Kitleleri devrimin çıkarları doğrultusunda örgütleyen ve desteği maddi güce dönüştüren ve kitlelerin derinliğine bilinçlendirilerek düşmanın tüm saldırıları ve oyunlarının boşa çıkarılması için yoğun çaba sarfeden Mehmet GÜLER, yaklaşık 3 yıl boyunca başarıyla sürdürdüğü faaliyetleriyle 15 Ağustos atılımının açtığı döneme güçlü tarzda girmiş, acımasız kış koşullarına rağmen büyük bir azim ve fedakarlıkla çalışmalarını devam ettirerek 1985 Bahar Atılımına hazırlanmıştır.

Ancak bu atılımı göremeden, sömürgecilerle girdiği bir çatışmada binlerce düşman askerinin açtığı ateş sonucu isabet eden kurşunlarla şehit düşen Mehmet yoldaş, önderlik ettiği halk kitlelerinin kalbinde sonsuza dek yaşayacaktır.

Adı ve Soyadı: *İmam Hüseyin BİLGİN*
Kod Adı: *Süleyman*
Doğum yeri ve yılı: *Gümüşköyü-Kiğı-Bingöl, 1958*

Cesaret, üstün moral gücü ve fedakarlığın simgesi durumunda olan ve bir militanda bulunması gereken bir çok özelliği şahsında somutlaştıran İmam Hüseyin yoldas. çok genç yaşlarda tanıştığı ulusal kurtuluşçu düşünceleri benimseyerek aktif bir sempatizan haline gelmiş, inandığı bu davanın kendisine yüklediği bir çok görevi de başarıyla yerine getirmeye başlamıştır. Öğretmen olup görev için gittiği Adıyaman yöresinde de kendi çapında yürüttüğü çalışmalarla yöre halkının davaya sempati duymasını sağlamıştır. Bu dönemde deşifre olan ve sömürgecilerce aranır duruma düşen Hüseyin yoldaş, tüm çağrılara Partiyle daha fazla kenetlenerek cevap vermiş ve 1979 yılının sonlarında yurtdışına çıkarılmıştır.

Yurtdışında kaldığı süre zarfında siyasi ve askeri eğitimini başarıyla gerçekleştirdiği gibi bir çok pratik faaliyetin de yürütülmesine yardımcı olmuştur. Uzun süre kaldığı bu alanı, kendisini ülke koşullarına uygun bir kadro haline getirmek için en iyi şekilde değerlendirmiş ve alabileceklerinin azamisini almıştır. Yoldaşlık ilişkileri, kollektivizm vb. gibi parti içi ölçülere de başarıyla uyum sağlayan Hüseyin yoldaş, alçakgönüllü ve neşeli yapısıyla çevresine moral vermekteydi.

Taşıdığı coşku ve azimden hiç bir şey kaybetmeden yürüttüğü ülke faaliyetlerinin başarıyla üstesinden gelen ve hiç bir koşulda karamsarlığa kapılmayan Hüseyin yoldaş, yöre halkı ve yoldaşlarının gönlünde taht kurarak doğal bir önder haline gelmiş ve tam iki yıl boyunca en zor koşullarda bölgede kendisine ve diğer yoldaşlarına barınma olanakları yaratmıştır.

Propaganda-ajitasyon çalışmalarında gösterdiği başarıyı askeri alanda da sergileyen ve örgütçülüğünün yansıra eylemciliğiyle de seçkin bir militan olduğunu kanıtlayan İmam Hüseyin yoldaş, en son olarak Karlıova'da Mehmet GÜLER yoldaşla birlikte kendilerini kuşatan sömürgecilere karşı kahramanca direnmiş ve saatler süren çatışmaya rağmen düşmanın, yakınlarına dahi gelmesini engelleyerek tüm yöre halkının dilinde unutulmaz bir destan yaratmışlardır.

Halkımızın mücadeleye ve zafere olan inancının bilincinde olan ve hep bu anlayışla çalışmalara katılan İmam Hüseyin yoldaş, bir yazısında bunu şöyle değerlendirmektedir: *"Bu halk, ya teslimiyeti kabullenecek, yüce davasından vazgeçecek ve böylece de doğdoğu günden bu yana evlatlarının, milyonlarca Kürdün döktüğü kanın üzerine bir çizgi çekecek ve tarihten silinip yok olacaktır, ya da direniş geleneğine sahip çıkarak dökülen şehit kanlarını yerde bırakmayacaktır... Proleter parti ve devrimci şiddet olmadan Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini yükseltmek ve başarıya götürmek mümkün değildir..."*

İmam Hüseyin yoldaşın tesbiti oldukça isabetliydi ve bu halk direniş yolunu seçerek şehitlerinin kanlarını yerde bırakmadı. Tarihi tümden tersine çevirecek olan bu mücadelenin seçkin önder kadro ve savaşçıları da yükselen mücadeleye köşe taşı olmaya devam edecek, gerektiğinde ölümü severek kucaklamaktan geri durmayacaklardır.

★★★

KARLIOVA'DA YÜKSELEN DİRENİŞ, TESLİMİYET VE İHANETİ BİR KEZ DAHA MAHKUM ETTİ

1985 kışı amansız geçmişti. Sömürgecilerin, kabaran direnişi imha etme amacına ulaşmada epeyce umutlanmalarını sağlamıştı. Ve bu umutla başlattıkları Aralık 1984'teki kış operasyonları için, özellikle de Dersim, Bingöl ve Muş yörelerine onbinlerce dağ komandosu, kış operasyonları için hazırlanmış, malzemeler, panzerler

Mehmet GÜLER yoldaş Bahar Atılımına hazırlanırken...

ve helikopterler getirilip yerleştirilmiş, tüm karakollar, okullar ve diğer devlet daireleri boşaltılarak ordunun emrine verilmişti. Operasyonlar belli bir plana göre sürdürülecek, dağ eteklerinde ve şehir merkezlerine en yakın olan köylerden başlatılarak giderek doruklara kadar devam edecek ve böylelikle alanda şüpheli görülen tüm varlıklar ele geçirilecekti.

Ama Kürdistan'da her şey artık sömürgecilerin istediği gibi olmuyordu. Burada yaşayan halkın öz iradesini temsil eden, bu halk için gecesini gündüzüne katarak en inanılmaz zorluklara göğüs gererek mücadele veren bir güçte vardı. Ve hem de bu güç, halkımızın değer verip, bağrına bastığı evlatlarının oluşturduğu bir güçtü. İste bu önder gücün varlığı ve yürüttükleri çalışmalar sömürgeci barbarların hesabını bozuyor, onları büyük bir panik ve çıkmaz içerisine sokuyordu. Büyük gürültülerle 15 Aralık'ta başlattıkları "Kış Operasyonu"na, HRK güçleri tarafından 17 Aralık günü vurulan darbe ise, bu girişimlerinin daha başından fiyaskoyla sonuçlandığını gösteriyordu.

İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşın komutasındaki 3 kişilik bir HRK biriminin sömürgecilere vurdukları bu büyük darbe, onları adeta kudurtmuş, artık rastgele tüm alanı aramadan geçirmeye, sıradan herkesi tutuklamaya başlamışlardı. Yaklaşık iki ay boyunca sürdürdükleri bu arama ve uyguladıkları zulüm sonunda birşey elde edemeyince sessiz sedasız bir şekilde operasyonlarını sonuçlandırdılar ve yeni baskı planları hazırlamaya başladılar.

Sömürgecilerin hazırlamaya çalıştığı baskı ve imha planlarına karşılık devrimci öncü gücün hazırladığı Bahar Atılımı için çabalar da tüm Kürdistan'da yoğun bir şekilde sürdürülüyordu. Bingöl-Karlıova alanında da güçlü bir atak yapmaya çalışan önder militan savaşçı Mehmet GÜLER ve İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşlar, sorumlulukları altındaki alanda tüm güçlerini hazır hale getirmeye, halkla ilişkilerini pekiştirerek eylemsel-örgütsel çalışmalara yoğun bir kitlesel katılım saglamaya çalışıyorlardı. Bu amaçla gittikleri Mehmet yoldaşın köyü olan Kaynarpınar'da bir hainin kendilerini ihbar etmesi üzerine 23 Nisan 1985 günü köye doluşan sömürgeci ordu sürüsü, bu iki yiğit devrimciyi yakalayabilmenin heyecanı ile tüm çevreyi kuşatmaya aldılar. Bulundukları evin etrafını da iki sıra çember halinde çevirerek megafonla *"etrafınız tümden sarıldı, silahlarınızı atın ve teslim olun, devletin çıkardığı pişmanlık yasasından yararlanır ve kurtulursunuz. Korkmayın devlet size bir şey yapmayacak, yeterki iyilikle teslim olun"* diyerek onları ikna etmeye çalışan faşist subayın bu çağrısına onlar, tıpkı yolunda yürüdükleri Delil DOĞAN, Zeki YILDIZ, Şükrü SEVER, Hüseyin DURMUŞ, ve diğer bir çok yoldaşları gibi kararlıca ateş açarak cevap verdiler. Gün boyunca devam eden çatışmada sömürgecilerden bir çok asker yaralanmış, bir çoğu da korkusundan olduğu yerde bayılmıştı, ama hala eve yaklaşamamışlardı. Militan savaşçılardan İ. Hüseyin yoldaş isabet aldığı kurşunlarla şehit olmuş, Mehmet GÜLER ise sayısız kurşunla ağır yaralıydı. Ama tüm gücünü kollarına toplamış ateşe devam ediyordu. Bir ara silahını yere bırakarak cebinden çıkardığı yazı dolu bir defter kağıdını ağzına koyarak çiğnemeye başlamış, ancak çiğnemeye güç yettiremeyince çıkarıp göğsündeki kanlarla ıslatmış ve yeniden ağzında çiğneyerek yutmuştu. Böylece şehit olmadan önce Partiye ve yoldaşlarına karşı son görevini de yerine getiren Mehmet yoldaş, sloganlar haykırarak kahramanca şehit olmuştu.

İmam Hüseyin BİLGİN yoldaş Güney Kürdistan'da iken

Bu iki önder savaşçının direnişi, ruhunu dahi beş metelığe satan ve "pişmanlık yasası" safsatasına aldanarak ihanetin batağına sürüklenen bir avuç soysuz takımına verilen en güçlü cevap olurken, halkımızın mücadeleyle olan bağlarını güçlendirmesini ve önderliğine daha güçlü sahip çıkmasını da sağlamıştır.

MUTKİ ŞEHİTLERİMİZİN ANISI YOLUMUZU AYDINLATIYOR!

28 Nisan 1985 günü Bitlis-Mutki beş kişilik HRK savaşçı grubu ile sayıları binlere varan iyi teçhizatlanmış düşman orduları arasında başlayan ve üç gün üç gece durmaksızın süren bir savaşa tanık oldu. HRK savaşçıları üç gün boyunca amansız bir takip altında aç, susuz ve uykusuz bir halde dillere destan direnişler sergilediler. Bu eşitsiz savaşta üç yılmaz savaşçı şehit düştü, ikisi yaralı olarak tutsak edildi. Tutsak edilen savaşçılar da uzun süren işkenceler altında alçakça katledildiler. Mutki'ye direniş tohumlarını bir daha ölmemek üzere yeniden eken Abdülkadir BİÇİM, Ali UĞUR, Veli YAŞAR, Fahri ve adını belirleyemediğimiz bir diğer yoldaşımız halkımızın ve ulusal kurtuluş birliklerimizin kalbinde derin izler bıraktılar ve ölümsüzleştiler.

Bu yoldaşlarımızın ortaya koyduklar direniş, ulusal kurtuluş direnme savaşımızda seçkin bir yer edinecektir. Çünkü, onlar asırlardır bu alana damgasını vurmak isteyen lanetli ihanet eğilimine unutamayacağı bir darbe vurdular ve direnişin tohumlarını yeşerttiler.

Bitlis, tarihinin ilk dönemlerinde direnmeleri ile tanınır. Bitlis Beyleri denince akla ilk gelen direnme ve boyun eğmezliktir. Ancak süreç içinde Osmanlılar bu alanda bazı işbirlikçiler satın alarak direnen Bitlis'i ihanetin yatağı haline getirmeye çalışırlar. Ve İdris-i Bitlis-i ile de bunu başarırlar. Tarihimizin en alçak işbirlikçisi ve Kürdistan halkının en büyük düşmanı İdris-i Bitlisi'nin soyunu devam ettirenler bu ihanet eğilimini de devam ettirir ve bugünün İdris'i-Bitlisi'si Kamuran İnan'a kadar getirirler. Sömürgeciler bu yapıyı devam ettirmek için Bitlis'i sürekli aşiretçi-feodal yapı içerisinde tutmaya gayret ederler. Çünkü, ancak işbirlikçi aşiret beyleri vasıtasıyla yurtsever Bitlis halkını denetim altında tutabilmekte, çıkarlarına hizmet ettirebilmektedirler.

Düşman nasıl ki Bitlis'te tarihi ters çevirmiş ve direnen Bitlis'i ihanetin yatağı Bitlis haline getirmişse, Partimiz de bu sömürgecilik kokan tarihi ters çevirmeye ve yeniden direnen bir Bitlis yaratmaya and içmiştir. Bu, şüphesiz ki kolay olmayacak, kıyasıya, kanlı bir savaş temelinde gelişecektir. Nitekim bu konudan dolayı bu alan faaliyetleri çok çeşitli engeller aşılarak kıyasıya yürütülmek zorundadır. Ancak ne kadar güç ve kanlı olursa olsun bu amaca ulaşmak için ilk adım atılmış, direnişin tohumunu yeşertecek şehit kanı dökülmüştür. Artık hiçbir sömürgeci zor, hiçbir ihanetçi entrika bu tohumu kurutamayacaktır. Kabuk parçalanmış ve ilk filizler uç vermiştir. Bundan sonra yaşanacak olan, bu filizlerin dal budak salması ve ihanetin gırtlağına sarılarak onu bir daha dirilmemek üzere boğmasıdır.

Bitlis halkı yurtseverliği derinden duyarak yeni gelişmelere kucak açmış, onu coşkuyla karşılamıştır. O, direnişe duyduğu kutsal bağlılığı çatışmalar sırasında yaralı önderlerinin yaralarını sararak, onlara yardımcı olup kurtulmaları için elinden geleni yaparak ortaya koymuştur. Böylesine engin bir yurtseverlik karşısında hiçbir ihanetçi tutum ayakta kalamaz. Bitlis halkı devrimci otoriteyi daha yakından tanıdıkça, aşiretçi-feodal boyunduruktan kurtulacak ve direnişini hızla yükseltecektir.

Adı ve Soyadı: *Veli YAŞAR*
Kod Adı: *Delil*
Doğum yeri ve yılı: *Sırataşlar köyü-Halfeti, 1957*

Oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Veli yoldaş, bir yandan okula giderken bir yandan da satıcılık vb. işlerde çalışarak okul harçlığını çıkarmaya çalışmaktaydı. İlkokulu bitirdikten sonra Antep'te garsonluk ve marangozluk, en son olarakta soğuk demircilik işlerinde çalışarak ailesinin geçimini tümden üstlenmiştir. Ancak en zor ve ağır işlerde çalışmasına rağmen aldığı ücretle ailesinin ihtiyaçlarını karşılamakta zorluk çekmiş ve çoğu kez zor durumlarda kalmıştır.

Devrimci mücadeleye 1976'larda Hareketimizin ideolojisiyle tanışması üzerine başlayan Veli YAŞAR, Antep'te yürütülen faaliyetlere katılarak; bildiri dağıtma, afiş asma, bazı eylemlere katılma gibi çalışmalar yürütmüştür. 1977'de zorunlu olarak askere gitmiş ve dönüşünde yeniden Hareketle ilişki geliştirmiştir. 1980'de işinden ayrılarak tümden profesyonel devrimciliğe başlayan Veli yoldaş, ailesinin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntılara rağmen böylesi bir kararı neden verdiğini şöyle izah etmiştir: *"İşi bırakmamın nedeni devrimcilik yapmaya karar verdiğimden dolayıdır. Kişisel menfaat için çalışmanın ne halkımı kurtaracağının, ne de tüm ezilen sınıfı kurtaracağının bilincine vararak kurtuluşun esas olarak toplumun kurtuluşundan geçtiğinin farkına vararak işi bıraktım."*

Veli YAŞAR yoldaş komutasındaki eğitim grubuyla kar yürüyüşü esnasında

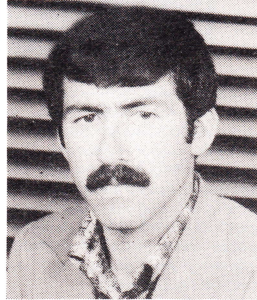
Profesyonel çalışmaya geçtiği bu dönemde yurtdışı hazırlık faaliyetlerine katılmak için Ortadoğu sahasına giden ve burada kaldığı uzun dönem içinde sıcak savaş ortamında kendisini çok yönlü olarak geliştirip güçlendiren Veli yoldaş, azimli ve disiplinli yapısıyla bulunduğu her ortama, devrimci ilişkileri hakim kılmaktaydı. Sahip olduğu proleter olgunluk ve cesaret sayesinde doğal bir önder konumuna gelen ve kamplarda kendisini en ileri düzeyde geliştirerek yoldaşlarının askeri ve siyasi eğitimine yardımcı olan Veli YAŞAR, uzun süre devam ettiği bu çalışmalardan sonra ülkeye dönmüş ve görevli olarak gittiği Bitlis yöresinde oldukça köklü bir faaliyet geliştirmiştir. Bu dönemde yazdığı bir raporunda şu değerlendirmeyi yapmıştır: *"Halkımız, PKK önderliğinde birleşmekte, düşmanın karşısında dikilmekte, teslimiyeti asla kabul etmemektedir. Direnme savaşımız için olumlu koşullar vardır. Düşmanın taktik olarak üstün olması, modern araç ve silahlara sahip olması bizim için dezavantajdır. Ama halkımızın durumu direnme savaşına uygundur. Çünkü bugün halk, faşist cuntanın ağır baskısı altında inlemekte, tutuklanmakta, kurşunlanmakta, sürgün edilmekte, namusuna, malına, canına kastedilmekte, kısacası yaşam hakkı tanınmamaktadır. Haliyle düşmana karşı nefretle dolmak, direnmek ve devrimcilerle birleşmekten başka imkanları kalmamıştır."* Faaliyet alanında halkla güçlü bağlar geliştiren ve mücadelemizin ruhuna uygun bir politika izleyen Veli yoldaş, her türlü olanaktan yararlanarak savaşımızı güçlü çıkarmayı şiar edinmiş, fedakar ve zorluklara katlanabilen yapısıyla en zor koşullarda bile mücadelemizi güçlendirerek çıkmıştır. Parti tarafından verilecek her türlü göreve severek koşan ve ayrım gözetmeden tüm yoldaşlarıyla üstün bir uyum sağlayan Veli yoldaş, 29 Nisan 1985'te Mutki'de sömürgecilerle karşılaşan grubunun başında tam 5 gün geceli-gündüzlü çatışmış, üstün manevralarla düşmanı günlerce oyalayan görkemli bir direniş sergileyerek şehit düşmüştür.

O'nun şahsında Kürdistan halkı oldukça güçlü bir proleter devrimci önderini kaybetmenin acısını yaşamaktadır. Anısı ve görkemli direnişi daima örnek alacağımız abideler olarak yaşayacaklardır.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: *Fahri ...* ve İsmini öğrenemediğimiz bir HRK savaşçısı.

Adı ve Soyadı: *Ali UĞUR*
Kod Adı: *Cihan*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kurtalan-Balıkkaya Köyü, 1960*

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin yeni boyutlar kazandığı, halkımızla bütünleşmenin yeni dönem atılımıyla somut adımlara dönüştüğü 1984 Ağustos sonrası gelişmeler, sayısız halk değerimizin canı, kanı ve yaşamı pahasına sağlanmıştır. Ülkemizde Kurtuluş umutlarının daha ilk belirdiği yıllarda toprağa dökülen her şehidimizin kanı, sayısız büyümeyi ve yükselişi sağlamış ve bugün bu artık hiç sökülmemecesine taze hayatlarla sürekliieştirilmekte ve geliştirilmektedir.

1985 Bahar Atılımıyla ülke mücadelemizin daha da derinleştirilmesi ve halkımızın topyekün Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında örgütlendirilmesi çalışmalarının önde gelen kahraman savaşçılarından Ali UĞUR yoldaş, Mutki'de sömürgeci güçlerle girdiği çatışmada iki yoldaşıyla birlikte gösterdikleri görkemli bir direnişle, Partimizin direnme geleneğinin en soylu ifadesini, hayatlarını ortaya koyarak ifade ettiler.

Ali UĞUR yoldaşın devrimci mücadele yaşamı, 1978'de Hareketimizle başlar. İlk mücadeleye atıldığı yıllar, aydın olması özelliklerinden dolayı, kısa zamanda güçlü bir gelişme içerisine girerek, yetkin özelliklere ulaşır. Kendisi öğretmen olmasına rağmen böylesi bir görevin sömürgeciliğe hizmet olduğunu kavramış olmasıyla profesyonel devrimciliği, halkımızın bağımsızlık savaşı için kaçınılmaz bir görev olduğuna inanarak mücadele yolunu seçer.

Hareketimiz saflarında, aktif düzeyde görev ve sorumluluklar yürüten Ali UĞUR yoldaş, Siirt ve Kurtalan'da örgütsel-pratik ve eylemsel düzeyde çeşitli görevler yürütürken en son olarakta Kurtalan yerel bölge sorumluluğunu üstlenir. Faaliyet yürüttüğü bu alanda reformist küçük-burjuva, feodal aşiretçi güçlere ve devrimci faaliyetin önünde engel olan milis mihraklara karşı devrimci şiddet, diğer teşhir ve tecrit çalışmalarıyla, bölgede karşı-devrimin örgütleme çalışmalarını dağıtırken, Hareketimizin ise yoğun engellere, saldırılara karşı gelişmesi ve geliştirilmesinde onun önemli rolü olmuştur.

Bölgede önde gelen pratik ve örgütsel çalışmalarından dolayı sömürgeci güçler tarafından aranır duruma düşer. Çeşitli aralıklarla iki kez yakalanarak gözetim, işkence ve sorgulamaya alınır. Toplam 7 ay kadar bir süre tutuklu bulunur. Cezaevinden çıkışından sonra Hareketimizin o dönemde geri çekilmesi ve kendisinin de tutuklu olmasından denetim ve yönetim boşluğundan Kurtalan bölgesindeki ilişkiler belli dağınıklık gösterir. Ali UĞUR yoldaş, bırakıldıktan sonra bölgedeki dağınık yapıyı onarmak ve belli bir düzene kavuşturmada yorulmak bilmez bir çaba içerisine girer ve büyük bir fedakarlık ve cesaret örneği sergiler. Bu çabalarıyla yurtdışına çıkarıldığı döneme kadar Kurtalan'daki Parti çalışmalarımız kesintiye uğratılmadan, sürekliliği korunarak geliştirilir. Yurtdışında partinin açtığı gelişme olanaklarını en iyi biçimde değerlendirerek ideolojik-politik ve askeri alanda eğitimini tamamlayarak ülkede yeni dönem mücadelesine atılan Ali UĞUR yoldaşın anısına bağlılığı, şehitlerimize verdiğimiz sözün *"şehitlerimize bağlılık, devrimde zaferin yaratılmasıyla mümkündür"* şiarına bağlı kalarak karşılayacağız.

O ülkeye dönmeden önce bir raporunda kendi durumuna ilişkin olarak şunları ifade ediyor: *"Bana verilecek her türlü sorumluluğu ve görevi hiç çekinmeksizin üstleneceğim. Bu niteliğe sahip bulunmaktayım"*

Evet, Ali UĞUR yoldaş gösterdiği kahramanca direnişiyle 1985 Bahar Atılımına güç katarak ve düşmanla arasındaki muazzam güç dengesizliğine rağmen, onlara ciddi kayıplar verdirerek şehit olmakla Partiye verdiği sözü yerine getirmiş ve direnişine bizzat tanık olan halkımızın bağrında destanlaşarak yaşamaya devam etmektedir.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: *Abdülkadir BİÇİM*
Kod Adı: *Rasim*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kuzeyrip Köyü-Savur, 1956*

Yoksulluk içinde geçen yaşamını biraz olsun düzeltmek ve ailesinin geçimini sağlamak amacıyla çok genç iken gittiği çeşitli metropol kentlerinde çalışan Abdülkadir BİÇİM, son olarak çalıştığı alan olan Adana'da Kürdistanlı emekçiler arasında hızla yaygınlaşan ulusal kurtuluşçu düşünceleri öğrenme ve araştırma olanağına kavuşmuştu. Bu olanağı iyi değerlendiren ve okuma-yazması olmamasına rağmen, çevresinde dinlediklerıyle gerçekleri anlayan ve aktif bir mücadele sempatizanı haline gelen Abdülkadir yoldaş, Adana'da yoğun olarak bulunan Kürdistanlılar arasında propaganda ve örgütleme çalışmalarına katılmakta, birçok eylemi de bizzat kendisi gerçekleştirmekteydi. Kendi çıkarlarını tümden mücadelenin çıkarlarına tabi kılarak işini bırakan ve profesyonel devrimciliğe başlayan bir süre profesyonel çalışma yürüttükten sonra Parti tarafından ülke dışına çıkarılan ve eğitimden geçirilen Abdülkadir yoldaş, okuma-yazmayı da burada öğrenerek kendisini çok yönlü olarak geliştirmiştir. Hazırlık sürecinin bitiminde düşüncelerini rapor haline getiren Abdülkadir yoldaş, bir değerlendirmesinde şöyle demektedir: *"Artık tek düşüncem büyük azimle mücadeleyi yükseltmek ve sonuçta PKK'nin marksist ideolojisi doğrultusunda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş davasında şehitlerin kanıyla açılan yolda ve bu yolda benim de kanımı dökmemin benim için en büyük şeref olduğunu ve bunu pratikte ispatlayacağıma halkıma ve Partime söz veriyorum"* Bu raporunu yazdıktan kısa süre sonra ülke pratiğine dönmüş ve Bitlis yöresindeki faaliyetlere katılmıştır. Bu pratik süreçte büyük bir özveri ve cesaretle her görevi severek kabul etmiş, halka ve Partiye hizmet etmede sınır tanımamıştır. O'nun derin yurtsever özelliği, karşısına çıkan her türlü zorluğu aşmada kendisine güç vermiş, birlikte faaliyet yürüttüğü arkadaşlarının da güven kaynağı haline gelmiştir.

Abdülkadir BİÇİM, daha baştan Partiye ve halka verdiği sözü yerine getirmiş, düşmanın dayattığı teslimiyet ve uşaklığa karşı kararlıca direnmiştir. En son olarak da Mutki'de karşılaştıkları düşman birlikleriyle 5 gün boyunca devam eden çatışmalarda kahramanca bir direniş sergileyen HRK grubunun içinde bulunan Abdülkadir yoldaş, güçlü savaşçı özelliğiyle düşmanın ağır kayıplar almasını sağlamıştır.

Devrime olan inancı ve halkına duyduğu güvenle herşeyini mücadele uğrunda feda eden bu yoldaşımız, diğer Kürdistanlıların da yürümesi gereken yolu net bir şekilde aydınlatmıştır.

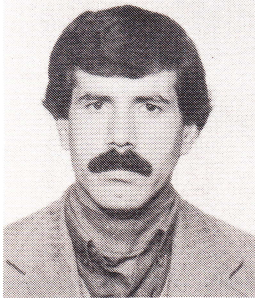
★ ★ ★

ONURLU BİR DİRENİŞ DESTANI ÜZERİNE;
BOZOVA ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

Saatlerce yürüdükleri için toztoprağa bulanmışlardı. Ancak ne yorgunluklarının ve ne de uykusuzluklarının farkında değillerdi. Yürekleri yarım kalmış bir kavganın ateşi ile yanıyor, yaralı yoldaşlarının acısını hafifletmenin yollarını düşünüyorlardı. O'nu bir tepede Ulusal Bayrağımızın yanıbaşına uzatarak biraz aşağıdaki arpa tarlasında başakların arasına mevzilendiler. Yaralı arkadaşları ile birlikte beş kişi idiler. Çok sürmedi, panzerleri, makinalıları ve korkudan çatlak yürekleri ile geldiler yüzlerce, tüm alanı doldurdular kara yüzlü, kara düşünceli vahşiler sürüsü. Yoldaşlar tek yumruk olmuş, bastılar tetiğe. Önce panzeri süren polis düştü ve ardından da halkının geleceğini beş meteliğe haraçmezat satılığa çıkaran iz sürücü, alnından yediği tek kurşunla. Bunu gören kukla askerler korkuyla yere attılar kendilerini, Hatta bir kısmı silahlarını atıp saklanacak delik aramaya başladı. Sanki kendileri 5, devrimciler ise 500 kişi idiler. Bu arada iki devrimci ileri atılarak panzeri ele geçirmeye çalıştı; ancak hain bir elin sıktığı kurşunlarla vuruldular. Diğer yoldaşları da aynı şekilde vurulmuşlardı. Yoldaşlarının düştüğünü gören tepedeki yaralı devrimci Ulusal Bayrağı açarak silahını kavradı ve sloganlarla birlikte düşman üzerine kurşun yağdırmaya başladı. Kurşunlara hedef olan askerler tek tek düşmeye başladılar, ancak çok sürmedi halkımızın bu kahraman evladı da şehit düştü. İsmi Hacı Ahmet YAPICI (Faik) idi. Panzeri ele geçirmeye çalışan Ali Kamber DEMİR ve İmam Hüseyin COŞKUN isimli yoldaşları da şehit düşmüş, geriye yaralı halde komutanları Sabri GÖZÜBÜYÜK ile Mehmet YEŞİLLER kalmıştı. Sabri yoldaş yaralı yoldaşı Mehmet'e doğru ilerledi, O'nu yerden kaldırdı, onunla göğüs göğüse durarak elindeki bombanın pimini çekti ve yoldaşı ile bir ağızdan sloganlar atmaya başladı. Biraz sonra her ikisi de bombanın etkisi ile parçalanmış ama elleri sımsıkı kenetli olarak şehit düştüler.

Evet, bu destan 20-21 Mayıs 1985 tarihlerinde Bozova'nın bir köyünden diğerine giderken jandarma pususuna rastgelen ve bir jandarmayı öldürüp sömürgeci ordunun takibine uğrayan 5 PKK partizanı tarafından yazıldı. Halka bilinç götürme, onu eğitme soylu görevini yerine getirmek için alanın elverişsiz, ovalık coğrafik koşullarında her an ölümü göğüsleyerek faaliyet yürüten PKK partizanları, anı geldiğinde ölümün üzerine kahramanca yürümekten bir an bile tereddüt etmediler. Olay, halkımızın dilinde bir direnme destanına dönüştürülerek dilden dile anlatılır oldu, geniş kesimleri derinden etkiledi. Halk, yoldaşlarımızın kutsal bedenlerine "oğullarımızdır" diyerek sahip çıktı, onları düşman eline terketmedi. Şimdi, onların anısına tüm içtenliğiyle sahip çıkan halkımız eskisinden daha da bilinç ve inançla davaya sarılıyor, ölümü hor görerek düşmana meydan okuyor.

Hareketimizin geçmişte en çok geliştiği ve yüzbinleri eyleme kaldırdığı Urfa ve yöresinde ortaya konulan bu direniş, sömürgecilerin beş yıldır yakılmış olan o ateşi küllendirme çabalarını yerle bir etti, onu daha da alevlendirdi. Partimizin mücadele pratiğini en yakından yaşamış olan bu yöre halkı yeni dönemde çok daha güçlü bir savaş verileceğini görmekte, tüm yurtsever duygularını ayağa kaldırarak kendisini bu savaşa hazırlamaktadır. O, devrim yolunda yürürken kendisine örnek olacağı ruhu Sabri, Ali Kamber, İmam Hüseyin, Mehmet ve Hacı Ahmet yoldaşların direnişinde tanıdı ve ona sahip çıktı. Bu ruh onu mutlaka zafere götürecektir.

Adı ve Soyadı: *Hacı Ahmet YAPICI*
Kod Adı: *Faik*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kahta, Adıyaman, 1960*

Hareketimizin gerici, feodal-kompradorlara karşı geliştirdiği mücadeleden etkilenerek saflarımıza sempatizan olarak katılan ve daha başlangıçta çeşitli görevler üstlenen Hacı Ahmet yoldaş, cuntanın işbaşına gelmesinin ardından yoğunlaşan operasyonlarda tutuklanarak, bir müddet cezaevinde kaldı. Ancak üzerinde herhangi birşey kanıtlayamadıklarından O'nu serbest bırakmak zorunda kaldılar.

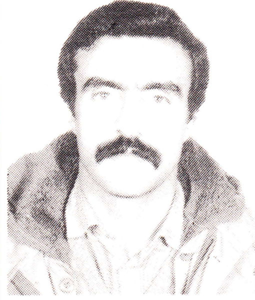
Partinin geri çekilme sürecine girmesi nedeniyle Adıyaman yöresindeki diğer genç sempatizanlarla birlikte Hareketle ilişkisi kopan Ahmet yoldaş, kendi çapında yürüttüğü propaganda çalışmalarıyla Hareketimizin halk üzerindeki prestijini korumaya çalıştı. Partiye ve halka olan inanç ve güvenini sürekli muhafaza eden ve her şart altında mücadele olanakları yaratan bir militan olarak O, acımasız baskı koşullarında bir yandan kendisini ve yoldaşlarını korumaya çalışmış, bir yandan da halktaki mücadeleye olan inancın sönmemesini sağlamıştır.

15 Ağustos eylemleri ardından Adıyaman yöresinde de hızla kabaran ulusal bağımsızlık mücadelesinin ihtiyaçlarına cevap vermede zorluk çeken Ahmet yoldaş, ideolojik-politik ve askeri alanlarda yetkinleşmek amacıyla Parti okuluna gönderilmiş ve katıldığı kış dönemi eğitim sürecinden başarıyla çıkarak yeniden ülkeye dönmüştür.

Ülkeye dönüşle birlikte eskisinden daha coşkulu ve azimli bir şekilde görevlerine sarılan ve her gittiği alanda güçlü ilişkiler yaratan Ahmet yoldaş, olgun, fedakar ve kararlı tutumuyla karşılaştığı zorlukların üstesinden gelmekte ve yoldaşlarının moral kaynağı olmaktaydı.

Urfa-Adıyaman bölgesinde faaliyetlerini yoğunlaştıran ve Bahar Atılımıyla da güçlü mevziler kazanan HRK birliğinin bir üyesi olan Hacı Ahmet YAPICI, Bozova'da sömürgeci kolluk kuvvetleriyle girilen çatışmada diğer dört yoldaşıyla birlikte destansı bir direniş yaratarak şehit düştü. Halkına verdiği sözü yerine getiren ve hangi şart altında olursa olsun mücadelenin gerisinde kalmayan Ahmet yoldaş, kanının son damlasına kadar çarışarak 15 Ağustos eylemleriyle başlatılan şanlı direnişi daha da yükseklere çıkarmıştır.

* * *

Adı ve Soyadı: *Sabri GÖZÜBÜYÜK*
Kod Adı: *Hacı*
Doğum Yeri ve Yılı: *Ahmet Hacı köyü-Adıyaman, 1956*

Şanlı Bozova direnişinin yiğit önderi Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaşın anısını canını katık ettiği ulusal bağımsızlık mücadelesinin kitleselleştirerek ve ülkenin dört bir yanında geliştirerek yaşatıyoruz.

Kürdistan halkının en yiğit evlatlarından biri olan ve tüm ruhuyla kendisini halkın bağımsızlık davasına adayan Sabri yoldaş, devrimci yaşamı boyunca karşılaştığı sayısız sorun ve tehlike karşısında hiç bir zaman karamsarlığa düşmeden Parti silahıyla savaşmış ve Partinin onurunu daima yükseklerde tutmuştur. O'nun davaya olan bağlılığı, halka ve yoldaşlarına karşı büyük bir sevgi ve saygıyla dolu olması tüm militanlara örnek olacak bir özelliğidir.

Partimizin Adıyaman yöresinde faaliyet sürdürmeye başladığı dönemde ideolojimizi öğrenme olanağına kavuşan Sabri GÖZÜBÜYÜK, kısa süreli araştırma çalışmalarından sonra o güne kadar içinde yer aldığı sosyal-şoven ve reformist siyasetten ayrılarak, 20-30 kişiyle birlikte Hareketimizin saflarına katılmıştır. Ailece sahip oldukları yurtseverliğin de etkisiyle gerçek kurtuluşun ancak Kürdistan'ın bağımsızlığıyla elde edilebileceğine inanan ve ülkenin bağımsızlığı uğruna aktif mücadeleye başlayan Sabri yoldaş, saflarımıza katıldığı ve kısa süre sonra okulunu da bırakarak profesyonel devrimciliğe başladığı 1976 yılından, şehit olduğu an'a kadar, durmak nedir bilmeden coşkulu ve azimli bir şekilde üstlendiği en hafifinden, en ağırına kadar tüm görevlerini de başarıyla yerine getirmiştir.

Siverek mücadelesinin seçkin savaşçı kadrolarından birisi olan Sabri yoldaş, bir dönem Adıyaman ve Kahta yörelerinde de kalmış ve kırsal kesimde çalışma yürüterek Partimizin bu alanda da kitlelerle bütünleştirilmesini sağlamıştır. 1980 baharında yurtdışına çıkana kadar, yoğun şekilde bu faaliyetlerini sürdürmüş ve sömürgecilerle feodal eşkiya çetelerinin ortaklaşa başlattıkları saldırılara karşı halkı ve Parti değerlerini korumaya çalışmıştır.

Yurtdışı hazırlık faaliyetlerine büyük bir coşkuyla katılan ve kendi siyasi eğitimini de derinliğine gerçekleştiren Sabri yoldaş, uzun süre kaldığı bu alanda birçok pratik parti görevini de üstlenerek başarıyla yerine getirdi. Ülke mücadelesine bir an önce katılmak için büyük bir istek ve arzuyla dolu olan Sabri yoldaş, hazırlıklarını en üst düzeyde sürdürdüğü 1982'de İsrail siyonistlerinin Lübnan sahasına ve Filistin kamplarına saldırıya geçmesi üzerine diğer yoldaşlarıyla birlikte hiç tereddüt etmeden Lübnan ve Filistin halkıyla omuz omuza savaşa katılmış, büyük bir cesaret ve güçlü taktiklerle siyonistlere ağır kayıplar verdirmiştir. Bu savaş içinde siyonistlerin eline esir düşen ve bir grup yoldaşıyla birlikte Ensar esir kamplarında geçirdiği esaret döneminde de görkemli bir direniş sergileyen Sabri yoldaş, arkadaşlarının güven kaynağı haline gelmişti. 1983'te yapılan bir anlaşma ile Kızılhaç tarafından sağlanan esir değiş tokuşunda diğer yoldaşlarıyla birlikte Cezayir'e giden ve bir süre sonra da Suriye'ye geçmek için yola çıkan Sabri yoldaş, Suriye'ye giremeyince geri dönen uçaklarının Atina'ya indiği bir esnada diğer arkadaşlarına önderlik ederek burada bir işgal eylemi koymuş ve Yunanistan'a iltica etmişlerdir. Burada ve daha sonra da kısa bir süre kaldığı Almanya'da yeniden görevlerine sarılan ve bitmek bilmeyen enerjisiyle başarılı çalışmalar yapan Sabri yoldaş, tekrar geldiği Ortadoğu alanında da ülkeye dönüş için görev talep etmiş ve bir müddet de burada çeşitli düzeylerde katıldığı faaliyetleri başarıyla yürütmüştür. O, bir yandan da ülkeye dönüşün yoğun hazırlığı içinde bulunuyor, sevinç ve coşkunun doruğunu yaşıyordu.

Görevli olarak gittiği Urfa bölgesinde kısa süreli çalışmalarıyla belli bir zemin oluşturan ve mücadelemizin halkla bütünleşmesi yönünde ciddi adımlar atan Sabri yoldaş, 21 Mayıs 1985'te sömürgecilerle girdiği amansız çatışmada beraberindeki 4 yoldaşıyla birlikte düzlük alanda binlerce düşman askeri, panzer ve tanklarına karşı gün boyu direnmiş ve çatışmada yoldaşlarının şehit olması ve kendi mermilerinin de bitmesi üzerine düşmanın eline sağ geçmemek için elindeki el bombasını patlatarak, kahramanca şehit düşmüştür. Bozova direnişinin kahraman komutanı Sabri yoldaş ve grubunun sergilediği bu eşsiz direnme tüm Kürdistan'da olduğu gibi Urfa bölgesinde de tüm halkın dilden dile dolaştırdığı bir destan haline gelmiş ve mücadeleye olan güven ve sempatiyi daha da arttırmıştır.

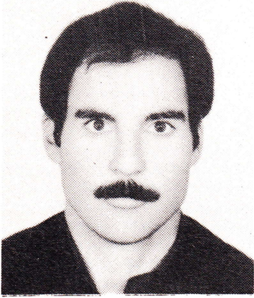
Adı ve Soyadı: *Ali Kamber DEMİR*
Kod Adı: *Bawer*
Doğum Yeri ve Yılı: *Milelis köyü-Yavuzeli-Antep, 1963*

Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesinin yılmaz neferlerinden birisi olan Ali Kamber yoldaş, kendisi Türk olduğu halde Antep'te okuduğu dönemde öğrenme olanağı bulduğu ulusal sorun konusunda yaptığı araştırmalarla doğru-devrimci hattı kavramış ve vakit geçirmeden Hareketimiz saflarındaki yerini almıştır. Bu dönemi kendisi şöyle izah etmekteydi: *"... İçinde bulunduğum siyasetin sorumlularına kafamda çelişki olarak duran Kürdistan ve Kürtler meselesini sorduğumda verilen cevap hep aynıydı: 'Devrimden sonra Kürtlerin hakkını vereceğiz', 'hep Kürt sorunu, başka işimiz yok mu', 'onlar bölücülük yapıyor', 'milliyetçilikten başka bir şey değil ...' vb. Hatta daha yakın çevrelerin 'sen Türksün, Kürtlerle ne işin var' ve buna benzer şeylerle sorunu ciddiye almadıkları, Türk burjuvazisinin istediği gibi, sosyal-şoven bir tarzda bakış açıları olduğu açıktı. Gerçekten bir ulus karşısında tavırlarının dürüst olmadığını kendi pratiğimde görüyordum. Türk sol'unun tavrı bu iken, benim de arkadaşlarla ilişkim daha da gelişmişti. Bana bülten vb. yayınlar getiriyorlardı, okuyordum. Bir yandan da kısır da olsa klasiklerden araştırma yapıyordum.... Ben de artık arkadaşlarla birlikte çalışmak istiyordum."*

Bu aşamadan itibaren okuduğu okulda ve kendi mahallesinde çeşitli örgütsel-pratik faaliyetler üstlenen Ali Kamber yoldaş, faşistlere karşı konulan bir çok eylemde de aktif yer almaktaydı. Okulunun bitmesi üzerine Almanya'da bulunan ailesinin ısrarları üzerine yanlarına gitmek zorunda kalan Ali Kamber DEMİR, taşıdığı düşüncelerinden en ufak bir taviz vermeden kendisine sunulan sahte kurtuluş vaatlerini elinin tersiyle itti ve bu alandaki parti taraftarlarıyla ilişki kurarak yürütülen faaliyetlere katılmaya başladı. Süreç içerisinde kendisini yetkinleştirerek örgütsel görevlere aday olan ve birçok eylemde aktif olarak yeralan Ali Kamber yoldaş, bir yandan da ülkeye yeniden dönmek ve orada mücadeleye katılmak için yoğun bir hazırlık içerisinde bulunuyordu. O, verilen her görevi büyük bir istekle yerine getiren ve hiç bir kişisel çıkarını Parti çıkarları önüne koymayan ve kendisini her an feda etmeye hazır olan bir anlayışa sahipti. Partiden kendisini ülke mücadelesine gönderilmesini talep eden Ali yoldaş, bu isteğine olumlu yanıt geldiğinde büyük bir coşkuyla hazırlıklarını sürdürerek eğitimini tamamlamak için Parti okuluna gitti. Burada kısa sürede büyük başarı katederek ülkeye döndü ve Urfa bölgesinde görevlendirildi. Mardin-Urfa hattı üzerinde en kıt olanaklarla aylarca ilişki sağlayan ve fedakarlığıyla yoldaşlarının güvencesi haline gelen Ali Kamber yoldaş, en son geldiği Bozova alanında Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaşın sorumluluğundaki gruba katıldı. Geceli gündüzlü yürütülen faaliyetlerde yorulmak nedir bilmeden, enerji dolu bir çalışma sergileyen Ali Kamber yoldaş, 21 Mayıs'ta çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehit oldu.

Halkımız, anısını kardeş Türk halkıyla dayanışma içinde yükselttiği mücadelesinde yaşatacaktır.

Adı ve Soyadı: *Mehmet YEŞİLLER*
Kod Adı: *Hıdır*
Doğum Yeri ve Yılı: *Çoğan köyü-Birecik, 1948*

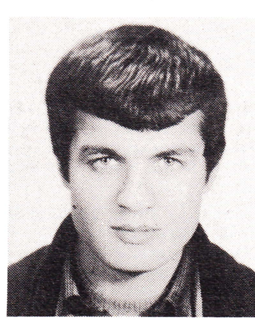
Yoksul köylülüğün saflarımıza kazandırdığı değerlerden birisi olan Mehmet yoldaş, görülmemiş acı ve sıkıntılarla sürdürdüğü yaşamı boyunca sömürgecilerin en ağır zulmüne uğramış ve çocukluğundan beri düşmana karşı içinde büyük bir hınç ve nefreti beslemiştir. Topraksız olduğundan daima ağalara hizmet etmek zorunda kalan Mehmet YEŞİLLER, ağalar hesabına kaçakçılık yaptığı dönemde diğer parçalardan Kürdistanlılarla da temas kurmuş ve özellikle de G. Kürdistan'da gelişen mücadeleden etkilenerek derin bir yurtseverlik duygusuna sahip olmuştur.

Bağımsız bir Kürdistan için savaşmanın özlemiyle dolu olan Mehmet yoldaş, bir dönem "Kawa" ile ilişkide olmuş ancak, Hareketimizin gelişmesiyle birlikte saflarımızda yer almıştır. Birecik ve çevresinde yürütülen propaganda ve örgütleme faaliyetlerine katılan Mehmet yoldaş, özellikle de faşistlere ve yerli gericiliğe karşı konulan eylemlerde aktif yer alarak yaman bir savaşçı olduğunu kanıtlamıştır. Cunta sonrası gittiği Avrupa'da da özünü korumuş ve halka, Partiye ve şehitlerimize bağlılığını en güçlü tarzda devam ettirmiştir. Vakit geçirmeden bu alandaki Parti faaliyetlerimize de katılmış ve kısa süre sonra yeniden Ortadoğu'ya dönerek siyasi ve askeri eğitime katılmıştır. Bu arada okuma-yazmayı da öğrenmiş, ülkeye dönmek için yoğun olarak kendisini hazırlamaya başlamıştır.

Partinin talimatı üzerine bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye giden Mehmet yoldaş, Urfa yöresinde örgütsel ve pratik faaliyetlerini başlattı. Kitlelerle Parti bağlarını kuran ve derinliğine onları örgütlemeye çalışan Mehmet yoldaş, başta Böğürtlen karakoluna düzenlenen baskın olmak üzere yörede bir çok askeri eyleme de katılmıştır.

Bahar Atılımının ruhuna uygun bir çalışmayı hayata geçirdikleri esnada sömürgeci ordu birlikleriyle karşılaşan ve günlerce süren takibat ve çatışmalarda kahramanca direnerek şehit düşen ve kopmaz bağlarla bağlı olduğu Kürdistan halkı için canını severek feda eden bu yoldaşımızın anısını PKK öncülüğünde yaratılan ERNK ve HRK'nin bayraklarını daha da yükseklere çıkararak yaşatacağız.

* * *

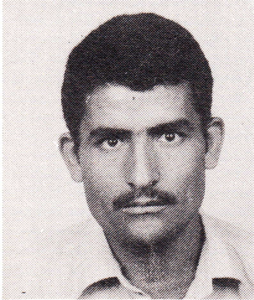
Adı ve Soyadı: *İmam Hüseyin COŞKUN*
Kod Adı: *Mehmet*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kayaönü köyü–Kazni mezrası– Adıyaman, 1964*

Oldukça genç yaşta benimsediği Ulusal Bağımsızlıkçı düşünceler doğrultusunda kendisini geliştiren İmam Hüseyin COŞKUN, okul yıllarından itibaren kendi çapında yürüttüğü çabalarıyla arkadaşlarının yöneticisi durumuna gelmişti. 1979'da ilişkiye geçtiği Partimizin kadrolarıyla birlikte birçok görev üstlenmiş ve çok genç olmasına rağmen giriştiği her işte başarıyla çıkmıştır. Cuntanın iktidara gelmesinden sonra yöredeki Parti kadrolarının yurtdışına çıkmaları üzerine aranmadığı için bölgede kalan ve diğer legal yoldaşlarıyla birlikte Parti ilişkilerini korumaya ve geliştirmeye çalışan İmam Hüseyin yoldaş, belli bir dönem Partiyle ilişkileri kopmuşsa da inanç ve bağlılığından hiçbir şey yitirmemiş, tersine daha büyük umutla Partinin güçlenerek yeniden mücadeleyi başlatacağı ve kendileriyle bağ kuracağı günü beklemiştir. Bu ilişkisiz dönemde bölgede birçok Parti taraftarıyla ilişki kurmuş ve Faik ALAGÖZ yoldaşla birlikte halkın moral gücünü arttırmak için bazı küçük çaplı eylemler de gerçekleştirmiştir.

Partinin ülkeye dönüş kararından sonra Adıyaman'a giden arkadaşlarla hemen bağ kuran İmam Hüseyin yoldaş, 1984'ün Aralık ayında eğitim görüp kendisini yetkinleştirmek için yurtdışına çıkmış, gördüğü eğitimle kısa sürede büyük mesafe kaydederek yetkinleşmiş ve yeniden ülkeye dönmüştür. En ağır baskı koşullarında yürüttüğü çalışmalarla ideolojimizin taban bulmasını ve bilinçlenen kitlelerin eyleme kaldırılmasını sağlayan İmam Hüseyin COŞKUN, yorulmadan, bıkmadan her insanla konuşup tartışarak meseleleri anlatmakta, karşılaştığı zorlukları yılmadan onları aşma yönünde yöntemler bulmakta, gittiği her alana Partimizin değiştirici ve yaratıcı ruhunu da taşırmaktaydı.

Faaliyetlerin en yoğun olduğu Bahar Atılımı döneminde sömürgecilerle Bozova'da karşılaşan grubun içinde bulunan İmam Hüseyin yoldaş da çıkan çatışmada direnerek şehit düştü.

O'nun şahsında temsil ettiği, azim ve fedakarlığın yaratacağı gelişmeler yine bizzat onun pratik yaşamında sergilenmiş ve halkımızın umutla baktığı Kürdistan gençliği bağımsızlık uğruna verilen savaşımda aktif olarak yer alacağını birkez daha ortaya koymuştur.

Adı ve Soyadı: *Mehmet AĞASLAN*
Kod Adı: *Nasır*
Doğum yeri ve yılı: *Suruç, 1961*

Hayat kavgasına bir işçi olarak başlayan Mehmet AĞASLAN yoldaş, ailesinin yoksulluğu nedeniyle daha küçük yaşlardan itibaren yaşamını sürdürmek için bir çok zorluklara katlanmıştır.

Ortaokula kadar öğrenimini sürdüren, ancak ailesinin yoksulluğu nedeniyle devam edemeyen Mehmet AĞASLAN yoldaş, daha küçük yaşlarda iş hayatına atılmış, ilk yıllarda tarım işlerinde daha sonraları ise Antep'te inşaat işçiliği, boyacılık ve fabrikada çok az bir ücret karşılığı 8 yıl işçilik yapmıştır. Hareketimizle tanışmadan önce ulusal inkarcı ve sosyal-şoven düşüncelerin etkisinde kalan Mehmet AĞASLAN yoldaş, bir süre HK saflarında yeralmıştır. Ancak ulusal ve toplumsal bilincin ülke sathında etkisini göstermeye başlamasıyla Hareketimizin düşünceleriyle tanışmış ve 1977 yıllarında mücadelemiz saflarında yerini almıştır.

Hareketimizin saflarında yer alışını raporunda şöyle dile getirmiştir: *"Devrimci olmadan önce daha çok çalışıp iyi bir hayata kavuşmayı düşünüyordum. Ancak işçilik hayatımda şu gerçeği yakından kavradım. İyi bir hayata kavuşmanın sınıfsız ve sömürüsüz bir düzende olacağını anlayarak kişisel amaçlardan vazgeçtim. Kavradığım amaçlara ulaşabilmemin de bağımsız bir ülke ve sömürüsüz bir toplumla gerçekleşebileceğini kavradım. Ve devrimci hayata atılmam, işçilik hayatımda bu gerçekleri yakından kavramamla oldu"*

Kişisel kaygıları bir yana bırakarak halkımızın bağımsızlığı için devrim mücadelesine atılan Mehmet AĞASLAN yoldaş, kararlı ve mücadeleci kişiliğiyle hızlı bir gelişme kaydedip, işçi kitlesi içerisinde saygınlık kazanmıştır. Antep işçi kesiminin örgütlendirilmesi ve Partimize önemli destek ve taraftar gücünün edinilmesinde onun aktif uğraşlarının ve fedakarlıklarının önemli yeri olmuştur. 1977'den 1980 yılında yurtdışına çıktığı döneme kadar Antep sahasında bir çok pratik görevin sorumluluğunu üstlenmiştir. Antep Gateki fabrikasında işçi örgütlenmesi, Antep işçi komitesi içinde faaliyet yürütme, sendika örgütlenmesi, mahalle ve köy komitelerinde görev ve sorumluluklar üstlenmesi; yürüttüğü görevlerin başlıcalarıdır.

O, sosyal-şoven bir çok gücün, ulusal-inkarcı politikalarına ve saldırılarına, ideolojik-politik düzeyde karşı durarak boşa çıkarılmasında aktif düzeyde rol oynamıştır. Alanda faşist odakların dağıtılması ve etkinliklerinin kırılmasında eylemsel düzeyde ciddi çabalar sarfetmiştir.

İçinde bulunduğu bu faaliyetlerinden ötürü dikkatleri üzerinde toplayan Mehmet AĞASLAN yoldaş, iki kez sömürgeciler tarafından Antep'te tutuklanmış, günlerce süren işkencelerden sonra yaklaşık iki ay cezaevinde tutulmuştur. Cezaevinden çıkışında faaliyetlerini illegal temelde yürütmeye çalışmış ancak işçi olması nedeniyle sıkı gözetim ve takibe uğramıştır. Bulunduğu sahada önemli düzeyde deşifre olması da dikkate alınarak, yoldaşlarının önerisi üzerine 1980'de işinden ayrılmıştır. Bu dönemden sonra Araban ilçesinde sorumlu düzeyde faaliyet yürütmüştür.

Mehmet AĞASLAN yoldaşın, mücadelemize, önderlere, Parti kadrolarına ve kendi durumuna ilişkin değerlendirmelerini kendi raporundan aktaralım:

"Tek düşündüğüm şudur ki, düşmanımız çok gaddar ve çok insafsız, eşi görülmemiş bir düşmandır. Buna karşı, devrim mücadelemizin de ne kadar zor ve çetin olduğu ortaya çıkmaktadır. Onun için kendimizi ona göre hazırlamalıyız. Kürdistan devrimi zor, kan, barut ve şiddeti içermektedir. Diğer dünya devrimlerinden farklı özelliklere sahiptir... Bunun için tarih, başta bize ve Partimize günümüzde zor ama soylu görevler yüklemiştir... Buna karşı halk, Partiyi ve önderlerimizi yaşatmak ve onları nasıl kavrayacağımızı... 21 Mart Diyarbakır katliamı bize birkez daha göstermiştir. Artık durumu ne olursa olsun, düzeyim ne kadar düşük olursa olsun yukarıda belirttiğim noktaların bilincindeyim, önderlerimizi yaşatmak için tüm azmimi sarfetmeye hazırım ve sarfedeceğim.

...Biz PKK kadroları, savaş içerisinde doğduk ve savaş içerisinde öleceğiz. Gerçek PKK kadroları hem yönetici, hem ajitatör-propagandacı ve hem de savaş döneminde elde silah savaşmayı bilen değerli insanlardır. Her hangi bir kişisel çıkar gözetmeksizin Partiye, halka ve yoldaşlarına bağlı kalmak ve onlara gelecek saldırıları göğüsleyebilmek için canını feda eden kişilerdir.

...Partimizin vereceği herhangi bir göreve sürekli hazır olarak her türlü çabayı harcayacağım. Ve hiçbir zaman elimden gelen çabaları esirgemeyeceğim. Bunda yoldaşların en ufak bir kuşkusu olmasın...

...Hareketimiz, hangi alanda görev verirse seve seve yapmaya hazırım. Ölüm dahil olmak üzere... Son olarak Parti arkadaşlarımı candan selamlarken mücadelelerinde üstün başarılar dilerim"

Yurtdışı hazırlık faaliyetlerine de aktif olarak katılan Mehmet yoldaş, kendisini en güçlü tarzda yetiştirerek mücadelemizin ihtiyaç duyduğu kadro seviyesine yükselmiştir. II. Kongre sonrası ülkeye dönen ilk gruplarda yer alan mehmet AĞASLAN, kısa süreli ülke pratiğinde de oldukça özverili bir faaliyet sergilemiş ve yoldaşlarının güven kaynağı haline gelmiştir. Düşmanla karşı karşıya geldiği ve çatışmanın kaçınılmaz olduğu bir anda hiç tereddüt etmeden görkemli bir direnişe geçen Mehmet yoldaş, bu çatışmada kanının son damlasına kadar direnerek şehit düşmüştür.

* * *

Mehmet Ağaslan yoldaş eğitim kampında iken

Adı ve Soyadı: *Hasan ÇABADEK*
Doğum Yeri ve Yılı: *Sulak köyü-İdil-Mardin, 1955*

Gerçek bir Parti emekçisi olan Hasan ÇABADEK, tüm yaşamını adadığı Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesine hizmet etmekte sınır tanımayan, her koşul altında en zor işleri omuzlayan, militanların korunması, barındırılıp yerleştirilmesi işlerini fedakarlıkla yapan yurtsever bir savaşçı olarak tarihimizin şanlı sayfalarına geçecektir.

Geri çekilme sürecinin sona erdirilerek yeniden dönüşlerin başladığı dönemde tüm kişisel sorunlarını bir kenara bırakarak, partizanların geçiş işlerinde rehberlik yapan ve onları gidecekleri bölgelere kadar götürüp yeniden dönen ve diğer bir grubun geçişini sağlayan Hasan ÇABADEK, aylar boyunca yorulmadan, yılmadan aynı işi yapmış, defalarca ölümle burun buruna geldiği halde bir an olsun geri adım atmamıştır.

Partiye ve yoldaşlara bağlılıkta sınır tanımayan Hasan yoldaş, 15 Ağustos ve sonrasında sayısız eyleme bizzat katılarak üstün savaşçı özellikleriyle büyük yararlılıklar göstermiş, eylemlerin olmadığı dönemlerde ise, kuryelik ve malzeme silah vb. şeylerin taşınıp yerlerine ulaştırılması görevini sürdürmüştür. Aylarca tek başına büyük bir coşku ve istekle yaptığı bu görevlerin Partiye sağlayacağı yarardan başka bir şey düşünmeyen Hasan yoldaş, düşmanın tüm operasyon ve takibatlarına rağmen ustalıkla işini yürütmüştür.

Partiyle tanışmadan önce de derin bir yurtsever öz taşıyan ve geçimini kaçakçılık yaparak sağlayan Hasan ÇABADEK, düşmana karşı taşıdığı soylu kini ancak Parti saflarına katıldıktan sonra maddi bir güce dönüştürmüş ve her fırsatta eylemlere katılarak sömürgecilere ağır kayıplar verdirtmiştir.

Bahar Atılımı sürecinde yine önemli bir Parti görevini yerine getirmek için gittiği Şırnak'ın Fındık nahiyesinde yapılan bir ihbar üzerine sömürgeci kolluk kuvvetleriyle karşılaşan Hasan ÇABADEK, "teslim ol" çağrılarına hiç tereddüt etmeden silahını ateşleyerek cevap vermiş ve 30 helikopter, 3000 kişilik sömürgeci askeri gücün katıldığı çatışmada kahramanca direnerek saatlerce çatışmış ve sonunda havadan atılan bombalarla parçalanarak şehit düşmüştür. Bu kahraman yurtsever Kürt köylüsünün soylu mücadelesi tüm militanlara ve halkımıza güç verecek, anısı, direnişimizde yol gösterecektir.

ÇATAK DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR!

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizde çok önemli gelişmeler ortaya çıkaran Temmuz atılımı sürecinde önemli gelişmelerin yaşandığı alanlardan birisi de Van'ın Çatak ilçesi ve çevresi idi. Van'ın sahip olduğu stratejik konumundan dolayı sömürgeciler bu alanda etkinlik kurmak için çeşitli yöntemler geliştirmektedirler. Başvurulan yöntemlerden biri de bazı aşiretleri ajanlaştırarak onlardan bir milis güç oluşturmaktır. Bu amaçla çok yönlü çabalar geliştirmekte ve yerel işbirlikçileri vasıtasıyla varlıklarını korumaya çalışmaktadırlar.

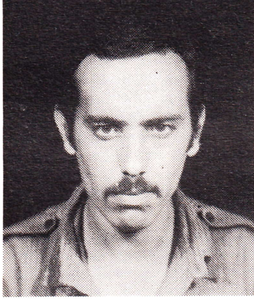
Sömürgecilerin bu alan üzerindeki oyunlarını boşa çıkarmak ve şanlı Bahar Atılımımızı bu alanlara da taşırmak amacıyla Temmuz ayında buralarda bir dizi eylem geliştirildi. Çatak merkezi devrimciler tarafından işgal edilerek saatlerce denetim altında tutuldu. Adliye Sarayı basılarak işbirlikçi bir aşirete mensup bekçi ölümle cezalandırıldı. İlçede yaygın bildiri dağıtma, afiş ve pankart asma eylemleri gerçekleştirilerek halka hitap edildi. Çok sayıda sömürgeci güç ölümle cezalandırıldı yada yaralandı ve çok miktarda savaş malzemesi kamulaştırıldı. Onbinlerce sömürgeci gücün denetimi altında bulunan bu alanda gerçekleştirilen bu eylemler halkta devrimcilere derin bir güven uyanmasını sağlarken, sömürgecilerin kof yapısını da gözler önüne serdi.

Bu eylemlerin yarattığı olumlu etkileri kırmak ve halk üzerindeki otoritesini yeniden kurmak amacıyla sömürgeciler, devrimcilere karşı alçakça ve sinsi planlar kurmaya başladılar. Cezalandırılan bekçilerin mensup oldukları aşiretten işbirlikçilerini harekete geçirerek devrimcilerin üzerine saldılar. Temmuz ayında bu güçlerin kurdukları bir pusuya düşen Ahmet ÇALIŞKAN ve Seyfettin ÖZEN isimli yoldaşlarımız sonuna kadar direnerek şehit oldular.

Çatak eylemlerinde sürekli en önde yeralan, cesaretin ve korkusuzluğun timsali bu değerli yoldaşlarımızın alçakça pusuya düşürülmeleri nasıl halkı derinden sarsıp sömürgecilere ve onun işbilikçilerine derin bir kin doğurduysa, onların düşmana karşı sergiledikleri boyuneğmez ve direnmeci tutum da halkı öylesine etkileyip mücadeleye kopmaz bağlarla bağlamıştır. Şimdi yoldaşlarımızın yarattıkları gelişmeler ve halkta uyandırdıkları saygı temelinde mücadelemiz daha hızlı gelişmekte ve Çatak halkının daha geniş kesimlerini ulusal kurtuluş saflarına çekmektedir.

Sömürgeciler belki böylesi hain pusularda çok değerli yoldaşlarımızı katledebilirler ama onlar ihaneti yeniden bu alanlarda boy veren bir eğilim haline asla getiremeyecek, halkımızın gözünü korkutup onu kendi emellerine alet edemeyeceklerdir. Bu yoldaşlarımızın dökülen kanları temelinde direniş bir daha sönmemek üzere kök salacak ve tüm halkımızı sömürgeciliğe karşı topyekün ayağa kaldırma gücüne ulaşacaktır.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: *Seyfettin ÖZEN*
Kod Adı: *Hamit*
Doğum Yeri ve Yılı: *Barte Köyü-Ömerli-Mardin, 1961*

Filistin direnişimizin önde gelen savaşçılarından Seyfettin ÖZEN, Haziran 1982 İsrail saldırısında Filistin halkıyla omuz omuza savaşarak enternasyonalist görevlerini yerine getirirken bir grup yoldaşıyla birlikte İsrail siyonist güçlerinin eline esir düştü, birbuçuk yılı aşkın uzun bir zamanı alan bu süreç içinde görülmemiş yoğun baskılara karşı Partimizin ve halkımızın yüce direniş ruhunu en yüksek düzeyde temsil ederek, Lübnan, Filistin ve diğer halklara örnek bir direnişçiliği sundular. En ağır esirlik koşullarında Partiye bağlılığın pratikteki karşılığını İsrail siyonizmine karşı da en görkemli düzeyde temsil eden Seyfettin ÖZEN, Serxwebûn gazetesine ulaştırdığı bir yazısında şöyle diyor: *"Emperyalizmin uşağı İsrail siyonizmi, Güney Lübnanı emperyalizme askeri bir üs haline getirmek, FKÖ'yü Güney Lübnan'dan uzaklaştırmak, Ortadoğu'daki devrimci-ilerici, ulusal ve toplumsal güçlerine bu yolda darbe vurmak amacıyla 1982 Haziran'ında gerçekleştirdikleri barbar işgal hareketinde en gelişmiş Amerikan savaş araçlarıyla, karadan, havadan, denizden yaptığı saldırılarda şehirleri, kazaları bombalayarak enkaz haline getirip onbinlerce insanı katletti ve yaraladı... Tüm bu uygulamalara rağmen, savaşta çocuğunu, ailesini kaybeden veya onlardan habersiz olan, geleceği hakkında hiçbir şey bilmeyen binlerce Filistin göçmen esiri ülkesinin özlemi, üzerinde bıraktığı acıları hafiflettiği gibi kutsal toprağının kokusunu kalbinin derinliğinden çekip savaşın üzerinde bıraktığı yıkıcı etkilerle ve gördüğü işkencelerin acılarını unutmaya çalışıyorlardı.*

İsrail siyonizminin vahşi uygulamalarını kınayan ilerici kamuoyuna rağmen Türkiye Milli İstihbarat teşkilatı, İsrail siyonizmiyle ortaklaşa faaliyet kendiliğinden gelme bir iş değildir. Bunun en açık nedeni Kürdistan halkını kahreden sömürgeci barbarlığa, emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı gelişen Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin önderi PKK'nin, FKÖ ile her alandaki dayanışmadan ileri gelmektedir... Aynı ağızdan devrimcilerin moralini bozmak, onların direniş ruhunu zayıflatmak için Türkiye'de 'teröristleri, bölücüleri bitirdik, Lübnan'da FKÖ'yü bitirdik' gibi psikolojik baskılar yanında insanlık dışı işkenceci pençeleri altında ezmeye çalışıyorlardı. Bunlardan bir örnek verirsek, yoldaşımızın yarasını silahın namlusuyla yeniden kanatma, uyuşturmadan ameliyat yaptırma, ameliyattan sonra işkenceye alma, aç-susuz bırakma vb. uygulamalar birbirini takip ediyordu.

... Son olarakta bizler esirlik döneminin ilk aşamasından özgürlüğümüze kavuşana kadar Partimizin ve halkımızın anlayışına bağlı olarak hareket etmeyi eksiklikler olmasına rağmen, enternasyonalist görevlerimizden en ufak bir olumsuzluğa yer vermeden Filistin ve Lübnan devrimcilerine örnek olmaya çalıştık. Partimizin, halkımızın ahlakını, iradeli direnişçi ruhunu halklarla dayanışmadaki fedakarlığı ve yöntemini Filistinli ve Lübnanlı devrimcilere Ensar'da da gösterdik **'Direnmek Yaşamaktır!'**"

Uzun bir esirlik döneminden sonra Partisine yeniden kavuşan Seyfettin ÖZEN yoldaş, Partimizin yeni Bahar Atılımı dönemine katılmak üzere, yüksek bir özveri ve coşkuyla yeterli bir gelişmeyi sağlamak üzere partinin sunduğu olanaklardan yararlanarak eğitimini hızla tamamlamaya çalışmıştır. 15 Ağustos devrimci atılımında bizzat yeralarak, devrimci direnişçiliğini yoldaşlarıyla birlikte bu eylemlerde de en ön saflarda gösteren Seyfettin ÖZEN, 15 Ağustos devrimci atılımının gerçekleşmesinden sonra konuya ilişkin, Partiye ulaştırdığı raporlarında düşüncelerini şöyle ifade ediyor:

"15 Ağustos hareketinin önemi büyüktür, ve 'düşmanın bitirdik, yok ettik' yalanlarına güçlü bir cevap olmuştur. Düşmanın çaresizliği, halkımızın kurtuluş umudunu daha da güçlendirmektedir. Bu umudu geliştirip bağımsızlıkla sonuçlandıracak olan tek önder PKK halkımızın kalbinde daha güçlü ve inandırıcı tarzda yer etti. Bu bir teori düzeyiyle değil, pratik atılımlarla daha da güçlenmektedir.

15 Ağustos hareketi, düşmanın görünüşteki yıkılmaz gücünü ve otoritesini sarsmış, halk yetersiz de olsa bu gerçeğin bilincine varmıştır. Halka dayatılan ihanet yolu reddedilmiş, düşmanın eski dayanaklarının dışında hiç kimse düşmana uşaklığı kabul etmemiş, düşmanın milisleştirme politikası tutmamış, bu siyasete bilinçsiz olarak alet olanlar ise gerçeği anladıklarında reddetmişlerdir. Düşman da bu politikasına artık güvenmemekte, çünkü bu tür ihanet güçlü bir temel bulmamaktadır... Halk, Parti otoritesine bağlanmakta, bu otoritenin tanınması da, düşmana karşı güçlü direnmeler oluşturmaktadır"

Seyfettin yoldaş yeni dönem mücadelesinde birçok örgütsel-pratik görevin içinde yer alarak sömürgecilerin yaratmak istediği ajanmuhbir ağına karşı şiddet temelinde mücadeleyi yükselterek, halk kitlelerinin devrimci saflarda yeralmasını sağlamıştır. Yürütmüş olduğu bu çalışmalarıyla Van-Çatak sahasında küçümsenmeyecek önemli gelişmeler ortaya çıkarmıştır. 11 Haziran 1985 tarihinde aynı görevleri yürütürken, sömürgecilerin oluşturmaya çalıştığı yerli ajan kişiler tarafından pusuya düşürülmüş, çıkan çatışmada aldığı ağır kurşun yaralarıyla bir yoldaşıyla birlikte şehit olmuştur.

O'nun direngen ve mücadeleci kişiliğini örnek alarak, bağlı kalacağız.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: *Ahmet ÇALIŞKAN*
Kod Adı: *İsa*
Doğum Yeri ve Yılı: *Karacaören köyü-Bozova, 1962*

Maddi durumu iyi olan bir ailenin çocuğudur. İlkokulu köyde okumuş, ortaokulu Urfa ve ve Antep'te bitirmiş, daha sonra da Urfa Endüstri Meslek Lisesine devam etmiştir. Liseyi bitiremeden siyasi nedenlerden ötürü terketmek zorunda kalan Ahmet ÇALIŞKAN, devrimci yaşama Hareketimizin ideolojisiyle tanıştıktan sonra atılmıştır. Daha okul yıllarında iken kavrayışlı ve atak kişiliğiyle bir takım görevler üstlenmiş; okul temsilciliği, mahalle sorumluluğu, gençlerle eğitim çalışması yapma, basın işlerinde çalışma gibi faaliyetlere aktif olarak katılmıştır. Bir dönem kuryelik de yapan Ahmet yoldaş, bölgede faşistlere ve ajanmuhbir kesimine karşı gerçekleştirilen eylemlere de katılmıştır.

Profesyonel çalışmaya geçtikten sonra, değişik aralıklarla üç kez tutuklanan Ahmet ÇALIŞKAN, ilkinde anında polislerin elinden kaçarak kurtulmuş, diğer ikisinde de sorgulamadan sonra serbest bırakılmıştır. 79-80 döneminde Urfa ve Viranşehir'de örgütsel-pratik faaliyetlerde sorumluluk alan Ahmet yoldaş, ideolojik ve politik olarak geri olmasına rağmen, pratikte güçlü bir çalışma sergilemiş, dönemin ihtiyaçlarına cevap verecek düzeyde olmasa da olumlu sonuçların alınmasına katkıda bulunmuştur.

1980 sonrası geri çekilme sürecinde yurtdışına çıkarılan ve bu alanda siyasi-askeri eğitime alınan Ahmet ÇALIŞKAN, dinamik ve azimli kişiliğiyle kısa sürede kendisini kanıtladı. Gerek askeri olarak gerekse siyasi alanda yetkinleşmek için yoğun bir çaba içerisine girerek, istenilen militan-devrimci ölçülere ulaşmaya çalıştı. bir raporunda hazırlık sürecinin değerlendirilmesini şöyle yapmıştır: *"Önümüzdeki mücadele içinde görevlerin üstesinden başarıyla gelmek için, bir devrimcinin Kürdistan koşullarında taşıması gereken özellikleri kendi şahsımda somutlaştırmak çabasındayım. Bunun için en temel gereksinimim olan ideolojik-politik seviyemi yükseltmeye çalışıyorum. Kürdistan pratiğinin sadece devrimci anlayışları gerektirdiğini bildiğimden, diğer eksikliklerimi gidermeye, düşman karşısında en canlı, en politik; kitleler için onurlu bir devrimci olmak için, üzerimde hiç bir eksikliğin bulunmaması için, bunları gidermeye çalışıyorum."* Partimizin yeni dönem mücadelesi içinde izleyeceği politik ve taktik hattı detaylarıyla kavrayan Ahmet yoldaş, yetkin bir militan haline gelerek döndüğü Kürdistan'da Çatak ve çevresinde görevlendirildi. Aylarca sürdürdüğü çalışmalarında zorlukları aşarak, kitlelerle güçlü bir kaynaşma içine girmiş, örgütsel atılımı başarıyla hayata geçirmiştir. Ahmet yoldaş, ERNK'nin ilanıyla birlikte mücadelemizin hızla kitleselleştirilmesi ve kitle örgütlerinin kurulması yönünde yoğun çabalar sarfettiği 1985 yazında yanındaki Seyfettin ÖZEN yoldaşla birlikte sömürgecilerle girdikleri bir çatışmada direnerek şehit düşmüştür.

Ahmet Çalışkan, Veli Yaşar ve Mehmet Ağaslan yoldaşlar eğitim devresinde iken...

Bu yiğit militanın inançla ve kararlılıkla sürdürdüğü bağımsızlık mücadelemiz, dökülen kanlarla daha da gelişip boyutlandığından ve en geniş halk kitlelerini kucakladığından, onların yarım bıraktığı bu eseri Kürdistan halkı mutlaka tamamlayacak ve bunu yaparken de gücünü onların militan-devrimci ruhundan alacaktır.

Ahmet yoldaşın anısı gericiliğe, hain ve uşak takımına ve faşist cellatlara vurulan her darbede bize güç veren bir kaynak olacaktır.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: *Sıddık BİLGİN*
Doğum Yeri ve Yılı: *Doğanlı Köyü-Genç-Bingöl (orta yaşlı)*

Maddi durumu iyi olan yurtsever bir köylüdür. Geçmişten beri Kürdistan'da meydana gelen isyan ve direnişlerden de etkilenerek bir süre KDP saflarında yer almıştır. 75 yenilgisinden sonra bir süre siyasetle fazla ilgilenmemiş ancak yurtsever özünü daima koruyarak çevresini de bu yönlü uyandırmaya, sömürgecilere karşı kin ve nefret duymalarını sağlamaya çalışmıştır. Hareketimizin geliştirdiği mücadeleyi yakından takip eden Sıdık BİLGİN, özellikle de 15 Ağustos eylemlerinden sonra aktif bir taraftarımız haline gelmiştir.

O'nun yöredeki etkinliğinden rahatsız olan sömürgeciler, yörede geliştirdikleri operasyonlarını Doğanlı ve Suveren köylerine de kaydırmış ve yediden yetmişe tüm köylüleri meydan dayağından geçirerek erkekleri tutuklayıp götürmüşlerdir. 20.7.1985 günü Doğanlı köyünde yapılan işkencelerde yediği ağır darbelerle komaya giren Sıddık BİLGİN, o haliyle karakola götürülmüş ve orada komadan çıkamayarak şehit olmuştur.

Bu değerli yurtseverin işkence sonucu öldüğünün duyulması halinde yöre halkının büyük tepki göstereceğini bilen sömürgeciler "kaçıyordu vurduk" diyerek propaganda yapmışlar ve kukla basında da "terörist" süsü verilerek bir dizi eylem de sıralanmış ve böylelikle faşist Türk devletinin o çirkef yüzü gizlenmeye çalışılmıştır.

Bu yurtsever Kürt köylüsünün katledilmesi olsun, tüm Kürdistanlılara uygulanan zulüm olsun, sömürgeci faşistlerin halkımızın gücünden ne kadar korktuklarının bir ifadesi olmuştur. Halkımız onlara hakettikleri cevabı vermekte gecikmeyecek; Partimiz tüm yurtsever şehitlerimizin de hesabını mutlaka soracaktır.

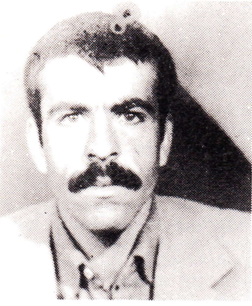
SİZLER DEVRİMİN BİR KALESİNİ KANINIZLA YARATTINIZ ONU YAŞATMAK İÇİN KANIMIZI DÖKMEKTE ASLA TEREDDÜT ETMEYECEĞİZ!

Tarihimizin canalıcı bir dönüm noktasına tanıklık eden 15 Ağustos şanlı eylemlerinden birisinin gerçekleştirildiği ve halkımızın şanlı Kurtuluş Kuvvetleri HRK'nin kuruluşunun ilan edildiği Şemdinli yeni yeni direnmelere sahne oluyor. Sömürgecilere ardarda ölümcül darbelerin indirildiği bu direnme kalesinde yükselen soylu direnme savaşımız Temmuz ayında sömürgecilere karşı dişe-diş bir mücadele vererek şehitlerimiz arasına katılan Yaşar KAHRAMAN, Abdülmecit YILMAZ ve Bozan OKTAY yoldaşların soylu direnmesiyle daha da üst boyutlara çıktı. Temmuz atılımımızı daha da güçlendirmek için yoğun çabalar içinde olan yoldaşlarımız düşmana ağır darbeler indirerek ve canlarını bu atılma adayarak görevlerini eksiksiz yerine getirdiler ve kanlarıyla Temmuz atılımımızı daha da anlamlı kıldılar.

Daha 15 Ağustos atılımı ile birlikte büyük bir coşku ile devrimcilere kucak açan Şemdinli halkı bu bağlılığını her geçen gün pekiştirdi, devrimcilerin faaliyetlerini gözlemledikçe onlara olan güven ve sadakati derinleşti. Süreç içinde bizzat halktan insanlar devrimci saflarda aktif olarak yeralmaya, sömürgecilere karşı tarihi intikam yeminine gerçeklik kazandırmak için tüm varlıklarını ortaya koymaya başladılar. Yurtsever yapısından ve devrimcilere sağladığı yakın destekten dolayı Şemdinli halkı sömürgeci vahşetten en çok etkilenen kesimlerin başında gelir. O, sayısız operasyona tanık oldu, işkence gördü, tutuklandı, sürgün edildi ve açlıkla yüzyüze bırakıldı. Ancak tüm bu baskı ve zulme rağmen devrimcilerle bütünleşmeye, ulusal kurtuluş saflarında yeralmaya devam etti.

Sömürgeciler devrimci gelişmeleri durdurmak için ordularını bu alana yığdılar ancak her geçen gün batağa batmaktan kurtulamadılar. Bu kez milis güç oluşturmak istediler. Aşiret ilişkilerinden yararlanarak aşiret reislerini satın alıp halkı denetim altında tutmayı denediler, ajan-muhbirlerini harekete geçirdiler. Bütün bu karşı-devrimci çabalar halkımızın yurtsever özüne ve devrimcilerin güçlü direnmesine çarparak yerle bir edildiler.

Direnmeyi böylesine yakından yaşayan, onu adeta hergün, her saat soluyan Şemdinli halkı, şimdi eskisinden çok daha derin bir kin ve öfke ile düşmanın üzerine yürüme gücünü kendisinde bulacaktır. Çünkü, o en değerli varlıklarını, önderlerini, bu savaşta şehit verdi. Yalnız ve yalnız mücadelemiz, Partimiz ve halkımız için çarpan o yüce yürekler yine onlar için durdu. Yıllar boyu direniş bayrağını en yüksekte dalgalandıranlar, onu daha da yükselterek mücadeleyi sürdüreceklere devrettiler. Şimdi halkımız ve bizler bu bayrağı asla yere düşürmemek, her an daha da yükseklere çıkarmak göreviyle karşı karşıyayız. Manevi önderlerimiz Yaşar, Abdülmecit ve Bozan yoldaşların anılarına ancak böyle sahip çıkabilir, onlara ancak böyle layık olabiliriz.

Adı ve Soyadı: *Yaşar KAHRAMAN*
Kod Adı: *Habeş*
Doğum Yeri ve Yılı: *Ömerli-Halfeti-Urfa, 1959*

1959'da Halfeti-Ömerli'de doğan Yaşar KAHRAMAN yoldaş, daha çocukluğundan başlayarak direnişçi, başkaldıran bir kişiliğin simgesi olmuştur. "*Çalışkan bir öğrenciydim ama sürekli olay yaratıyordum*" diyor okul dönemleri için. Nitekim daha lisenin birinci sınıfına iki ay devam etmişken sömürgecilerce aranır duruma düşer ve okulu terkeder.

Daha küçük yaşlardayken ağır işlerde çalışmaya başlar ve kişiliği böylesi zor koşullarda emekçi bir karakter kazanır. Sık sık Adana'ya işçi olarak çalışmaya gider. Bulabilirse kazma-kürek işlerinde, beton dökmecilikte vb. tortu işlerde çalışır. Daha sonra bir şirkette şoför olarak bir yıl çalışır. İşlerinin zor olmasına karşılık çok düşük ücret almakta, bu nedenle de geçim sıkıntısı çekmektedir. Üstelik, kendi deyimiyle, patronların kahrını da çekememektedir. İşte, bu dönemlerde kafasına eşkiya olmayı koyar. Dağlara çıkacak, patronları cezalandıracak, onların emekçiden zorla aldığını o da kendilerinden zorla alacak, yoksula verecektir. Kürdistan'da eşkiyalığın düzene karşı saptırılmış bir direnme olduğu gözönüne alınırsa, bunun aslında soylu bir istem olduğu, onurlu, haksızlığa boyun eğmeyen bir kişiliği sergilediği anlaşılır.

Ancak 1978'lere gelindiğinde devrimci düşüncelerle tanışır. Ulusal Önder Abdullah ÖCALAN yoldaştan yakından etkilenir ve eşkiyalığın çözüm olmadığını, kurtuluşun ancak ulusal ve toplumsal sorunları çözmekten geçtiğini kavrar. Bu dönemlerde Halfeti'de işçi olarak çalışan Yaşar yoldaş, çevresindeki işçiler arasında aktif propaganda faaliyeti yürüterek onları aydınlatmaya çalışır. Ancak mücadelenin hızla yükselişi ve artan görevler karşısında dönemin dayattığı devrimciliğe ulaşmak, halkın ve Partinin ihtiyaçlarına cevap vermek için işinden ayrılarak aktif mücadeleye atılır. Yeni evlenmiş olması da onu aktif mücadeleyi seçmesini engellemez.

Nizip alanında görev alan Yaşar yoldaş, işçiler arasında faaliyet yürütür, onların sorunlarıyla ilgilenir. Daha sonra Halfeti bölgesinde askeri alanda çalışır. Çeşitli eylemleri planlar ve bizzat başarıyla gerçekleştirir.

Partimizin geri çekilme kararına uygun olarak yurtdışına çıkan kadrolar arasında yeralır. Kendisine sağlanan olanakları en tutarlı bir tarzda değerlendirerek kendisini yeni dönem mücadelesine hazırlar. Lübnan ve Güney Kürdistan'da faaliyetler içerisinde aktif olarak yeralır. Ülkeye dönüş hareketimizin başlaması ile birlikte ülkeye gidiş için talepte bulunur ve şöyle yazar: "*Önümüzdeki dönemde geliştireceğimiz mücadeleye kendimi her yönüyle hazırlıyorum. Mücadeleye hazırım. Her alanda görev yürütebilirim. Askeri alanda mücadeleye daha yararlı olabilirim.*"

Yaşar KAHRAMAN yoldaş, o zamanlar yeni dönemde geliştirilmesi gereken mücadele konusundaki düşüncelerini de şöyle dile getirmektedir:

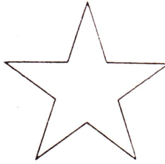
"*Bugün ülkede düşmana karşı halkın büyük bir potansiyeli, kin ve nefreti vardır. Bu kin ve nefret yer yer eylemlere dönüşmektedir... Bu tür eylemleri düşman kanla, katliamla bastırmaktadır. Tüm bu devrimci gelişmeleri, halkın kin ve nefretini bilinçli, programlı eylemlere dönüştürmek, düşmanın saldırılarını boşa çıkarmak için ülke içi çalışmaları güçlendirmeliyiz... Dünyada, bölgede, Türkiye ve Kürdistan'daki olumlu ve olumsuz gelişmeler PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini etkilemektedir.. Bu gelişmelere karşı, Partimizin görevleri daha da ağırlaşmaktadır. Bilindiği gibi, bölgede kritik bir durum yaşanmaktadır. Aynı zamanda Partimiz de kritik bir dönemden geçmektedir. Bu kritik dönemi sağlıklı bir biçimde atlatmak için bir bütün olarak gelişmelerin ne gerisinde kalınmalı... gelişmelerle bir uyumluluk içinde hareket edilmeli, Partimizin bu kritik dönemi başarılı bir biçimde atlatabilmesi için ülkeye yönelik hazırlık çalışmalarının eskiye oranla daha da hızlandırmalı. Bölgedeki devrimci-ilerici güçlerle varolan ittifaklarını daha da güçlendirerek karşı-devrimci güçlerin tüm planlarını boşa çıkararak bu güçleri tecrit etmeli ve bunlara karşı güçlü önlemler alınmalıdır. Diğer önemli bir durum ise, kendi kişisel yaşamları için Partimizin direniş çizgisine ihanet eden reformist ve teslimiyetçi tutum içine giren unsurlara karşı acımasızca davranmalı ve onları gerektiği yere göndermelidir*"

Büyük bir coşku ve kararlılıkla 1983 sonlarında ülkeye dönen Yaşar KAHRAMAN yoldaş, Şemdinli alanında faaliyetlere katıldı. Birçok eylemde yeraldı ve onların başarısında güçlü etkileri oldu. Fedakarlığı, cesareti ve boyuneğmezliğiyle halk üzerinde derin etkiler yaratarak halk tarafından gerçek bir önder olarak benimsendi. Temmuz atılımına daha güçlü katılmak için çaba sarfettiği bir dönemde sömürgecilerle girdiği çatışmada şehit olması halkımız ve Partimiz için üzücü olmuştur, ancak onun ortaya koyduğu direniş, anısını ölümsüzleştirerek mücadelemizde onurlu bir yere kavuşturmustur.

* * *

Abdülmecit YILMAZ

Adı ve Soyadı: *Bozan OKTAY*
Kod Adı: *Tekin*
Doğum Yeri ve Yılı: *Asman Köyü- Birecik*

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Bozan OKTAY, ilkokul öğrenimini kendi köyünde ve Nizip'te bitirmiş, ailesinin ekonomik koşullarının zayıflığı nedeniyle öğrenimini sürdürememiştir.

Aile geçimlerini mevsimlik işçi olarak en geri ve zor çalışma koşullarıyla sağlamaya çalışma durumu Bozan OKTAY'ın yaşamında derin izler bırakmıştır. Acının, ve yoksulluğun derin izlerini içinde duyan biri olması onun ulusal kurtuluşçu saflar da yer almasında temel itici rol oynamıştır.

Kişisel mücadelenin ve kurtuluşun ulusal ve toplumsal kurtuluş ve savaşımdan geçeceğini kavramış ve Kürdistan'da partimiz önderliğindeki mücadeleye kesin inancını raporunda şöyle ifade etmiştir.

"*Halkımız tarihte bir önderlik yaratamadığı için dış egemenliğin boyunduruğundan kurtulamamıştır. Ama günümüzde proletarya önderliğinde Marksist-Leninist bir Partinin yaratılmış olması, halkımızın tarihte kazanamadığı zaferi, Partimiz çağa uygun devrimci önderliği ile Bağımsız-Birleşmiş müreffeh bir Kürdistan yaratacaktır. Diğer yanda savaşımız, halkımızın tarihinde ilk ulusal kurtuluş savaşıdır.*"

Nizip'te bir dönem lokantacılık yapan ve sabun fabrikasında 8 yıl çalışan, yaşam koşullarının zorluklarını bizzat kendi yaşamında gören Bozan OKTAY, yoksulluk ve iş koşullarından çektiği acıyı ezen sınıfa karşı kin ve nefrete dönüştürerek arayış içine girmiştir. 1979'da Nizip'te ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanışan Bozan OKTAY, oturduğu semtte semt örgütlenmesi, işçilerin örgütlenmesi, eğitim faaliyetleri düzeyinde görevleri yerine getirmiştir.

Yaşamı ve kişiliğiyle proleter özelliklere sahip olan Bozan OKTAY'ın Parti saflarındaki yabancı etkilemelere karşı öfkesini ve mücadelesini raporundan aktaralım. "*Sabırlı ve sakin olmayı, esneklik göstermeyi ve her türlü yanlış anlayışlara karşı her yönden mücadele etmeyi, tek yanlılığa düşmemeyi ön plana alıp, küçük-burjuva anlayışları üzerinde taşıyan unsurları bu yanlışlıklardan arındırmak için onlarla daha çok ilgilenmeyi ön plana aldım. Ama gerektiği yerde en sert tavırları da kullanırım.*"

Nizip'te işçi olarak çalıştığı dönemde devrimci faaliyetleri nedeniyle bir kez tutuklanmış, iki kez gözaltında sorgulamaya alınmıştır. Bu dönemde sosyal-şoven düşünce ve politikaların etkisizleştirilmesinde aktif düzeyde rol almıştır. Ve Parti saflarında daha yeterli savaşçı özelliklere ulaşmak için işinden ayrılarak kendisini bütünüyle mücadeleye adamıştır. İşten ayrıldıktan bir müddet sonra, Partimizin geri çekilme döneminde yurtdışına çıkmış, geçtiği siyasi ve askeri eğitimden kendisini yetkinleştirerek, yeni dönem mücadelesine hazırlanmıştır.

Raporunda mücadelemizin yeni dönemine ilişkin düşüncelerini şöyle ifade etmektedir. "*Şu anda ülkemizin iç koşulları, halk savaşının geliştirilmesi için elverişlidir ve hızlı adımların atılması zorunludur. Ülke dışı ve ülke içi koşullar doğmuştur. Ve biz böylesi bir fırsatı kaçırmamalıyız. Ülke içerisinde ve dışında güçlü bir etki yaratabilecek ve halka büyük bir moral olabilecek silahlı eylemler geliştirmeliyiz... diğer yandan gerilla birliklerinin kuruluşu hızlandırılarak ulusal cephenin yaratılmasını ve halk savaşını ileri boyutlara ulaştırmalıyız*"

Ülke koşullarında başlatılan yeni dönem mücadelesine büyük bir azim ve coşkuyla katılan Bozan yoldaş, görevli olarak bulunduğu Şemdinli ve çevresini kısa sürede direnişin kalesi haline getirerek sömürgecilerin yüreğine en büyük korkuyu salmıştır. Bir yılı aşkın bir süre bu alanda faaliyet sürdürerek cephe çalışmalarını da hayata geçirmeye başlayan Bozan OKTAY ve birlikte faaliyet yürüttüğü arkadaşları Temmuz ayı içinde sömürgecilerle girdikleri amansız çatışmada direnerek şehit olmuşlardır.

Anıları, görkemli direnişiyle adını tarihe yazdıran Şemdinli ve tüm Kürdistan halkının mücadeleye daha aktif katılarak zafere ulaşmasında yol gösterici bir rol oynayacaktır.

Adı ve Soyadı: *Cemal İBİŞÖKÇÜ*
Kod Adı: *Kemal- Muhammet- Kara*
Doğum Yeri ve Yılı: *Karakoçan, 1958*

Emekçi bir aile yaşamı içinden gelen Cemal İBİŞÖKÇÜ, ilkokulu kendi köyünde. ortaokulu Elazığda, lise öğrenimine ise Karakoçan'da devam etmiştir.

Lise öğreniminden sonra okula devam edemeyen Cemal İBİŞÖKÇÜ, ailesine yardımcı olmak amacıyla genç yaşta binlerce Kürdistanlı emekçi gibi metropol kentlerinde en düşük ücret karşılığı yıllarca çalışmıştır. İstanbul, Ankara ve diğer kentlerde yem ve gıda fabrikası, kahve ve otel işlerinde işçilik yapmıştır.

Partileşmeyle birlikte, mücadelemizin, toplumun büyük bir kesimini kucaklayarak hızlı bir yükseliş göstermesi, ulusal çapta olduğu gibi, uluslararası alanda da ve özellikle Türkiye halkı üzerinde geniş etkiler yaratmıştır. Bu dönemler Türkiye'de işçi olarak çalışan Cemal İBİŞÖKÇÜ, Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişiminden etkilenerek sempatizan durumuna gelmiştir.

Ülkeye geldikten sonra Hareketimiz saflarında aktif düzeyde yer almaya çalışmıştır. Bulunduğu Karakoçan bölgesinde propaganda çalışmalarında yer almış, ülke dışına çıkardığı döneme kadar kuryelik ve benzeri görevleri yürütmüştür. Partimizin geri çekilme döneminde, yurtdışına çekilen kadrolar arasında yeralan Cemal yoldaş, ülkede yeni dönem mücadelesine katılmak üzere, Partimizin yarattığı gelişme ortamını değerlendirerek siyasi ve askeri alanda eğitimini tamamlayarak güçlü özelliklere ulaşmıştır. Eğitim sürecinden çıkardığı sonuçları, raporunda şöyle izah ediyor: "*Pratik ortamda, sabırlı olmayı, politik davranmanın yararını öğrendim. Kollektif yaşamı, Partinin ülke devrimi yararına yarattığı değerleri öğrendim. ... önümüzdeki dönem için Partinin gösterdiği yönteme uygun bir şekilde teorik seviyemi yükseltmeye çalışacağım. Partinin siyasi çizgisi temelinde hareket edip, devrimci ittifakları geliştirmek, halk ile olan ilişkilere önem vermek, devrimci disiplin ve sağlam örgütleme yaratarak devrimimizi başarıya ulaştırmaktır düşüncem.*"

Ülkeye yeniden döndüğünde görevli olarak gittiği Bingöl ve çevresinde bir müddet faaliyet sürdüren Cemal yoldaş, Genç'te sömürgeciler tarafından kurulan bir pusu sonucu alçakça katledilmiştir. Mücadeleci ve fedakar özellikleriyle çevresi üzerinde saygınlık yaratan Cemal yoldaşın anısına, hayatını verdiği Bağımsızlık kavgasını geliştirerek sahip çıkacağız.

Direnişin Ölümsüz Mimarları Hizan Şehitlerimizi Yükselen Devrimci Direniş Mücadelemizde Yaşatacağız!

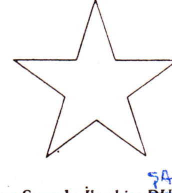
İhanetin beşiği haline getirilmiş Bitlis'in bağrında direniş tohumlarını yeşertecek şehit kanı Temmuz ayında bu kez de Hizan'da toprağı kızıllaştırdı. Sömürgeciler ile bu alanda çatışmaya giren Partimizin iki değerli mensubu İbrahim DURMAZ ile Gazi ERKAN yoldaşlar kanlarının son damlasına kadar çarpışarak ve düşmana önemli kayıplar verdirerek ölümsüzlüğe eriştiler.

Bitlis'in Türk sömürgecilerince ihanetin en çok kökleştirildiği bir alan olduğu ve bu alanda etkin olan bazı aşiretlerin bu ihanet eğiliminin gönüllü temsilciliğini yaptıkları bilinmektedir. Böylesi bir yapıya sahip olan bu alanda ajan-muhbir faaliyetleri de bu kesimler eliyle yaygınlaştırılmıştır. İşte böylesi olumsuz konuma sahip bir alanda devrimci faaliyet yürütmek çok çeşitli tehlikeleri ve her an ölümü göze almayı gerektirmektedir. Bu durumdan dolayı bu alanda devrimci faaliyetler çok büyük güçlükler altında sürdürülebilmekte ve köklü değişimlerin sağlanabilmesi için uzun vadeli bir çalışma zorunlu olmaktadır.

İbrahim ve Gazi yoldaşlar da içinde yeraldıkları birimle beraber bütün bu güçlüklerin ve tehlikelerin bilincinde olarak azimli ve kararlı bir mücadele yürütmekte, halk kitlelerini aydınlatıp bilinçlendirerek onların gerici aşiret bağlarını aşarak mücadele ile bütünleşmeleri için çaba sarfetmekteydiler. Onlar halka güven veren, saygı uyandıran tutum ve mücadeleleri ile kitleleri etkileyen bir çekim merkezi idiler. Yapının tüm olumsuzluklarının karşısına fedakarlık, inanç ve irade gücünü çıkarmakta, teslimiyet ruhunu yerle bir ederek direniş ruhunu egemen kılmaya çalışmaktaydılar.

Onların bu faaliyetleri sömürgecilerin ve işbirlikçilerinin dikkatinden kaçmamakta, tüm ajan ve muhbirlerini seferber ederek devrimcilerin izlerini araştırmaktaydılar. Temmuz ayında izlerini buldukları devrimcilerin üzerine tüm güçlerini seferber ederek yürüdüler. Ancak yoldaşlarımızın en soylu tavrı, direnişçi tavrı tüm görkemiyle ortaya koyarak düşmanı tam zafer kazandığını sandığı bir anda canevinden vurdular. Yüzlerce yıllık ihanetin bağrına direniş hançerini sapladılar. Yoldaşlarımızın kanı ile besledikleri direniş artık bir kez daha buradan sökülüp atılamayacak. Bitlis-Hizan ihanete ve teslimiyetçiliğe mezar olacaktır.

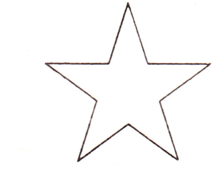
* * *

Adı ve Soyadı: *İbrahim DURMAZ*
Kod Adı: *Hacı*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kirikan köyü-Suruç, 1954*

Yoksul bir aileden olan İbrahim DURMAZ, evli ve 4 çocuk babasıdır. İlkokulu bitirdikten sonra babasıyla birlikte yarıcılık işlerinde çalışarak ailesinin geçimini sağlar. 1980'de geçim sıkıntısı yüzünden Almanya'ya giderek burada çalışmaya başlar. Aynı zamanda Hareketimizin aktif bir sempatizanı olan İbrahim yoldaş, burada kalmanın da kurtuluş olmadığını anlar ve kendi yazdığı bir raporunda *"Almanya'da çalışıp rahat bir yaşama kavuşayım, şu yoksulluktan kurtulayım dedim. Ama devrimci anlayışa kavuşunca anladım ki rahat yaşamak zenginlikle, parayla değil, bağımsızlık ve özgürlüktedir"* diyerek 1980'in yaz sonlarında ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarında savaşmak üzere Ortdoğu'ya gelir. Burada Partinin gerçekleştirdiği siyasi ve askeri eğitimlere katılır. Gerek ideolojik ve politik alanda, gerekse de devrimci kişiliğe ulaşmada ciddi çabalar sarfeden İbrahim yoldaş, bu süreçten başarıyla çıkar. Kendi durumunu değerlendiren bir raporunda da; *"Ben Harekete katılmadan evvel kendimi bir insan olarak kabul etmiyorum. Çünkü benim şimdiki yaşantımla geçmiş yaşantım arasında çok fark var. Hareket beni iyi bir ahlaka ulaştırdı. Şimdiye kadar dünyadan, hareketten ve mücadeleden haberimiz yoktu...."* belirlemesini yapan İbrahim DURMAZ, devrimcileşmekle halka ve ülkeye ne kadar yararlı bir insan durumuna geldiğinin bilincine varmış ve bu yönlü çabalarını daha da yoğunlaştırmıştır. Eğitim sürecinin sonunda mücadeleye katılma yönünde yaptığı değerlendirmenin sonunda da istemini şöyle belirlemiştir: *"Kendimi, Kürdistan'da devrimci mücadelemizin zorluklarına, Partinin önüne koyduğu görevlere hazırlıyorum. İdeolojik-politik seviyeme uygun olarak her alanda görev yaparım."*

Düşmanın tüm baskı ve operasyonlarına karşın halkla en sıkı bağları geliştirerek tüm saldırıları boşa çıkaran İbrahim yodaş, Bahar Atılımı sonrasında eylemlerin giderek yoğunlaştığı Temmuz ayı içerisinde düşmanın çılgınca halkımıza saldırdığı ve yüzbinlerce ordu gücünü ülkemize yığdığı günlerde, yanındaki yoldaşıyla birlikte Hizan yakınlarında faşist kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada kahramanca savaşarak ve düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit düşmüştür.

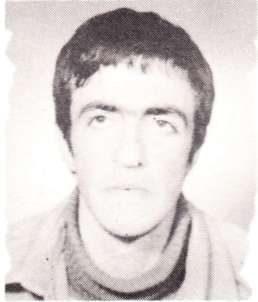

Adı ve Soyadı: *Gazi ERKAN*
Kod Adı: *Delil*
Doğum Yeri ve Yılı: *Doğubeyazıt-Ağrı*

Yurtsever yoksul bir ailenin çocuğu olan, daha genç yaşta iken Libya'ya giderek çalışmaya başlayan Gazi ERKAN, burada işçi sınıfı üzerindeki sömürüyü yakından tanımış ve bu sömürüden kurtuluşun yollarını aramaya baslamıştır. Sahip olduğu yurtsever duygular ve daha ülkede iken uzaktan da olsa tanıdığı Hareketimizin geliştirdiği mücadelenin de etkisiyle araştırma yapan ve Libya zemininde emekçiler arasında faaliyet sürdüren PKK kadrolarıyla ilişkiye geçen Gazi yoldaş, kısa sürede mücadelenin gereklerini kavramış ve çeşitli düzeylerde görevler de üstlenmiştir. Gelişmelerin de etkisiyle olgunlaşan ve mücadeleye bizzat ülkede katılmak isteyen Gazi ERKAN, Partinin sunduğu siyasi askeri eğitimden de yararlanarak kendisini geliştirmiştir. Gazi yoldaş, ülke mücadelesine katılma istemini şöyle belirtmektedir: *"Kürdistan'da Partimizin vereceği görevleri layıkıyla yerine getirebilme düzeyine geldiğimi hissediyorum. Partimden isteğim, nerede olursa olsun ülkeye gıdıp savaşmaktır."* 1984 baharında ülkeye dönen ve Hizan bölgesinde görevlendirilen Gazi ERKAN, ulusal bağımsızlık fikrinin fazla gelişkin olmadığı bu alanda yaklaşık bir yıl boyunca faaliyet sürdürmüştür. Örgütsel çalışmaların yanısıra, bir çok eyleme de katılan Gazi yoldaş, gözüpek ve girişken yapısıyla kitlelerle güçlü bir kaynaşma içine girmiş, bölgede geniş halk kitlelerinin mücadelemizin taraftarı haline gelmesini sağlamıştır.

Alanda sürdürülen devrimci çalışmaları en son olarakta kanıyla besleyen Gazi yoldaş, Temmuz 1985'te yanındaki yoldaşıyla birlikte karşılaştıkları sömürgeci birliklerle giriştikleri çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit olmuştur.

* * *

Adı ve Soyadı: *Bilge YUMUŞAK*
Kod Adı: *Cabbar*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kemaliye-Erzincan, 1960*

Orta halli bir aydın ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Bilge yoldaş, ailesi Elazığ'a yerleştiğinden ilk ve ortaokulu burada bitirdi. Lise öğrenimini Dersim yatılı öğretmen okulunda tamamladı. Burada okuduğu 1977-78 döneminde Hareketimizin aktif sempatizanı olan Cuma TAK yoldaşla tanışmış ve O'nun yakından ilgilenmesi sonucu ulusal kurtuluşçu düşünceleri benimseyerek sempatizan haline gelmişti. Okulunu tamamlayıp Elazığ'a döndükten sonra, yerel faaliyetlere aktif olarak katılmaya başlayan Bilge yoldaş, faşist milis çetelerine karşı konulan eylemlere katılarak büyük başarı elde etti. Atak, soğukkanlı ve savaşçı özellikleriyle askeri alanda hızla yetkinleşti ve birçok eylemin bizzat sorumluluğunu da üstlendi. Bu süre içinde bir kez tutuklandı, ancak düşmanın eline hiçbir ipucu vermediğinden serbest bırakıldı.

Elazığ faaliyetlerinde yer aldığı 79 yazında ilk büyük Parti tutuklamalarından sonra meydana gelen boşluğa ve bazı ihanetcilerin bircok Parti sırrını ve ilişkileri ele vermelerine rağmen, inanç ve kararlılığından hiçbir şey yitirmeden Parti değerlerini korumaya çalışmış, diğer yoldaşlarıyla irtibat halinde illegal temelde sürdürdüğü çalışmalarıyla daha fazla tahribatın önüne geçmiştir.

1979-80 döneminde Urfa eğitim enstitüsüne kayıt yaptıran Bilge yoldaş, bölgedeki Parti sorumlularıyla ilişkiye geçmiş ve hem okul içerisinde hem de Urfa şehir merkezinde sürdürülen örgütleme, propaganda ve eylemsel faaliyetlerin aktif bir yürütücüsü haline gelmiştir O, atak yapısıyla faşistlerin de hedefi haline gelmiş ve birçok saldırıdan kılpayı kurtulmuştur. Katıldığı eylem sonrasında Urfa'da tutuklanan Bilge yoldaş, bir-iki hafta sonra serbest bırakılınca, okulun da tatile girmesi üzerine Elazığ'a dönmüş ve yeniden görevler üstlenmiştir. Mücadeleci ve kararlı yapısıyla kendi yakın çevresini de devrimci ilişkilere açan ve hiçbir geri bağ tanımadan hertürlü ilişkisini Parti bağları çerçevesi içinde geliştiren Bilge YUMUŞAK, her koşul altında güvenilebilecek, canını mücadeleye katık etmeye her an hazır olan ve bunu da pratiğiyle bizzat kanıtlayan bir militandı.

1980'in başlarında Parti tarafından yurtdışına çağrılan ve ilişki kurmak için Diyarbakır'a giden Bilge YUMUŞAK, burada kaldığı günlerde yapılan yoğun operasyonlar sonucu iki yoldaşıyla birlikte yakalanarak gözaltına alındı. Uygulanan en ağır işkencelere rağmen düşmana hiç bir bilgi vermedi. Cezaevinde Mazlum DOĞAN yoldaşla aynı koğuşta kalan Bilge yoldaş, O'nun önderliğinde cezaevi içinde sürdürülen faaliyetlere en başta katıldı ve verilen her görevi başarıyla yerine getirdi.

Direnişçi ve kararlı tutumuyla cezaevinde başta Mazlum DOĞAN olmak üzere tüm yoldaşlarının sevip saydığı bir militan olan Bilge YUMUŞAK, cezaevinde mücadelenin gerekleri açısından yetersiz olan ideolojik-politik yönünü de güçlendirerek çıktı ve böylece düşmana gerçek bir PKK militanının nasıl olduğunu bir kez daha gösterdi.

12 Eylül faşist darbesinden bir kaç gün önce çıkarıldığı mahkemede tahliye edilen Bilge yoldaş, vakit geçirmeden Elazığ'a, oradan da Dersim'e giderek Partiyle yeniden ilişki kurdu. Cuntadan sonra yeniden tutuklama kararı çıkaran ve gelip teslim olmalarını isteyen mahkemenin çağrısına, silahlı birçok eylemin başında yer alarak cevap veren Bilge yoldaş, 1981'in yazına kadar bu alanda kalmış ve örgütsel-eylemsel çalışmalar içinde yer almıştı.

1981 yazında yeniden yurtdışına çağrılması üzerine Ortadoğu zeminine giden ve Partinin sunduğu ideolojik-politik-askeri eğitim olanağından yararlanarak militan yapısını daha da geliştiren Bilge yoldaş, alçakgönüllü, gözüpek ve sürekli Parti anlayışını savunan kararlı tutumuyla kısa sürede yoldaşlarının da sevgisini kazanan seçkin bir Parti kadrosuydu.

Evet, Bilge yoldaş, eksiklik ve yetmezliklerine karşı amansız bir mücadele verdi ve güçlü bir Parti militanı olarak yeniden özlemini çektiği Kürdistan'a döndü. Görevli olarak gittiği Diyarbakır ve çevresinde yaklaşık birbuçuk yıl süreyle devam ettirdiği silahlı propaganda faaliyetlerinde oldukça başarılı ve umut verici sonuçlar ortaya çıkardı. Kitle bağlarının geliştirilmesi ve birçok eylemle halka güven verilerek mücadele saflarına çekilmesi görevlerini yerine getirdi. 15 Ağustos atılımının ardından acımasız kış koşullarını da başarıyla atlatan ve düşmanın tüm çabalarına rağmen ele geçmeyen Bilge YUMUŞAK, Mayıs 1985'te Çermik yakınlarında, yapılan bir ihbar sonucu bulundukları yere gelen sömürgeci kolluk kuvvetlerinin açtıkları ateş sonucu yanındaki yoldaşı Şehmus ŞİMŞEK ile birlikte şehit olmuştur.

Adı ve Soyadı: *Şehmus ŞİMŞEK*
Kod Adı: *Ömer, Ali, Abdullah*
Doğum Yeri ve Yılı: *Çermik*

Parti mücadelemize atılımlar sağlayan Siverek direnişinin önde gelen kahraman savaşçılarından Şehmus ŞİMŞEK yoldaşın anısına bağlılığı, ulusal bağımsızlık mücadelesini daha da yükselterek karşılayacağız.

Toplumumuzun tarihinde ilk defa, Kürdistan köylülüğünün feodal kompradorlara karşı modern bir çizginin önderliğinde isyana kalkarak silaha sarıldığı ve kurtuluş umutları uğruna kanını dökerek geleceğe güvenle baktığı modern tarihimizin ana sayfalarına işlenen Siverek direnişimizde, Şehmus ŞİMŞEK yoldaşın propaganda-ajitasyon ve en başta da silahlı eylemsel faaliyetlerinin küçümsenmeyecek payı vardır.

1978'lerde Diyarbakır'da arkadaşlarla ortak yaşam içinde olan Şehmus ŞİMŞEK, maddi imkansızlıklar ve olanaksızlıklar nedeniyle ağır hastalanmış ve sağlığının düzelmesi için arkadaşların da önerisi üzerine kendi köyüne gönderilir. Uzun bir dönem köy-kent arasındaki ilişki kopukluğu nedeniyle hareketle ilişkileri kopmuştur. Bu süre içinde ailesinin zorlama ve dayatmaları sonucu evlendirilir. Ancak bir hafta sonra resmi kanaldan aldığı bir talimatla, köyden ayrılarak Siverek mücadelesine katılır. 1980 faşist cuntanın iş başına geldiği, yoğun baskı ve operasyonların aralıksız devam ettiği ve özellikle devlet otoritesinin yerle bir edildiği Siverek ve Hilvan gibi alanlarda geçmişin intikamını almaya çalışan sömürgeci faşizmin, işkence ve tutuklamaların dozajını arttırdığı, baskıcı bir ortamda, Şehmus yoldaş, alandaki sorumlu arkadaşla 1 yıl kadar kırsal alanda tüm zorluklara ve imkansızlıklara göğüs gererek, devrimci faaliyetin sürekliliğini sağlar. Operasyonların sürekliliği ve kendisinin de aranır durumda olması nedeniyle de aile ilişkilerini çok sınırlı düzeyde bırakmıştır. Bu bağların, yüce toplumsal devrimin bağların önüne geçirilemeyeceğini derinden kavrayan Şehmus ŞİMŞEK yoldaşın örnek alınması gereken bu tutumunun karşısına aile çevresi tarafından geri ilişkiler dayatılmak istenmiştir.

Devrimin ve mücadelenin amaçlarıyla içiçe yaşayan Şehmus ŞİMŞEK, bu geri bağların dayatılması karşısında, başta ikna yöntemiyle sorunu çözüme ulaştırmak istemiş ancak, çabaları etkileyici sonuç vermemiştir. Aile çevresi tarafından iki yol önüne konulur: "ya devrimcilikten vazgeçersin, ya da karından ayrılırsın." Şehmus ŞİMŞEK yoldaşın sorunu devrimin ve toplumsal değer yargılarının kabul edileceği düzeyde çözmeye çalışması işlemez duruma gelince tercihini yapar ve karısından boşanır. Devrimciliği tercih ederek yüceliğin ve büyüklüğün en görkemli örneğini sunar. Devrimcilikte, hiç bir kişisel çıkar ve düşkünlüğe yer olmadığının en yalın ifadesi olan Şehmus yoldaşın yaşam ve pratiği bize aynı zamanda halkın davasına bağlılığın, Partinin ve manevi komutanlarımız olan direniş şehitlerimizin emrinde yürümenin en canlı örneği olur.

Partimizin geri çekilme döneminde, yurtdışına 1980'ler sonrası çıkan Şehmus ŞİMŞEK yoldaş, ülke pratiğine yeniden hazırlık için Partinin yarattığı olanakları en iyi düzeyde değerlendirerek siyasi ve askeri düzeyde kendisini yetkinleştirerek, güçlü bir gelişme sağlar,

Kendisini geliştirip güçlendirerek yeniden ülkeye dönen ve Diyarbakır bölgesinde görevlendirilen Şehmus yoldaş, uzun süre alanda faaliyet yürütmesine rağmen, düşmana hiçbir açık vermemiş ve kitle ilişkilerini derinliğine geliştirmiştir. Faaliyetlerin en çok yoğunlaştığı 1985 Bahar Atılımı döneminde yapılan bir ihbar sonucu sömürgeciler tarafından kuşatmaya alınmış ve "teslim ol" çağrılarına yanındaki yoldaşıyla birlikte silahla karşılık verince çıkan amansız çatışmada şehit düşmüşlerdir.

DEVRİMCİ DİRENİŞİN KALESİ ERUH YENİ DİRENİŞ ABİDELERİ DİKİYOR!

6 ve 22 Temmuz 1985'de Eruh, beş PKK kadro ve savaşçısının bu alanda sergilediği kahraman direnişle sömürgeciliği bir kez daha sarsarken, devrimci direnişimizin sürekliliğini ve yenilmezliğini de bir kez daha kanıtladı.

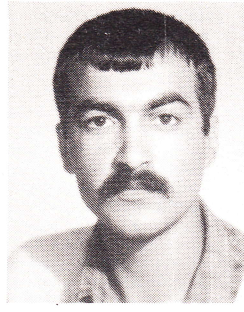
Eruh, 15 Ağustos şanlı atılımının dünyaya ilan edildiği; halkımız ve Partimizin direnme geleneğinin en üst düzeyde ortaya konulduğu; bu nedenle de düşmanın yüreğine korku salan, halkımızın ve devrimcilerin ise güç ve ilham kaynağı olan bir direniş kalesidir. Eruh halkı ve yöredeki kurtuluş kuvvetleri, 15 Ağustos eylemleriyle başlayan devrimci atılımın hedeflerine ulaşabilmek, Ulusal Kurtuluş Savaşımızı halkımıza malederek kitleselleştirebilmek; UKC'nin alandaki inşasını gerçekleştirerek, mücadelemizin bu temelde ülke çapında yeni ve daha üst atılımlarla geliştirilmesine destek olmak; bu amaçla da direnişi sürekli kılabilmek için peşpeşe büyük fedakarlık ve kahramanlık örnekleri sergilemektedirler. Devrimci eylemlerin etkinliği alandaki sömürgeci kuvvetler ve işbirlikçisi ajan-milis yapıyı alabildiğine sindirmiştir. Halk kitleleri bu sürekli direniş ortamında sömürgeci güçlerin kofluğunu görmüş, kendi güçlerine ve özellikle PKK'ye olan inanç ve güvenleri artmıştır. Alandaki işbirlikçi feodal-aşiretçi güçler ve bu yapıya dayalı olarak ortaya çıkarılan ajan ve milisler devrimci yurtsever mücadelenin giderek artan etkinliği karşısında alabildiğine teşhir ve tecrit olmuş, giderek sömürgecilerin karakollarına sığınmak zorunda kalmışlardır.

Bu gelişmeler ve onun ülke genelinde yaratacağı etkilerden paniğe kapılan düşman, özellikle bu alanda durumu lehine çevirmek için alçakça oyunlara başvurmuş ve gözükara uygulamalara girişmiştir. Tükürdüğünü yalayarak, oldukça edepsiz bir ikiyüzlülükle, asla affetmeyeceğiz dediği halde bir kaç unsuru pişmanlık yasası ile avlama yoluna giden sömürgeci-faşistler, kısmen de olsa başarılı olduklarını görünce oldukça cüretlendiler. Bu bir-kaç haini posaları çıkıncaya kadar halka ve devrimcilere karşı kullandılar. Ve umdular ki tüm bu uygulamaları ile devrimcileri teslimiyete zorlayacak ve halktan tecrit edebilecekler. Ancak hem devrimciler ve hem de yurtsever Kürdistan halkı, artık kokusu çıkmış bu asırlık oyuna, direnişi daha da yükselterek ve bu direniş etrafında daha sıkı kenetlenerek gereken cevabı vermekte gecikmediler.

6 ve 22 Temmuz 1985'te Eruh'ta, Emin SARI (Firaz), yoldaş komutasındaki devrimci kurtuluş kuvvetlerine mensup birimin, peşpeşe gerçekleştirdiği iki kahramanca direniş, sömürgeci-faşizmin kara ve azgın uygulamalarına karşı, PKK-Halk birlikteliğinden doğan devrimci direniş barikatını daha da aşılmaz kılmıştır. Direnişin kahramanlarından birinin PKK'nin bayan kadrolarından olması, halkımıza, kadının toplumdaki kabul edilmez geri konumunun devrimci savaş içinde nasıl bir yüceliğe dönüşebileceği ve devrimci savaşımızın en yakın özelliği olan tüm halkımızın mücadele birliğinin yaratılmasının zorunluluğu gibi mesajları en güçlü, en inanılır ve en saygı duyulur bir biçimde iletmiştir.

22 Temmuz Eruh direnişi kahramanları, zafer yolundaki mücalemizin ileri kilometre taşları ve Eruh kalesine dikilen yeni abideler olarak anılacaklardır.

Onun Anısına Dikilecek Anıt Ancak Zaferle Taçlanmış UKC'nin İnşası Olabilir Emin Sarı Yoldaş Halkımızın Seçkin Bir Önder Kurtuluş Kuvvetlerimizin Seçkin Bir Komutanıydı!

Adı ve Soyadı: *Emin SARI*
Kod Adı: *Firaz*
Doğum yeri ve yılı: *Batman, 1960*

«Kendimi önümüzdeki dönemde Kürdistan'da geliştireceğimiz tarihimizin belki de en zorlu, uzun vadeli ve sonderece çetin bir yol izleycek olan devrimci mücadelemizde; yani varlık-yokluk kavgası olan düşmanımıza amansız hesaplaşmamızda, mücadelenin gerisinde kalmamak, devrim şehitlerimize layık bir savaş yürütebilmek için hem siyasi ve hem de askeri açıdan yetiştirmeye çalışıyorum...»

Böyle diyor Emin yoldaş 1982'de Parti önderliğine yazdığı yazısında; O partiye verdiği söze sonuna kadar bağlı kaldı ve yalnız tutarlı devrimciliğin seçkin bir örneği değil, bu temelde gelişmenin de en ileri öğelerinden biri oldu.

Emin yoldaş, mücadeleye çok genç yaşta, Hareketimiz saflarında yeralan ağabeyinin de etkisiyle mücadelemizin en görkemli geliştiği Batman'da katıldı. Fedakarlığı, kararlılığı, ataklığı ve inancı nedeniyle ideolojik ve siyasal olarak henüz fazla gelişmemiş da olsa, daha başlangıçta aktif bir konumda yer aldı ve bir çok eyleme fiilen katıldı. Ancak O'nun halkımızın davasına duyduğu derin bağlılık ve yetenekleri, süreç içerisinde kendisini, eksikliklerini gidererek, bu alanda da güçlü bir konuma ulaştırdı.

Emin yoldaşın, 17 yaşında iken 1977'de kuryelik ve giderek çeşitli eylem faaliyetlerine aktif katılım biçiminde başlayan devrimci çalışmaları, kararlı ve azimli çaba sonucu sağladığı yetkinleşme ile kısa sürede bölge askeri birim sorumluluğu düzeyine yükselmiş, 1980 ve 81 yılı başlarına dek, hem de 12 Eylül faşizmi altında başarıyla sürmüştür. Batman gibi mücadelemizin en sıcak ve en gelişmiş olduğu bir alanda sömürgeci kolluk kuvvetleri, feodal-aşiretçi yapı ve ajan-milis güçlere karşı etkili eylemler sergileyen Emin yoldaş, siyasal ve örgütsel alanda da mücadelenin çıkarlarını her şeyin üzerinde tutarak, ailecilik, kabilecilik ve aşiretçilik anlayışlarının nispeten güçlü olduğu bu alanda, proleter kökenli olmanın verdiği "davayı herşeyin üzerinde tutma" bilinciyle tüm bu anlayışlara karşı en kararlı biçimde savaşmış Parti ve mücadele değerlerine bağlı yaşamı başarıyla temsil etmiştir. Yakın akrabalarından iki muhbirin tesbiti, teşhiri ve cezalandırılmasında aktif rol alması, Emin yoldaşın bu konudaki sarsılmaz bilinç, kararlılık ve sağlamlığının en açık kanıtıdır.

1981'de yetkinleşme ve yeni döneme hazırlık amacı ile çıktığı yurtdışında Partimizin yoğun ilişki içinde olduğu Filistin Direniş Hareketi içinde yer aldı ve hazırlıklarını, Lübnan'ın emperyalizme ve Siyonizme karşı sıcak mücadele ortamı içerisinde tamamladı.

Partimizin 1982'de gerçekleştirdiği II. Kongresinde mücadeleyi yeniden yükseltmek amacıyla ülkeye dönüş kararı almayı büyük bir coşkuyla karşılayan Emin yoldaş, en erkenden ülkeye giriş yapan gruplar içerisinde yer aldı. Yeni dönem mücadelemizin güçlü atılımlarına hazırlık için, bir anlamda "keşif" faaliyeti diye adlandırılan 1983 Parti çalışmalarına halkımızın bağrında büyük azim, fedakarlık ve gözüpeklikle katılan Emin yoldaş, devrimci yaşamındaki gerçek ve büyük atılımını bu dönemden başlayarak yaptı. Etkin propaganda, örgütlenme ve eylem faaliyetleri yürüttü. Siirt alanında boydan boya büyük zorluklara katlanarak ve fakat Partimizi başarıyla temsil ederek çeşitli alanlarda örnek çalışmalar sergiledi. Halkın yakından tanıyıp, bağrına bastığı, düşmanlarının ise yüreğine korku salan Emin Yoldaş, PKK'nin militan devrimciliğini Siirt'in başeğmez topraklarına adım adım ekti. Faaliyeti süresince onlarca toplantı ve eyleme katıldı; mücadeleye kazandığı onlarca yurtsever Kürdistanlının eğitimi, örgütlenmesi ve yönetimi ile ilgilendi.

15 Ağustos şanlı atılımının yaratılmasında da aktif bir biçimde yeralan Emin yoldaş, düşmanın sayısız saldırı, operasyon ve pusularını başarıyla atlattı. 1985'in amansız kış aylarını büyük zorluklara göğüs gererek kayıp vermeden geçirdi ve bu temelde Bahar Atılımını en hazırlıklı ve etkin bir katılımı hem bireysel, hem de grupsal düzeyde en güçlü biçimde sağlayabildi.

Bir kaç satılmış hainin rehberliğinde adım adım sürdürülen Siirt ve özellikle Eruh alanındaki operasyonlara rağmen, düşmanın Bahar Atılımı önüne ördüğü barikatlar, karşısında Haziran ve Temmuz aylarında devrimci direniş hareketimiz, halkımızın da yoğun katılımı ile ülkenin diğer alanlarına doğru adeta mahalle-mahalle, köy-köy ve hatta ev-ev devrimci akınlar halinde yayıldı. Sömürgeci güçler ve işbirlikçileri, bu devrimci akınlar karşısında durabilmek için can havliyle bir kez daha birbirlerine yaslanarak karşı saldırıya geçtiler. İhbarlar, pusular, komplolar, saldırı ve operasyonlar bu güçlerin artık tek yaşam biçimi idi. İşte Emin yoldaş ve komutasındaki dört PKK kadro ve savaşçısı böylesi bir kıyasıya savaş ortamında şehit düştüler.

Ancak O, mücadeleye adımlarını daha yeni attığı günlerde bile Partiye yazdığı bir yazıda şu şiarı başlık yaptı: «**PKK halktır, yok edilemez**»

Sen Ölümde Yaşamı Yarattın Direnen Ruhun Yüceliğini ve Yenilmezliğini Bir Kez Daha Anlattın!

Bağışlanma falan istemiyorum
Nefret ediyorum yerlere kapanan güçsüz sesten
ve diz çöküp salya sümük ağlayan yürekten.
Nefret ediyorum tozlara bulanan alınlardan
ve o bin parçaya bölünen düşüncelerin ışığından
Bağışlanma falan istemiyorum ben.
Sahiplerine veriyorum bayrakları
Geçiriyorum işte elden ele!

(Marcos Ana)

Adı ve Soyadı: *Çiçek SELCAN*
Kod Adı: *Ruken*
Doğum Yeri ve Yılı: *Dersim, 1957*

Çicek SELCAN, örgütteki adı Ruken. 1957 Dersim doğumlu. İlk, orta ve lise öğrenimini burada yaptı. İlk defa yurtdışına çıktığı 1981'e kadar hep bu alanda kaldı ve devrimci yaşam ve faaliyetlerine yine bu alanda başladı ve devam etti. Kendisi, Dersim'e yakın ve bu alanın ağır etkisi altında olan merkez köylerinden birindendi. Ama O, kendisine zorla yamanmak istenen kemalist kültüre ve başına musallat edilen Kemalizmin tortularının akılalmaz tahribat ve müdahalesine rağmen, Dersim köylülüğünün taşıdığı yurtsever ve direnmeci ruhu içinde daima korudu ve geliştirdi.

Evet, Çiçek yoldaş, yaşamın baharı sayılan bir çağında adeta hasretle kucakladı vatan topraklarını. Alnı açık, halkının, Partisinin onurunu ve mücadele bayrağını yükseklere tutarak ve düşmanı kahreden bir direnişle düştü toprağa. O onuruyla oynamak için inanılmaz yöntemlere baş vuran düşmanın ve onun aşağılık uşakları tasfiyeci-provakatörlere, çektiği tüm acılara rağmen direnişiyle ölümün en kahredicisini tattırırken; Parti yaşamında uzun ve sancılı geçen gelişme, büyüme ve yetkinleşme çabalarını bu uğurda ulaştığı şehitlik mertebesi ile en onurlu, görkemli ve önünde saygı ile eğilinecek bir biçimde sonuçlandırdı.

Çiçek yoldaş, senelerle sayılacaksa kısa yaşadı. Sömürgeci-faşist Türk barbarlığı altında ve buna karşı herşeyi ile direnen PKK saflarında bunun anlamı çok açık. Ama sözkonusu etmek istediğimiz o değil. Kişilerin ve özellikle de Çiçek yoldaşın kısa da olsa yaşamlarında hergün yeniden dile gelen tarih; toplumsal yapı ve çelişkiler, artık her fert üzerinde süren ihanetle direnişin savaşı ve nabzın milyonda bir bile olsa direnişin yana atması halinde direnişin teslimiyeti tartışmasız biçimde galebe çalma gerçeği.

Evet, Çiçek yoldaşın mücadele yaşamı ve kişiliğinde dile gelen temelde isyanı bastırılmış, direniş gözlerden, dillerden ve ellerden uzaklaştırılıp yüreklere hapsedilmiş, sömürgeci uygulamalarla bu, yüreklerde de iyice küllendirilerek tanınmaz hale getirilmiş; satılmış, uşak takımı eliyle iğfal edilerek teslimiyete, yabancılaşmaya ve soysuzlaşmaya yatırılmış; yani Kürdistan'ın eski direniş kalesi olan ve fakat şimdi teslimiyet ve ihanet kalesi haline getirilmek istenen ve kötüsü bunun eşiğine kadar getirilen Dersim'in dramıdır. Bu durumda olan sadece Dersim ve bunu böylesine yaşayan sadece Çiçek yoldaş mıydı? Kürdistanlı her fert, TC çizmeleri altındaki her karış toprağımızın dramını yaşayıp, yansıtmıyor mu? Ama Dersim misliyle böyledir. Burası hem düşmanın ve hem de devrimci-yurtsever hareketin üzerinde tayin edici savaşlar yürüttüğü bir alandır. İki taraf arasındaki çelişkiler ve dolayısı ile de mücadeleler burada had safhadadır. Sömürgeciler ve işbirlikçileri bu alanda Kürdistan ve Kürtlük adına, direnme ve mücadele adına ne varsa son zerresine dek tahrip etmek için her yerden daha amansız davranırlar. Kemalizm tüm kurumlarıyla; onun soldaki yansıması olan sosyal-şovenizm tüm renkleriyle bu alanda boy verir. Sosyal ve siyasal yaşam bu alanda, Kürdistan'ın engin zenginlikleri üzerinde, ulusal ve toplumsal değerleri temelinde değil, burada adeta "alt yapı" diye inşa edilen TC'nin devlet daireleri, okulları, kışlaları, garnizon, gazino ve siyasal parti ocaklarında şekillenir ve sürdürülür. Dersim'in direnen yurtseverliği, 1940'lardan bu yana hergün ve her saat bu değirmen taşları arasında öğütülmeye çalışılmaktadır. Tunceli olduktan sonraki Dersim'de yürürlüğe konan uygulamaları burada uzun boylu ortaya koymaya olanak yoktur. Kaldı ki buna gerek de yoktur. Hareketimizin, "**Kürdistan'da Darağaçları, Kışla Kültürü ve Devrimci İntikam Görevimiz**" broşürü, sömürgeciliğin Dersim'le Kürdistan'ın bağrında nasıl bir yara açtığı, PKK önderliğindeki direnişin bu yarayı giderici ve diriltici tek yol olduğu ve alanda başarılması gereken görevlerin neler olduğu en anlamlı ve güçlü biçimde ortaya konulmuştur. Ancak hemen belirtebiliriz ki, Dersim üzerinde uygulanan, tarihin tanık olduğu en aşağılık ve o ölçüde de amansız ve sistemli sömürgeci uygulamalara rağmen; yine bu nedenle adı tahrip edilmiş ve ilkel kalmış bir düzeyde de olsa Dersim isyan ruhu bütünüyle öldürülememiştir. Devrimci direnişimiz, adeta

Devamı Syf: 27'de

Sen Ölümde Yaşamı Yarattın...

baştarafı Syf: 26'da

bitkisel bir yaşam sürdüren bu ruha soluk aldırmış. Hareketimizin gelişimi ile birlikte bu ruh da yeniden canlanarak her alanda güçlü bir gelişme rayına girmiştir. Hareketimizin Dersim'e daha ilk müdahale yılları ile başlayan bu gelişme, sömürgeciler ve uşaklarını paniğe sevketmiş ve neşter vurulan yaranın tüm pisliği kendisini ilk günden başlayarak dışa vurmuştur. Hareketimiz, Dersim'de sömürgeciler ve işbirlikçilerince adeta mezardan kalkan hortlağın taşlanması misali saldırıya uğramış, halkın yatırıldığı ölüm uykusundan uyandırılmaması için bunlar, göz kırpmadan cinayet işlemiş ve Hareketimiz ilk şehidini, Aydın GÜL yoldaşın sol kemalistler tarafından katledilmesi ile bu alanda vermiştir. PKK'nin Dersim sahasındaki mücadelesi, bütün bir Kürdistan sathında yürüttüğü mücadele kadar zengin ve derin anlamlara sahiptir. Bu mücadelenin tarihi halen büyük zorluklarla boğuşularak da olsa ve yine büyük kayıplara da malolsa; teslimiyetin ve ihanetin en soysuzuna karşı, adeta yoktan vareden ve zaferi hergün daha da yakınlaştıran direnişlerin en görkemlileri yaratılarak yazılmaya devam ediliyor.

Çiçek yoldaş, bu gerçekleri mücadele yaşamı ve kişiliğinde en çarpıcı biçimde dile getirdi. O, henüz çok genç yaşta iken mücadelemize, yurtsever duygular, fedakarlık ruhu ve Hareketimize duyduğu inançla dopdolu olarak katıldı. Ancak O, sömürgeciliğin genelde Kürdistan, özelde ise Dersim halkımız etrafında ördüğü gerici barikatlardan önemli oranda habersizdi. Bilinçsizlik, yabancılaşma, ulusal ve sınıfsal çıkarlardan uzaklaşma, teslimiyet ve ihanet... Evet bunları genel anlamda biliyordu. Ama Dersim somutunda ve genel yaşamda büründüğü biçimleri görmek ve kavramak onun koşullarında kolay değildi. Çünkü bu alanda sömürgeciliğin Kemalizm dışında hiç bir dünya görüşü ve yaşam tanımama, özellikle Kürt ulusal ve toplumsal gerçekliğine nefes bile aldırmaması, bu alan insanlarımızın onlara sunulan yaşamı tek ve normal bir yaşam olarak kavramalarına yol açmış, başka ve özellikle devrimci yaşam biçimi, ideolojik ve siyasal yapılar tanımadıkları için Kemalizmin her alandaki bitirici özelliğini görememiş, buna karşı savaşmamışlardır. Düşman, yarattığı durumun bu özelliklerinden, ister hareketin içinde, isterse dışında olsun alabildiğine yararlanmıştır.

Daha ilk devrimci çıkışında ailesinin kişisel yaşam ve kurtuluş vaatleri ile Almanya'da okula gönderme gibi ödüllerle bu çıkışı önlemeye, devrimci olmaktan vazgeçirmeye çalışmasını büyük hayret ve üzüntü ile gören Çiçek yoldaş, kardeşlerinin bir kısmının bu davete icahet etmesine rağmen, kendisi bunu reddetmiş ve hatta bu eğilimi tepkiyle kırmıştır.

Ancak, kendisi de bu çemberi yeni yeni kırmaya başlamaktadır ve sömürgeciliğin topluma egemen kıldığı ailecilik, kabilecilik, aşiretcilik, yoz kültür, yabancılaşma vb. gibi tüketici eğilimleri yeterince görememekte, kendisi de doğal olarak belli oranda da olsa bu tür eğilimlerin izlerini taşımaktadır. Devrimcileşme konusundaki sürekli ve yoğun çabası, giderek yaşamına daha çok giren devrimci çalışma, bu temelde kitlelerle ilişki onu olgunlaştırmakta ve geliştirmektedir, ama düşman, daha ilk günden yetersizliği ve yetmez devrimciliği sahiplerine misliyle ödettirmek ve devrimciliği tasfiye etmek için pusuda beklemektedir. Ayrıca O, düşmana göre kötü olan bir geleneğe öncülük edenler arasında olmak istemektedir. Dersim'de kadınlar, Nuri Dersimi'nin dile getirdiği gibi *"Kürdün namusu ve şerefini lekelemek için, vatanın yalçın kayaları ile müthiş uçurumları üzerinden kendilerini halaskar ölümün kucağına atan"* kadınlarımızın ruhunda çok uzaklaşmıştır artık. Büyük çoğunluğu ile kadınlarımız, kültür işgali ortamında bir çok olumlu özelliklerini yitirmişlerdir. İşte sömürgeciliğin "hakettim" dediği bu kesime de Hareketimiz, Çiçekler, Azimeler ve Sakinelerle el atmaktadır. Sömürgeciler, Hareketimizin, toplumu, düşman tarafından en çok bozulduğu noktadan bile kazanmaya çalıştığını anlamış ve eğer önünü alamazsa bu taktiğin devrimci gelişmeyi alabildiğine hızlandıracağını görmekte gecikmemiştir.

Nitekim o da en erkenden hareket içinde yozluğu geliştirmekle özel görevli, ajan-provakatörlerini harekete geçirmiş ve devrimci eğitim, örgütlenme ve denetimin zayıf olduğu dönemlerde bir çok genç bayan devrimci adayını çeşitli yöntemlerle heder etmiştir. Çiçek yoldaş, bu tür oyunlara karşı kendini korumuş, devrimci faaliyetlerini sürdürmüştür. Bu durumu düşman, onu daha üst düzeyden ele alarak, kendisi için çok daha kötü bir düşüşü planlamaya ve yürürlüğe koymaya götürmüştür. Bu noktadan sonra çeşitli karanlık unsurlar, ipleri Şahin-Yıldırım çetesi, Semir-Seher kuklalarının elinde olan ve bugün ihanetin belgeli dönekleri, Çiçek yoldaşı kendi yıkıcı ve bozgunu amaçlarına alet etmek için üzerine adeta leş kargaları gibi üşüşmüşlerdir. Bu karşı-devrimci taarruz altında O, buna bir de devrimcilikte yeterli olgunluğa ulaşamaması –ki bu bakımdan sürekli engellemeye uğraşmıştır– eklenince, devrimcileşme arzusu, direnme tutkusu, yutsever özlemler ile sahte vaadlerin, kişiliğini aşan provakatif müdahalelerin bir arada etkilemesi sonucu belli bir süreyi kapsayan bir şaşkınlık ve bocalama içine sürüklenmiş ve fakat O, bu koşullarda bile tercihini daima, Partiden, halkımızdan, devrimden ve direnişten yana yapmıştır. O, içinde bulunduğu yetersiz konumu asla örtbas etmemiş, benimsememiş, nedenlerini ve Dersim'deki yapıyı, Parti ile sürekli diyalog içinde incelemiş ve daima devrimci bir çıkış yapmanın yoğun arayışı içinde olmuştur. Partinin yakın desteği ile gerçekleri ve tasfiyeci-provakasyonun iç yüzünü öğrendiği oranda bu çetenin faaliyetlerini kendi somut gerçekliği ve Dersim özgülündeki konumlarıyla en açık biçimde teşhir etmiş ve en önde tavır almıştır. Bu tavrı ve devrimci gelişmeye duyduğu tutku nedeniyle, Partimiz Çiçek yoldaşı, halen gerekli yetkinleşmeyi istenilen oranda tamamlamasa da devrimci gelişmenin olanaklarını kendisi için sürekli açık tutmuş, direnişin ön saflarında yeralmasını sağlamıştır. Çiçek yoldaş, Partiye yazdığı raporunda bu gelişmeleri ve kendi durumunu şöyle değerlendiriyordu: *«Benim halkıma, ülkeme ve Partime sonsuz güvenim var. PKK'nin Kürdistan proletaryasının gerçek çıkarlarını temsil ettiğine, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önderi olduğuna ve bu savaşı zafere götüreceğine inanıyorum. Halkımızın iradesine, Partimin azmine güveniyorum. Onurla yaşayacağım... Hata yapmamak şüphesiz ki önemlidir. Ama daha da önemlisi devrimcilerin kendi hata ve eksikliklerini görmesidir. Ben eksikliklerimi ve hatalarımı gidermek için yoğun çaba harcayacağım. Bunu ise ancak Partiye ve halka karşı olan kutsal görevlere layık bir seviyeye gelmekle başarılı olacağım ve o temelde halka ve Partiye karşı görevlerimi sonuna kadar, ölüme kadar yapacağım"*

Çiçek yoldaşın yaşamı tüm Kürdistan kadınları ve özellikle de Dersim kadını için çıkarılması gereken derslerle doludur. O, devrimci mücadele ile bütünleşmedikçe kadının toplumda ne kadar onur kırıcı konumlara düşebileceğinin ve bunun aksine devrimci mücadele ve bilimle birleştiğinde ise ne kadar yücelebileceğinin tipik bir örneğidir. Bizzat O'nun yaşamında açıkça görülmüştür ki, kadının gerçek kurtuluşu, kişiliğini bulması ve yücelmesi ancak ve ancak ulusal kurtuluşcu saflarda yer alması ile mümkündür. Bu olmaksızın, bırakalım kurtulmayı, insanlıktan çıkarılmaktan korunmak bile olanak dışıdır. Mevcut toplumsal ilişkiler içinde kaldıkça kadın çok basit bir zevk aracı, bir ticaret konusu olmaktan kurtulamayacak, onur ve kişiliğini ayakta tutamayacaktır. Oysa, devrimci yaşam ona yepyeni, onurlu bir yer ve sağlam bir kişilik sunmaktadır. Toplumun yüzyıllardır ayaklar altında çiğnediği kadın, devrimci mücadele içinde yeniden doğmakta, kendi gerçek kimliğini bulmaktadır. O güne dek kendi çocukları karşısında, ailesi içinde dahi söz sahibi olamayan kadın, devrimci saflarda önder konumlara gelebilmekte, toplumun sözcülüğünü yapabilmektedir. Kısacası, kadın ancak, devrimci mücadelenin ateşi içinde özgürlüğüne ve insanlığına kavuşabilmektedir.

Çiçek yoldaşın yaşamının bizlere öğrettiği bir diğer ders ise, kadının devrimci mücadele içinde her alanda rol oynayabilecek güçte olduğudur. O, pratiği ile devrimci kadının propagandadan tutalım silahlı mücadeleye kadar çok çeşitli alanlarda diğer yoldaşları ile omuz omuza kararlıca savaşabileceğini, düşmana acımasız darbeler vurabileceğini ortaya koymuştur. O, Kürdistan kadınının mertlik, yiğitlik, cesaret ve fedakarlık özelliklerinin canlı bir timsali olmuş, kendi benzerlerine mücadelede yerlerini almaları konusunda cesaret vermiştir.

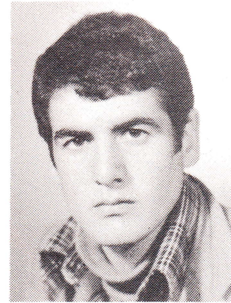
Yiğit Kürdistan Kadını!

Çiçek SELCAN yoldaş, Besey ANUŞ ve Azime DEMİRTAŞ yoldaşların yürüdüğü şerefli yolda, kararlılıkla ilerleyerek, hepimize tutmamız gereken yolun ne olduğunu göstermiştir. Bu yol, insanlığımıza, bağımsız kişiliğimize ve özgürlüğümüze götürecek olan devrim yoludur. Bu yol, asırlardır baskı altında köreltilmiş yeteneklerimizi keşfedeceğimiz, geliştireceğimiz ve insanlığın hizmetine sunacağımız şerefli bir yoldur. Bizler halkımızın kurtuluşu için mücadele ederken kendi kurtuluşumuzu da sağlamış olacağız. Bizleri sımsıkı saran kölelik zincirlerinden başka türlü kurtulma olanağımız yoktur.

Yiğit Dersim Kadını!

Çiçek SELCAN yoldaş sizlerin bağrından çıktı. O, Kemalizmin onlarca yıldır beyinlerinize empoze ettiği gerici düşünce ve yaşam biçimine karşı kıyasıya bir mücadele içinde pişerek, 1938'lerde namusu ve onuru için direnen, gerekirse kendisini yalçın kayalardan gözünü kırpmadan atan yiğit, gerçek Dersim kadınının kimliğine ulaştı. O, kendisine dayatılan sahte kişilikten sıyrılarak Kürt kadınının gerçek kişiliğine ulaşma kavgası, öze dönüş kavgası verdi. Tuttuğu yolun doğru ve tek kurtuluş yolu olduğunu biliyordu. Bu nedenle de o yoldan ölüme dek yürümekte asla tereddüt göstermedi. O, direnişiyle sizlere bir çağrıydı: Öze dönüş çağrısı! Kemalizmin sizleri soktuğu o sahte, biçimsiz kişilikten sıyrılmalı, 38'lerin kadınının ruhuna ulaşma kavgası vermelisiniz. İşte, Çiçek yoldaşın yaptığı çağrı buydu. Ve O, bu çağrısının karşılıksız kalmayacağına sonsuz inanç besledi. Bu inancın karşılığı verilmeli, her türlü soysuz yaşam ve düşünce biçimi kesinlikle reddedilmelidir. Ancak böylelikle düşmanın oyunları boşa çıkarılabilir, onun karşısına intikam duyguları ile dikilebilir.

Çiçek yoldaş, döktüğün kanın hesabı düşmandan mutlaka sorulacak, Kürdistan kadını çağrına ses verecektir. Buna sonsuz inanç besliyor, yürüdüğün yoldan gerçek kurtuluşa yürüyoruz.

Adı ve Soyadı: *Nuri ASLAN*
Kod Adı: *Haşim*
Doğum Yeri ve Yılı: *Xurs Köyü-Mardin, 1964*

15 Ağustos devrimci atılımıyla, devrimci direniş savaşımızın ülke sathında yeniden ete-kemiğe kavuşturulması çalışmalarında devlet gücünü sarsan ve halkımızı savaşa davet eden son mücadele şehitlerimiz halkasına bir yenisi daha 1 Ağustos 1985'te Nuri ASLAN yoldaşın alçakça katledilmesi ile eklendi.

Halkımızın yüzyıllara uzanan acı ve özlemlerinin bağımsız bir ülke, özgür bir halk şiarında ifadesini bulacağına duyduğu derin inançla daha ilk mücadele yıllarında, atılgan, savaşma ve direnme azmiyle dopdolu bir kişiliğe sahipti. Aile olarak, yabancılaşmanın en az yaşandığı, yurtseverliğin ise köklü olduğu Mardin ve çevresinden gelmiş olmaları, onun, daha küçük yaşlarda, sömürgeciliğe ve yerli işbirlikçi güçlere karşı büyük bir kin ve öfke içinde büyümesini sağlamıştır. Ulusal duygularla dolu olan Nuri ASLAN yoldaş, mücadelemizle tanışmadan önce siyasi yaşamına ilk adımını DDKD saflarında kurduğu sınırlı ilişkilerle atmıştır. Mücadelemizle tanışma olanağına kavuşmasıyla teslimiyetçi-reformist güçlerin saflarını hızla terk ederek 1976'larla birlikte hareketimize sempati duymaya başlayan ve 1977'lerde mücadelemiz saflarında aktif düzeyde yer alan Nuri ASLAN yoldaş, mücadelemize katılışını şöyle ifade ediyor:

"PKK'li yoldaşlarla tanıştığım da, DDKD'nin ülke ve mücadele diye bir amacının olmadığını, kendi kişisel amaçları için devrimin alet edilmeye çalışıldığını anlayınca onlarla bağlarımı kestim ve PKK ile ilişkilerimi geliştirdim"

Hareketimiz saflarında aktif düzeyde yer almasıyla birlikte Mardin ve çevre bölgelerde propaganda, örgütleme ve eylemsel alanda yürütücü ve bizzat uygulayıcı olarak katılmıştır. Yörede mücadelemiz önünde engel olan işbirlikçi yerel güçlere ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin saldırılarına karşı aktif düzeyde durmuş ve bu çalışmalarından ötürü bir çok defa ölümden kıl payı kurtulmuştur.

Yörede pratik çalışmaların en önünde hareket etmesi nedeniyle sömürgeciler tarafından aranır duruma düşmüş ve bir kez yakalanmış, yapılan uzun işkence ve sorgulamalardan sonra 17 gün cezaevinde tutularak serbest bırakılmıştır.

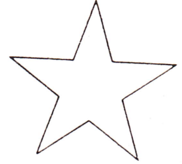
Enerjik ve coşkulu yapısıyla öne atılan Nuri ASLAN yoldaşın halka ve Partiye en çok güç verebileceği bir dönemde kahramanca direnişiyle ölümsüzleşerek aramızdan ayrılışını mücadelemizin önemli bir kaybı olarak görüyoruz.

O, mücadelemiz daha ilk ortaya çıktığında, şehitlerin kanlarıyla sulanarak büyüme ve gelişmenin sağlandığının bilinci ve inancıyla hareket ederek, devrimin bedelsiz yürümeyeceğini ilk mücadele yıllarındaki pratik yaşamıyla göstermiştir. O, mücadelemiz saflarına gelirken devrimin her türlü zorluğu kendi içinde taşıdığını, bu nedenle imkansızlıklar ve olanaksızlıklarla kıyasıya bir mücadele ile yüründüğünü çok iyi bildiği halde yaşamını devrime adayarak Partimiz saflarında yer almıştır.

Devrim mücadelemizin hangi değerler pahasına yükseltildiğini kendisi şöyle ifade etmiştir: *"Partimizin direnişi Bağımsızlık, Özgürlük ve Sosyalizim uğunda şehit düşen yoldaşların kanları üzerinde yükselmektedir. Anıları halkımızın tarihinde önemli bir yer kaplayacak ve yaşatılacaktır. Mücadelemiz, önüne dikilecek anlayışları ezip geçecektir. Halkımıza ve mücadelemize zarar veren komplo ve tüm sapmalarla savaşılmalı bunlar etkisiz kılınmalıdır."*

Nuri ASLAN yoldaşın anısına bağlılığı UKC'sini ülkemizde örgütleyerek göstereceğiz.

İsmini öğrenemediğimiz iki köylü savaşçımız da, Eruh direnişinde kahramanca çarpışarak şehit düşmüşlerdir.

Slav ji bo Rihê Êrîş û Berxwedana 15'ê Tebaxê

